

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

ספר זוהר קול ברמה

**והוא ליקוט מכל ספרי הזוהר
על חורבן בית המקדש ובין המצרים,
והגאולה, ביאת המשיח, ועוד.**

בו לקטנו מאמרי הזוהר השייכים לימי בין המצרים ותשעה באב, בארמית ולשון הקודש.
ליקוט גדול ונפלא מהזוהר הקדוש, ומאדרות, וזוהר חדש, מאמרים הוצבי להבות אש מדברי הזוהר הקדוש.
עם הרבה תיקונים חדשים, עם כותרות, תמצית הענין לכל קטע וקטע, וכן צוין בו סמני פיסוק, ועוד, ובזכות שנקיים דברי התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע, בני שנו מידותי (גיטין ס"ז), נזכה ל"ובא לציון גואל" בב"א.

יָצָא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי"
בַּעִיָּה "קֵבֶת יָם תּוֹבֵב" א'
כ"ט תמוז תשע"ו לפ"ק

לע"נ מרת רוזה בת רבי יעקב ע"ה נ' י"ט תמוז תשע"ו

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזנות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

הקדמה

יהודי ובן ישיבה יקר

עכשיו בשלוש השבועות שאנו בוכים על חורבן שני בתי מקדשות, צריכים לדעת א. למה נחרב בית המקדש? ב. אמרו רז"ל (ירושלמי יומא א, א) כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו, כאלו נחרב בימיו, ואם אנו לא עושים מה שצריך, יש לנו חלק בזה שלא נבנה בית המקדש בימינו, ואם כן עלינו לחקור מה צריך לעשות כדי שיבנה בית מקדשנו.

חטא אדם הראשון היה על שלא בחר להתעסק בעץ החיים (דהיינו

חכמת הנסתר והזוהר הקדוש)

בזוהר הקדוש (בראשית כ"ו-כ"ז) ורבי חיים ויטאל זצ"ל (בהקדמה לשער ההקדמות על פי הזוהר בפרשת בראשית), ורבי נתן מברסלב מביאו (בהלכות נטילת ידים והלכות ערלה): הנחש פיתה את האדם בגאווה שעל ידי עץ הדעת הוא יכול להיות כאלקים, ולהתחרות עמו כביכול, ולשלוט על כל העולם. אדם הראשון לקח מעץ הדעת, שורש כל החכמות החיצוניות, ולא בחר להתעסק בעץ החיים התורה הקדושה, חכמת הקבלה, ולהשיג דרכה את השם יתברך, והוא שורש כל החטאים מאז ועד היום שהאמין ללשון הרע של הנחש הארור, ולא רצה ללמוד זוהר הקדוש, ומאז ועד הלאה כל העולם מעורב מטוב ורע, ומשם יצאו הערב רב שגרמו להחטיא את בני ישראל. ובאריכות ביאר מוריני

האלקי רבי חיים ויטאל זצ"ל (בהקדמה לשער ההקדמות על פי הזוהר בפרשת בראשית) שחטא אדם הראשון הוא שלא בחר ללמוד זוהר הקדוש, ובגלל שנמנעו מללמוד חכמת הקבלה וזוהר הקדוש גרם חורבן שני המקדשות עד שישבו בני ישראל בתשובה ללמוד זוהר הקדוש.

פגם כל הדורות עד אברהם אבינו שלא למדו תורת הקבלה, להכיר בוראם.

וזה לשון המרח"ו זי"ע: "הנה נתבאר במקום אחר [במאמר] הזה כי עון אדם הראשון בעץ הדעת טוב ורע הוא, שלא בחר להתעסק בעץ החיים שהיא חכמת הקבלה. ומשם בא פגם היסוד, ועל ידי זה צמחו דור המבול ודור הפלגה וסדום. ואחר כך באו קין והבל ובחרו להתעסק בעבודת האדמה ולא להכיר את הבורא. ואז קם דור אנוש שהחלו לעבוד את הכוכבים והמזלות עד ששכחו את השם יתברך ונשכח שמו מן הארץ. זרעו של קין בחרו להתעסק בעבודת האדמה, פיתוחה ובנינה, ושכחו את השם יתברך ורדפו אחר המותרות, ותשחת הארץ, וזה גרם שנמחקו מן העולם במבול הגדול בשנת תרנ"ו, אז קם נח ובנה את התיבה, אבל לא הוכיח את דורו ולא התפלל בעבורם. אחר כך קמו אנשי דור הפלגה, וכמו כן רדפו אחר השררה והמלאכות ובנו מגדל גדול לשלוט משם על העולם, במקום להתעסק בענייני הכרת האלקים, ומרדו נגד ה', ובחרו בחכמת הקבלה להלחם נגד השם יתברך כמבואר בזוהר הקדוש סְתָרֵי תוֹרָה (ח"א פרשת בראשית דף ע"ד ע"ב). ובאלשיך הקדוש פרשת נח מסביר באריכות, עיי"ש.

חורבן בית המקדש והמניעה לבנותה על שלא לומדים חכמה זו

מכל הנ"ל אנו רואים שחטא אדם הראשון הוא שלא בחר ללמוד זוהר הקדוש, ובגלל שנמנעו מללמוד חכמת הקבלה וזוהר הקדוש גרם חורבן שני המקדשות עד שישבו בני ישראל בתשובה ללמוד זוהר הקדוש. ועכשיו אם אנחנו לא לומדים זוהר הקדוש, כאלו החרבנו את בית המקדש רח"ל, ואנחנו הרבנים והראשי ישיבות והדרשים אם לא אומרים ללמוד זוהר הם הולכים בדרכי אבותיהם של דור הפלגה כי עושים מעשים של דור הפלגה כמבואר בהמקדמת רבנו חיים וויטאל בשער הקדמות. וכל ראש ישיבה רב ומורה דרך שלא מדריך את אנשיו ללמוד דף זוהר ביום כאלו החרیب את בית המקדש.

לו עמי שומע לי, היו לומדים עם תינוק בן תשע שנים, ספר הזהר ותיקונים

אמר הרב הקדוש מקאמארנא: יש הרבה שוטים שבורחים מללמד רזין של מרן האר"י וספר הזהר, אשר הם תינו, ולו עמי שומע לי, בעקבות משיחא אשר הרע והמינות גובר, היו שוקדים כל ימיהם ללמוד ספר הזהר וכתבי האר"י ז"ל, בלול עם תסידות של מרן הבעל שם טוב, והיו מבטלים כל גזרות רעות... ולו עמי שומע לי, בדור הרע הזה שהמינות גובר, היו לומדים עם תינוק בן תשע שנים, ספר הזהר ותיקונים ולהגות בה, והיה יראתו קודמת לחכמתו ויתקיים.

אין מי שיעזור למשה להוציא השכינה מגלותה

וְכַתּוּב בְּזוֹהַר (בְּרֵאשִׁית כ"ח עמוד ב'): וּבִגִּין דָּא מִשָּׁה לָא מִית וְאָדָם אֲתִקְרִי אִיהוּ. וּבִגִּינִיה אֲתִמֵּר בְּגָלוּתָא בְּתִרְאָה, וּלְאָדָם לֹא מְצָא עֲזָר אֱלֹא בְּלָהוּ כְּנַגְדּוֹ. וְכֵן עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא אֲתִמֵּר בֵּיה וּלְאָדָם לֹא מְצָא עֲזָר דְאֲפִיק שְׂכִינְתָּיה מִן גְּלוּתָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שְׁמוֹת ב') "וַיִּפֶן כַּה וְכַה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ. וּמִשָּׁה אִיהוּ בְּדִיוֹקְנִיה מִמָּשׁ, דְאֲתִמֵּר בֵּיה "לֹא מְצָא עֲזָר כְּנַגְדּוֹ".

[בַּאֲוֵר: וְלִכֵּן מִשָּׁה לֹא מִת, וְהוּא נִקְרָא אָדָם, וּבִגְלָלוֹ נֹאמֵר בְּגָלוּת הָאֲחֵרוֹנָה, וּלְאָדָם לֹא מְצָא עֲזָר, אֱלֹא כְּלָם כְּנַגְדּוֹ. וְכֵן נֹאמֵר בְּעֲמוּד הָאֲמַצְעִי, וּלְאָדָם לֹא מְצָא עֲזָר, שְׂוִיצִיא שְׂכִינָה מֵהַגְּלוּת. זְהוּ שְׂכַתּוּב (שְׁמוֹת ב') "וַיִּפֶן כַּה וְכַה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ." וּמִשָּׁה הוּא בְּדַמּוּתוֹ מִמָּשׁ, שְׁנֹאמֵר בּוֹ לֹא מְצָא עֲזָר כְּנַגְדּוֹ].

אין מי שיעזור לז"א להוציא שכינתו מן הגלות

וּבֵּאֵר בְּמִקְדָּשׁ מְלֻךְ: וּמִמְשִׁיךְ רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרַי יוֹחָאי לְבֵּאֵר, שְׁהַבְּחִינָה שֶׁל מִשָּׁה רַבִּינוּ אֵינָה זֹזָה מִן הַשְּׂכִינָה בְּגָלוּת, וְעַל זֶה נֹאמֵר בְּגָלוּת הָאֲחֵרוֹנָה, שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא מְצָא תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים שִׁיְהִיו עֲזָר לְמִשָּׁה בְּגָלוּת, אֱלֹא כְּלָם נַחֲשָׁבִים כְּאֵלוֹ הֵם כְּנַגְדּוֹ, לְפִי שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה, לְסִיעַ לְתַקּוֹן הַשְּׂכִינָה. וְנֹאמֵר בּוֹ, וּלְאָדָם לֹא מְצָא עֲזָר כְּנַגְדּוֹ, פְּרוּשׁ לֹא מְצָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִי שְׂעִיזוֹר לְזַעִיר אֲנַפִּין, לְהוֹצִיא אֶת שְׂכִינְתּוֹ מִן הַגְּלוּת.

מי שלא למד סוד, טוב לו שלא נברא, ויתגלגל עוד פעם

המקבל האלקי הצדיק הקדוש, רבינו יעקב אבוחצירא, זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא (בספרו גנוי המלך דף קפ"ה) אומר, בשם רבי שמעון בר יוחאי הקדוש: דמי שלא למד תורת אמת, שהם סודות התורה, טוב לו שלא נברא, דבלא זה אין אדם יודע אלהותו יתברך, ויראתו ואהבתו, ועבודתו. והרב יהודה פתיה, זכותו יגן עלינו אומר, בשם רבי חיים ויטאל זכותו יגן עלינו, שכתב בתחלת שער המצוות: ואם לא עשה כן, הרי חסר מצוה אחד של תלמוד תורה, שהיא גדולה ושקולה בכל המצוות, וצריך שיתגלגל עד שיטרח בדי בחינות של הפרד"ס הנזכר. עד כאן לשונו. ועוד אמר הרב יהודה פתיה, זכותו יגן עלינו, שעוד בשעת הלוייה כאשר בוכים עליו, יתכן שכבר חזר לעולם הזה בגלגול, השם ירחם.

תורתו שלא לשמה

מי שאינו עוסק בספר הזהר ... כל תורתו שעוסק, משפה ולחויץ, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים

ככלבים הצועקים הב הב

הרב הקדוש מקאמארנא כתב בספרו "היכל הברכה": – בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע

נֶאֱמָנָה שְׁכַל תּוֹרָתוֹ שְׁעוֹסֵק, הוּא מְשַׁפָּה וְלַחוּץ, כְּדוֹאֵג, וְאִין לוֹ עֶסֶק
 בְּחַיִּים וְהָאֶרְהָ לְנַפְשׁ, וְהוּא כְּלוּ טְעוֹת וְרַמְאוֹת, וְאִינוּ עוֹסֵק בְּתוֹרָה
 אֶלָּא לְהֵיוֹת מְאֲנָשֵׁי שֵׁם, לְהֵיוֹת רַב וְרֵאשׁ גְּדוֹל הַדּוֹר וְלְהַשְׁתַּדֵּר עַל
 הַבְּרִיּוֹת, וְאִין לוֹ חַיִּים וְלֹא חֶלֶק בְּחַיִּים. וּכְדִכְתִּיב בְּתַקוּנֵי זֹהַר חֲדָשׁ:
 לִית בְּנוֹ מֵאֵן דִּיתְעַר לְגַבְהָ לְרִצּוֹת לָהּ עִם בְּעֵלָהּ, צִוְחִין בְּכָל יוֹמָא
 וְלִילֵיא בְּאוֹרֵיתָא דְבְּעַל פָּה, בְּכַמְהָ קוּשְׁיָן, וְצִוְחִין בָּהּ כְּכַלְבִּין דְּאֶמְרִין
 הֵב הֵב, הֵב לָן עוֹתְרָא הֵב לָן יְקָרָא, וְלִית מֵאֵן דִּישְׁתַּדֵּל לְסִלְקָא
 לְשִׁכְנֵתָא. וּבּוֹדְאֵי לֹא יִשְׁיֵג אֲרַחּוֹת חַיִּים אֶלָּא עַל יְדֵי לְמוֹד הַזּוֹהַר,
 וְכַתְּבֵי מְרִן הָרַב חַיִּים וַיִּטְאַל בְּלְבָד, עַד כְּאֵן לְשׁוֹנוֹ. (הֵיכַל הַבְּרַכָּה קְאֻמְאָרְנָה
 פְּרִשְׁתָּ עֶקֶב ז', י"ט – אוֹר הַזּוֹהַר פֶּרֶק י').

כַּפֵּק פִּיקוּחַ נַפְשׁ

כעת הזמן להתחיל לקבוע עיתים לעסוק בזוהר הקדוש ולא לדחות
 אפילו יום אחד. אין שום עצה לעבור את תהליכי הגאולה ברחמים
 וחסדים רק על ידי לימוד הזוהר, כמפורש בזוהר הקדוש פרשת נשא
 ברעיא מהימנא (ד' קכ"ד ע"ב) וז"ל ובגין דעתידים ישראל למיטעם
 מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי וכו'.
 [עכ"ל] (לא זכור לי בחז"ל שכתוב שאם כל עם ישראל עושים תשובה, הגאולה תבוא ברחמים,
 רק נזכר שהתשובה מביאה את הגאולה, אבל לא נזכר אם בדין או ברחמים, מאידך לגבי העצה
 של לימוד הזוהר נזכר שזה מביא את הגאולה ברחמים), כמו כן מי שיכנס לפנימיות
 לאחר גלוי המשיח בימים שנאמר בהם "אין לי בהם חפץ" אינו דומה
 כלל למי שנכנס ללימוד הפנימיות בזמן הגלות. וגם אם אינך מאמין
 יותר לקיצים, ואתה חושב אולי יש פירוש אחר בזוהר, מותר לך

לחשוש מצד הספק אולי זה אמת, והרי מלחמת גוג ומגוג היא פקוח נפש של כלל ישראל, [עייין תיקוני זוהר מ"ח: שבגוג ומגוג הים הגדול יקבל צבע אדום מרוב הדם שישפך], גם על ספק פיקוח נפש מחללין את השבת, וביכלתך להציל רבים מישראל, על ידי קיום דברי חז"ל ללמוד את הזוהר הקדוש, אל תאמר כשאפנה אשנה, שמא לא תפנה! (תו"ד סוד החשמל).

עת צרה היא ליעקב!!!

בעת הזאת שָׁרְגְשׁוּ גוֹיִם וּלְאֻמִּים יִהְיוּ רִיק. יִתְיַצְבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יָחַד עַל ה' וְעַל מְשִׁיחוֹ. נִנְתְּקָה אֶת מוֹסְרוֹתֵימוֹ וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵימוֹ. (תהילים פרק ב א-ג). לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד.

ירידת הדורות מפני חוסר לימוד הזוהר הקדוש

תלמידי חכמים מתמעטים והערב רב מתגברים, ומינות ואפיקורסות ירדו להציף את העולם ופרצו פרצות בכרם ה' וגזורים גזירות בארץ הקודש ובחוץ לארץ, על עם ה' ותורתו היהדות החרדית הצרופה, החינוך החרדי הטהור, ובחורי ישראל.

סיבת ירידת הדורות היא בשל מיעוט לימוד הזוהר הקדוש, שהוא המאור שבתורה שמחזירם למוטב כמו שכתוב בירושלמי (תגיגה דף ו): "א"ר חייה בר בא אותי עזבו אוותרה, שמא את תורתי שמרו, שאילו אותי עזבו ותורתי שמרו, השאור [האור] שבה היה מקרבן אצלי [מחזירן למוטב]" הרב דוד בן נפתלי הירש פרנקל, בעל המחבר

פירוש "קרבן העדה" על התלמוד הירושלמי ד"ה השאור שבה –
"פירוש רמז לסודות התורה".

מעכב הגאולה

ונמצינו למדים שמי שהיה יכול ללמוד בתורת הסוד ולא למד ענוש
יענש על כך. ומעכב את הגאולה! (זוה"ק תיקון ל' תיקון מ"ג וכן כתב הגר"א ז"ל,
ועיין עוד במדרש משלי פ"י). – ועל זה צווח ככרוכיא בספר מזכה הרבים: מה
יעזור לנו, אם אנחנו רוצים להגאל, אבל לא פועלים בשביל לקרב
את הגאולה? ומהו קירוב הגאולה? תשובה שלמה קדושה וטהרה
(קדושת האדם כולל כשרות המאכלות באמת ווכידוע שיש מכשול גדול בענין זה ואפילו בהכשר
"מהודר"ן ההתנהגות והלבוש התרחקות מדרכי הגויים וכו'); ולימוד הזוהר הקדוש!
עכ"ד.

מי שלא לומד זוהר הקדוש מחריב את העולם

בתיקוני זוהר (תיקון ל' נתיב תניינא) כתוב על אלו "דלא בעאן לאשתדלא
בחכמת הקבלה" (שלא רוצים לעסוק בחכמת הקבלה) "אוי להם שגורמים
עניות, חרב, ביזה, והרג ואבדון בעולם", עכ"ל, וזאת מובן על פי
הגמרא (שבת פ"ח. ובע"ז ג.) "התנה הקב"ה עם מעשה בראשית ואמר אם
ישראל מקבלים את תורתו מוטב (אתן מתקיימין) ואם לאו, אני אחזיר
אתכם ל"תוהו ובוהו", דכתיב "משמים השמעת דין" – מתן תורה –
"ארץ יראה" – בתחילה, שמא לא יקבלו ישראל התורה ותחזור
הארץ לתוהו ובוהו – "ולבסוף" – כשקבלוה בנעשה ונשמע –
"שקטה", כלומר, כשהבטיחו "נעשה ונשמע", אז שקטה, על זה אפשר

לשאול, אם כתוב "כל הדברים אשר דבר ה' נעשה", הרי כבר שמעו, א"כ מה האמירה "ונשמע"? אלא, שמיעה מלשון סברא, להבין "מדוע", כי תורה שבכתב אומרת לנו "מה" לעשות, תורה שבעל פה אומרת לנו "איך" לעשות, והזהר הקדוש מסביר לנו "למה" לעשות, וההוכחה היא, שבפרשת כי תבוא מובאת התוכחה, ובסוף הפרשה כתוב "למען תשכילו את כל אשר תעשון", כלומר, קיבלתם עונשים, עכשיו תתקנו מה שלא עשיתם קודם, "תשכילו" ב"שכל" תבינו מה שאתם עושים, וכדברי הגר"א לעיל,

טוב שלא נברא בעולם ולא ילמד לא תורה שבכתב ולא תורה שבעל פה

ובתיקוני זוהר (תיקון מ"ג) על פי כסא מלך, כתוב, וכך מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה, מתורה שבעל פה ומתורה שבכתב, ואומרים שיש רק פשט בתורה ובתלמוד, וגורם שלא ילמדו הקבלה "אוי לו טוב היה שלא הי-ה נברא בעולם ולא ילמד לא תורה שבכתב ולא תורה שבעל פה, שנחשב לו שמחזיר העולם לתוהו ובוהו, וגורם עניות בעולם ואורך הגלות" ומסביר, אם לומד תורה שבכתב ותורה שבעל פה ולא לומד קבלה, פוגם בלימודו ומחזיר העולם ליסוד שבירת הכלים שמגביר הקליפות ואם היה – עם הארץ, לפחות לא פוגם כל כך, ממנו יודע גודל החיוב וגודל השכר למי שלומד הקבלה, כי לימוד הזהר בגירסא בעלמא, בונה עולמות וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פירוש מאמר אחד, יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה,

אלא ודאי לימודו כל השנה אינו כלום, אם אין מעטרו בלימוד הקבלה, אם יתקן גלגולו וישוב ללמוד קבלה, תחזור הארץ להיות מרוצה, עכ"ל. – ולאור הנ"ל ישאל השואל, מתי ובאיזה גיל צריך להתחיל ללמוד את הזהר הקדוש, לכן אציג את דברי חז"ל הברורים, בצורה שאינה משתמעת לשני פנים, וכדלהלן: במסכת קידושין (דף ל.): אומרת הגמרא לעולם ישלש אדם שנותיו, שליש במקרא, שליש במשנה, שליש בתלמוד, שואלת הגמרא, מי יודע כמה חיי? מתרצת הגמרא לא צריכא, ליומי. על זה אומר רש"י הקדוש, "ליומי" לחלק את ימי השבוע, מקשה עליו התוס', גם על זה אפשר לשאול "מי יודע כמה חיי, ומשיב התוס', בכל יום ויום עצמו ישלש, ולפי זה, הרי חובת כל אחד ללמוד זוה"ק, – כמובטח "עתידיא חכמתא דא לאתגליא לסוף יומיא", ממתי ובאיזה גיל יכול להתחיל, על זה אפשר לשאול את שאלת הגמרא "מי יודע כמה חיי" וממילא חובת כל אחד הלומד תורה, להשלים ה"פרד"ס" בכל יום. – השל"ה הקדוש בפרק בעשרה מאמרות כותב בזה"ל: אחר שתמלאו כריסכם מתלמוד ופוסקים "בכל יום ויום" אזי אחר כך תבררו חלק יפה מהיום ותדבקו בלימוד זו החכמה בתוספת קדושה ודביקות גדול בו יתברך ויתברך, עכ"ל.

קרוב לימות המשיח, אפילו תינוקות שבעולם ידעו סודות
החכמה

בזהר הקדוש (וירא קי"ח ובהסולם סעיף ק"ס) כתוב, וז"ל: וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפילו תינוקות שבעולם עתידים למצוא סודות החכמה, ובאותו זמן יתגלה לכל, עכ"ל. – בהוספה לספר יסוד יוסף פ' י"ג כתוב דההגבלות על לימוד הקבלה כגון שילמד מפי מקובל ולא מפי כתבים וכו' זה לא נאמר על לימוד ספר הזהר עיי"ש, וכן אמר הגה"צ רבי שלמה בלוך זצ"ל משם רבו החפץ חיים זצ"ל" שעל לימוד ספר הזהר, אין שום הגבלה, כי רובו מדרש, והיה החפץ חיים מעורר לכולם שילמדו כל שבת את הזהר של אותה פרשה, ואפילו לבחורים, עכ"ל. – הגה"ק רבי יצחק אייזיק מקאמארנא זי"ע בספרו נוצר חסד (על פרקי אבות פ"ד מ"ב) כותב, וז"ל: וכן יש הרבה שוטים שבורחים מללמוד רזין של מרן האר"י וספר הזהר אשר הם חיינו, ממש, חיות אדם הישראלי תלוי בספר הזהר, ולו עמי שומע לי בדור הרע הזה שהמינות גובר, היו לומדים עם תינוק בן תשע שנים ספר הזהר והתיקונים להגות בו, והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו. – בספר אבן שלמה פר"ח סע' כ"ז מהגר"א מוילנא זי"ע כתוב וז"ל: פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף "והעוסקים ב"סוד" אין יצה"ר יכול להתגרות בהם" עכ"ל. וניתן מכאן להסיק שזה תלוי (כהנ"ל) בהקדמת יראת חטאו, לחכמתו.

לפני ביאת המשיח יהיה צירוף גדול

ובעניין ביאת משיח בב"א, רציתי לצטט את הכתוב בזוה"ק פרשת נשא (קכ"ד). שבגאולה האחרונה יהי-ה כביציאת מצרים (ככתוב כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות) שכתוב שם "וחמשים" עלו בני ישראל מארץ מצרים, – ודורשים חז"ל, במדרש ובמכילתא וכן ברש"י על הפסוק "וימרו ביי" (יחזקאל כ' פסוק ח') שרובם של ישראל מתו בג' ימי אפילה, ואלה שעלו היו רק "אחד מחמישים או אחד מחמש מאות"!!! – וכן ממשיך הזוה"ק ואומר שעם ישראל יחולק כבמתן תורה, "אלו שנאחזו בעץ החיים שהוא ה"זוה"ק" יזכו ויכנסו להיכל המשיח, ואלו שלא למדו הזוה"ק וירצו עכשיו להכנס, עליהם נאמר כי סקול יסקל או ירה יירה", ועל זה אשאל אותך, באיזו קטיגורי-ה אתה רוצה להמצא??

מועשה שהיה עם כ"ק מרן בעל הסולם נשמת האריז"ל לפני השואה

סיפר הרב מאשלג, נכדו של בעל הסולם: אם תשאל, מדוע אני פועל כה רבות להפצת לימוד הזוה"ק ואחרים לא? אשיב לך: אני חש זאת כחובה מוסרית משום מעשה שהי-ה עם סבי הקדוש, כי בשנים תרע"ז – תרע"ט (1917-1919 למנינם) לאחר מלחמת העולם הראשונה, רץ כ"ק סבי הגה"ק בעל "הסולם" זי"ע ופנה לגדולי ישראל באירופה והתחנן בפניהם שיורו לתלמידיהם וחסידיהם ללמוד הזוה"ק והוכיח הנכתב בספה"ק על החיוב בלימוד הזוה"ק, אך לצערנו דחו תחנוניו בתירוצים למיניהן, בשנת תרע"ט (1919) צעק סבי הקדוש שנגזרה הגזירה בשמים!!! ונותנים לנו 20 שנה לברוח לארץ ישראל, ששם לא יהי-ה חורבן!!! כששמעו זאת, החלו לכנות את סבי הקדוש "ציוני"

ומאחר שראה שכ"ציוני" (לכאורה) אין לו יותר שום השפעה על עידוד לימוד הזוה"ק, החליט לעלות לארץ ישראל, ועשה זאת בשנת תרפ"א (1921)!!! ולצערנו פרצה שואת הגרמנים ימ"ש בשנת תרצ"ט (1939) בדיוק 20 שנה משנת תרע"ט (1919)!!! לצערי, עשרות רבות של יהודים, יוצאי השואה, סיפרו לי זאת לפני למעלה מ-40 שנה ואמרו לי "כמה סבא שלך צדק וחבל שלא שמעו לו"!!! (בטוחני שיש אלפים, ששמעו מציאות זו מאבותיהם ויודעים האמת), וכיון שעדיין לא נשתנתה הגישה ללימוד הזוהר הקדוש, חוששני שוב מדבריו הקדוש, ואיני רוצה שההסטורי-התחזור ח"ו על עצמה ושוב יאמרו "כמה שהוא צדק"!!! וד"ל

זעקה גדולה ומרה מהגה"צ גאב"ד האלמין שליט"א

גזירת הגיוס – כי לא אמרו ללמוד זוהר

"וּמְרַדְּכֵי יָדַע אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה, וַיִּקְרַע מְרַדְּכֵי אֶת בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׂ שֵׁק וְאֶפֶר, וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק זַעֲקָה גְדוּלָה וּמְרָה"

גזירת הגיוס באה, בגלל שלא למדו זוהר הקדוש ופנימיות התורה בישיבות ובכוללים.

הלכנו כבר בחודש אדר וניסן (שהתחיל כל הסיפור) לראשי הישיבות ודיברנו על הזוהר וחשיבות למנוע את הגזירות, ולא נעננו, זכרו את הסיפור של בעל הסולם לפני השואה (כמפורט לעיל, ובזוהר הישועה בארוכה) בואו לא נטעה שנית!

העיתונים מלאים מינות ואפיקורסות כתוב שם: "הראש ממשלה אשם, פלוני אשם וכו'"

הוא לא אשם, הממשלה לא אשמה, הם רק המקל, זה ממש בזבוז זמן, להאשים את הממשלה, ולכתוב ולדבר עליהם, זה לא הם. זה אנחנו! [כך מבאר החפץ חיים הרבה פעמים].

בואו ונלמד מאחי יוסף הקדושים – אבל – אשמים אנחנו! להאשים את השני זה לא יעזור, בואו נתקן את המעוות לפני שיהיה מאוחר מדי!

אזהרה חמורה!

אם לא ילמדו זוהר בישיבות הקדושות ובכוללים – לא רק שיסגרו את הישיבות, והבחורים ילכו לצבא ח"ו, אלא ח"ו שלא יהיה כמו שהיה בשנת תרע"ד, (כמבואר בהקדמת בית לחם יהודא לרבי יהודה פתייה זצ"ל, ראה ספר אור זוהר ובעלוני אור הזוהר 185–35), ומיד אחרי זה הייתה מלחמת העולם הראשונה, ואז הזהיר בעל הסולם ולא שמעו בקולו, ואז הגיע מלחמת העולם השנייה השואה רח"ל – המחיר עלה שש מיליון קרבנות רח"ל, ומה שיארע אחר כך כבר לא צריך לכתוב, כי מובן מאליו ועיין בנבואות זכריה יג, סנהדרין קי"א, זוהר שמות ז', תיקוני זוהר כ"א, כח הזוהר חלקים א-ח, עלוני אור הזוהר 1–210 ועוד ועוד, ובצבא יש לנו כבר מחלקי הזוהר הקדוש, שאומרים לחיילים, אם אתם רוצים לחיות, רק זה יציל אתכם, וכולם אפילו אחינו החילונים קוראים כבר ולומדים זוהר הקדוש, והרבה הרבה חזרו על ידי זה ליהדות ולבורא יתברך, והרבה בדרך לחזור, וקצת מהראשי ישיבות עוד לא החליטו מה לעשות, ושמה באמת יחזרו בתשובה, וזה השליחות של שליחי ה'

ראשי הממשלה, אתם ברוגז על המקל שלוקה, מי שלח אותנו, ולמה שלחו אותנו?

ומי שלח בשנת תרע"ד לקחת את כל הצעירים בחורי הישיבה לצבא, ומי הרג אותם? – ומי אשם על הריגתם של ששה מיליון יהודים? – ומה כותב רבי מנחם מענכין בהסכמתו על איפה שלימה?

כי עניות דישראל והגזרות והמלחמות המשסות וההריגות, הוא בעצמו גורם לזה, מפני שלא עוסק בחכמת הקבלה, ובפמליא של מעלה העני חייב על דלותו ושפלותו, ההרוג על הריגתו, כל זה נקרא חטאים שבין אדם לחבירו, אשר גם יוה"כ אין מכפר עליהם, אוי לנו מיום הדין והתוכחה.

הסכמת רבי מנחם מענכין על איפה שלימה:

ומה ישיבו בני נשא על המאמר המבהיל בתיקוני זוהר (תקון ל'): "וי לון דגרמין דיזיל ליה רוחו של משיח מן העולם ולא ישוב לעולם שהם עושים את התורה יבשה ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה וכו'", כמה נפישא חיל' של המאמרים הללו שנוקבים ויורדים לפני לפני חדרי לבו של אדם המאמין האמיתי, תסמרנה שערותיו ובשרו נעשה חידודין, בהעלותו על ליבו כי עניות דישראל והגזרות והמלחמות המשסות וההריגות הוא בעצמו גורם לזה מפני שלא עוסק בחכמת הקבלה, ובפמליא של מעלה העני חייב על דלותו ושפלותו, ההרוג על הריגתו, כל זה נקרא חטאים שבין אדם לחבירו, אשר גם יום הכיפורים אין מכפר עליהם, אוי לנו מיום הדין והתוכחה!

קול דמי אחיך צועקים – מי לא שומע את הקול, קול הקורא, ששה מיליון יהודים שצועקים למעלה בשמים על הרבנים שלא רצו ללמוד זוהר הקדוש ולכן הרגו אותם!!! וכך צווח במר קולו הגה"ק בעל הסולם זצ"ל בסוף הקדמתו להסולם שלו, עיי"ש. – כמו כן אנחנו צועקים עכשיו על כל האדמוריים, ראשי ישיבות, רבנים, מגידי שיעורים, בעלי דרשנים, שלא צועקים נורא, לפני שיהרגו ח"ו את הבחורים ואברכים, ולפני שיסגרו את הישיבות!!! "אתם הרבנים שלא צועקים ללמוד זוהר הקדוש!!! אתם אשמים על הכל ולא ולא הכנסת ושריה ויועציה!!!"

אבל אשמים אנחנו על אחינו !

מעמיד עליהם מלך קשה כהמן

כתוב שהגאולה לא תהיה עד שבני ישראל יחזרו בתשובה, ואם לא חוזרים מה הוא עושה מעמיד עליהם מלך קשה כהמן והם מוכרחים לחזור, וכך גם כאן העמיד עלינו מלכים קשים כדי שאנו נחזור בתשובה כך אמר מרן האדמו"ר מבעלזא שליט"א.

נכון, אני גם אשם בכל זה שלא הוכחתי מספיק!!! ולכן אני יוצא בקול חזק וכותב את האמת כמו שכתבתי ב-17 ספרים על הערב רב (310 מראה מקומות 172 מזוהר הקדוש), תלמדו את הספרים ותבינו מי הם האשמים האמיתיים!!! וכפי שמסרו מן השמים, לאחרונה, שעל כל יהודי ללמוד דקה אחת, על כל פנים מזוהר הקדוש.

אנחנו לפני הסוף! כולנו מוכנים ומחכים למשהו גדול, השאלה –
מתי?

אזהרה אחרונה מהעולם העליון לפני השואה – תשע"ג –
תשע"ה

חובת השעה: לעשות תשובה שלמה, לימוד הזוהר הקדוש,
ולהתקרב כמה שיותר לבורא עולם!

הצדיקים מגן עדן זועקים לכל יהודי/ה: "אל תשאירו אותנו פה,
תחזרו בתשובה!"

כמו שמסרו לאחרונה מעולם האמת: "אנחנו עצובים, כי אנחנו כולנו
בהמתנה לעולם הבא, עדיין אין אף אחד שהגיע לעולם הבא. אין
עולם הבא [ראה שער הגמול להרמב"ן סידור עבודת השם דף 319,
מאמר העיקרים להרמח"ל]. העולם הבא זה [יהיה] רק שכל עם ישראל
יחזור בתשובה. זה רק יהיה כשכל עם ישראל יחיה את התורה."

אמרו לי: "תחזור לשם ותלמד "שמע ישראל"... אבל בעיקר –
שילמדו זוהר, הזוהר הקדוש. שלא יעזבו את הזוהר לדקה, תן להם
שיעסקו בזוהר – דקה, שתי דקות, שלוש דקות, אבל שיעסקו

בזוהר. – הדקה הזאת יכולה להביא את העולם לשחרור מהסטרא אחרא, דקה אחת. – לכן, הדקה המיוחדת הזאת שקיימת – לתת אותה בכל הכח – אז תבוא הגאולה השלמה. לצרף את כל הערב רב שקיים בעם ישראל – זה סתם הטפילים שהצטרפו לעם ישראל, אינן להם שום חלק, קחו מהם את כל ניצוצות הקדושה.”

(מתוך שיחה עם הצדיק רבי יוחנן באנון זצ"ל – אחרי מוות קליני, כסלו תשע"ג, הספור נמצא

בעלון # 196 למה?)

לימוד הזוהר מקדש כמו הקרבנות

כתוב בפרשת תרומה, מכל כלי המקדש המשכן והמזבח ומנורה הטהורה ועוד, וכתוב "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", היום שאין לנו קרבנות, תורת לימוד הזוהר הקדוש מקדש אותנו כמו הקרבנות בבית המקדש, שכל הגאולה תלויה אך ורק בלימוד הזוהר הקדוש, כמו שאומר השל"ה הקדוש זי"ע, בעשרה מאמרות, מאמר ראשון: וזה לשונו: כִּשֶׁם שֶׁלֹא נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם עַד שֶׁהֶצְרַף הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדָם פֶּסַח וּבְדָם מִילָה, כֵּן גִּאֲלָה הָעֵתִידָה לֹא תִהְיֶה הַגְּאֻלָּה עַד שֶׁיִּזְכּוּ לְתוֹסֵפוֹת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְהוּא רִצּוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאַשְׁרֵי הַזּוֹכֶה בָּהּ.

ללא צער חבלי משיח

וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זכותו יגן עלינו אמן בזהר הקדוש פרשת נשא, "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר יפקון ביה

מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". בְּאוֹר הַדְּבָרִים: בְּזִכּוֹת הַחֲבוּר שְׁלֵף, סֵפֶר הַזֹּהַר
הַקְּדוֹשׁ, יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים לְלֹא צָרוֹת וְיִסּוּרִים
וְלֹא צַעַר חֲבָלֵי מְשִׁיחַ!

אבל אלו שלא לומדים את תורת הסוד, אשמים על כל הרציחות
ושפיכות דמים של עם ישראל, כמו שהבאנו לעיל את דברי זוהר,
ואלו שלומדים הם המצילים את עם ישראל, ובפרט ילדי צאן
קדשים, איזה זכות גדול, ושמחה גדולה בשמים כל רגע ורגע
שלומדים זוהר הקדוש.

להבין את הנגלה על ידי הנסתה

עוד רואים מכאן, כמה חיוב גמור הוא ללמוד ולדעת סודות התורה
כדי להנצל מן החיצונים, ולכל הפחות לבקש ולרצות לדעת, וזהו
בודאי על ידי שבתחילה ילמד כסדר זוהר הקדוש ותטהר נשמתו
ותבער בלבו אש אהבת ה', וחשקת לימוד התורה הקדושה, בזה
בודאי ירצה לפני אדון כל, ויזכה שייפתחו לפניו שערי החכמה
העליונה, ויבין את דברי תורת הנגלה כמבואר בגר"א שאי אפשר
להבין תורת הנגלה אם לא לומדים סודות התורה.

איך לו לה' קורת רוח בעולם רק כשעוסקים בו

וידוע מה שכתב מורנו רבי חיים ויטאל זי"ע, מה שאמר הנביא ירמיהו
(ד' כ"ד), "וְכָל הַגְּבָעוֹת הַתְּקַלְקְלוּ" אלו הבחורים התלמידים הקטנים
שרואים את מלמדיהם שאינם רוצים ללמוד זוה"ק ותורת הסוד, על
בן גבעות אלו נתקלקלו ולבם שרש פורה ראש ולענה ועלתה בהם

חלודת טיט ורפּש לְכַפֵּר בְּחַכְמַת הָאֵמֶת ... וְאִין סַפֵּק בִּי לֹא יִהְיֶה
 לָהֶם חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא פְּנוּזָר בְּזִהְרָה. וְעוֹד כָּתַב שָׁם, בִּי הַפֶּל תְּלוּי
 בְּעֶסֶק הַחֲכָמָה הַזֹּאת, וּמְנִיעַתְנוּ מִלְּהִתְעַסֵּק בָּהּ הִיא גִּזְרַמַּת אַחֹר
 וְעָוֹב בְּנִין בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתַפְאֲרַתְנוּ הַמְכֻנָּה וְנִקְרָא "הַדֵּר הַכְּרָמֶל",
 כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַכְּתוּב (שִׁיר הַשִּׁירִים ו 1): "רֹאשֶׁךָ עָלֶיךָ כְּכְרָמֶל" ... בִּי אִין לוֹ
 לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵת רוּחַ בְּעוֹלָמוֹ, אֵלֶּא כַּאֲשֶׁר עוֹסְקִים בְּחַכְמָה
 זוּ.

מיד נגאלים

רואים שְׂכָדֵי לְזִכּוֹת לִירְאָת שָׁמַיִם טְהוֹרָה, שְׂיַדַּע שְׁפִלוֹת עֲצֻמוֹ מְכַרְחִים
 לְלִמּוּד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ, וּבְכָךְ נִצְלִים מִקְּלוּלִים וּכְפִירוֹת, וְזוֹכִים לְהַפִּיר
 גְּדִלוֹת הַבוֹרָא יְתַבְרַךְ שְׁמוֹ, וּכְאֲשֶׁר כָּל יִשְׂרָאֵל יַעֲסֻקוּ בְּלִמּוּד הַזוֹהַר
 הַקְּדוּשׁ מִיד נִגְאָלִים וְנִצְלִים מִחֲבָלֵי מְשִׁיחַ. וְכֵן עָקַר בִּיאַת הָאָדָם
 לְעוֹלָם הַזֶּה הוּא כְּדֵי שְׂיִלְמַד אֶת הַלִּמּוּד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה.

לא לתת מנוחה לה' עד שיגאלנו

וּבְאֵמֶת כְּבָר הָרַעֲיָא מְהִימְנָא (הוּא מְשֶׁה רַבֵּנוּ ע"ה) מְצַוָּה אוֹתְנוּ לְלִמּוּד
 זוֹהַר הַקְּדוּשׁ דְּיוֹקָא, בִּי תוֹרַת הַרְשָׁב"י מֵאִיר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת, וְצָרִיךְ
 לְלִמּוּד לֹלֵא הַפֶּסֶק וְלֹא לְתַת מְנוּחָה לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שְׂיִגְאָלְנוּ

(זוהר פנהס ריט.)

ולכן אשרי חלקכם הילדים הצדיקים ובחורי ישראל שלומדים זוהר הקדוש, ובוודאי שכל העולם עומד עליהם, האם יש זכות יותר גדול מזה?

ממנו יראו וכן יעשו כל הרבנים ראשי ישיבות ומלמדים ואנשים פשוטים לקבץ הילדים, וללמוד איתם זוהר הקדוש ונחלק להם גם אי"ה מתנות.

קימו וקבלו היהודים להחזיק בלמוד הקדוש הזה

רַבְּנוּ יוֹסֵף חַיִּים, הֶבֶן אִישׁ חַי, (בְּהַקְדַּמַת הַתְּקוּנִים בְּנִיחָה), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: מִזְמַן אֲשֶׁר הֶצִּיץ וְזָרַח אוֹר יְקָרוֹת שֶׁל שְׁנֵי מְאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים סֵפֶר הַתְּקוּנִים וְסֵפֶר הַזֹּהַר קִיְמוּ וְקִבְּלוּ הַיְּהוּדִים קֵהַל עֵדוּת יִשְׂרָאֵל לְהַחֲזִיק בְּלִמּוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּקוּנִים וְהַזֹּהַר יַחֲדָה וְרַבִּים מִנְעַר וְעַד זָקֵן, וְהֵגַם דְּאִין לְאֵל יָדָם לְהַשִּׁיג וּלְהִבִּין סוּד אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת שֶׁבְּסִפְרֵים הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלֶּה אֵף עַל פִּי בֵן שׁוֹתִים בְּצִמָּא אֶת דְּבָרֵיהֶם וּמִתְּלֵהֶבֶן בְּקִרְיָאָתָן מְאֹד מְאֹד.

ללמוד זוהר ותיקונים וחסידות

וְהַלּוֹמֵד זָקֵן, בְּסוּדוֹת וְרִזִּין דְּאוֹרֵיתָא, רִזִּין דְּעֵתִיק יוֹמִין, זָקֵן מְלֵא רַחֲמִים, דּוֹמָה לְדָוִד בְּתוֹבָה עַל נִיר מְחוּק, שְׂאִינוּ נַחֲקָק כָּל כֶּךָ בְּמַחוּ וּמַחְשָׁבְתוֹ וְיָכוֹל לְטַעוֹת בְּהֵם הַרְבֵּה, כִּי נִמְחָק חוּזַר כּוֹתֵב וְנִמְחָק. וְכֵן יֵשׁ הַרְבֵּה שׁוֹטִים שְׁבוֹרְחִים מִלְּמַד רִזִּין שֶׁל מְרֵן הָאֶרֶץ וְסֵפֶר הַזֹּהַר אֲשֶׁר הֵם חַיִּינוּ, וְלוֹ עַמִּי שׁוֹמֵעַ לִי, בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא אֲשֶׁר הָרַע וְהַמִּינּוֹת גּוֹבֵר, הֵיוּ שׁוֹקְדִין כָּל יְמֵיהֶם לְלַמֵּד סֵפֶר הַזֹּהַר וְהַתְּקוּנִים כְּתָבֵי מְרֵן

בְּלוּל עִם חֲסִידוֹת וְהַקְדָּמוֹת שֶׁל מֶרֶן הָרַב רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם זָכַר
צְדִיק לְבָרָכָה וְהָיוּ מִבְטָלִין כָּל הַגְּזֵרוֹת רְעוֹת וְהָיוּ מִמְשִׁיכֵין שְׁפַע וְאוֹר
עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת, בֶּן הַשְּׁפָעוֹת פְּשֻׁטוֹת, בְּנֵי חַיֵּי מְזוֹנֵי. (רבינו הקדוש יצחק
אזיק וחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ').

בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהַמִּינוֹת גּוֹבֵר צְרִיכִין לְלַמֵּד עִם תִּינוּק בֶּן תְּשַׁעָה שָׁנִים סֵפֶר הַזֹּהַר וְהַתְקוּנִים

וְלוֹ עָמִי שׁוֹמֵעַ לִי בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהַמִּינוֹת גּוֹבֵר הָיוּ לוֹמְדִין עִם תִּינוּק בֶּן
תְּשַׁעָה שָׁנִים סֵפֶר הַזֹּהַר וְהַתְקוּנִים לְהַגִּיט בָּהֶם וְהָיָה יִרְאֵת חֲטָאוֹ
קוֹדֶמֶת לְחֻכְמָתוֹ וְיִתְקַיֵּם. וְכֵן הָיָה רוֹכֵשׁ יִרְאֵת שָׁמַיִם בְּמִקוֹם חֻכְמָה
חִיצוֹנִית. (רבינו הקדוש יצחק אזיק וחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ').

נִעְרִים קְטַנִּים יִלְמְדוּ מִסוּד הַשֵּׁם

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי בְּעַצְמוֹ אָמַר, שְׁנַעְרִים קְטַנִּים יִלְמְדוּ מִסוּד הַשֵּׁם.
(אור החמה)

כָּל אַחִינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל יִקְבְּעוּ לְמוֹד בְּסֵפֶר הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ יַחַד עֲשִׂיר וְאַבְיּוֹן קְטַן וְגָדוֹל שֵׁם הוּא

הֵבֵה נִקְוָה כִּי בְּאַפֵּן כְּזֶה כָּל אַחִינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל יִקְבְּעוּ לְמוֹד בְּסֵפֶר הַזֹּהַר
הַקְדוּשׁ יַחַד עֲשִׂיר וְאַבְיּוֹן קְטַן וְגָדוֹל שֵׁם הוּא. (הקדמת הרבנים לזוהר דפוס ג'רבה)

כָּל יִשְׂרָאֵל מְחַיְבִים לְלַמֵּד בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה שֶׁל רַשְׁבַּ"י, אֶחָד
גְּאוֹן, אֶחָד רַב גְּדוֹל, אֶחָד חָכֵם, אֶחָד הַמּוֹן, אֶחָד קְטַן
שֶׁהִגִּיעַ לְחַנוּךְ

אֲשֶׁר עַל כֵּן כָּל יִשְׂרָאֵל מְחִיבִים לְלַמֵּד בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה שֶׁל רִשְׁבִּי, אֶחָד גָּאוֹן, אֶחָד רַב גְּדוֹל, אֶחָד חָכֵם, אֶחָד הַמוֹן, אֶחָד קָטָן שֶׁהִגִּיעַ לְחַנוּךְ, בְּעֵתִים מְזַמְנִים וּמְכַשְׂרִים אֲשֶׁר הֵמָּה מְסַדְרִים דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ מְרֵאשׁ חֲדָשׁ אֵלּוּל עַד מְנַחַת יוֹם הַכַּפּוּרִים נְחַתֵּם עַת עֲקֵדַת יִצְחָק לְקָרֵב הַגְּאֻלָּה וַיְהִיו נְצוּלִים מִכָּל פְּגָעִים רָעִים. (תקוני זוהר, כגן הירק הקדמת המִחְבֵּר)

מְקַטְנִים עַד גְּדוּלִים חִיבִים לְלַמֵּד זֹהַר הַקְּדוֹשׁ

הַתּוֹרָה נִתְּנָה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד בְּכַדִּי שְׁכַלֵּם יוֹדְעִים מְקַטְנִים עַד גְּדוּלִים דַּעַת הַשֵּׁם, וְגַם מְצִינוֹ בְּהַרְבֵּה סִפְרֵי מְקַבְּלִים שְׁמִזְהִירִים עַל לְמוּד חֲכָמָה זו שְׁכַל אָדָם חַיֵּב לְלַמֵּד אוֹתָהּ. (רבי יצחק בן צבי אשפנאי, טהרת הקדוש, קמ"ז)

הַלְוָאֵי לֹא הָיוּ מְקַלִּין גְּדוּלֵי הַדּוֹר בְּלִמּוּד הַחֲכָמָה הַקְּדוֹשָׁה – וְהַלְוָאֵי הָיוּ מְלַמְּדִין דְּרַךְ לְתַלְמִידֵיהֶם לְעַסֵּק בַּחֲכָמָה הַלְוָאֵי

וְאוֹמֵר אָנִי הַלְוָאֵי שְׁלֵא הָיוּ מְקַלִּין גְּדוּלֵי הַדּוֹר בְּלִמּוּד הַחֲכָמָה הַקְּדוֹשָׁה וְהַלְוָאֵי הָיוּ מְלַמְּדִין דְּרַךְ לְתַלְמִידֵיהֶם לְעַסֵּק בַּחֲכָמָה הַלְוָאֵי, אֲזִי בּוֹדָאֵי לֹא הָיָה שׁוֹם הַרְמַת רֵאשׁ לְחֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת וְהָיוּ כָּל הַחֲכָמוֹת נִדְחִים מִפְּנֵיהֶם כְּמוֹ שֶׁנִּדְחָה הַחֲשֵׁךְ מִפְּנֵי הָאוֹר. אִךְ שְׁעוֹנוֹתָיו גָּרְמוּ שֶׁגַם כְּמָה וְכְמָה מְצַדִּיקֵי הַדּוֹר סָגְרוּ אֶת דַּלְתֵי הַחֲכָמָה בְּפָנֵי פְּרָחֵי הַכְּהֻנָּה וְאָמְרוּ שְׁלֵא יִלְמְדוּ עַד שִׁיְהִיוּ בְּעַלֵּי מַדְרָגָה וְרוּחַ הַקְּדוֹשׁ וְהִנֵּה עֹבֵר זֶה נִשְׁאַרְנוּ עֲרָמִים מִן הַחֲכָמָה הַקְּדוֹשָׁה וְנִתְגַּבֵּר בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים חֲשֻׁבוֹת הַחֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת הַכְּסִיל בַּחֲשֵׁךְ הוֹלֵךְ וּבְמַהְרָה בְּיָמֵינוּ

”וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהִי אֹר” וַיָּאֵר לָנוּ. (מורנו הרב צבי אלימלך מדינוב, מעין גנים, פרק א' אות ה').

**מִי יִתֵּן וְהָיָה שְׂיִתְחִילוּ לְלַמֵּד עִם הַצֹּאן קְדוּשִׁים בְּשָׂהֵם עֲדִין בְּנֵי
9–10 שָׁנִים, סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ, וְיִהְיֶה בְּיָדָי הַגְּאֻלָּה
בְּקִרְוֹב בְּלֵי שׁוֹם חֲבֵלֵי מְשִׁיחַ**

מִי יִתֵּן וְהָיָה שְׂיִתְחִילוּ לְלַמֵּד עִם הַצֹּאן קְדוּשִׁים בְּשָׂהֵם עֲדִין בְּקִטְנוּתָם
בֶּן ט' וְי' שָׁנִים סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ... וְהָיוּ בְּיָדָי הַגְּאֻלָּה בְּקִרְוֹב בְּלֵי
שׁוֹם חֲבֵלֵי מְשִׁיחַ. (ספר סגלת ישראל להגאון הצדיק רבי שבתי ליפשיץ – מערכת ז' אות
ה').

ועל כן אי אפשר לתאר גודל הזכות שיש לכם צאן קדשים בלימוד
שמקרב הגאולה, ובפרט שמתחילים בכל בוקר את הלימוד בדף
זוהר הקדוש, בשעה זו אתם צאן קדשים, נוטלים את הזכות בידכם
בלימוד הקדוש הזה.

בזכותך היגעת!

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו
ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמחים. בעת הזו יתבונן מלך המשיח
בעיניו הטהורות, יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, ולפתע ירים ידו
ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה, ויביטו במחזה, אז
ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בפנותו אצבעו על יהודי מסוים:
”בזכותך היגעת, לך יש חלק בגאולת העם”. כך יראה על כל יהודי
ויהודי שפעל למען ביאתו.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאושרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעת י".

על כן, ילדים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם עוד ועוד למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרינו, לגרום לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח בב"א.

זֶה הַיּוֹם עָשָׂה ה' נְגִילָה וְנִשְׂמֹחָה בּוֹ:

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה' בְּרִכְנוֹכֶם מִבֵּית ה':

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:

שזכינו להתאסף כאן במקום שלא זזה השכינה מעולם כמו

שכתוב בזוהר הקדוש (שמות ה.),

תְּשׁוּרֵי מִרְאשׁ אַמְנָה – מִמְּקוֹם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁלֹמֶעֱלָה וּמִמְּקוֹם
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁלֹמֶטָה. שְׁאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מֵעוֹלָם לֹא זָזָה שְׁכִינָה
מִכְּתַל הַמַּעֲרָבִי שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁפָתוֹב (שיר ב) הִנֵּה זֶה עוֹמֵד
אַחַת פְּתִלְנוּ, וְהוּא רֹאשׁ אַמְנָה לְכָל הָעוֹלָם.

התכנית שנאמר כולנו ביחד את ארבעת התיקונים שנדפס

בספר זוהר המגן

ובזוהר הקדוש פרשת תרומה (זוהר דף קכ"ט ע"א וע"ב) מובא, ש"לשון
הקודש – השכינה מתחברת בה", ואילו לשון ארמית היא לשון
הסטרא אחרא, [וזוה דברי הזוהר בלשון הקודש]

כִּי הַשְּׁכִינָה מִתְחַבֶּרֶת עִם לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ [וּמִתְחַבֶּרֶת עִם הַיְהוּדִי
הָאוֹמֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ (רמ"ק ורבי אברהם גלאנטי)], וְלִכְלֹל קִדְשָׁהּ

שְׁהִשְׁכִּינָה בְּאֵה, אֵין זֶה אֱלֹא בַעֲשָׂרָה, שְׁכַתּוֹב (ויקרא כב)
 וְנִקְדְּשִׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם לְשׁוֹן
 הַקֹּדֶשׁ וַדַּאי [שְׁבַנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם נִקְרָאִים לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ וַדַּאי (רמ"ק
 ורא"ג)], וְלֹא שָׂאָר עַמִּים שְׁיִשׁ לָהֶם לְשׁוֹן אַחֲרָת.

והכסא מלך בהתיקוני זוהר כותב שאם יזכה להבין
 מאמר אחד בזוהר הקדוש יזכה לשבת ראשונה במלכותא
 דרקייע. ובגלל זה העתקנו את התיקונים בלשון הקודש
 שכולם מבינים, כדי שנזכה כולנו להתחבר להשכינה
 הקדושה ולהבין את מאמרי הזוהר, ובכך נזכה לשבת
 ראשונה במלכותא דרקייע. והשדי חמד בקדוש זיע"א
 כותב שרבי שמעון בר יוחאי כתב את הזוהר בלשון
 הקודש שהוא לשון הקב"ה כמבואר בזוהר הקדוש פרשת
 נח.

ורבי שמעון בן יוחאי פוסק בתיקון מ"ג, שמי שלא
 לומד זוהר לא שומעים לא התפילה ולא השמע ישראל,
 ועכשיו שנקרא ביחד את התיקונים בלשון הקודש, יתגלו
 לכם איך שהתפילות והשמע ישראל מתקבלות, רק על
 ידי שמקדימים דקה לימוד זוהר הקדוש לפני התפילה
 כמו שהזהירו אותנו כל תלמידי בעל שם טוב הקדושים

זיע"א לומר פתח אליהו הנביא זכור לטוב לפני התפילה.
ועל ידי שכולנו נתאחד בלימוד הזוהר הקדוש על ידי זה
נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי
אתגליא ביה, ובסגולתו "וקראתם דרור", בביאת בן דוד
משיחנו, מלך ביופיו יבוא ויגאלינו, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח
לִבֵּנוּ, עַל גְּאוּלְתֵינוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשֵנוּ בְּגֹאֲלֵת עוֹלָמִים
בב"א.

ידוע שבעל הסולם זיע"א רצה להציל את ה 6 מיליון יהודים על ידי לימוד הזוהר הקדוש, הלך לרבנים

שמחת הקדוש ברוך הוא עם לומדי הזוהר הקדוש בכותל מערבי הסועדים את השכינה ונקראים שרי נפתלי (מד"ר שיה"ש פרשה ח' פסקה טז, זוהר ח"ב דף קכ.א),

שמחת משה רבנו ורבי שמעון בר יוחאי עם לומדי הזוהר הקדוש שבאים לכותל המערבי שלא זזה שכינה ממנו מעולם (זוהר שמות) לשמוע איך שמקיימים ולומדים תורתם

שמחת הרשב"י עם לומדי הזוהר הקדוש:

יהודים יקרים: בואו לעזרת ה' בגבורים, למען הקים השכינה הקדושה מעפרא, ולזכות שמשה רבנו והרשב"י הקדוש לומדים יחד אתנו. כל האומרים התיקונים בזוהר המגן יזכו להיכנס לתיבת נח (זוהר חדש יתרו מ"ג:), להינצל ממלחמת גוג ומגוג, ויזכו לזכויות עצומות "עין לא ראתה אלקים זולתך.

זכור! הרשב"י נקרא שבת, (אדרא) ובשעת לימוד תורתו נמצאת נשמתו עם כל אחד ואחד, ומלמד זכות משפיע רחמים וזוכים לסוכת מגן של הרשב"י. בואו כלנו ונעשה

זוהר קול ברמה ❖ על חורבן בית המקדש ❖ לבין המצרים לג

רצונו, ונלמד תורתו, (גיטין סז). והרשב"י ע"ה ימליץ עלינו זכות, וכך תעלה תפלתנו לרצון לפני הקדוש ברוך הוא.

כמה שווה הלימוד הזה שאנחנו לומדים עכשיו כעשר דקות

כמה שווה דקה אחת לימוד הזוהר הקדוש

זכור! דקה אחת לימוד זוהר הקדוש (בחול) הוא כמו ששה ימים של לימוד הפשט, [על פי כסא מלך על התיקוני זוהר תיקון מ"ג אות ד' שהובא בכף החיים סימן קנ"ה ס"ק י"ב, וז"ל: דלימוד הקבלה תועיל שעה אחת יותר משנה בלימוד הפשט, עכ"ל, שנה 355 יום לחלק ל60 דקות שבשעה, יוצא כששה ימים לדקה], ובמנין כפול אף (זוה"ק ויצא) = 6000 ימים לימוד תורת הפשט, ובצער כפול מאה = 600,000 ימים, ובשמחה כפול 1000 = 600 מליון ימים של תורת הפשט. ובשבת עוד כפול אף, = 600 מיליארד ימים תורת הפשט. (כסא מלך, הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבות דר' נתן). ואם זה בירושלים עוד כפול 10 (כפא סאלי) יוצא = 6,000,000,000,000 שש טריליארד ימים תורת הפשט. ואם זה בכתל המערבי עוד כפול 1000 (זוהר ויצא, תיקו"ז), שש קוואדריליון 6,000,000,000,000,000.

זְכוֹר! הַמְאָרְגָן שִׁילְמָדוֹ דְקָה אַחַת מְקַבֵּל שְׂכָר כְּנֶגֶד כָּלָם וְכֶנֶגֶד כָּל הַיְהוּדִים. כָּל מִי שִׁישׁ לוֹ מַח בְּקִדְקוֹ יִתְפָּס לְהִיּוֹת הָרֵאשׁוֹן לְאָרְגָן הַמְנִיץ וַיִּקְבֵּל שְׂכָר כְּנֶגֶד כָּלָם. תָּן דְעִתְךָ, כִּי בְדָקָה אַחַת שֶׁל לְמוֹד הַזוֹהַר הַקְדוֹשׁ אַחֲרֵי הַתְּפִלָּה, אַתָּה זוֹכֵה לְעוֹלָמוֹת נְצִחַ, "עֵינַי לֹא רָאִיתָ אֱלֹקִים זוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לּוֹ".

ואם זה עשר דקות הכל ב 10 - ששים קוואדריליון
.60,000,000,000,000,000

הרשב"י נקרא שבת (אדרא), ובשבת הכל כפול אלה, לכן
היות ורבי שמעון בר יוחאי יושב בגוון (אור החמה), הכל
כפול אלה, ששים [QUINTILLION] קווין טיליון
.60,000,000,000,000,000,000

כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהַלּוֹמְדִים מְקַבֵּל אֶת הַשְּׂכָר וְהַזְכִּיּוֹת שֶׁל
13.5 כ מיליון יהודים שיש בכל העולם (ספר חסידים, ועוד),
יוצא: exponent 8.1e+26 עקספוננט

- כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהַלּוֹמְדִים מְקַבֵּל אֶת הַשְּׂכָר וְהַזְכִּיּוֹת
שֶׁל כָּל מִלְיוֹנֵי הַיְהוּדִים לּוֹמְדֵי אַרְבַּעַת תִּיקוּנֵי זוֹהַר בְּסֵפֶר
זוהר המגן (ספר חסידים, ועוד). זְמַן לְמוֹד הַתְּקוּנִים הוּא 8 דְקוֹת.

5 דקות. זכור! לימוד שעה זוהר בשבת = מאה מליון שנה תורת הנגלה, אם כן לימוד 5 דקות זוהר בשבת = מאה מליון חֲדָשִׁים תורת הנגלה (כפא מלך, הרי"ם הטוב, אורחות צדיקים, אבות דר' גמון), ועוד כפול 1000 הם מזכי הרבים הסועדים את השכינה ונקראים שרי נפתלי (מד"ר שיה"ש פרשה ח' פסקה טז, זוהר ח"ב דף קכ.), ובמנין עוד כפול אֶלֶף (זוה"ק ויצא), ובמירון עוד כפול אֶלֶף (תיקו"ז, הה"ש), והכל כפול חצי מליון לומדי התקון, יוצא – 50,000,000,000,000,000 שְׁהוּא [במלים] 50 קוודריליון חֲדָשִׁים תורה למוד פֶּשֶׁט, וְלַפִּי הַבְּאֵמָה (פ' תרומה כ"י) יוצא כי 50 קוודריליון 50,000,000,000,000,000,000 מְכַפִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵהַלּוֹמְדִים, כְּלוּמַר, כפול 50 קוודריליון 50,000,000,000,000,000,000 = $E_{2.5+39}$, וְלַפִּי הַס"ח עוד כפול 15 מליון, כְּנֶגֶד 15 מליון יהודים שיש בעולם = $E_{+463.75}$, שְׁהוּא (במילים) 37 ספטיליארד 500 ספטיליון בְּחֲדָשִׁים. [ההסבר על החשבון הנ"ל ראה בכת הזוהר ח"ג].

יהודים יקרים אנו בדור אחרון של גאולה, דור שמקדם את ימות המשיח, ואין תרופה גדולה לדורינו ולכל

תחלואינו וקבלת תפילתינו מאשר לימוד הזהר הקדוש, כי הזהר הקדוש הוא כתיבת נח.

עם ישראל רחמנים בני רחמנים, מתאחדים וקוראים את התהילים ללא הרף.

התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א כתב בתיקוני הזהר, בתיקון ל', אשר תפילתנו ותפילות שמע ישראל אינן מתקבלות בשמים עד שלא קוראים את הזהר הקדוש, כי הזהר הקדוש הוא ממש הצלה בבחינת תיבת נוח להצילנו מהמים הזדונים.

ולכן יהודים יקרים, הבה נתאחד כאיש אחד בלב אחד לקרוא דקה זוהר אחד ביום, ובע"ה תפילותינו יענו מהשמים במהרה.

יְהוּדִים יְקָרִים: בּוֹאוּ לְעִזְרַת ה' בְּגִבּוֹרִים, לְמַעַן הַקִּים הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה מֵעַפְרָא, לְהַצִּיל עַם יִשְׂרָאֵל, וְלְזַכּוֹת שְׁהַרְשֵׁב"י הַקְּדוֹשׁ יְדוּר בֵּינֵינוּ.

אנחנו מחלקים חצי מילון דפי זוהר ותיקון מ"ג, מ"ח, פתח אליהו, וספרי זוהר לבתי מדרשים וישיבות. למעוניין

$E 2.5+39$, ולפי הס"ח עוד כפול 15 מליון, כנגד 15 מליון יהודים שיש בעולם = $E+463.75$, שהוא (במלים) 37 ספטייליארד 500 ספטייליון בחדשים. [ההסבר על החשבון הנ"ל ראה בכח הזוהר ח"ג].

שמחת הרשב"י עם לומדי הזוהר הקדוש:

יהודים יקרים: בואו לעזרת ה' בגבורים, למען הקים השכינה הקדושה מעפרא, ולזכות שהרשב"י הקדוש ידור בינינו. אנו רוצים בדחיפות להדפיס 15 מיליון עתקים של תקון מ"ג לזכות לתיבת נח (זוהר חדש יתרו מ"ג), להינצל ממלחמת גוג ומגוג, דחוף, והרצים יצאו דחופים בדבר המלך לטובה. המעוניין להשתתף ולזכות לזכיות עצומות "עין לא ראתה אלקים זולתך. טל: 0527-651911. לזיכוי הרבים ולחלוקה בחנם.

בקשת התורם: שילמדו לכל הפחות פעם אחת ביום. – כל אחד ואחד מהלומדים מקבל את השכר והזכיות של כל מיליוני היהודים לומדי התקון מ"ג (ספר חסידים, ועוד). זמן למוד התקון עם הבאור הוא 5 דקות. זכור! לימוד שעה זוהר בשבת = מאה מליון שנה תורת הנגלה, אם פן

רצונו, ונלמד תורתו, (גיטין סז). והרשב"י ע"ה ימליץ עלינו זכות, וכך תעלה תפלתינו לרצון לפני הקדוש ברוך הוא.

קריאה קדושה לאחינו בני ישראל

אנא חוסו על השכינה הקדושה הנמצאת בגלות, והקדישו דקה אחת אחרי כל תפלה, ולמדו זוהר הקדוש בצבור, ואחר כך תאמרו קדיש על ישראל, לזיכוי כל נשמות ישראל, שזה התיקון הנפטרים הכי גבוה [מנחת יהודה למהר"י פתייא זיע"א] כי הלמוד המועט הזה עתה, חשוב בשמים יותר מהקרבת כל אילי נביות בזמן שבית המקדש היה קיים (תלמידי הארז"ל). על כן כל אדמו"ר, ראש ישיבה, רב עיר, רב שכונה, רב ביהמ"ד, מגיד שעור של דף היומי, מלמד תינוקות של בית רבן טהורים, יקח בחשבון איזה נחת רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל את עם ישראל מכל הצרות בלמדו זוהר הקדוש דקה אחת עם הצבור, וכך, כל עם ישראל יכנסו בתבת נח, וינצלו ממלחמת גוג ומגוג, כמו שכתב הזוה"ק, רבי חיים וויטאל, והרמח"ל זי"ע, ועי"ע אור הזוהר.

זְכוּר! דְּקָה אַחַת לְמוֹד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ (בְּחוּל) בְּצַבּוֹר הוּא כְּמוֹ
שְׁשֵׁה יָמִים, וּבְמִנְיָן כְּפוּל אֶלֶף (זוה"ק וַיֵּצֵא) = 6000 יָמִים
לְמוֹד תּוֹרַת הַפְּשֻׁט, וּבְצַעַר כְּפוּל מֵאָה = 600,000 יָמִים,
וּבְשִׁמְחָה כְּפוּל 1000 = 600 מְלִיוֹן יָמִים שֶׁל תּוֹרַת הַפְּשֻׁט.
וּבְשִׁבְת עוֹד כְּפוּל אֶלֶף, = 600 מִיִּלְיָאָרְד יָמִים תּוֹרַת
הַפְּשֻׁט. (כִּפְסָא מְלֵךְ, הַרְיָ"ח הַטּוֹב, אוֹרְחוֹת צַדִּיקִים, אֲבוֹת דֶּר' נִתְּנָן). וְאִם זֶה
בִּירוּשָׁלַיִם עוֹד כְּפוּל 10 (בְּבָא סְאֵלִי) יוֹצֵא 6,000,000,000,000
= שֵׁשׁ טְרִילְיָאָרְד יָמִים תּוֹרַת הַפְּשֻׁט. וְאִם זֶה בְּכֶתֶל
הַמְּעַרְבִי עוֹד כְּפוּל 1000 (זוהר וַיֵּצֵא, תִּיקוּ"ו).

קְרִיאָה קְדוּשָׁה לְאַחֲנֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אָנָּה חוֹסֵה עַל הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה הַנִּמְצָאָה בְּגִלוֹת,
וְהַקְּדוּשָׁה אַחַת אַחֲרֵי כָּל תְּפִלָּה, וְלְמוֹד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ
בְּצַבּוֹר, וְאַחַר כֵּן תֵּאמְרוּ קְדִישׁ עַל יִשְׂרָאֵל, לְזִיכּוּי כָּל
נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שׁוֹה הַתִּיקוֹן הַנִּפְטָרִים הַכִּי גְבוּהָ [מִנְחַת
יְהוּדָה לְמַהֲרָ"י פְּתִיָּא זִיע"א] כִּי הִלְמוּד הַמוּעָט הַזֶּה עָתָה,
חָשׁוּב בְּשָׂמִים יוֹתֵר מִהַקְּרִבָּה כָּל אֵילֵי נְבִיּוֹת בְּזִמְנֵי שְׁבִיַת
הַמְּקֻדָּשׁ הַזֶּה קָיָם (תְּלַמִּידֵי הָאֲרִיז"ל). עַל כֵּן כָּל אֲדַמוּ"ר, רֵאשׁ
יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׂכוּנָה, רַב בֵּיהֶמ"ד, מְגִיד שְׁעוֹר שֶׁל
דָּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן טְהוּרִים, יִקַּח

בְּחֶשְׁבוֹן אֵיזָה נַחַת רוּחַ הוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת לְהַקְבֵּ"ה, וּלְהַצִּיל
 אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בְּלִמְדוֹ זוֹהַר הַקְּדוּשׁ דְּקָה אַחַת
 עִם הַצְּבוּר, וְכֵן, כָּל עַם יִשְׂרָאֵל יִכְנָסוּ בְּתֵבַת נֹחַ, וַיִּנְצְלוּ
 מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַזּוֹהַר"ק, רַבֵּי חַיִּים
 ווִיטְאֵל, וְהַרְמָח"ל זִי"ע, וְעִי"ע אֹר הַזּוֹהַר.

זְכוֹר! דְּקָה אַחַת לְמוֹד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ (בְּחֹל) בְּצְבוּר הוּא כְּמוֹ
 שְׁשֵׁה יָמִים, וּבְמִנְיָן כְּפוּל אֶלֶף (זוה"ק וַיֵּצֵא) = 6000 יָמִים
 לְמוֹד תּוֹרַת הַפְּשֻׁט, וּבְצֵעַר כְּפוּל מֵאָה = 600,000 יָמִים,
 וּבְשִׁמְחָה כְּפוּל 1000 = 600 מִלְיוֹן יָמִים שֶׁל תּוֹרַת הַפְּשֻׁט.
 וּבְשִׁבַּת עוֹד כְּפוּל אֶלֶף, = 600 מִילְיָאָרְד יָמִים תּוֹרַת
 הַפְּשֻׁט. (כְּפֶסֶא מְלֵךְ, הַרִי"ח הַטּוֹב, אוֹרְחוֹת צְדִיקִים, אֲבוֹת דֶּר' נִתְּנוּ). וְאִם זֶה
 בִּירוּשָׁלַיִם עוֹד כְּפוּל 10 (בְּבֵא סְאֵלִי) יוֹצֵא 6,000,000,000,000
 = שֵׁשׁ טְרִילְיָאָרְד יָמִים תּוֹרַת הַפְּשֻׁט. וְאִם זֶה בְּכֶתֶל
 הַמְּעַרְבִי עוֹד כְּפוּל 1000 (זוה"ר וַיֵּצֵא, תִּיקוּ"ו).

ספר

זוהר קול ברמה

זהו ליקוט מכל ספרי הזוהר

על חורבן בית המקדש ובין המצרים
והגאולה, ביאת המשיח, ועוד.

בזוהר - ספר בראשית - פרשת ויגש אליו (דף רי ע"א)

שמחו את ירושלים וגילו בה כל אוהביה שישו אתה משוש

רבי חייא פתח, (ישעיה סו) שמחו את ירושלים וגילו בה כל אוהביה
שישו אתה משוש וגו'. תא חזי, כד אתחרב בי מקדשא וגרמו
חובין, ואתגלו ישראל מארעא, (ויקרא ע"ה ע"א) אסתלק קודשא בריך
הוא לעילא לעילא, ולא אשגח על חרוב בי מקדשא, ועל עמיה
דאתגלו, וכדין שכינתא אתגלייא עמהון.

(בלשון הקודש:) רַבִּי חֵיִיא פָּתַח, שְׁמַחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָּהּ כָּל אֲהַבְיָהּ שִׁישׁוּ אֶתְהָ מְשׁוֹשׁ וְגו'. בֵּא רֵאָה, כְּשֶׁנֶּחֱרַב בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ וְגָרְמוּ הַחֲטָאִים וְגָלוּ יִשְׂרָאֵל מִן הָאָרֶץ, הִסְתַּלַּק הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, וְלֹא הִשְׁגִּיחַ עַל חֲרַבְוּ בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ וְעַל עַמּוֹ שֶׁגָּלוּ, וְאִז הִשְׁכִּינָה גְּלַתָּה עִמָּהֶם.

וַיִּקְרָא ה' אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לְבָכִי וּלְמִסְפַּד וּלְקָרְחָה וּלְחֲגַר שֶׁק

כַּד נָחַת, אֲשַׁנַּח עַל בֵּיתֶיהָ דְאִתּוּקָד, אֶסְתַּכַּל עַל עַמִּיהָ וְהָא אֲתַגְּלִי. שְׁאֵל עַל מְטְרוֹנִיתָא וְאִתְתַּרְכַּת. כְּדִין וַיִּקְרָא ה' אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לְבָכִי וּלְמִסְפַּד וּלְקָרְחָה וּלְחֲגַר שֶׁק. וְהִיא גַם הִיא מַה כְּתִיב בָּהּ, (יִדְאֵל א) אֲלִי כְּבַתּוּלָה חֲגַרַת שֶׁק עַל בְּעַל נְעוּרֶיהָ. כְּמָא דְאִתְ אָמַר כִּי אֵינְנוּ, בְּגִין דְאֶסְתַּלַּק מִינָהּ, וְאִשְׁתַּכַּח פִּירוּדָא.

כְּשִׁירָד, הִשְׁגִּיחַ עַל בֵּיתוֹ שֶׁנִּשְׁרַף, הִסְתַּכַּל עַל עַמּוֹ - וְהֵנָּה הִגְלָהּ. שְׁאֵל עַל הַגְּבִירָה - וְהִיא גְּרִשָּׁה. אִז וַיִּקְרָא ה' אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לְבָכִי וּלְמִסְפַּד וּלְקָרְחָה וּלְחֲגַר שֶׁק. וְהִיא גַם הִיא מַה כְּתוּב בָּהּ? (יִדְאֵל א) אֲלִי כְּבַתּוּלָה חֲגַרַת

שֶׁק עַל בַּעַל נְעוּרֶיהָ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כִּי אֵינְנוּ,
מִשּׁוּם שֶׁהִסְתַּלַּק מִמּוֹנָה וְנִמְצָא פְרוּד.

הֵן אֲרָאֵלִם צָעֲקוּ חֲצָה מִלְּאֲכֵי שְׁלוֹם מֵר יִבְכּוּן

וְאֶפִּילוּ שָׁמַיָא וְאֲרַעָא, כְּלֵהוּ אֶתְאֲבָלוּ, דְכָתִיב, (ישעיה ג) אֲלֵבִישׁ
שָׁמַיִם קִדְרוֹת וְשָׁק אֲשִׁים כְּסוּתָם. מִלְּאֲכֵי עֲלָאֵי כְּלֵהוּ אֶתְאֲבָלוּ
עֲלֵיהָ, דְכָתִיב, (ישעיה לג) הֵן אֲרָאֵלִם צָעֲקוּ חֲצָה מִלְּאֲכֵי שְׁלוֹם מֵר
יִבְכּוּן. שֶׁמֶשׂא וְסִיְהָרָא אֶתְאֲבָלוּ וְחֲשָׁכוּ נְהוּרִיהוּן. דְכָתִיב, (ישעיה יג)
חֲשַׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ בְּצִאתוֹ וְגו', וְכֹלָא עֲלָאֵי וְתַתְּאֵי, בְּכוּ עֲלָה (דף רי ע"ב)
וְאֶתְאֲבָלוּ.

וְאֶפִּילוּ שָׁמַיִם וְאֲרָץ כְּלָם הִתְאֲבָלוּ עָלָיו, שְׁכָתוּב
(ישעיה כ) אֲלֵבִישׁ שָׁמַיִם קִדְרוֹת וְשָׁק אֲשִׁים כְּסוּתָם.
מִלְּאֲכֵי עֲלִיוֹנִים כְּלָם הִתְאֲבָלוּ עֲלֵיהָ, שֶׁנֶּאֱמַר
הֵן אֲרָאֵלִם צָעֲקוּ חֲצָה מִלְּאֲכֵי שְׁלוֹם מֵר יִבְכּוּן.
הַשֶּׁמֶשׁ וְהַלְּבָנָה הִתְאֲבָלוּ וְהַחֲשִׁיכוּ אֶת אוֹרָם,
שְׁכָתוּב חֲשַׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ בְּצִאתוֹ וְגו', וְכֹל הָעֲלִיוֹנִים
וְהַתַּתְּוֹנִים בְּכוּ עֲלֵיהָ וְהִתְאֲבָלוּ.

בוהר - ספר שמות - פרשת שמות (דף ה' ע"א)

מְלֹאכִים עֲלִיוֹנִים שֶׁנִּקְרְאוּ אַבְלֵי צִיּוֹן

כָּל אֵינּוֹן מְלֹאכֵי עֲלָא, דְּאֶקְרוּן אַבְלֵי צִיּוֹן, אֵינּוֹן דְּכֻּבּוּ עַל חֲרָבֵן
בֵּי מְקוֹדֶשָׁא, וּבְכָאן תְּדִיר.

כָּל אוֹתָם מְלֹאכִים עֲלִיוֹנִים שֶׁנִּקְרְאוּ אַבְלֵי
צִיּוֹן, אוֹתָם שֶׁכֻּבּוּ עַל חֲרָבֵן בֵּית הַמְּקוֹדֶשׁ,
וּבּוֹכִים תָּמִיד.

זוהר בלשון הקודש תיקוני זוהר (תקונא תמינאה)

נְחֹשׁ אִשֶׁת זְנוּנִים הַחֲרִיבָה אֶת בֵּית הַשְּׂכִינָה

בְּרֵאשִׁית, ש' שְׁמִי"ם, (יר"א שמי"ם), יר"א בֵּית דִּילִיָּה, דְּאִיהוּ רֵא"ש
בֵּית, דְּחִיל לִיָּה בְּבִיתִיָּה, דָּא הוּא בְּרֵאשִׁי"ת, וְאִיהוּ וּמְמַנָּן דִּילִיָּה
לָא דְחִילוּ מְנִיָּה, וְחֲרִיבוּ בִּיתִיָּה בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנִי, וּבְגִין דָּא
(ישעיהו כד כג) וְחֲפָרָה הִלְבְּנָה דְּאִיָּה נְחֹשׁ אִשֶׁת זְנוּנִים, וּבוֹשָׁה הַחֲמָה
דְּאִיָּה גִיָּהֲנָם, דְּנְחֹשׁ אִשֶׁת זְנוּנִים חֲרִיבַת בֵּיתָא דְּשְׂכִינְתָּא, וְחֲמָה
דְּאִיָּה גִיָּהֲנָם סַם הַמּוֹת אוֹקִידַת הַיְכָלָא.

תִּיקוֹן שְׁמִינֵי בְּרֵאשִׁית, ש' שְׁמִי"ם, (יר"א שמי"ם), יר"א
בֵּית שְׁלוֹ, שְׁהוּא רֵא"ש בֵּית, פְּחַד מְפֹנּוּ
בְּבִיתוֹ, זְהוּ בְּרֵאשִׁי"ת. וְהוּא וְהַמְּנִיָּם שְׁלוֹ לָא
פְּחַדוּ מְפֹנּוּ וְהַחֲרִיבוּ בֵּיתוֹ, בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית

שְׁנֵי, וּמִשׁוּם זֶה וְחִפְרָה הַלְבָּנָה, שֶׁהִיא נֶחֱשׁ
 אִשֶּׁת זְנוּנִים, וּבוֹשָׁה הַחֲמָה, שֶׁהִיא גִּיהֶנֶם,
 שֶׁנֶּחֱשׁ אִשֶּׁת זְנוּנִים הַחֲרִיבָה אֶת בֵּית הַשְּׂכִינָה,
 וְחֲמָה, שֶׁהִיא גִּיהֶנֶם, סַם הַמּוֹת, שֶׁרָפָה אֶת
 הַהֵיכָל.

גְּדוּל יִהְיֶה כְבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן מִן הָרֵאשׁוֹן

וּבְזִמְנָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּנֵי לוֹן כְּמִלְקַדְמִין, הֵדָא הוּא דְכַתִּיב
 (תהלים קמז ב) בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יי', בְּהֵוֹא זִמְנָא וְחִפְרָה הַלְבָּנָה וּבוֹשָׁה
 הַחֲמָה (ישעיה כד כג), אִימְתִי, בְּזִמְנָא דְכִי מֶלֶךְ יי' צְבֹאוֹת, דְּבִנְיָנָא
 קְדָמָא אֲתַעְבִּיד עַל יְדָא דְבַר נֶשׁ, וּבְגִין דָּא שְׁלִיטוּ עֲלֵיהּ, בְּגִין
 (תהלים קכו א) דָּאִם יי' לֹא יִבְנֶה בַיִת שׁוֹא עֲמֻלוֹ בּוֹנֵיו בּוֹ, וּבְגִין
 דְּבִנְיָנָא בְּתַרְאָה יִהְיֶה עַל יְדָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, יִתְקַיֵּם, וְעַל
 דָּא אָמַר קָרָא, (חגי ב ט) גְּדוּל יִהְיֶה כְבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן מִן
 הָרֵאשׁוֹן.

וּבְזִמְן שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִבְנֶה אוֹתָם כְּמוֹ
 מִקְדָּם, זֶהוּ שְׁפָתוֹב בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְהו"ה,
 בְּאוֹתוֹ זִמְן וְחִפְרָה הַלְבָּנָה וּבוֹשָׁה הַחֲמָה,
 אִימְתִי? בְּזִמְן שְׁכִי מֶלֶךְ יְהו"ה עֲבָאוֹת, שֶׁהַבְּנִין
 הָרֵאשׁוֹן נֶעֱשָׂה עַל יְדֵי אָדָם, וּמִשׁוּם כֶּף שְׁלִטוֹ
 עֲלֵיהֶם, מִשׁוּם שָׂאֵם יְהו"ה לֹא יִבְנֶה בַיִת שׁוֹא

עֲמִלוּ בּוֹנֵי בּוֹ, וּמְשׁוּם שֶׁהַבְּנֵי הָאֲחֵרוֹן יִהְיֶה
עַל יְדֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - יִתְקַיֵּם, וְעַל זֶה
אָמַר הַכֶּתוּב, גָּדוֹל יִהְיֶה כְבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה
הָאֲחֵרוֹן מִן הָרִאשׁוֹן.

וְהָיָה אֹר הַלְּבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה

וְבַהּ הוּא זְמַנָּא דִּיתְבְּנֵי בְנֵינָא עַל יְדֵא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעִילָא
וְתַתָּא, אֲתַמַּר בְּשִׁכְיַנְתָּא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, וְהָיָה אֹר הַלְּבָנָה כְּאֹר
הַחֲמָה (ישעיהו ל כו), וְחִפְרָה הַלְּבָנָה וּבוֹשָׁה הַחֲמָה, דְּאִינוּן נוֹקְבִין
דְּסַמְא"ל, וּבְגִין דְּלֹא דְחִיל סַמְא"ל מִן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ
שְׁמַיִם, וּבֵת זִוְגִיָּה לֹא דְחִילַת מְשִׁכְיַנְתִּיה דְּאִיהִי אַרְעִיָּה, אֲתַמַּר
בְּהוֹן (שם נא ו), כִּי שְׁמַיִם כְּעֶשֶׂן נְמַלְחוּ, וְהָאֲרֵץ כְּפֶגֶד תְּבֻלָּה, הוּא
סַמְא"ל וּבֵת זִוְגִיָּה:

וּבְאוֹתוֹ זְמַן שִׁיבְנָה הַבְּנֵין עַל יְדֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, נֶאֱמַר בְּשִׁכְיַנְתָּהּ הָעֲלִיזוּנָה
וְהַתְּחַתּוּנָה, וְהָיָה אֹר הַלְּבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה,
וְחִפְרָה הַלְּבָנָה וּבוֹשָׁה הַחֲמָה, שְׁהִים הַנְּקֻבוֹת
שֶׁל סַמְא"ל, וּמְשׁוּם שֶׁלֹּא פָּחַד סַמְא"ל מִהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא שְׁמַיִם, וּבֵת זִוְגוֹ לֹא פָּחַדָּה
מְשִׁכְיַנְתּוֹ, שֶׁהִיא הָאֲרֵץ, נֶאֱמַר בָּהֶם, כִּי שְׁמַיִם

כְּעֵשֶׂן נְמֹלְחוֹ וְהָאָרֶץ כְּבַגְד כְּתֹבֵלָהּ, הוּא סְמוֹא"ל
וּבֵת זִוְגוֹ.

זוהר – ספר במדבר פרשת בלק (דף קצ"ז ע"א)

איכה איכה? אלא היא רומזת על שני חרבנות של שני בתי
המקדש

תָּא חֲזִי, כְּנִישְׁתָּא דְיִשְׂרָאֵל, אִיהִי אִמְרַת בְּקִדְמִיתָא, (ס"א בגלותא) (שיר
השירים א) שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאווָה, אֲזַעֲרִת גְּרָמָה לְקַמִּי מְלָכָא עֲלָאָה.
וְכַדִּין שְׁאִילַת מְנִיָּה וְאִמְרַת, (שיר השירים א) הַגִּידָה לִּי שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי
אִיכָה תִרְעָה אִיכָה תִרְבִּיץ בְּצִהָרִים. תְּרִין זְמַנִּין אִיכָה אִיכָה
אִמְאִי. אֲלֵא אִיהִי רְמִיזָא עַל תְּרִין חֲרַבְנִין, דְּתְרִין מְקַדְשִׁין.
דְּקָרְאן כָּלָא אִיכָה אִיכָה. אִיכָה תִרְעָה, בְּחֲרַבְנֵן בֵּית רֵאשׁוֹן. אִיכָה
תִרְבִּיץ, בְּחֲרַבְנֵן בֵּית שְׁנִי. וְעַל דָּא תְרִין זְמַנִּין אִיכָה אִיכָה.

בָּא וּרְאָה, כְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל הִיא אִמְרַת בְּתַחֲלָה
(בגלותא), (שיר השירים א) שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאווָה. מְקַטִּינָה
עֲצָמָה לְיַד הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיזוֹן. וְאֵז שׁוֹאֲלַת מְמוֹנִי
וְאִמְרַת, (ס"ב) הַגִּידָה לִּי שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי אִיכָה
תִרְעָה אִיכָה תִרְבִּיץ בְּצִהָרִים. לָמָּה שְׁתִּי פְעָמִים
אִיכָה אִיכָה? אֲלֵא הִיא רֹמְזַת עַל שְׁנֵי חֲרַבְנֹת
שֶׁל שְׁנֵי בְתֵי הַמְּקַדְשׁ, שְׁקוֹרָאִים הַכֹּל אִיכָה
אִיכָה. אִיכָה תִרְעָה – בְּחֲרַבְנֵן בֵּית רֵאשׁוֹן. אִיכָה

תַּרְבִּיז - בְּחֻרְבַּן בֵּית שְׁנֵי. וְעַל זֶה פְּעָמִים אֵיכָה אֵיכָה.

בזוהר - ספר במדבר - פרשת פנחס (דף רמ"ג ע"א)

נִתְנַנֵּי שִׁמְמָה כָּל הַיּוֹם דָּוָה

(איכה א) נִתְנַנֵּי שִׁמְמָה כָּל הַיּוֹם דָּוָה, הוֹד, מִצַּד הַהוֹד, אֶלֶף חֲמִשִּׁי,
נִשְׁאַר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ חָרֵב וְיָבֵשׁ.

זוהר - ספר במדבר פרשת פנחס (דף רט"ז ע"ב)

לֹא נִרְאִית קֶשֶׁת אֶלָּא לְהִגֵּן עַל הָעוֹלָם

קוֹם אַנְתָּ רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי, וְאֵימָא, דְּהָא מְלִין שְׁפִירִין קְאָמְרַת
בְּחֻבוּרָה קְדַמָּא, דְּקֶשֶׁת לָא אַתִּיא אֶלָּא לְאַגְנָא עַל עֲלָמָא.
לְמַלְכָא, דְּבְכָל זְמַנָּא דְּבְרִיהַ חַב, וּמְלָכָא חֲזִי לְמַטְרוֹנִיתָא, סְלִיק
רוּגְזָא דְּבְרִיהַ, דְּכַתִּיב, (בראשית ט) וְרִאִיתִיהָ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם. וְעַל
דָּא לָא אַתְחֲזִי קֶשֶׁת, אֶלָּא לְאַגְנָא עַל עֲלָמָא. וְלֹא אַתְגְּלִיא, אֶלָּא
בְּלְבוּשׁ יָקָר דְּמַלְכוּ, וּבְשַׁעֲתָא דְּאִית צְדִיק בְּאַרְעָא, אִיהוּ בְּרִית.
לְמִיקָם בְּרִית.

קוֹם אַתָּה רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי וְאָמַר, שְׁהֲרֵי דְּבְרִים
יָפִים אָמְרַת בְּחֻבוּר הָרֵאשׁוֹן, שְׁקֶשֶׁת לָא בָּאָה
אֶלָּא לְהִגֵּן עַל הָעוֹלָם. לְמַלְכָּה, שְׁבְכָל זְמַן שְׁבְנו
חוּטָא וְהַמְלִךְ רוּאָה אֶת הַמְלִכָּה, מִסְתַּלַּק רִגְז

בְּנוּ, שְׁכַתוֹב (בראשית יט) וּרְאִיתִיהָ לְזִכֹּר בְּרִית
 עוֹלָם. וְלָכֵן לֹא נִרְאִית קֶשֶׁת אֶלָּא לְהִגּוּ עַל
 הָעוֹלָם. וְלֹא נִגְלִית אֶלָּא בְּלְבוּשׁ נִכְבָּד שֶׁל
 מַלְכוּת, וּבְשָׁעָה שֵׁישׁ צַדִּיק בְּאָרֶץ, הוּא הַבְּרִית,
 לְהַעֲמִיד בְּרִית.

וּבְנֵיו נִקְרָאִים עֲבָדֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא

וְכִי בְּגָלוּתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְרַחֵק מִמְטְרוֹנִיתָא, וְאֵיךְ
 מְטְרוֹנִיתָא אֶתְלַבֶּשֶׁת לְבוּשֵׁי מַלְכוּתָא בְּגָלוּתָא (ס"א ל"ג לא) לֹא. אֲבָל
 בְּגָלוּתָא, לְבוּשָׁה דְקִדְרוּת, וְאִיהוּ אִמְרַת (שיר השירים א) אֶל תִּרְאוּנִי
 שְׂאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת. אֶלָּא וְדַאי הֵהוּא קֶשֶׁת דְּאֶתְגַּלְיָא בְּגָלוּתָא, לָאו
 אִיהוּ אֶלָּא מְטְרוֹנוֹן, דְּאֶתְקַרֵי שַׁד"י וְאִיהוּ (בראשית כד) עֲבָדוּ זֶקֶן
 בֵּיתוֹ, דְּשְׁלִיט בְּכָל דִּילֵיהּ (בגלותא), וּבְנוֹי, אֶתְקַרְיָאוּ עֲבָדִים דְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא. וּבְנֵי מְטְרוֹנִיתָא בְּנִים, וּבְגִין דָּא, אִם כְּבָנִים אִם
 כְּעֲבָדִים.

וְכִי בְּגָלוּת הֶתְרַחֵק הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִהַמּוֹלֶכָה? וְאֵיךְ הַמּוֹלֶכָה הִתְלַבְּשָׁה לְבוּשֵׁי
 מַלְכוּת בְּגָלוּתָא? לֹא. אֲבָל בְּגָלוּת לְבוּשָׁה שֶׁל
 קִדְרוּת, וְהִיא אוֹמְרַת, (שיר השירים א) אֶל תִּרְאוּנִי שְׂאֲנִי
 שְׁחַרְחֹרֶת. אֶלָּא וְדַאי אוֹתָהּ קֶשֶׁת שְׁנִגְלִית
 בְּגָלוּת אֵינָה אֶלָּא מְטְרוֹנוֹן, שְׁנִקְרָא שַׁד"י,

וְהוּא עֲבָדוּ זֶקֶן בֵּיתוֹ שְׁשׁוּלֵט בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ
 (בגלות) וּבְנָיו נִקְרְאִים עֲבָדֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 וּבְנֵי הַמַּלְכָּה בָּנִים, וּמִשׁוֹם זֶה אִם כְּבָנִים אִם
 כְּעֲבָדִים.

או"ר נקרא ר"ז

וּבִזְמַנָּא דְאִתְחַרַּב בֵּי מִקְדָּשָׁא, אוֹקְמוּהָ דְעֲבָדִים חֲפּוּ רֵאשָׁם,
 וְנִתְדַלְדְּלוּ אַנְשֵׁי מַעֲשָׂה. וְדַאי אַנְשֵׁי מַעֲשָׂה אִתְקְרִיאוּ, עַל שֵׁם
 מְטְרוֹנִיתָא, דְאִתְמַר עֲלָהּ (משלי לא) רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל וְאֵת עֲלִית
 עַל כְּלָנָה. אָבֵל אֵי אִית לִיהָ צְדִיק, דְּזִכּוּי וְעוֹבְדוּי לְאִנְהָרָא,
 בְּהוֹן מְטְרוֹנִיתָא, וְלִמְפִּשְׁט מְנַה לְבוּשֵׁי קְדוּתָא דְפִשְׁטִין וְלִקְשָׁטָא
 לָהּ בְּלְבוּשֵׁין דְגִּוּוּנִין גְּהִירִין דְרִזִּין דְאִוְרִיתָא, מַה כְּתִיב בֵּיהּ,
 וּרְאִיתִיהָ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם. וּרְאִיתִיהָ, בְּרִזִּין גְּהִירִין דְאִוְרִיתָא,
 דְאִוְרִי ר"ז אִתְקְרִי, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב, (משלי ו) כִּי גַר מִצְוֶה תוֹרָה
 אִוְר. וּבְאֵלִין רִזִּין אִתְמַר וּרְאִיתִיהָ.

וּכְשֶׁחַרַּב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, פְּרִשׁוּהָ שְׁעֲבָדִים חֲפּוּ
 רֵאשָׁם וְנִדְלְדְּלוּ אַנְשֵׁי מַעֲשָׂה. וְדַאי אַנְשֵׁי
 מַעֲשָׂה נִקְרְאוּ עַל שֵׁם הַמַּלְכָּה, שְׁנֶאמַר עָלֶיהָ
 (משלי לא) רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל וְאֵת עֲלִית עַל
 כְּלָנָה. אָבֵל אִם יֵשׁ צְדִיק שְׁזַכִּיּוֹתָיו וּמַעֲשָׂיו
 לְהָאִיר בָּהֶם אֵת הַמַּלְכָּה, וְלִפְשֵׁט מִמְּנַה לְבוּשֵׁי

קָדְרוֹת הַפְּשׁוּטִים וְלִקְשֵׁט אוֹתָהּ בְּלְבוּשִׁים שֶׁל
 גּוֹנִים מְאִירִים שֶׁל סוּדוֹת הַתּוֹרָה, מֵה פְּתוּב
 בּוֹ? וְרֵאִיתִיהָ לְזָכֹר בְּרִית עוֹלָם. וְרֵאִיתִיהָ,
 בְּסוּדוֹת מְאִירִים שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁאוֹר נִקְרָא רִ"ז.
 זְהוּ שְׁפָתוֹב (משלי ו) כִּי נִר מִצְוָה וְתוֹרָה אוֹר.
 וּבְסוּדוֹת הַלָּלוּ נֶאֱמַר וְרֵאִיתִיהָ.

מֵה שְׂאֵלְתָךְ וַיִּנָּתֶן לָךְ

וּבַהֲהוּא זְמַנָּא סְלִיק מִנִּיה רּוּגְזָא דְבְרִיָּה, (אסתר ז) וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ
 שְׁכָכָה, וַיִּימָא לָהּ מַלְכָּא בְּצִלוֹתָא דְעַמִּידָה קַמִּיהָ, (אסתר ח) מֵה
 שְׂאֵלְתָךְ וַיִּנָּתֶן לָךְ וּמֵה בְּקִשְׁתָּךְ. בַּהֲהוּא זְמַנָּא, שְׂאֵלְתָא עַל
 פּוּרְקָנָא דִּילָהּ, וּבְנָהָא עַמִּיהָ, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב, (אסתר ז) תִּנָּתֶן לִי
 נַפְשִׁי בְּשֵׂאֵלְתִי וְעַמִּי בְּבִקְשֵׁתִי. אֲבָל קִשְׁת דְּאִתְחַזֵּיא בְּעֵלְמָא
 בְּגִלוֹתָא, דְּעֵבְדָּא אִיהוּ, זְמַנִּין דְּנַפְיָק בְּשְׁלִימוּ, כַּד בְּנוֹי מְכַשְׁרִין
 עוֹבְדוֹי, וְלִזְמַנִּין לָא אֲשַׁתְּכַח בְּשְׁלִימוּ, כַּד בְּנוֹי לָא מְכַשְׁרִין
 עוֹבְדוֹי (כאן חסר).

וּבְאוֹתוֹ זְמַן עוֹלָה מִמְּנוּ רְגֵז בְּנוּ, (אסתר ז) וַחֲמַת
 הַמֶּלֶךְ שְׁכָכָה, וַיִּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ בְּתַפְלַת
 הָעַמִּידָה לְפָנָיו, (שם ה) מֵה שְׂאֵלְתָךְ וַיִּנָּתֶן לָךְ וּמֵה
 בְּקִשְׁתָּךְ. בְּאוֹתוֹ זְמַן שׁוֹאֵלַת עַל גְּאֵלְתָּהּ וּבְנִיָּה
 עַמִּיהָ, זְהוּ שְׁפָתוֹב (שם ז) תִּנָּתֶן לִי נַפְשִׁי בְּשֵׂאֵלְתִי

וְעָמִי בְּבִקְשָׁתִי. אֲבָל קִשְׁתִּי שְׁנִרְאִית בְּעוֹלָם
בְּגָלוֹת, שְׁעֶבֶד הוּא, לְפַעְעָמִים יוֹצֵא בְּשִׁלְמוֹת,
בְּשִׁבְנָיו מִכְשִׁירִים מִעֲשִׂיהֶם, וְלְפַעְעָמִים לֹא
נִמְצָא בְּשִׁלְמוֹת, בְּשִׁבְנָיו לֹא מִכְשִׁירִים
מִעֲשִׂיהֶם.

בוזהר - ספר שמות - פרשת פקודי (דף רמ"ה ע"א)

הן אַרְאֵלִם צָעֲקוּ חֲצָה מְלֹאכֵי שְׁלוֹם מֵר יִבְכּוּן

ואינן דמְעִין אֲשֶׁתְּאָרוּ הָכָא, וְרָשִׁימִין בְּהַאי פְּתַחְא. וְאִית דְּמְעִין
אֲחֲרָנִין, וְרָשִׁימִין תְּדִיר עַל כּל אִינּוֹן רְתִיכִין עֲלָאִין, דְּלֹא אֲתַמְחוּן
(ס"א אֲתַמְחוּן). אֲלִין אִינּוֹן דְּמְעִין, דְּאֹשְׁדוּ לְעִילָא וְתַתָּא, כַּד אֲתַחֲרַב
בִּי מְקֻדְשָׁא, דְּכַתִּיב (ישעיה לג) הֵן אַרְאֵלִם צָעֲקוּ חֲצָה מְלֹאכֵי שְׁלוֹם
מֵר יִבְכּוּן. וְאִינּוֹן דְּמְעִין דְּאֹשְׁדִין עַל צְדִיקָא, וְזַכָּאִין, כַּד
מִסְתַּלְקִי מִעֲלָמָא. כְּלָהוּ גִטְלֵי לֹון אִינּוֹן רְתִיכִין, וְעַרְבֵי לֹון בְּאִינּוֹן
דְּמְעִין, דְּאֲתוֹשְׁדוּ עַל חֲרִיבוּ דְּבִי מְקֻדְשָׁא וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה כה)
וּמַחָה יְי' אֱלֹהִים דְּמַעָה מְעַל כָּל פְּנִים. מֵאֵן פְּנִים. אֲלִין רְתִיכִין
עֲלָאִין קְדִישִׁין. וְלִבְתֵּר וְחֲרַפְתָּ עִמּוֹ יִסִּיר מְעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יְי'
דְּבַר.

וְאוֹתָן דְּמַעוֹת נְשָׂארוֹת כָּאֵן וְרְשׁוּמוֹת בְּפִתַּח
הַזֶּה. וְיִישׁ דְּמַעוֹת אַחֲרוֹת, וְרְשׁוּמוֹת תָּמִיד עַל
כָּל אוֹתָן מְרַכְּבוֹת עֲלִיוֹנוֹת שְׁלֹא נִמְחוֹת (בראות).

אֵלֶּה הֵן דְּמָעוֹת שֶׁשָּׁפְכוּ לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה
 בְּשִׁנְחָרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁכָתוֹב (ישעיה לג) הֵן
 אֲרָאֶלֶם צָעֲקוּ חֲצָה מִלְּאֲכִי שְׁלוֹם מִר יבְכִיוּן.
 וְאוֹתָן דְּמָעוֹת שֶׁשָּׁפְכוּ עַל צַדִּיקִים וְטְהוֹרִים
 בְּשִׁמּוֹסַת־לָקִים מִהָעוֹלָם. אֵת כֵּלָן נוֹטְלוֹת אוֹתָן
 הַמְּרַכְּבוֹת וּמְעַרְבוֹת אוֹתָן בְּאוֹתָן דְּמָעוֹת
 שֶׁנִּשְׁפְּכוּ עַל חֲרָבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְעַל זֶה כָּתוּב
 (ישעיה כה) וּמָחָה ה' אֱלֹהִים דְּמָעָה מֵעַל כָּל פְּנִים.
 מִי הַפְּנִים? אֵלֹו הַמְּרַכְּבוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת.
 וְאַחַר כֵּן - וְחֲרַפְתָּ עִמּוֹ יָסִיד מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי
 ה' דִּבֶּר.

בוזהר - ספר שמות - פרשת בשלח (דף ג"ה ע"א)

כָּל אָדָם שֶׁבּוֹכָה עַל חֲרָבֵן בֵּיתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זוֹכָה
 לְמָה שְׁכָתוֹב אַחַר כֵּן - יַחֲדוּ יִרְנְנוּ

ר' יהודה הָנָה יְתִיב קָמִיָּה דִּר' שְׁמַעוֹן, וְהוּא קֹאֲרִי, כְּתִיב (ישעיה נב)
 קוֹל צוֹפִיךָ נִשְׂאוּ קוֹל יַחֲדָיו יִרְנְנוּ. קוֹל צוֹפִיךָ, מֵאֵן אֵינּוֹן צוֹפִיךָ.
 אֶלֶּא אֶלֶיִן אֵינּוֹן דְּמִצְפָּאן, אֵימְתִי יִרְחַם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְמַכְנִי
 בֵּיתִיָּה. נִשְׂאוּ קוֹל, יִשְׂאוּ קוֹל מִבְּעֵי לֵיָּה, מֵאֵי נִשְׂאוּ קוֹל. אֶלֶּא,
 כָּל בַּר נֶשׁ דְּבָכִי, וְאָרִים קִלְיָה עַל חֲרָבֵן בֵּיתִיָּה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ

הוא, זְכִי לְמָה דְכָתִיב לְבַתֵּר יַחֲדָיו יִרְנְנוּ. וְזָכִי לְמַחְמֵי לִיה
בְּיִשׁוּבָא בְּחֻדְוֹתָא.

רַבִּי יְהוּדָה הָיָה יוֹשֵׁב לְפָנָי רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהוּא
קוֹרָא, כְּתוּב (ישעיה נב) קוֹל צְפִיף נְשָׂאוּ קוֹל יַחֲדוֹ
יִרְנְנוּ. קוֹל צְפִיף, מִי הֵם צְפִיף? אֵלָא אֵלָה הֵם
שְׁמַעְפִּים מְתֵי יִרְחָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָנוֹת
אֶת בֵּיתוֹ. נְשָׂאוּ קוֹל? יִשְׂאוּ קוֹל הָיָה צָרִיף
לְהֵיוֹת! מַה זֶה נְשָׂאוּ קוֹל? אֵלָא כָּל אָדָם
שְׁבוּכָה וּמְרִים קוֹלוֹ עַל חֲרָבָן בֵּיתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, זֹכָה לְמָה שְׁכָתוּב אַחַר כֵּן - יַחֲדוֹ
יִרְנְנוּ, וְזֹכָה לְרְאוֹתוֹ מִיֹּשֵׁב בְּחֻדְוָה.

זֶה ה' קוֹיֵנוּ לוֹ נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתוֹ

בְּשׁוּב יִי' צִיּוֹן, (אמר ליה) בְּשׁוּב יִי' אֶל צִיּוֹן מִכְּעֵי לִיה, מֵאִי בְּשׁוּב יִי'
צִיּוֹן אֵלָא בְּשׁוּב יִי' צִיּוֹן וְדָאִי. תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דְאֶתְחַרֵּיב
יְרוּשָׁלַם לְתַתָּא, וּכְנַסַת יִשְׂרָאֵל אֶתְתַּרְכַת, סְלִיק מְלַכָּא קְדִישָׁא
לְצִיּוֹן, וְאַנְגִיד לִיה לְקַבְּלִיה, בְּגִין דְכְנַסַת יִשְׂרָאֵל (ויקרא ע"ה)
אֶתְתַּרְכַת. (השתא דאתגליא כנסת ישראל סליק ליה לגביה) (ויצא קס"ב ע"ב) וְכַד תַּתְּהַדֵּר
כְּנַסַת יִשְׂרָאֵל לְאֶתְרָהּ, כְּדִין יִתּוּב מְלַכָּא קְדִישָׁא לְצִיּוֹן לְאֶתְרֵיהּ,
לְאַזְדוּוּגָא חַד בְּחַד, וְדָא הוּא בְּשׁוּב יִי' צִיּוֹן. וְכַדִּין זְמִינִין יִשְׂרָאֵל
לְמִימְרָה, זֶה אֵלֵי וְאַנְוָהוּ. וְכָתִיב, זֶה יִי' קוֹיֵנוּ לוֹ נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה
בִּישׁוּעָתוֹ, בִּישׁוּעָתוֹ וְדָאִי. (שמות טו) יִי' אִישׁ מְלַחֲמָה יִי' שְׁמוֹ. רַבִּי

אָבָא פֿתַח (במדבר כא) עַל כֵּן יֵאמֶר בְּסֵפֶר מִלְחָמוֹת יִי אֵת וְהֵב
בְּסוּפָה וְאֵת הַנְּחָלִים אַרְנוּן. כִּמָּה אֵית לָן לְאַסְתְּכֵלָא בְּפִתְגְמֵי
אוֹרֵייתָא, כִּמָּה אֵית לָן לְעֵינָא בְּכָל מְלָה, דְּלִית לָךְ מְלָה
בְּאוֹרֵייתָא, דְּלָא אִתְרַמִּיזָא בְּשִׂמְא קְדִישָׁא עֲלָהָ, וְלִית לָךְ מְלָה
בְּאוֹרֵייתָא, דְּלִית בָּהּ כִּמָּה רְזִין, כִּמָּה טַעְמִין, כִּמָּה שְׂרָשִׁין, כִּמָּה
עֲנַפִּין. (דף ב"ו ע"א) הֵכָא אֵית לְאַסְתְּכֵלָא, עַל כֵּן יֵאמֶר בְּסֵפֶר מִלְחָמוֹת
יִי, וְכִי סֵפֶר מִלְחָמוֹת יִי, אֵן הוּא. אֵלָא הֵכִי אִתְעֵרוּ חֲבַרְיָא, כָּל
מֵאן דְּאָגַח קֶרְבָּא בְּאוֹרֵייתָא, וְכִי לְאַסְגָּה שְׁלָמָא בְּסוּף מְלוּי. כָּל
קֶרְבִּין דְּעֲלָמָא, קִטְטָה וְחֲרַבְנָא. וְכָל קֶרְבִּין דְּאוֹרֵייתָא, שְׁלָמָא
וְרַחֲמֵימוֹתָא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב עַל כֵּן יֵאמֶר בְּסֵפֶר מִלְחָמוֹת יִי אֵת
וְהֵב בְּסוּפָה, כְּלוּמַר, אֵהָבָה בְּסוּפָה. דְּלִית לָךְ אֵהָבָה וְשְׁלָמָא בְּר
מֵהָאִי.

בְּשׁוּב ה' צִיּוֹן! הֲיָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּשׁוּב ה' אֵל
צִיּוֹן! מַה זֶה בְּשׁוּב ה' צִיּוֹן? אֵלָא בְּשׁוּב ה' צִיּוֹן
וְדָאִי. בֵּא רְאֵה, בְּשַׁעַת שְׁחֻרְבָּה יְרוּשָׁלַיִם לְמַטָּה
וּכְנָסַת יִשְׂרָאֵל גְּרָשָׁה, עָלָה הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ
לְצִיּוֹן, וְנֶאֱנַח כְּנֶגְדּוֹ, מִשׁוּם שְׁכֻנַּת יִשְׂרָאֵל
גְּרָשָׁה, [עֵתָה שְׂגַתְגַּלְתָּה כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל, מֵעֵלָה
אוֹתָהּ אֲלִיּוֹן] וְכִשְׁתַּחֲזַר כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל לְמִקְוָמָהּ,
אָז יֵשׁוּב הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ לְצִיּוֹן לְמִקְוָמוֹ לְהַזְדַּיֵּג
אֶחָד בְּאַחַד, וְזֶהוּ בְּשׁוּב ה' צִיּוֹן. וְאָז עֲתִידִים
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה אֵלַי וְאֲנִיֹּהוּ, וְכַתוּב זֶה ה'

קוּיְנוּ לוֹ נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתוֹ, בִּישׁוּעָתוֹ
וַדַּאי. ה' אִישׁ מִלְחָמָה ה' שְׂמוֹ.

בוהר - ספר בראשית - פרשת נח (דף סא ע"א)

עָשָׂה ה' אֲשֶׁר זָמַם בַּצַּע אֲמָרְתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה מִיַּמֵּי קֶדֶם

רבי אלעזר אול לגביה דרבי יוסי ברבי שמעון בן לקוניא חמוי.
ביון דחמא ליה אתקין ליה תופסיתא (ס"א טופסיסא) דקומרא במטון
דקולפא ויתיבו. אמר ליה חמוי אפשר דשמעת מאבונך האי
דכתיב (איכה ב) עשה יי אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה מימי
קדם.

רבי אלעזר הלך אל רבי יוסי ברבי שמעון בן
לקוניא חמיו. ביון שראה אותו, התקין לו
שטיח של כסוי במוטות של עץ, וישבו. אמר
לו חמיו, אפשר ששמעת מאביך זה שכתוב (איכה
ב) עשה ה' אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה
מימי קדם?

אמר ליה הא אוקמוה חבריא. בצע אמרתו, דבוע פורפירא
דיליה. אשר צוה מימי קדם, דהא פורפירא פקיד לה מאנון יומי
קדמאי עלאי, וביומא דאתחריב בי מקדשא בוע לה. בגין דהאי
פורפירא איהי יקרא דיליה ותיקונא דיליה ובוע ליה.

אָמַר לוֹ, הֲרִי פִּרְשִׁיָּה הַחֲבָרִים, בַּעַע אָמַרְתּוּ -
 שְׁקַרְע הָאֲדָרֶת שְׁלוֹ. אֲשֶׁר עָוָה מִימֵי קָדֶם -
 שְׁהֲרִי אוֹתָהּ הָאֲדָרֶת עָוָה מֵאוֹתָם יָמִים
 רֵאשׁוּנִים עֲלִיוֹנִים, וּבֵיּוֹם שְׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 קָרַע אוֹתָהּ, מִשׁוֹם שְׁהֲאֲדָרֶת הַזֶּה הִיא כְּבוֹדוֹ
 וְתִקּוּנוֹ, וְקָרַע אוֹתָהּ.

אָמַר לִיָּה עֲשֵׂה יִי אֲשֶׁר זָמַם. וְכִי מִלְכָּא חָשִׁיב (קודם) לְאֲבָאֲשָׁא
 לְבַנּוּי עַד לֹא יִיתוֹן לְמַחֲטִי. אָמַר לִיָּה לְמִלְכָּא דְהוּוּ לִיָּה מָאן
 יָקָר, וּבְכָל יוֹמָא הוּוּ דְחִיל עֲלִיָּה דְלֹא יִתְבַּר וְהוּוּ מִסְתַּכַּל בֵּיה
 וְתִקִּין בְּעֵינָיו. לִיּוֹמִין אֲתָא בְּרִיָּה וְאַרְגִּיז לִיָּה לְמִלְכָּא, גָּטַל מִלְכָּא
 הֵהוּא מָאן יָקָר וְתִבַּר לִיָּה. הֲדָא הוּוּא דְכַתִּיב עֲשֵׂה יִי אֲשֶׁר זָמַם.

אָמַר לוֹ, עֲשֵׂה ה' אֲשֶׁר זָמַם, וְכִי מִלְכָּא חוֹשֵׁב
 [קודם] לְהֲרַע לְבַנּוּי עַד שְׁלֹא יִבְאוּ לַח אִי? אָמַר
 לוֹ, (משל) לְמִלְכָּא שְׁהִיָּה לוֹ כְּלִי יָקָר, וּבְכָל יוֹם
 הִיָּה פּוֹחַד עֲלָיו שְׁלֹא יִשְׁבַּר וְהִיָּה מִסְתַּכַּל בּוֹ
 וּמִצָּא חֵן בְּעֵינָיו. לִיָּמִים בָּא בְּנוֹ וְהֲרִגִיז אֶת
 הַמִּלְכָּא. לָקַח הַמִּלְכָּא אוֹתוֹ כְּלִי יָקָר וְשִׁבַּר אוֹתוֹ.
 זְהוּ שְׁפָתוֹב עֲשֵׂה ה' אֲשֶׁר זָמַם.

עֲשֵׂה ה' אֲשֶׁר זָמַם

תָּא חֲזוּ, מִן יוֹמָא דְאַתְבְּנִי בִּי מִקְדָּשָׁא הָוּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 מְסַתְּפַל בֵּיהּ וְחָבִיב עֲלֵיהּ סְגִי וְהוּה דְחִיל עֲלֵיהּ דִּישְׂרָאֵל דִּיחֲטוּן
 וַיִּחָרַב בִּי מִקְדָּשָׁא. וְכֵן בְּכָל זְמַנָּא דְהוּה אֲתִי לְגַבִּי בִּי מִקְדָּשָׁא
 הָוּה לְבִישׁ הַהוּא פּוֹרְפִירָא. לְבַתֵּר דְגָרְמוּ חוּבִין וְאַרְגִּיזוּ קָמִי
 מְלָכָא אֲתַחְרַב בִּי מִקְדָּשָׁא וּבֹזַע הַהוּא פּוֹרְפִירָא (ד"א גריס הס הווא פורפירא
 ואתחרב בי מקדשא) הִינּוּ דְכַתִּיב עֲשֵׂה יי אֲשֶׁר זָמַם.

בֵּא רְאֵה, מִיּוֹם שֶׁנִּבְנְהָ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּפַל בּוֹ וְחָבִיב עָלָיו
 הַרְבֵּה, וְהָיָה פּוֹחַד עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּחַטְּאוּ וַיִּחָרַב
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְכֵן בְּכָל פַּעַם שֶׁהָיָה בָּא אֶעֱלֶה
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הָיָה לוֹבֵשׁ אוֹתָהּ אֲדָרֶת. אַחֲרַי
 שֶׁגָּרְמוּ הַחַטָּאִים וְהַרְגִּיזוּ לְפָנַי הַמֶּלֶךְ, נִחָרַב
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְקָרַע אוֹתָהּ הָאֲדָרֶת [קָרַע אוֹתָהּ
 הָאֲדָרֶת וְנִחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ]. הִינּוּ שְׂפָתוֹב
 עֲשֵׂה ה' אֲשֶׁר זָמַם.

וּבְאֵבֶד רְשָׁעִים רָנָה

בְּצַע אִמְרָתוֹ וְגו' (האי אמרתו בקדמיתא יתבא בראש אמיר. והא אתעטרו עטרא לרישא ואילן נאה
 לפניו. ואיהי מימי קדם ודאי. וכדין עציבו קמיה בבתי בראי ודאי והן (ישעיה לג) אראלם צעקו
 חוצה. (ישעיה כב) ויקרא יי צבאות ביום ההוא וגו') הִינּוּ בְּזִמְנָא

דַּאתְחָרִיב בֵּי מִקְדָּשָׁא. אֲבָל בְּזִמְנָא אַחְרָא לִית חֲדוּה קָמִי קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא כְּזִמְנָא דַּאתְאֲבִידוּ חֲיִיבֵי עֲלָמָא וְאֲנֹן דַּאֲרַגִּיזוּ קָמִי
 הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (משלי יא) וּבְאֲבוֹד רְשָׁעִים רָנָה. וְכֵן בְּכָל דְרָא
 וְדָרָא דְעֵבִיד דִּינָא בְּחֲיִיבֵי עֲלָמָא. חֲדוּה וְתוֹשִׁבַּחְתָּא קָמִי קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא.

בְּעַע אֶמְרָתוֹ וְגו' [האמרתו הזו בתחלה ישבה
 בראש אמיר, והרי התעטרו עטרה לראש ואילן
 נאה לפניו, והיא מימי קדם ודאי, ואז עצבות
 לפניו בבתים החיצונים ודאי, (ישעיה לג) והן
 אראלם צעקו חצה, (שם כב) ויקרא ה' אלהים
 צבאות ביום ההוא וגו']. הִינּוּ בְזִמְן שְׁנַחֲרַב
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. אֲבָל בְּזִמְן אַחַר אֵין חֲדוּה לְפָנֵי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ זִמְן שְׁאוּבְדִים רְשָׁעֵי
 הָעוֹלָם וְאוֹתָם שְׁהַרְגִּיזוּ לְפָנָיו. זְהוּ שְׁכַתוּב (משלי
 יא) וּבְאֲבֹד רְשָׁעִים רָנָה. וְכֵן בְּכָל דּוֹר וְדוֹר
 שְׁעוֹשֶׂה דִין בְּרְשָׁעֵי הָעוֹלָם, חֲדוּה וְתוֹשִׁבַּחְתָּא
 לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

**בְּשָׁעָה שֶׁנַּעֲשֶׂה דִין בְּרָשָׁעִים, חֲדוּת וְתִשְׁבָּחוֹת לְפָנָיו עַל
שִׁנְאָבְדוֹ מִהָעוֹלָם**

וְאִי תִימָא הָא תְּנִינָן דְּלִית חֲדוּה קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כַּד אִיהוּ
עֲבִיד דִּינָא בְּחַיִּיבֵיָא. אֶלָּא תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּאִתְעֲבִיד דִּינָא
בְּחַיִּיבֵיָא, חֲדוּן וְתוֹשְׁבָחָן קָמִיהָ עַל דְּאִתְאֲבִידוּ מִעֲלָמָא. וְהַנִּי
מִיָּלִי כַּד מְטָא הֵהוּא זְמַנָּא (קִיג ב, קכא ב) דְּאֹרִיךְ לֹון וְלֹא תֵאבֹן לְגַבִּיהָ
מְחֻבְּיָהוּ. אֲבָל אִי אִתְעֲבִיד בְּהוּ דִּינָא עַד לֹא מְטָא זְמַנֵּיהוּ, (ועד
דְּלֹא אִשְׁתַּלִּים חֻבְּיָהוּ, כְּמֵא דֹאֵת אִמְר, (בראשית טו)) כִּי לֹא שְׁלָם עֹון הָאֲמֹרִי עַד הֵנָּה,
כְּדִין לִית חֲדוּה קָמִיהָ וּבְאִישׁ קָמִיהָ עַל דְּאִתְאֲבִידוּ.

וְאִם תִּיאֲמֹר, הֲרִי שְׁנִינּוּ שְׂאִין חֲדוּה לְפָנָי הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁהוּא עוֹשֶׂה דִין בְּרָשָׁעִים אֶלָּא? בֵּא
רְאֵה, בְּשָׁעָה שֶׁנַּעֲשֶׂה דִין בְּרָשָׁעִים, חֲדוּת
וְתִשְׁבָּחוֹת לְפָנָיו עַל שִׁנְאָבְדוֹ מִהָעוֹלָם.
וְהַדְּבָרִים הַלְלוּ כְּשֶׁמִּגִּיעַ אוֹתוֹ זְמַן שְׁהִמְתִּין
לָהֶם וְלֹא שָׁבוּ אֵלָיו מִחֲטָאֵיהֶם. אֲבָל אִם נַעֲשֶׂה
בְּהֶם דִּין עַד שֶׁלֹּא הִגִּיעַ זְמַנָּם, [ועד] שֶׁלֹּא
נִשְׁלַם חֲטָאֵם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית טו) כִּי לֹא שְׁלָם
עֹון הָאֲמֹרִי עַד הֵנָּה, אִזּוֹ אִין חֲדוּה לְפָנָיו, וְרַע
לְפָנָיו עַל שִׁנְאָבְדוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵינוֹ עוֹשֶׂה דִין בְּטָרָם מִגִּיעַ זְמַנָּם

וְאִי תִימָא אִיהוּ עַד לָא מָטוּ זְמַנֵּיהוּ אַמְאִי עֶבֶיד בְּהוּ דִינָא. אֶלָּא אֲנּוּן גְּרַמִּין בִּישָׁא לְגַרְמֵיהוּ. דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא עֶבֶיד בְּהוּ דִינָא עַד לָא מָטָא זְמַנֵּיהוּ. אֶלָּא בְּגִין דְּמִשְׁתַּתְּפִי בְּהַדְיֵיהוּ דִּישְׂרָאֵל לְאַבְרָשָׁא לֹוֹן. וּבְגִין כֶּךָ עֶבֶיד בְּהוּ דִינָא וְאוּבִיד לֹוֹן מִעֲלָמָא בְּלָא זְמַנָּא. וְדָא הוּא דְאַבְרָשׁ קַמִּיהָ. וּבְגִין כֶּךָ אֲטַבַּע מִצְרָאִי בְּיָמָא. וְאוּבִיד שְׁנַאִיהוּן דִּישְׂרָאֵל בִּימֵי יְהוֹשָׁפָט. וְכֵן כְּלָהוּ. דְּהָא בְּגִינֵיהוּן דִּישְׂרָאֵל אֲתַאֲבִידוּ בְּלָא זְמַנָּא.

וְאִם תִּיאַמְר, לָמָּה עוֹשֶׂה בְּהֵם דִּין טָרָם שְׁהִגִּיעַ זְמַנָּם? אֶלָּא הֵם גְּרַמוּ רַע לְעַצְמָם, שְׁהִרִי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵינוֹ עוֹשֶׂה דִין בְּטָרָם מִגִּיעַ זְמַנָּם, אֶלָּא מְשׁוּם שְׁמִשְׁתַּתְּפִים עִם יִשְׂרָאֵל לְהִרַע לָהֶם, וְלָכֵן עוֹשֶׂה בְּהֵם דִּין וּמְאַבְדֵם מִהָעוֹלָם בְּלָא הַזְמַן. וְזֵהוּ שְׁרַע לְפָנָיו. וְלָכֵן הִטְבִּיעַ מִצְרַיִם בַּיָּם וְהֶאֱבִיד שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל בִּימֵי יְהוֹשָׁפָט, וְכֵן כְּלָם, שְׁהִרִי מְשׁוּם יִשְׂרָאֵל נֶאֱבָדוּ לְפָנָי זְמַנָּם.

אֲבָל כִּד אֲשַׁתְּלִים זְמַנָּא דְּאוּרִיךְ לֹוֹן וְלָא תְבוּ. כְּדִין חֲדוּהָ וְתוֹשְׁבַחְתָּא קַמִּיהָ עַל דְּאֲתַאֲבִידוּ מִעֲלָמָא. בַּר בְּזְמַנָּא דְּאֲתַחְרִיב בִּי מְקוּדְשָׁא. דְּאָף עַל גַּב דְּאֲשַׁתְּלִים זְמַנָּא דְּלֵהוּן דְּאַרְגִּיזוּ קַמִּיהָ, לָא הָוָה חֲדוּהָ קַמִּיהָ. וּמַהֲהוּא זְמַנָּא לָא הָוָה חֲדוּהָ לְעִילָא וְתַתָּא:

אָבֵל כְּשֶׁהַשָּׁלָם הַזְּמַן שֶׁחִכָּה לָהֶם וְלֹא שָׁבוּ, אָז
 חֲדוּה וְתִשְׁבַּחַת לְפָנָיו עַל שֶׁאֲבָדוּ מִהָעוֹלָם,
 פָּרַט לְזְמַן שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שִׂאֵף עַל גַּב
 שֶׁהַשָּׁלָם הַזְּמַן שֶׁלָּהֶם שֶׁהִרְגִּיזוּ לְפָנָיו, לֹא הִיְתָה
 חֲדוּה לְפָנָיו. וּמֵאוֹתוֹ זְמַן לֹא הִיְתָה חֲדוּה לְפָנָיו
 לְמִעֲלָה וּלְמִטָּה.

בוהר - זוהר חדש - פרשת בלק

קְרוֹב דֶּרֶךְ כּוֹכַב מִיַּעֲקֹב וְקַם שַׁבַּט מִיִּשְׂרָאֵל

(במדבר כד) אֲרָאֲנוּ וְלֹא עָתָה אֲשׁוּרְנוּ וְלֹא קְרוֹב דֶּרֶךְ כּוֹכַב מִיַּעֲקֹב
 וְקַם שַׁבַּט מִיִּשְׂרָאֵל וְגו'. אֲרָאֲנוּ, לְמַלְאָה דְּפּוֹרְקָנָא דָּא, דְּאִיְהוּ
 רְבִיעָא. וְלֹא עָתָה, אֲלֵא לְסוּף יוֹמִיָּא.

אֲרָאֲנוּ וְלֹא עָתָה אֲשׁוּרְנוּ וְלֹא קְרוֹב דֶּרֶךְ כּוֹכַב
 מִיַּעֲקֹב וְקַם שַׁבַּט מִיִּשְׂרָאֵל וְגו' (במדבר כד) * אֲרָאֲנוּ
 - אֵת הַגְּאֻלָּה הַזֶּה, שֶׁהִיא רְבִיעִית. וְלֹא עָתָה -
 אֲלֵא לְסוּף הַיָּמִים.

שְׁשֵׁה יָמִים הָיוּ בְּעוֹלָם

שֵׁית יוֹמִין הָווּ בְּעֻלְמָא, בְּיוֹמָא רְבִיעָא חֲמִינָא, דְּנִהוּרִין דְּהָווּ
 בֵּיה, מִסְתַּלְקִי וּמִתְדַעְכִּי. שִׁמְשָׁא וְסִיְהָרָא וְכוֹכְבֵּיָא וּמְזֵלֵי אֲתַגְנִיזוּ

בִּיה. הִנִּי אֶתְהוּוּ בְּעוֹפְכָא דְבְּרָאשִׁית, וּבִיה אֶסְתַּלְקוּ בְּיוֹמָא דְאֶלְף רְבִיעָא.

שְׁשָׁה יָמִים הָיוּ בְּעוֹלָם. בְּיוֹם הָרְבִיעִי רָאִינוּ, שְׁהָאוֹרוֹת שְׁהָיוּ בּוּ, מְסַתְּלָקִים וְדוֹעְכִים. הַשְּׁמַשׁ וְהַלְבָּנָה וְהַכּוֹכָבִים וְהַמְּזֻלוֹת נִגְנְזוּ בּוּ. אֱלוּ הִתְהוּוּ בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, וּבוּ הִסְתַּלְקוּ בְּיוֹם שֶׁל הָאֶלְף הָרְבִיעִי.

בְּכַה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: אוֹי שְׁהַגְלוֹת נְמַשְׁכַּת, וּמִי יָכוֹל לְסַבַּל אוֹתָהּ

בְּכַה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, וְוִי דְגְלוֹתָא אֶתְמַשְׁנָה, וּמֵאן יָכִיל לְמַסְבַּל לִיה. אָמַר לִיה, אִי רַבִּי אִי רַבִּי, אֱלוּ הָוִית יָדַע כַּמָּה עֲרֵטוּלָא וּבְלָבוּלָא, עֶבֶד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָלְהוּ רְקִיעִין, בְּשַׁעֲתָא דְגִזּוּר וּמְסָר לֹון לְיִשְׂרָאֵל בִּידָא דְהָהִיא שְׁפַחָה, וְלֹא שְׁתַּעֲבָדָא תַּחוֹת יָדָא דְאָדוּם.

בְּכַה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: אוֹי שְׁהַגְלוֹת נְמַשְׁכַּת, וּמִי יָכוֹל לְסַבַּל אוֹתָהּ. אָמַר לוֹ: אִי רַבִּי, אִי רַבִּי, אֱלוּ הָיִיתָ יוֹדֵעַ כַּמָּה בְּהִלָּה וּבְלָבוּל עֲשָׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל הָרְקִיעִים בְּשַׁעֲה שְׁגִזּוּר וּמְסָר אוֹתָם לְיִשְׂרָאֵל בְּיַד אוֹתָהּ הַשְּׁפַחָה, וְלֹה שְׁתַּעֲבָד תַּחַת הַיָּד שֶׁל אָדוּם.

עַל כֵּן אָמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי אֲמַרְר בְּכִי אֶל תְּאִיצוּ לְנַחְמֵנִי עַל שׂד
בַּת עַמִּי

בְּשַׁעֲתָא דְהוּוּ כְּתָבִי פְתָקִין בְּרִקִיעָא, עַד דְּלֹא אַחְתִּימוּ,
בְּגוּשְׁפִּנְקָא דְחוּתְמָא דְמַלְכָא, קָרָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְכָל חִילֵי
שְׁמַיָא, וְקָרָא לְגַבְרִיאֵל דְקָסַת הַסּוּפֵר בְּחַרְצוּי, וְאָמַר לֵיהּ, אֵיעֲכַב
פְתָקִין עַד דְּלֹא אַחְתִּימוּ, וְאֲבָכָה עַל בְּנֵי, וְאֵעֲבִיד לְהוּן מִסְפָּדָא
וְאֲבָלָא. בְּאוּמָאָה עֲלֵיכוּ, כָּל חִילָא דְשְׁמַיָא, דְתִשְׁבְּקוּן לִי, וְלֹא
תִתְקַפּוּן לְנַחְמָא לִי. כְּדָבָר אַחַר, (ישעיה כב) עַל כֵּן אָמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי
אֲמַרְר בְּכִי אֶל תְּאִיצוּ לְנַחְמֵנִי עַל שׂד בַּת עַמִּי.

בְּשַׁעָה שְׁהִיוּ כּוֹתְבִים פְּסָקִים בְּרִקִיעַ, טָרַם
נְחֻתְמוּ בְּחוּתְמַת בְּחוּתְמַת הַמְּלָךְ, קָרָא הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְכָל עֲבָאוֹת הַשְּׁמַיִם, וְקָרָא
לְגַבְרִיאֵל, שְׁקָסַת הַסּוּפֵר בְּמִתְנִיּוֹ, וְאָמַר לוֹ:
עֲכַב אֶת הַפְּסָקִים שְׁטָרַם נְחֻתְמוּ, וְאֲבָכָה עַל
בְּנֵי, וְאֵעֲשֶׂה לָהֶם מִסְפָּד וְאֲבָל. בְּשִׁבּוּעָה
עֲלֵיכֶם, כָּל עֲבָאוֹת הַשְּׁמַיִם, שְׁתַּעֲזְבוּ אוֹתִי וְלֹא
תִתְחַזְּקוּ לְנַחְמֵנִי, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה כב) עַל כֵּן
אָמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי אֲמַרְר בְּכִי אֶל תְּאִיצוּ
לְנַחְמֵנִי עַל שׂד בַּת עַמִּי.

בְּנֵי, בְּנֵי אֱהוּבֵי מַעֵי, גִּדְלָתִי אֶתְכֶם וְלִקְחָתִי אֶתְכֶם כְּמוֹ אָב
שְׁנוּטֵל אֶת בְּנוֹ

בְּעֵט בְּעֵיטִין בְּרִקִיעָא דְעֶרְבוֹת, וְעֵבֵד בֵּיהּ בְּקוּעִין וְחִלּוּנִין
פְּתִיחִין. פְּתַח וְאָמַר, בְּנֵי רַחֲמֵי דְמַעֵי, רַבִּיתִי לְכוֹן, וְנִטְלִית
לְכוֹן, כְּאָבָא דְנִטִיל לְבָרִיהּ, אוֹלִיפְנָא לְכוֹ דְחִלָּתִי, אֲשֶׁלְטִית לְכוֹ
עַל כָּל אוּמִין דְעֵלְמָא. חֲבַתוֹן קִמָּאי בְכֻמָּה חוּבִין, עֲבַרְנָא עֲלֵיכוֹ,
בְּגִין דְבְּגִין יְקִירִין רַחֲמִין הוּוּיְתָן קִמָּאי.

בְּעֵט בְּעֵיטוֹת בְּרִקִיעַ שֶׁל עֶרְבוֹת, וְעֵשָׂה בּוֹ
בְּקִיעִים וְחִלּוּנוֹת פְּתוּחִים. פְּתַח וְאָמַר: בְּנֵי, בְּנֵי
אֱהוּבֵי מַעֵי, גִּדְלָתִי אֶתְכֶם וְלִקְחָתִי אֶתְכֶם כְּמוֹ
אָב שְׁנוּטֵל אֶת בְּנוֹ, לְמִדְתִּי אֶתְכֶם אֶת יְרֵאתִי,
הִשְׁלַטְתִּי אֶתְכֶם עַל כָּל אַמּוֹת הָעוֹלָם. חֲטַאתֶם
לְפָנַי בְּכֻמָּה חֲטָאִים, עֲבַרְתִּי עֲלֵיכֶם, מִשּׁוּם
שְׂבָנִים נִכְבְּדִים אֱהוּבִים הֵייתֶם לְפָנַי.

בְּנֵי בְּנֵי, אֶקְרָא לְאַרְבַּע סְטָרִין דְעֵלְמָא, וְאוּמִינָא לְהוּ עֲלֵיכוֹ.
מְזַרְחַ מְזַרְחָ, בְּאוּמָאָה עֲלֵךְ, אִי בְּנֵי יִתְבַדְּרוּן בֵּינְךָ, דְתַסְתַּכְּל
בְּתוֹאֲרָא וְדִיוֹקְנָא דִילְהוֹן, הֵיךְ אֲשַׁתְּנִי וְאֲשַׁתְּחַר בְּעַנּוּיִין דְעֵבְדוֹן
לוֹן בְּגוּוֹךְ, וְתַבְכָּה וְתַסְפַּד עֲלֵיהוֹן וְתַנְטֵר לוֹן.

בְּנֵי בְּנֵי, אֶקְרָא לְאַרְבַּעַת עֲדָרֵי הָעוֹלָם, וְאֲשַׁבֵּיעַ
אוֹתָם עֲלֵיכֶם. מְזַרְחַ מְזַרְחָ, בְּשִׁבּוּעָה עֲלֵיךָ, אִם

בְּנֵי יִתְפָּזְרוּ בֵּינָהּ, שְׁתַּסְתַּכְּלוּ בַתְּאֵר וּבְדִיוֹקָן
 שְׁלָהֶם אֵיךְ הִשְׁתַּנּוּ וְהִשְׁחָרוּ בְּעַנּוּיִים שְׁעוֹשִׂים
 לָהֶם בְּתוֹכָהּ, וְתִבְכֶּה וְתִסְפֹּד עֲלֵיהֶם וְתִשְׁמֹר
 אוֹתָם.

בְּנֵי בְּנֵי, כִּד הוּיִתּוֹן בְּבֵיתָאֵי, בְּתוֹקְפָא דְאַמְכוֹן, בְּעִידוֹנִין בְּעִינוֹגִין,
 לֹא אֲשַׁחֲתוֹן עָלֶיךָ. בְּנֵי בְּנֵי, מָה אֲעֲבִיד לְכוֹן, גְּזִירָא גְזִירָא
 בְּאוּמָאָה, אֲלֵא אֲנָא וְאַתּוֹן נַגְלִי.

בְּנֵי בְּנֵי, כְּשֶׁהֵייתֶם בְּבֵיתִי, בְּחִיק אִמְכֶם,
 בְּעִדוֹנִים וּבְעַנּוּגִים, לֹא הִשְׁחַחְתֶּם עָלַי. בְּנֵי בְּנֵי,
 מָה אֲעֲשֶׂה לָכֶם, גְּזִירָה גְזִירָתִי בְּשִׁבוּעָה, אֲלֵא
 אֲנִי וְאַתֶּם נַגְלָה.

מֹשֶׁה, הֲרוּעָה הַנְּאֻמָּן, אֵיךְ לֹא תִשְׁגִּיחַ עַל בְּנֵי

מֹשֶׁה רַעֲיִיא מְהִימָנָא, אֵיךְ לֹא תִשְׁגַּח עַל בְּנֵי, עָנָא קְדִישָׁא
 דְּמִסְרִית בִּידְךָ. מְזֻרְחָ מְזֻרְחָ, אֲתַעְרִי לְגַבֵּי מֹשֶׁה, וְתִבְכוּן וְתִסְפְּדוּן
 עַל בְּנֵי, אֲבָלָא וּמִסְפְּדָא אֲשַׁמְעוּ כַּחְדָּא, עַד דְּאַנָּא אֲשַׁמְעַ וְאַתְרוּי
 עִמְכוּן.

מֹשֶׁה, הֲרוּעָה הַנְּאֻמָּן, אֵיךְ לֹא תִשְׁגִּיחַ עַל בְּנֵי,
 הַצֵּאן הַקְּדוֹשׁ שְׁמִסְרִיתִי בִּידְךָ? מְזֻרְחָ מְזֻרְחָ,
 הַתְּעוֹדֵר אֶל מֹשֶׁה, וְתִבְכוּ וְתִסְפְּדוּ עַל בְּנֵי.

אָבֵל וּמִסְפֵּד הַשְּׁמִיעוּ כְּאַחַד, עַד שְׂאֲנֵי אֲשִׁמַע
וְאֶדְאַב עִמָּכֶם.

בְּנֵי בְנֵי, וַיְעַלְיֶכֶם וְעָלִי

בְּנֵי בְנֵי, רַחֲמִין דְּנַפְשָׁא, הֵיךְ תִּהְיוּן בְּשִׁלְשָׁלָאִין תְּקִיפִין, יִדְכוּן
מִהֲדָקֵן לְאַחוּרָא. בְּנֵין דְּאַתְרֵבִיאוּ בְּעִידוּגֵין, בְּנֵין דְּהוּוּ יְקִירִין מִפּוּ
וּסְפִירִין. בְּנֵי בְנֵי, חֲסִידֵין קְדִישִׁין, הֵיךְ תִּפְלוּן בִּידֵי נֹכְרָאִין, דְּלֹא
רַחֲמִין כָּלֵל. בְּשָׂרָא קְדִישָׁא דְּגוֹפִיכוֹן, אֵיתְרַמִּי וְאַתְחַלֵּל בְּשׁוּקִים
וּבְרַחוּבוֹת. בְּנֵי בְנֵי, וַיְעַלְיֶכֶם וְעָלִי. כְּדִין בְּזַע פּוֹרְפִירָא דִּילֵיהּ.
וְהֵינּוּ דְכַתִּיב, בַּצַּע אֶמְרָתוֹ.

בְּנֵי בְנֵי, אֶהוּבֵי נַפְשֵׁי, אֵיךְ תִּלְכוּ בְּשִׁלְשָׁלָאוֹת
חֲזָקוֹת, יְדִיכֶם מִהֲדָקִים לְאַחוּר. בְּנִים שְׂגָדְלוּ
בְּעִידוּגֵים, בְּנִים שְׁהִיוּ יְקָרִים מִפּוּ וּסְפִירִים. בְּנֵי
בְנֵי, חֲסִידִים קְדוּשִׁים, אֵיךְ תִּפְלוּ בִּידֵי נְכָרִים,
שְׂאִין מִרַחֲמִים כָּלֵל. הַבְּשָׂר הַקְּדוּשׁ שֶׁל גּוֹפְכֶם
נִזְרָק וְנִתְחַלֵּל בְּשׁוּקִים וּבְרַחוּבוֹת. בְּנֵי בְנֵי, וַיְעַלְיֶכֶם וְעָלִי.
אֲזַ קָרַע לְבוּשׁ הַמַּלְכוּת שְׁלוֹ.
וְהֵינּוּ מַה שְּׁכַתּוּב בַּצַּע אֶמְרָתוֹ.

דְרוֹם דְרוֹם, בְּשִׁבּוּעָה עֲלֶיךָ, שְׁתִּשְׁמַר בְּנֵי אֱהוּבֵי נַפְשִׁי,
כְּשִׁיתְּפֹזְרוּ בְּתוֹכְךָ

דְרוֹם דְרוֹם, בְּאוֹמָאָה עֲלֶיךָ, כִּד יִתְבַּדְרוּן בְּנֵי בְּגוּוֹךְ, דְּתַסְתַּכַּל בְּהוּ
הֵיךְ מִשְׁחָרָא דִּיּוֹקְנֵיהוֹן, וַיִּמְיֶנְהוֹן תְּבִירִין בִּינֵי עַמְמֵיָא. דְרוֹם
דְרוֹם, בְּאוֹמָאָה עֲלֶיךָ, אֲתַעַר לְגַבֵּי אַבְרָהָם רַחֲמֵיָא, וְאִימָא לִיה
אֵיךְ נָפְלוּ בְנוֹי, וְאֲתַבְּדְרוּ בֵּין שְׁנֵי אֵיהוֹן, וְתַבְכוּן וְתַסְפְּדוּן עֲלֵיהוֹן.
דְרוֹם דְרוֹם, בְּאוֹמָאָה עֲלֶיךָ, דְּתַנְטֵר בְּנֵי רַחֲמֵי דְנַפְשֵׁיָא, כִּד
יִתְבַּדְרוּן בְּגוּוֹךְ.

דְרוֹם דְרוֹם, בְּשִׁבּוּעָה עֲלֶיךָ, כְּשִׁיתְּפֹזְרוּ בְּנֵי
בְּתוֹכְךָ, שְׁתִּסְתַּכַּל בָּהֶם אֵיךְ מִשְׁחָר דִּיּוֹקְנָם,
וַיִּמְיֶנְם שְׁבוּרָה בֵּין הָעַמִּים. דְרוֹם דְרוֹם,
בְּשִׁבּוּעָה עֲלֶיךָ, הֲתַעוּרֵר לְאַבְרָהָם אֱהוּבֵי, וְאָמַר
לוֹ אֵיךְ נָפְלוּ בְנוֹי וְהִתְפֹּזְרוּ בֵּין שְׁנֵי אֵיהֶם,
וְתַבְכוּ וְתַסְפְּדוּ עֲלֵיהֶם. דְרוֹם דְרוֹם, בְּשִׁבּוּעָה
עֲלֶיךָ, שְׁתִּשְׁמַר בְּנֵי אֱהוּבֵי נַפְשִׁי, כְּשִׁיתְּפֹזְרוּ
בְּתוֹכְךָ.

אל תודיעו זה ליעקב אביהם, שלא יתהפך העולם ברגע

צפון צפון, אתער בקול בכיה ומספד ואבלא ויגונא לגבי בני
ואימא ליה לעקידא דמדבחי, היך אזלין בנוי, והיך נפלון
בחרבא. לא תימרון דא, ולא תהודעון דא ליעקב אבהון. דלא
יהפך עלמא בריגעא.

צָפוֹן צָפוֹן, הַתְּעוֹרֵר בְּקוֹל בְּכִיָּה וּמִסְפָּד וְאֶבֶל
וַיִּגּוֹן אֶל בְּנֵי, וְאָמַר אֶל הָעֶקֶד שֶׁל מִזְבְּחֵי אֵיךְ
הוֹלְכִים בָּנָיו וְאֵיךְ נָפְלוּ בַּחֶרֶב. אֵל תֹּאמְרוּ זֶה
וְאֵל תוֹדִיעוּ זֶה לְיַעֲקֹב אֲבֵיהֶם, שֶׁלֹּא יִתְהַפֵּךְ
הָעוֹלָם בְּרִגְעָה.

מֵעֶרֶב מֵעֶרֶב, אֶתְעַר לְגַבִּי נֶאֱקַת חֲלָלִין, וְקִרְבִּין תִּקְיִפִּין דְּבָנֵי.
אֵיתְעַר לְגַבִּי רְחִימָתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי, הֵיךְ אֲזַלִּין בְּנֵהָא. וְהֵיךְ
מִתְבַּדְרִין בְּכַמָּה סְטָרִין.

מֵעֶרֶב מֵעֶרֶב, הַתְּעוֹרֵר לְנֶאֱקַת הַחֲלָלִים
וְהַמִּלְחָמוֹת הַחֲזָקוֹת שֶׁל בְּנֵי. הַתְּעוֹרֵר אֶל
אֲהוּבָתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי, אֵיךְ הוֹלְכִים בָּנֵיהָ, וְאֵיךְ
מִתְפַּזְרִים בְּכַמָּה עֲדָדִים.

מה נַעֲשֶׂה מִבְּנֵינוּ, מַה הֵם יַעֲשׂוּ?

אֲחֹתִי בְרַתִּי רַעֲיִיתִי רַעֲיָא דִּילִי, רְחִימָתָא דְנַפְשָׁאִי, מַה נַּעֲבִיד מִן
בְּנָא מַה יַּעֲבֹדוּן אֵינוּן. אֶבֶל רְחִימָתִי אֲחֹתִי, אֵימָא לָךְ, אֵי בְרַעוּ
סְלָקָא עֲלֶךְ, אַנְתָּ מְרוּבַעַת, וְגַדְפִּין דִּילָךְ פְּרִישָׁן לְד' סְטָרִין,
בְּאוּמָאָה עֲלֶךְ בְרַתִּי יַחֲדָתִי, דַּתְהֵךְ בְּהַדְיָהוּ, וְלֹא תִשְׁבּוּק לִוְן,
וְתַחֲפִי עֲלֵייהוּ בְּאַרְבַּע סְטָרִין דְּעֵלְמָא. וְאֵי לָא, יִתְאַבְדוּן מֵעֵלְמָא.

אַחוּתִי בְּתִי רַעֲיִתִי, הָרוּעָה שְׁלִי, אַהוּבַת נַפְשִׁי,
 מָה נַעֲשֶׂה מִבְּנֵינוּ, מָה הֵם יַעֲשׂוּ? אֲבָל אַהוּבַתִּי
 אַחוּתִי, אִמְר לָךְ, אִם בְּרָצוֹן עוֹלָה עָלֶיךָ, אֶת
 מְרַבֶּעַת, וְהַכְּנָפִים שְׁלָךְ פְּרוּשׁוֹת לְאַרְבָּעָה
 צְדָדִים. בְּשִׁבוּעָה עָלֶיךָ, בְּתִי יַחֲדָתִי, שְׁתִּלְכִי
 עִמָּוָה וְלֹא תַעֲזָבִי אוֹתָם, וְתַכְסִּי עֲלֵיהֶם
 בְּאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם. וְאִם לֹא, יֵאבְדוּ מִן
 הָעוֹלָם.

רַחַל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ

מָה אֵימָא לָךְ ר', בְּהֵיא שְׁעָתָא דְכְּנַסְתָּ יִשְׂרָאֵל שְׁמַעַת דָּא,
 אַרְיַמַת קְלָא, וְאַזְדַּעְזְעוּ תַמְנִיסַר אֶלְךָ עֲלִמִין, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּהַדָּה. וְכַדִּין (ירמיה לא) קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רַחַל
 מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּדִין, (ישעיה כב) וַיִּקְרָא אֲדָנִי ה'
 צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לְבְּכִי וּלְמִסְפָּד.

מָה אִמְר לָךְ, רַבִּי. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה שְׁכַנְסַת יִשְׂרָאֵל
 שׁוֹמַעַת אֶת זֶה, מְרִימָה קוֹל, וּמְזַדְעָזְעִים
 שְׁמוֹנָה עָשָׂר אֶלְךָ עוֹלָמוֹת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עִמָּוָה. וְאַז (ירמיה לא) קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי
 תַמְרוּרִים רַחַל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ. וְאַז הַקְדוּשׁ

בְּרוּךְ הוּא, (ישעיה כב) וַיִּקְרָא אֶדְנִי יְיָ הוּא עֲבֹאוֹת
בַּיּוֹם הַהוּא לְבָכִי וּלְמִסְפָּד.

כָּל עֲבֹאוֹת הַשָּׁמַיִם חָשְׁבוּ שְׂיִתְּהֶפְכוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת

מֵאֵן חָמָא עֲרֻטוּלָא בְּכָלְהוּ רְקִיעֵין. מֵאֵן חָמָא בְּלְבוּלָא וּמִסְפִּידָא
דְּתַמְנָן. עַד דְּכָל חַיִּילֵי שְׁמַיָּיא חָשִׁיבוּ, דְּכָל עֲלָמִין יִתְּהֶפְכוּן.

מִי רָאָה אֶת הַבְּהֵלָה בְּכָל הָרְקִיעִים? מִי רָאָה
הַבְּלָבוּל וְהַמִּסְפָּד שְׁשָׁם, עַד שְׁכָּל עֲבֹאוֹת
הַשָּׁמַיִם חָשְׁבוּ שְׂיִתְּהֶפְכוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת?

נִשְׁבַּע הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְגֹאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל וּלְהוֹצִיאָם מִן הַגָּלוּת

אָמַר לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, בְּרַתִּי יַחֲדַתִּי דִּילִי,
תְּהֵךְ לְחַפְיָיא עַלִּיהוּ, וּלְדַיִּירָא עִם בְּנָנָן. אָמְרָה לִיה, מָאֲרִי
דְּעֲלָמָא, לֹא אִיהֵךְ. בְּתַר דְּרַבִּית לֹון, וּתְקִינִית לֹון, וּגְדִילִית לֹון.
אָהִי חָמִית לְשִׁנְאִיהוֹן דְּאֶכְלִי לֹון, וְתִינְשִׁי לְנָא תַמְנָן. כְּדִין אוּמִי
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָהּ, לְאֶקְמָא לָהּ, וּלְמַפְרֵק לֹון לְיִשְׂרָאֵל,
וּלְאַפְקָא לֹון מִגְּלוּתָא. כְּדַבֵּר אַחַר, (ירמיה לא) כֹּה אָמַר ה' מְנַעִי קוּלְךְ
מִבְּכִי וְגו', וַיֵּשׁ תַּקְוָה לְאַחֲרִיתְךָ כו', וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם.

אָמַר לָהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל:
בְּתִי יַחֲדַתִּי שְׁלִי, תִּלְכִּי לְכַסּוֹת עֲלֵיהֶם וּלְדוֹר
עִם בְּנֵינוּ. אָמְרָה לוֹ: רַבּוֹן הָעוֹלָם, לֹא אֵלְךָ!

אֶחָד שְׂרָבִית אֹתָם וְתִקְנֶת אֹתָם וְגִדְלֶת אֹתָם,
 אֶהְיֶה רוֹאֶה לְשׁוֹנְאֵיהֶם שְׂאוּכְלִים אֹתָם,
 וְתִשְׁכַּח אֹתָם שָׁם! אִזְּנִשְׁבַּע לָהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְהַקִּימָה וְלִגְאֹל אֶת יִשְׂרָאֵל וְלְהוֹצִיאָם מִן
 הַגָּלוּת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר ^(ירמיה לא) כֹּה אָמַר ה' מִנְעִי
 קוֹלְךָ מִבְּכִי וְגו', וַיֵּשׁ תַּקְוָה לְאַחֲרֵיתְךָ כּו', וְשָׁבוּ
 בָנִים לְגְבוּלָם.

כָּל הַקִּינָה שֶׁל אֶלְפָּא בֵּיתָא, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ אָמַר אֹתָהּ

וְעַל דָּא נִפְקַת מִקְמִיָּה. כִּיּוֹן דְּנִפְקַת מִקְמִיָּה, פִּתַּח קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא עַל כָּל חִילֵי שְׁמַיָּא וְאָמַר אֵיכָּה יוּעַם זָהָב, וְכָל הַהוּא קִינָה
 דְּאֶלְפָּא בֵּיתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲדוּי אָמַר לָהּ, לְבַתֵּר קִשְׁר
 רַחֲמִין בְּהַהוּא תִּנְיָנָא וְחַתְמוּ פִּתְקִין.

וְעַל זֶה יֵצְאָה מִלְּפָנָיו. כִּיּוֹן שִׁיְצָאָה מִלְּפָנָיו,
 פִּתַּח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲבָאוֹת הַשָּׁמַיִם,
 וְאָמַר אֵיכָּה יוּעַם זָהָב. וְכָל אֹתָהּ הַקִּינָה שֶׁל
 אֶלְפָּא בֵּיתָא, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ אָמַר
 אֹתָהּ, אַחַר כֵּן קִשְׁר אֶהְבָּה בְּקִינָה הַהִיא
 וְחַתְמוּ הַפִּתְקִים.

אַרְאֵנוּ וְלֹא עֵתָהּ. לְמִי אָמַר אַרְאֵנוּ?

וְהִשְׁתָּא אֶהְדַּרְנָא לְפָרְשָׁתָא, דְּוִדְאֵי גְלוּתָא אֲתַמְשְׁךְ. (במדבר כד)
 אַרְאֵנוּ וְלֹא עֵתָהּ, לְמֵאן קָאָמַר אַרְאֵנוּ. לְהֵוּא דְּאִיתְמַר עֲלוּי כִּי
 אֵינְנוּ. כִּד יִיתִי לְפִקְדָא לְאִיִּלְתָּא. וְלֹא עֵתָהּ, וְלֹא לְזִמְן קְרוּב.
 אֲשׁוּרְנוּ וְלֹא קְרוּב, אֶסְתַּכְּלָנָא בֵּיהּ, אָבַל לָאוּ כְּעֵן, אֶלָּא לְזִמְן
 רְחוּק.

וְכַעַת נַחֲזֵר לְפָרְשָׁהּ, שְׁוִדְאֵי הַגְּלוּת נְמֻשְׁכָּת.
 (במדבר כד) אַרְאֵנוּ וְלֹא עֵתָהּ. לְמִי אָמַר אַרְאֵנוּ?
 לְאוּתוּ שְׁנַאָמַר עֲלוּי כִּי אֵינְנוּ, כְּשִׁיבָא לְפִקְדָּ
 אֶת הָאִיִּלְתָּ. וְלֹא עֵתָהּ - וְלֹא לְזִמְן קְרוּב.
 אֲשׁוּרְנוּ וְלֹא קְרוּב - הֶסְתַּכְּלַתִּי בּוּ, אָבַל לֹא
 כְּעֵת, אֶלָּא לְזִמְן רְחוּק.

דְּרַךְ פּוֹכֵב מֵיַעֲקֹב, רַבִּי רַבִּי, פֶּמָּה רִזִּין סְתִימִין כְּלִילִין הֶכָּא.

דְּרַךְ פּוֹכֵב מֵיַעֲקֹב. רַבִּי רַבִּי, פֶּמָּה נְסֻתְרוּת
 כְּלוּלִים כְּאֵן.

בוזר - ספר בראשית - פרשת נח (דף ע"א)

מזמן שִׁנְחַרְבַּב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, לֹא נִמְצְאוּ בְּרֻכּוֹת לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה

וְכֵלָּא כְּמָה דְלִתְתָּא אֲתַעַר רַחֲמֵימֵי תַּלְעִילָא. תְּרִין שְׁרַגִּין כַּד
אֲתַדְעֵךְ נְהוּרָא דְלַעֲיִלָּא בְּתַנְנָא דְסָלִיק מֵהוּוּא דְלִתְתָּא אֲתַדְלִיק
הוּוּא דְלַעֲיִלָּא. אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה הֵכִי הוּוּא וְדַאי דְעַלְמָא עֲלָאָה
תְּלִיא בְּתַתָּאָה וְתַתָּאָה בְּעַלְמָא, וּמִזְמַנָּא דְאֲתַחְרִיב בֵּי מִקְדָּשָׁא
בְּרַכָּאן לָא אֲשַׁתְּכַחוּ לַעֲיִלָּא וְתַתָּא. לְאַחְזָאָה דְדָא בְּדָא תְּלִיא.

וְהַכֹּל כְּמוֹ שְׁלֵמֻטָּה מְעוּרָר אֲהַבָּה שְׁלֵמֻעֲלָה.
שְׁנֵי גֵרוֹת, כְּשִׁדּוּעָה הָאֹר שְׁלֵמֻעֲלָה בְּעֵשֶׂן
שְׁעוּלָה מֵאוֹתוֹ שְׁלֵמֻטָּה, גְּדֻלָּק אוֹתוֹ שְׁלֵמֻעֲלָה.
אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, כֶּף הוּוּא בְּוֵדַאי, שְׁהַעוּלָם
הַעֲלִיּוֹן תְּלוּי בְּתַתָּתוֹן וְהַתַּתָּתוֹן בְּעֲלִיּוֹן. וּמִזְמַן
שִׁנְחַרְבַּב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, לֹא נִמְצְאוּ בְּרֻכּוֹת
לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, כִּדִּי לְהִרְאוֹת שְׁזָה תְּלוּי בְּזָה.

יִשְׂרָאֵל לֹא שְׁרוּיִים בְּאַרְץ - צָרִיף לְהַדְלִיק מְאוּרוֹת וּלְהַמְצִיא
בְּרֻכּוֹת

וְאָמַר רַבִּי יוֹסִי בְּרַכָּאן לָא אֲשַׁתְּכַחוּ וּלְוֹטִין אֲשַׁתְּכַחוּ, דְּהָא יְנִיקוּ
דְכֵלָּא בְּהוּוּא סְטְרָא נְפֻקִי (ד"א וּבְרַכָּאן לֹא נְפֻקִי), מְאִי טַעְמָא, בְּגִין
דְיִשְׂרָאֵל לֹא שְׁרִיין בְּאַרְעָא וְלֹא פְּלַחִי פּוּלְחָנָא דְאַצְטְרִיךְ
לְאֲדַלְקָא בּוֹצִינִין וְלֹא אֲשַׁתְּכַחַא בְּרַכָּאן, וּבְגִין כֶּךָ לֹא מִשְׁתַּכְּחִי
לַעֲיִלָּא וְתַתָּא, וְעַלְמָא לֹא יְתִיב בְּקִיּוּמִיהָ כְּדָקָא יְאוּת.

וְאָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּרָכוֹת אֵין נִמְצְאוֹת, וְקָלְלוֹת
 נִמְצְאוֹת, שְׁהָרִי יְנִיקַת הַכֹּל מֵאוֹתוֹ צַד יוֹצְאִים
 [ד"א וברכות לא יוצאות]. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם
 שֶׁיִּשְׂרָאֵל לֹא שְׂרוּיִים בְּאֶרֶץ וְלֹא עוֹבְדִים עֲבוּדָה
 שֶׁצָּרִיךְ לְהַדְלִיק מְאוֹרוֹת וְלְהַמְצִיא בְּרָכוֹת, וְלִכֵּן
 לֹא נִמְצְאִים לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, וְהָעוֹלָם לֹא יוֹשֵׁב
 בְּקִיּוּמוֹ פְּרָאוּי.

בוהר - זוהר חדש - פרשת בראשית

כִּמָּה יֵשׁ לְאֲנָשִׁים לְהַשְׁמֵר מִחֻטְאֵיהֶם וְלְהַתְּעַסֵּק בְּרִצּוֹן רַבּוֹנָם

תָּא חֲזִי, כִּמָּה אֵית לֹון לְבַנֵּי נִשְׂא לְאֶסְתֻּמְרָא מְחֻבְיָהוֹן,
 וְלֹא שְׂתַדְלָא בְּרַעוּתָא דְמֵאֲרִיָּהוֹן. דִּהָא שְׁבַעָה זַכָּאִין דִּהוּוּ
 בִּישְׂרָאֵל, דְּאֶתְתַּקְּפוּ בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלִבָּא שְׁלִים, וְאִינוּן
 שְׁבַעָה סַמְכִין דְּעֵלְמָא מְמַשׁ. בְּיוֹמֵיהוֹן, אֶתְגַּבַּר בְּעֵלְמָא יְמִינָא עַל
 שְׂמָאלָא. וְיִשְׂרָאֵל עַל עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים.

בֵּא וְרֵאָה, כִּמָּה יֵשׁ לְאֲנָשִׁים לְהַשְׁמֵר מִחֻטְאֵיהֶם
 וְלְהַתְּעַסֵּק בְּרִצּוֹן רַבּוֹנָם, שְׁהָרִי שְׁבַעָה צְדִיקִים
 שְׁהָיוּ בִּישְׂרָאֵל, שְׁהַחֲזִיקוּ בְּקוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּלִבְ שְׁלִים, וְהֵם שְׁבַעַת עַמּוּדֵי עוֹלָם מְמַשׁ.

בִּימֵיהֶם הִתְגַּבֵּר בְּעוֹלָם הַיָּמִין עַל הַשְּׂמֹאל,
וַיִּשְׂרָאֵל עַל שְׂאֵר הָעַמִּים.

לֹא חָרְבָה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עַד שֶׁעֲבָדוּ שְׁבַעַת בְּתֵי דִינִים עֲבוּדָה זָרָה

וְכִיּוֹן דְּאִשְׁתְּלִימוּ אֵינוֹן, קָמוּ מִסְטָרָא דְשְׂמֹאלָא שְׁבַעַת בְּתֵי דִינִין
מִמֶּשׁ, דְּכָלְהוּ עוּבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, כְּמָה דְּאִתְּעֵרוּ חֲבַרְיָא, דְּלֹא
חָרְבָה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עַד דְּפִלְחוּ שְׁבַע בְּתֵי דִינִין עֲבוּדָה זָרָה,
וּדְאָתוּ מְנַהוֹן. וְאֵלִין אֵינוֹן: יִרְבְּעָם בֶּן נְבֻט. וּבַעֲשָׂא בֶן אַחְיָה.
וְאַחָאָב בֶּן עֲמֹרִי. וַיְהוּא בֶּן נְמֹשִׁי. וּפְקַח בֶּן רְמִלְיָהוּ. וּמְנַחֵם בֶּן
גְּדִי. וְהוֹשֵׁעַ בֶּן אֱלֹה. הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (ירמיה טו) אִמְלָלָה יוֹלְדֵת
הַשְּׁבַעַת. דָּא אֶרְעָא קִדְיִשָׁא, דִּילִידַת לוֹן.

וְכִיּוֹן שְׁהֵם נְשִׁלְמוּ, קָמוּ מִצַּד שְׂמֹאל שְׁבַעַת
בְּתֵי דִינִים מִמֶּשׁ, שְׁכָלָם עוּבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה,
כְּמוֹ שֶׁהֵעִירוּ הַחֲבָרִים, שְׁלֹא חָרְבָה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
עַד שֶׁעֲבָדוּ שְׁבַעַת בְּתֵי דִינִים עֲבוּדָה זָרָה, וּמִי
שְׂבָאוּ מֵהֶם. וְאֵלוֹ הֵם: יִרְבְּעָם בֶּן נְבֻט, וּבַעֲשָׂא
בֶּן אַחְיָה, וְאַחָאָב בֶּן עֲמֹרִי, וַיְהוּא בֶּן נְמֹשִׁי,
וּפְקַח בֶּן רְמִלְיָהוּ, וּמְנַחֵם בֶּן גְּדִי, וְהוֹשֵׁעַ בֶּן
אֱלֹה. זֶהוּ שְׁכָתוּב (ירמיה טו, ט) אִמְלָלָה יוֹלְדֵת
הַשְּׁבַעַת, זוּ הָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה שִׁילְדָה אוֹתָם.

כְּשֶׁבֶן לֹא עוֹשֶׂה רְצוֹן אָבִיו, עַל אִמּוֹ מִטֵּל לְהִלְקוֹתוֹ וּלְהִנְהִיגוֹ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל

תָּא חֲזִי, כַּד בְּרָא לָא עֲבִיד רְעוּתָא דְאַבוּי, עַל אִימִיָּה רַמְיָא
לְאַלְקָאָה לִיָּה, וְלִדְבָרָא לִיָּה בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל, הִדָּא הוּא דְכָתִיב, (משלי
לא) דְבָרֵי לְמוֹאֵל מֶלֶךְ מִשָּׂא אֲשֶׁר יִסְרְתוּ אִמּוֹ. מֵאֵי אִמּוֹ. וְדָאֵי בֵּת
שְׁבַע אִם שְׁלֹמֹה. וְלֹא אָבוּי. מֵאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּאִיְהִי אֲתַפְקְדָא עַל
בֵּיתָא, וְכָל גְּנִיזִין, וְכָל מְאֲנֵי קִרְבָּא בִּידָה אֲתַמְסְרִית, וְאִיְהִי בְּעֵינֵי
לְדְבָרָא בְּנֵהָא בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל, דִּיעֲבִדוֹן רְעוּתָא דְמֶלֶכָא. וְעַל דְּאִיְהִי
לָא דְבִרְתָּ לְהֲנִי שְׁבַע בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל, וְלֹא אֲלַקְתָּ לְהוֹן, אֲסַתְּחִרוּ
לְסַטְרָא דְשִׁמְאֵלָא, וְשִׁלְטָא שְׁמַאֲלָא עַל יְמִינָא, וְאֲזַלְתָּ עִמָּהוֹן
בְּגִלּוּתָא. הִדָּא הוּא דְכָתִיב, (ירמיה טו) אֲוֹמְלָלָה יוֹלְדֵת הַשְּׁבַעָה.

בֵּא וּרְאֵה, כְּשֶׁבֶן לֹא עוֹשֶׂה רְצוֹן אָבִיו, עַל אִמּוֹ
מִטֵּל לְהִלְקוֹתוֹ וּלְהִנְהִיגוֹ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, זֶהוּ
שְׁכָתוֹב (משלי לא, א) דְבָרֵי לְמוֹאֵל בֶּן מִשָּׂא אֲשֶׁר
יִסְרְתוּ אִמּוֹ. מַה זֶה אִמּוֹ? וְדָאֵי בֵּת שְׁבַע אִם
שְׁלֹמֹה, וְלֹא אָבוּי. מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁהִיא
נִתְמַנְתָּה עַל הַבַּיִת, וְכָל הַגְּנִזִּים וְכָל כְּלֵי הַקֶּרֶב
נִמְסְרוּ בְּיַדֶּיהָ, וְהִיא רוֹצָה לְהִנְהִיג אֶת בְּנֵיהָ
בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, שְׁיַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹן הַמֶּלֶךְ. וְעַל
שְׁהִיא לֹא הִנְהִיגָה אֶת הַשְּׁבַע הַלְלוּ בְּדֶרֶךְ
יִשְׂרָאֵל וְלֹא הִלְקָתָה אוֹתָם, הִסְתַּוְּבְבוּ לְעַד
שְׁמַאֲלָא, וְשִׁלְטַת הַשְּׁמַאֲלָא עַל הַיְמִינִין וְהִלְכָה עִמָּהֶם

בַּגְלוֹת. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (ירמיה טו, ט) אִמְלֵלָה יְלֹדֹת
הַשְּׁבָעָה.

הָרֵאשׁוֹן שֶׁהָיָה בָּהֶם, יִרְבְּעֵם, הָעִיר בְּעוֹלָם אֶת צַד הַשְּׂמָאל
וְעָשָׂה שְׁנֵי עֲגָלִים

תָּא חֲזִי, קַדְמָאָה דְּהוּהָ בְּהוּ דְּאִיהוּ יִרְבְּעֵם, אֲתַעַר בְּעֵלְמָא סְטְרָא
דְּשְׂמָאֵלָא, וְעֵבִיד תְּרִין עֲגָלִין דְּהָא עֲגָלָא מְסֻטְרָא דְשׁוּר אִיהוּ,
דְּאִיהוּ בְּשְׂמָאֵלָא. וּמָה דְּהוּוּ תְּרִי. רְזָא דְתְרִי חִילִין דְּשְׂמָאֵלָא אֲתִי
מִיְבִיָּה. כְּדִין שְׂרִיאַת סִיְהָרָא לְאַתְפְּגָמָא, עַד דְּאַשְׁתְּלִימוּ אִינוּן ז'
מְסֻטְרָא דְשְׂמָאֵלָא. כִּיּוֹן דְּאֲתִי הוֹשַׁע בֶּן אֱלֹהִי, כְּדִין אֲתַפְּגִימַת
סִיְהָרָא, וּגְלוּ יִשְׂרָאֵל, וּשְׂכִינְתָא עִמָּהוּן.

בֵּא וּרְאֵה, הָרֵאשׁוֹן שֶׁהָיָה בָּהֶם, שֶׁהוּא יִרְבְּעֵם,
הָעִיר בְּעוֹלָם אֶת צַד הַשְּׂמָאל וְעָשָׂה שְׁנֵי
עֲגָלִים, שֶׁהֵרִי הָעֲגָל הוּא מִהַצֵּד שֶׁל שׁוּר,
שֶׁהוּא בְּשְׂמָאֵל. וּמָה שֶׁהָיוּ - שְׁנַיִם. הַסּוּד שֶׁל
שְׁנֵי כַחוֹת הַשְּׂמָאל בָּאוּ מִפְּנֵי. אֲזַי הִתְחִילָה
הַלְבָּנָה לְהַפְּגֵם, עַד שֶׁנִּשְׁלְמוּ אוֹתָם הַזֵּי שְׂמִיְצָד
הַשְּׂמָאל. כִּיּוֹן שֶׁבֵּא הוֹשַׁע בֶּן אֱלֹהִי, אֲזַי נִפְגְּמָה
הַלְבָּנָה, וּגְלוּ יִשְׂרָאֵל וּשְׂכִינְהָ עִמָּהֶם.

כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל עוֹלָה בְּשְׁבָעָה

מאי טעמא. בגין דכנסת ישראל, בשבעה סליקת, ובשבעה נחתת, בשבעה אשתלימת, ובשבעה אתפגימת. בשבעה אשתלימת, כדאוקימנא ברזא דמהימנותא, וזכאין דאחידן בה, אברהם יצחק ויעקב יוסף משה אהרן דוד. בשבעה אתפגימת הגי שבעה בתי דינין ואתתרכת מארעא קדישא.

מה הטעם? משום שפנסת ישראל עולה בשבעה, ובשבעה יורדת, בשבעה נשלמת ובשבעה נפגמת. בשבעה נשלמת, כמו שבארנו בסוד האמונה. והצדיקים האחוזים בה, אברהם יצחק ויעקב יוסף משה אהרן דוד. בשבעה נפגמת, השבעה בתי הדין הללו, וגרשה מהארץ הקדושה.

דהא תריסר בגין רשיעין הוו להו, לאינון ז' בתי דינין. וכדין אינון י"ב סמכין דלעילא אתברו, אינון י"ב שבטין דסחרגי שכונתא, וישראל אזלו בגלותא. אלא יהודה דאוריכו ליה, עד עשרה.

שהרי שנים עשר בנים רשעים היו להם לאותם ז' בתי דין, ואז אותם עמודים שלמעלה נשברו, אותם י"ב שבטים שסביב השכינה,

וַיִּשְׂרָאֵל הֲלָכוּ בַגְּלוּת. אֲלֵא יְהוּדָה שְׁחָבוּ לוֹ,
עַד עֶשְׂרָה.

עַד שֶׁהָיוּ בִירוּשָׁלַיִם לְמִטָּה, עֶשְׂרָה מְלָכִים רָשָׁעִים לֹא נַחֲרָבָה

תָּא חֲזִי, עַד דִּהּוּ בִירוּשָׁלַם לְתַתָּא, עֶשְׂרָה מְלָכִין רָשִׁיעִין, לָא
אֲתַחֲרַבְתָּ, וְלֹא אֶסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מִינָהּ, וּמִירוּשָׁלַיִם
דְּלְעִילָא, דְּאִיהִי עֶשִׂירָאָה, וּשְׁבִיעָאָה אֲתַקְרִיאַת. וְאִינוּן עֶשְׂרָה
מְלָכִין דְּלְתַתָּא: רַחְבָּעִם. אַבְיָה. יְהוֹרָם. אַחֲזִיָּהּ. אַחֲזוּ. מְנַשֶּׁה.
אָמוֹן. יְהוֹאָחָז. יְהוֹיָקִים. יְהוֹיָכִין. וְכַד הָוּה עֶשִׂירָאָה דְּבָהּ בִישׁ
וְלֹא אֲתַדְבַּק בְּאוֹרְיִיתָא, כְּדִין יְהִיב אֲתַרְא לְסַטְרָא דְשִׁמְאֵלָא,
לְשִׁלְטָאָה עֲלֶיהָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם. וְכַדִּין שְׁכִינְתָא אִיסְתַּלַּקְתָּ,
וַיִּשְׂרָאֵל דִּהּוּ בִירוּשָׁלַיִם גָּלוּ. עַל דָּא כְּתִיב (יִרְמִיָּה ו') אוֹי לָנוּ כִּי פָנָה
יוֹם, דָּא הוּא חֶסֶד עֵילָאָה, דְּאִיקְרִי יוֹם. כִּי יִנְטוּ צְלָלִי עָרְב, דָּא
רְזָא דְשִׁמְאֵלָא, דְּשָׂרִי לְשִׁלְטָאָה, דְּהָא מַהְכָּא אֲתִי חֵילָא לְסַטְרָא
דְשִׁמְאֵלָא.

בֹּא וּרְאֵה, עַד שֶׁהָיוּ בִירוּשָׁלַיִם לְמִטָּה, עֶשְׂרָה
מְלָכִים רָשָׁעִים לֹא נַחֲרָבָה וְלֹא הִסְתַּלַּק הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מִמְּנָהּ, וּמִירוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעְלָה, שֶׁהִיא
עֶשִׂירִית, וְנִקְרָאת שְׁבִיעִית, (וְהֵם עֶשְׂרָה מְלָכִים שֶׁלְמַעְלָה, שֶׁהִיא
עֶשִׂירִית, וְנִקְרָאת שְׁבִיעִית) וְהֵם עֶשְׂרָה הַמְּלָכִים שֶׁלְמִטָּה:
רַחְבָּעִם, אַבְיָה, יְהוֹרָם, אַחֲזִיָּהּ, אַחֲזוּ, מְנַשֶּׁה,
אָמוֹן, יְהוֹאָחָז, יְהוֹיָקִים, יְהוֹיָכִין. וְכִשְׁהָיָה

הַעֲשִׂירֵי שְׁבָעָם רַע וְלֹא נִדְבַק בַּתּוֹרָה, אָז נָתַן
 מְקוֹם לְצַד הַשְּׂמֹאל לְשֵׁלֶט עָלָיו וְעַל יְרוּשָׁלַיִם,
 וְאֵז הַסְּתַלְקָה הַשְּׂכִינָה, וַיִּשְׂרָאֵל שְׁהִיו
 בִּירוּשָׁלַיִם גָּלוּ. עַל כֵּן כָּתוּב ^(ירמיה ג, ד) אוֹי לָנוּ כִּי
 פָּנָה יוֹם, זֶהוּ הַחֶסֶד הָעֲלִיּוֹן שֶׁנִּקְרָא יוֹם. כִּי
 יִנְטוּ עַלְלֵי עָרֵב, זֶה סוּד הַשְּׂמֹאל, שֶׁהַתְּחִיל
 לְשֵׁלֶט, שְׁהָרֵי מִכָּאן בָּא הַכַּח לְצַד הַשְּׂמֹאל.

וַיַּחֲכֶם מִכָּל הָאָדָם, שֶׁנִּבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ

תָּא חֲזִי, שְׁלֵמָה בְּאִמְצָעֵיתָא אִיהוּ, בֵּין סַטְרָא דִּימִינָא לְסַטְרָא
 דְּשְׂמָאלָא, וְחֲכַמְתָּא דִּילֵיהּ אֶסְתַּלְקַת בְּרִזָּא דִּימִינָא, בְּרִזָּא
 דְּמַהִימְנוּתָא, עַל כָּל בְּנֵי עַלְמָא. דְּהָא אִימִיָּה אוֹלִיפַת לֵיהּ,
 וּבִיּוֹמֵי קִיּוּמָא סִיְהָרָא בְּאִשְׁלָמוּתָא. בְּגִין דָּא כָּתִיב, ^(מלכים א ה)
 וַיַּחֲכֶם מִכָּל הָאָדָם דָּאֲתַבְּנֵי בֵּי מִקְדָּשָׁא.

בָּא וּרְאֵה, שְׁלֵמָה הוּא בְּאִמְצָעֵי, בֵּין צַד הַיְמִינִין
 לְצַד הַשְּׂמֹאל, וְחֲכַמְתּוֹ עֲלֵתָהּ בְּסוּד הַיְמִינִין,
 בְּסוּד הָאִמּוּנָה, עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׁהָרֵי אָמוֹ
 לְמִדָּה אוֹתוֹ, וּבִיּוֹמֵי עֲמֻדָה הַלְבָּנָה בְּשְׁלָמוּתָא.
 מִשּׁוּם כֵּן כָּתוּב וַיַּחֲכֶם מִכָּל הָאָדָם, שֶׁנִּבְנָה בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ.

לא השלים מה שהיה לו להשלים הכל אחרי דוד

ובסוף יומיו, שריא סיהרא לאתפגמא, וכדין כתיב, (שם י"א) ויעש שלמה הרע בעיני ה', ולא מלא אחרי ה' כדוד אביו. לא מלא דייקא, לא אשלים מה דאיהו הוי ליה לאשלמא כלא בתר דוד, דאיהו מאינון שבעה סמכין, ולא מלייא סיהרא, אלא דאיתפגים.

ובסוף ימיו התחילה הלבנה להפגם, ואז כתוב ויעש שלמה הרע בעיני ה', ולא מלא אחרי ה' כדוד אביו. לא מלא דוקא, לא השלים מה שהיה לו להשלים הכל אחרי דוד, שהוא מאותם שבעת העמודים, ולא מלא הלבנה, אלא שנפגמה.

בגין כך, לא מנינן ליה, לא עם אינון שבעה זכאין סמכין דעלמא, ולא עם אינון דמרדו במאריהון, אלא איהו באמצעיתא, מסטרא דימינא שלים, ומסטרא דשמאלא פגים.

משום כך לא מוננים אותו, לא עם שבעה צדיקים עמודי עולם, ולא עם אותם שמרדו ברבונם, אלא הוא באמצע. מצד הימין שלם, ומצד השמאל פגום.

תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ, וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבִירָתָהּ

בְּגִין כֶּךָ כְּתִיב (מלכים א' י"א) קְרוּעַ אֶקְרַע אֶת הַמַּמְלָכָה, דָּא רְזָא, דְּמִלְכָּא בְּזַע פּוּרְפִירָא דִּילֵיהּ, דְּהָא מַמְלָכָה עָלֵיהּ דְּשְׁלֵמָה הִיא, וְאִמִּיהּ אִיקְרִי, וְדָא בֵּת שֶׁבַע. וּנְתַתִּיָּהּ לְעֶבְדָּךְ. בְּגִין כֶּךָ כְּתִיב, (משלי
 ל) תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבִירָתָהּ. תָּא חֲזִי, הָאִי עֶבֶד לָא אֲתִיָּהִיב לֵיהּ מַלְכוּת, אֲלָא מְהֵכָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב וּנְתַתִּיָּהּ לְעֶבְדָּךְ, וּכְדִין שְׂרִיא שִׁפְחָה לְשִׁלְטָאָה.

מִשּׁוּם כֶּךָ כְּתוּב (מלכים א' י"א, י"א) קְרוּעַ אֶקְרַע אֶת הַמַּמְלָכָה, זֶה הַסּוּד שֶׁהַמֶּלֶךְ קָרַע אֶת בְּגָדֵי מַלְכוּתוֹ, שֶׁהִרִי הַמַּמְלָכָה הִיא עַל שְׁלֵמָה, וְאִמּוֹ נִקְרָאת, וְזוֹ בֵּת שֶׁבַע, וּנְתַתִּיָּהּ לְעֶבְדָּךְ. מִשּׁוּם כֶּךָ כְּתוּב (משלי ל, כב כג) תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ, וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבִירָתָהּ. בָּא וְרָאָה, לְעֶבֶד הַזֶּה לָא נִתְּנָה מַלְכוּת, אֲלָא מִכָּאן. זֶהוּ שְׁכַתּוּב וּנְתַתִּיָּהּ לְעֶבְדָּךְ, וְאִזּוּ הִתְחִילָה הַשִּׁפְחָה לְשִׁלְטָאָה.

וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפְטֵי אֶת הַר עֵשׂוֹ

תָּא חֲזִי, בְּקַדְמִיתָא כְּתִיב קְרוּעַ, וּלְבַתֵּר אֶקְרַע. קְרוּעַ זְעִיר, דְּאִיתְקַרַע מִמִּילָא, בְּגִין דְּהָהוּא שַׁעְתָּא שְׂרִיא סִיְהֵרָא לְאַתְפְּגָמָא. וּלְבַתֵּר אֶקְרַע, דְּאַתְכִּפְּסִיא בְּגִלּוּתָא. וְזִמִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַתְבָּא שְׁכִינְתָא לְאַתְרָאָה, וְלִישְׂרָאֵל לְאַתְרֵיהּ, וְלְאַתְפְּרָעָא מֵאִינוּן דְּסִטְרָא דְּשִׁמְאָלָא דְּעֶאקוּ לֹון. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (עובדיה א)

וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט. וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים: צְדִיק, וּכְנֻסַת
יִשְׂרָאֵל. בְּהַר צִיּוֹן: הַזֶּה דִּימִינָא. לְשֹׁפֵט אֶת הַר עָשׂוּ: הַזֶּה
דְּשִׁמְאָלָא.

בֵּא וּרְאֵה, בְּהִתְחַלָּה כְּתוּב קָרַע, וְאַחַר כֶּן
אֶקְרַע. קָרַע מְעַט, שֶׁנִּקְרַע מִמִּילָא, מִשׁוּם
שָׂאוֹתָה שְׁעָה הִתְחִילָה הַלְּבָנָה לְהַפָּגֵם, וְאַחַר
כֶּן אֶקְרַע, שֶׁהִתְכַּפְּסְתָּה בַּגְּלוּת, וְעַתִּיד הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְהַשִּׁיב הַשְּׂכִינָה לְמִקְוָמָה וְאֶת
יִשְׂרָאֵל לְמִקְוָמָם, וְלְהַפְרֵעַ מֵאוֹתָם שְׁמִעַד
שְׁמָאֵל שֶׁהִצִּיקוּ לָהֶם. זֶהוּ שְׂכָתוּב (עוֹבְדֵיה א, ב) וְעָלוּ
מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט. וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים -
צְדִיק, כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל. בְּהַר צִיּוֹן - סוּד הַיְמִינִין.
לְשֹׁפֵט אֶת הַר עָשׂוּ - סוּד שֶׁל הַשְּׁמָאֵל.

תָּא תְּזִי, הָאִי הֵר, ("חִילּוּפֵי גֵרְסָאוֹת") לִישְׁנָא דְתַקִּיפּוּ הוּא. אֵינּוֹן הָרִים
לְעִילָא, וְאֵלִין צְדִיקִים דְּאַחִידֵן בְּכְנֻסַת יִשְׂרָאֵל. וְאַקְרוּן הַר צִיּוֹן.
אֵינּוֹן הָרִים דְּסַחְרָנִי יְרוּשָׁלַם, בְּגִין דְּאֵינּוֹן מְצוּיִינִין וְאַמְרִין הָאִי
בְּהָאִי, בְּסַתְרָא דִּיחוּדָא, לְשֹׁפֵט אֶת הַר עָשׂוּ, דְּקַטְרִיגוּ מְקַטְרָגָא
מְסַטְרָא דְשִׁמְאָלָא.

בֵּא וּרְאֵה, הָהָר הַזֶּה, לְשׁוֹן שֶׁל חֹזֵק הוּא, אוֹתָם
הָהָרִים לְמַעַלָּה, וְאֵלּוּ הַצְּדִיקִים שְׂאֲחוּזִים

בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל. וְנִקְרְאִים הַר צִיּוֹן אוֹתָם הָרִים
 הַמְּקִיפִים אֶת יְרוּשָׁלַיִם, מִשׁוּם שֶׁהֵם מְצִינִים
 וְאוֹמְרִים זֶה עִם זֶה בְּצַד הַיְחֻוד, לְשִׁפְט אֶת הַר
 עֵשׂו, שֶׁקְטָרְגוּ הַמְּקַטְרֵג מִצַּד הַשָּׁמַאֵל.

וְהִיתָה לָּהּ הַמְּלוּכָה

בְּהוּא זְמַנָּא (עובדיה א) וְהִיתָה לִי הַמְּלוּכָה. בְּקַדְמֵיתָא אֶקְרִי
 מִמְּלָכָה, בְּגִין דְּיִנְקָא לְתַרִין סְטָרִין, לִימִינָא וְלִשְׁמָאֵלָא. וְהִשְׁתָּא
 מְלוּכָה אֶקְרִי, בְּגִין דְּיִנְקָא לִימִינָא. הִדָּא הוּא דְכַתִּיב, (הושע ב)
 וְאַרְשֵׁתֶיךָ לִי לְעוֹלָם. וּבְגִין דְּגְלוּתָא לָאוּ לְעוֹלָם הוּא, דְּהָא יִתְבָּא
 בְּגְלוּתָא.

בְּאוֹתוֹ זְמַן (שם) וְהִיתָה לָּהּ הַמְּלוּכָה. בְּרֵאשׁוֹנָה
 נִקְרְאת מִמְּלָכָה, מִשׁוּם שֶׁהִינִיקָה לְשָׁנֵי צָדִדִים,
 לְיָמִין וְלִשְׁמֹאל, וְעִכְשָׁו נִקְרְאת מְלוּכָה, מִשׁוּם
 שֶׁמִּינִיקָה אֶת הַיָּמִין. זֶהוּ שְׁכַת־טוֹב (הושע ב, כב)
 וְאַרְשֵׁתֶיךָ לִי לְעוֹלָם, וּמִשׁוּם שֶׁגְלוּת אֵינָה
 לְעוֹלָם, שֶׁהָרִי יִשְׁבָּה בְּגְלוּת.

וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד

תָּא תְּזַי, דְּסַמִּיךְ לִיה, (זכריה יד) וְהָיָה יי' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם
 הַהוּא יְהִיָּה יי' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד. בְּגִין דְּעַד הִשְׁתָּא כֹּד יִשְׂרָאֵל

בגלותא, שכינתא עמהון, ומלכא בלא מטרוניתא לאו מלכא איהו. אבל ההוא זמנא, והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד. כד אתדבקת שכינתא בצדיק, כדין הוא יחודא. דהכי אוליפנא ברזא דקריאת שמע, דבעי בר נש ליחדא למאריה, ולקשרא קשרין דמהימנותא ברעותא דלבא.

בא וראה שפמך לו (זכריה יד) והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. משום שעד עכשו, כשישראל בגלות, שכינה עמהם, ומלך בלי גבירה אינו מלך. אבל אותו הזמן, והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. כשנדבקת השכינה עם צדיק, ואז הוא היחוד. שכן למדנו בפסוד של קריאת שמע, שצריך אדם ליחד את רבונו ולקשר את קשרי האמונה ברצון הלב.

אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום

וכד מטי לאחד, אבעי ליה לכוונא בא' סתימא ב' עתיקא דכלא. וח', תמניא דרגין עלאין, מחכמה עלאה עד צדיק. וד' רבתא, אתדבקותא דכנסת ישראל דאיהו חולקיה דדוד, דאקרי עני ואביון, כד אתדבקא לאינון דרגין דלעילא דרמיזין בא"ח. כדין איהי רבתא ועלמא כוליה יניק מינה, ואינון שדים, דאינון כמגדלות (שיר השירים ח) אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום.

וּבְשִׁמְגִיעַ לְאַחַד, צָרִיךְ לְכוּן בָּא' - הַנְּסֻתָר
 הָעֵתִיק (העמק) שֶׁל הַכֹּל, וְח' - שְׁמוֹנֶה דְּרָגוֹת
 עֲלִיוֹנוֹת, מִחֻכְמָה הָעֲלִיוֹנָה עַד צְדִיק. וְד' רַבְתִּי
 - הַתְּדַבְּקוֹת שֶׁל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא חֶלְקוֹ שֶׁל
 יְהוּד, שֶׁנִּקְרָא עָנִי וְאֲבִיוֹן. כְּשֶׁנִּדְבַקְתָּ לְאוֹתוֹ
 דְּרָגוֹת שֶׁלֹּמְעֵלָה שְׁרֵמוּזוֹת בָּא"ת, אֲזִי הִיא
 גְּדוּלָה, וְכֹל הָעוֹלָם יוֹנֵק מִמֶּנָּה. וְאוֹתָם שְׂדִים,
 שֶׁהֵם כְּמַגְדְּלוֹת (שִׁיר ח), אֲזִי הֵייתִי בְּעֵינָיו כְּמוֹצֵאת
 שְׁלוֹם.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד, לְקַשֵּׁר אֶת כָּל קִשְׁרֵי הָאֱמוּנָה

תָּא חֲזִי, הָאִי קָרָא עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֶתְמַר, כַּד אִיהִי בְּגִלוּתָא עִם
 בְּנֵהָא, בֵּין אוּמִין דְּעֵלְמָא, אַקְרִי זְעִירָא, הַדָּא הוּא דְכָתִיב, (סו)
 אַחוּת לְנוּ קִטְנָה. וְכַד יִשְׂרָאֵל אֶתְדַבְּקוּ בְּאוּרֵייתָא, וְאֶזְלִין בְּאַרְחַ
 קְשׁוּט, כְּדִין אֶתְמַלְיָא, וְשְׁלוֹם אֶתְחַבֵּר בְּהוּ. אֶתִּיבַת אִיהִי וְאֶמְרַת,
 אֲנִי חוּמָה וְשְׂדֵי כְּמַגְדְּלוֹת. בְּהוּא זְמַנָּא דְּאֶתְחַבֵּר עִמִּי אֲזִי,
 וְשְׁלוֹ"ם. א': רְזָא דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא דְּכָלָא. ז': שְׁבַע דְּרָגִין. וְשְׁלוֹם:
 דְּאֶקְרוּן צְדִיק. כִּיּוֹן דְּהֵנִי דְּרָגִין מִתְחַבְּרִין, כְּדִין אֲזִי הֵייתִי בְּעֵינָיו
 כְּמוֹצֵאת שְׁלוֹם. וּמָאן עֵינִין. אִינוּן ז' דְּרָגִין דְּאֶקְרוּן עֵינֵי יִי', פְּנֵי
 יִי'. וְכְּדִין שְׁלָמָא לְעֵלְמָא, וְשְׁרִיא טִיבוּ דְּעֵתִיקָא בְּאַתְרֵי דְּדַכְר
 וְנוֹקְבָא. וּבְגִין כֵּן פְּקַד מֹשֶׁה בְּאוּרֵייתָא וְאָמַר, (דְּבָרִים ו) שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. לְקַשֵּׁרָא כְּלָהוּ קִשְׁרֵין דְּמַהִימְנוּתָא.

בא ויראה, הפסוק הזה נאמר על פְּנֵטת יִשְׂרָאֵל,
 כְּשֶׁהִיא בַּגְּלוּת עִם בְּנֵיהָ בֵּין אַמּוֹת הָעוֹלָם
 נִקְרָאת קִטְנָה, זֶהוּ שְׁפָתוֹב (ס) אַחוֹת לָנוּ קִטְנָה.
 וְכִשִּׁיִּשְׂרָאֵל מִנְהָגִים בַּתּוֹרָה וְהוֹלְכִים בְּדַרְךְ
 אֲמֵת, אִז מִתְּמִלְאֵת, וְשָׁלוֹם מִתְּחִבֵּר בָּהֶם.
 מְשִׁיבָה הִיא וְאוֹמֶרֶת, אֲנִי חוֹמָה וְשָׂדֵי
 כְּמִגְדָּלוֹת. בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שֶׁהִתְחִבֵּר עִמִּי א"ז,
 וְשָׁלוֹם. א' - הַסּוּד שֶׁל הָעֵתִיק הַקָּדוֹשׁ שֶׁל
 הַכֹּל. ז' - שְׁבַע הַדְּרָגוֹת, וְשָׁלוֹם - שֶׁנִּקְרָא
 צְדִיק. בֵּיוֹן שֶׁהַדְּרָגוֹת הִלְלוּ מִתְּחִבְרוֹת, אִזִּי א"ז
 הֵייתִי בְּעֵינָיו כְּמוֹצֵאת שָׁלוֹם. וְיֵמֵי הָעֵינָיִם?
 אוֹתָם שְׁבַע הַדְּרָגוֹת שֶׁנִּקְרָאוּ עֵינֵי ה', פְּנֵי ה',
 וְאִז שָׁלוֹם לָעוֹלָם, וְשׁוֹרָה הַטּוֹב שֶׁל הָעֵתִיק
 בַּמָּקוֹם שֶׁל הַזְּכָר וְהַנְּקֵבָה, וּמִשׁוֹם כֶּךָ צְוָה
 מֹשֶׁה בַּתּוֹרָה וְאָמַר (דְּבָרִים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה'
 אֶלְקֵינוּ ה' אֶחָד, לְקַשֵּׁר אֶת כָּל קִשְׁרֵי הָאֱמוּנָה.

כָּל הַמְּאָרִיךְ בְּאֶחָד, מְאָרִיכִים לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו

תָּא חֲזִי, כָּל הַמְּאָרִיךְ בְּאֶחָד מְאָרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו. מֵאִי
 טַעְמָא. בְּגִין דְּאִיהוּ אֶתְר, דְּכָל יוֹמִין וְשָׁנִין דְּעֲלָמָא בִּיהַ תְּלִין,
 בְּרִזָּא דְּאֵינוֹן דְּרִגִין דְּרִמִּיזִין בְּאֶחָד, וְאֵינוֹן עֲשָׂרָה, וְכִלְהוּ חַד,

וְאֶת־עָרוֹ בֵּיהַ חֲכַרְיָא וְאָמְרוּ וּבְדַל"ת, וְשָׁפִיר, בְּגִין דְּהָאֵי אֶתְרָא
 דְּדַל"ת הִיא, וְלִית לָהּ נְהוּרָא מְדִילָהּ, וּבְעֵי פֶר נָשׁ לְאַרְכָּא בָּהּ,
 וְלֹאֲמַשְׁכָּא לָהּ בְּרַכָּאן, מְאִינוּן שִׁית סְטָרִין, שִׁית בְּנִין עֲלָאִין עַל
 יְדֵי דְצַדִּיק.

בֹּא וּרְאֵה, כָּל הַמְּאֲרִיךְ בְּאַחַד, מֵאֲרִיכִים לוֹ
 יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו. מָה הַטַּעַם? מְשׁוּם שֶׁהוּא הַמְּקוּם
 שֶׁכָּל הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים שֶׁל הָעוֹלָם תְּלוּוִיִּים בּוֹ,
 בְּסוּד אוֹתָן הַדְּרָגוֹת שְׂרָמוּזוֹת בְּאַחַד, וְהֵם
 עֲשָׂרָה, וְכֻלָּם אַחַד, וְהִתְעוּרְרוּ בּוֹ הַחֲבָרִים
 וְאָמְרוּ בְּדַל"ת, וַיִּפֶּה, מְשׁוּם שֶׁהַמְּקוּם הַזֶּה הוּא
 שֶׁל דַּל"ת, וַאֲיִן לָהּ אוֹר מְשֻׁלָּה, וְצָרִיךְ אָדָם
 לְהֶאֱרִיךְ בָּהּ וּלְהַמְשִׁיךְ לָהּ בְּרָכוֹת מֵאוֹתָם שִׁשֶּׁת
 הַצְּדָדִים, שִׁשֶּׁת הַבְּנִים הָעֲלִיוֹנִים עַל יְדֵי
 הַצְּדִיק. וְאוֹתָם שִׁשֶּׁת הַצְּדָדִים רְמוּזִים בַּח' בְּסוּד
 שֶׁל שְׂמוֹנָה.

צְאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה

וְאִינוּן שִׁית סְטָרִין רְמִיזוּן בַּח' בְּרֹזָא דְתַמְנִיא. שִׁית אֲלִין, וְתָרִין
 לְעִילָא חֲכָמָה וּבִינָה, אַבָּא וְאִמָּא לְאוֹסְפָא וְלְאַכְלָלָא לְהוּ לְעִילָא,
 וְלְמִיָּהֵב לְהוּ בְּרַכָּאן מֵאַבָּא וְאִמָּא עֲלָאָה. דְּהָא לָא שְׂרִיא טִיבּוֹ
 דְּעִתִּיקָא, אֲלָא בְּאַתַר דְּשְׁלִים, בְּאַתַר דְּאַשְׁתַּכַּח דְּכַר וְנוֹקְבָא.

הָדָא הוּא דְכְתִיב, (שיר השירים ג) צְאִינָה וּרְאִינָה בְנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה וְגו', בְּיוֹם חֲתוּנָתוֹ וְגו', בְּיוֹם חֲתוּנָתוֹ דְּיִקָּא.

שֵׁשֶׁת אֱלוֹ וּשְׁנַיִם לְמַעְלָה, חֲכָמָה וּבִינָה הָאָבָא
וְהָאֵמָא לְהוֹסִיף וּלְהַכְלִילָם לְמַעְלָה וּלְתַתּ לָהֶם
בְּרָכוֹת מֵאָבָא וְאֵמָא הָעֲלִיוֹנָה, שְׁהֲרֵי אֵין שׁוּרָה
הַטּוֹב שֶׁל הָעֵתִיק אֲלָא בְּמָקוֹם שָׁלֵם, בְּמָקוֹם
שְׁנַמְצָאִים זָכָר וּנְקֵבָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שירג) צְאִינָה
וּרְאִינָה בְנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְגו', בְּיוֹם
חֲתוּנָתוֹ וְגו'. בְּיוֹם חֲתוּנָתוֹ דְּיִקָּא.

צְרִיף לְהָאָרִיף בְּדִלְתָּת הֵנוּ

וְעַל דָּא אָמְרוּ וּבִלְבָד שְׁלֵא יַחְטוּף בְּחִי"ת, אֲלָא בְּעֵי לְאִמְשָׁכָא
בְּרָכָאן מֵאַתְרַּ עֲלָאָה דְּכֻלָּא, וְלֵאָרְקָא בְּאִינוּן שִׁית בְּנִין. לְבַתְר
לְהֵאֵי בַת, דְּלִית לָהּ אַחְסָנָא בְּבֵית אָבוּהָ וְאֵמָא, אֲלָא הֵאֵי בְּרָא.
וּמִכָּאן אֲוִלִּיפְנָא, דְּבָרָא יָרִית לְאָבָא וּלְאֵימָא, וּבְרַתָּא לָא. אֲלָא
דְּאִית לָהּ מְזוּנְגִי מִן בְּרָא. אֲלָא בְּעֵי לְאָרְכָא בְּהֵאֵי דִלְתָּת.

וְעַל כֵּן אָמְרוּ, וּבִלְבָד שְׁלֵא יַחְטוּף בְּחִי"ת, אֲלָא
צְרִיף לְהַמְשִׁיף בְּרָכוֹת מִהַמָּקוֹם הָעֲלִיוֹן שֶׁל
הַכֹּל, וּלְהָרִיק לְאוֹתָם שֵׁשֶׁת הַבָּנִים, וְאַחַר כֵּן
לְבַת הַזֶּה, שְׂאִין לָהּ יָרְשָׁה בְּבֵית אָבִיָּהּ וְאֵמָה
אֲלָא הַבֵּן הַזֶּה. וּמִכָּאן לְמִדְּנוּ שְׁבוּן יוֹרֵשׁ אֶת

הָאָבָא וְהָאִמָּא, וְהַבֵּת לֹא. אֵלָא שְׂיִישׁ לָהּ
מְזוֹנוֹת מִן הַבֵּן, אֵלָא צְרִיךְ לְהַאֲרִיךְ בְּדַלְתֵּי
הַזֶּה.

וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדֵי אֶתְּהָא יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְּפָאֵר

וּתְמַן אֲמַרִי, כַּמָּה בְּעֵי בַר נֶשׁ לְאַרְכָּא בָּהּ. כְּשִׁיעוּרָא דִּימְלִיךְ יְתָה
לְעֵילָא וּלְתַתָּא, וּלְאַרְבַּע זְוֵיין דְּעֵלְמָא. רְזָא דְשִׁית סְטָרִין עֵלְאִין,
דְּכֻלְהוּ אֶתְחַבְרוּן עִמָּה, וְלֹא יִתְפָּרְשׁוּן לְעֵלְמִין. וְכַד בַּר נֶשׁ מְאָרִיךְ
בְּהָאִי, כָּל אֵינּוֹן יוֹמִין וּשְׁנִין עֵלְאִין, מוֹסְרִין בְּרַכָּאן עַל רִישֵׁיהּ,
וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָרִי לֵיהּ, (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדֵי אֶתְּהָא
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְּפָאֵר.

וְשָׁם אוֹמְרִים, כַּמָּה צְרִיךְ אָדָם לְהַאֲרִיךְ בָּהּ?
כְּשִׁיעוּר שְׂיִמְלִיךְ אוֹתָהּ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה וּלְאַרְבַּע
זְוֵיֹת הָעוֹלָם. הַסּוּד שֶׁל שֵׁשֶׁת הַעֲדָרִים
הָעֲלִיּוֹנִים, שְׂכַלָם יִתְחַבְרוּ עִמָּה וְלֹא יִפָּרְדּוּ
לְעוֹלָמִים, וּכְשֶׁאָדָם מְאָרִיךְ בָּזָה, כָּל אוֹתָם יָמִים
וּשְׁנִים עֲלִיּוֹנִים מוֹסְרִים בְּרַכּוֹת עַל רֹאשׁוֹ,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוּרָא לוֹ (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי
עֲבָדֵי אֶתְּהָא יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְּפָאֵר.

בַּעֲשֶׂרֶה מֵאֲמֹרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם – כָּלֶם כְּלוּלִים בַּפָּסוּק הָרִאשׁוֹן שֶׁבַתּוֹרָה

תָּא חֲזִי, כְּלָלָא דְאֹרְיִיתָא בְּהַאי קִרָּא רְמִיזִין, וּכְלָלָא דְכָל אֵינוֹן
אֲמִירָן, דְּאֲתַבְּרִי בְּהוֹן עֲלֵמָא, בְּאַחַד רְמִיזִין. הִדָּא הוּא דְכָתִיב, (איוב
כג) וְהוּא בְּאַחַד וּמִי יִשְׁיבְנוּ וְנִפְּשׁוּ אֹתָהּ וַיַּעַשׂ. וּבְהוֹן אֲתַבְּרִי
עֲלֵמָא. וְעַל דָּא תְּנִינֵן, בַּעֲשֶׂרֶה מֵאֲמֹרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם וְכוּ'.
וְאוֹקִימָנָא דְכָלְהוּ י', וְכָלְהוּ כְּלִילָן בְּקִרָּא קְדֻמָּאָה דְאֹרְיִיתָא.

בֵּא וּרְאֵה, כָּלֶל הַתּוֹרָה רְמוּזִים בַּפָּסוּק הַזֶּה,
וְהַכָּלָל שֶׁל כָּל אוֹתָם אֲמִירוֹת שֶׁבָּהֶם נִבְרָא
הָעוֹלָם, בְּאַחַד רְמוּזִים. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (איוב כג) וְהוּא
בְּאַחַד וּמִי יִשְׁיבְנוּ וְנִפְּשׁוּ אֹתָהּ וַיַּעַשׂ, וּבָהֶם
נִבְרָא הָעוֹלָם. וְעַל זֶה שְׁנִינֵנוּ, בַּעֲשֶׂרֶה מֵאֲמֹרוֹת
נִבְרָא הָעוֹלָם וְכוּ', וּבִאֲרָנוּ שֶׁכָּלֶם עֲשָׂרָה, וְכָלֶם
כְּלוּלִים בַּפָּסוּק הָרִאשׁוֹן שֶׁבַתּוֹרָה.

בוזהר – תיקוני הזוהר – הקדמת תקוני הזוהר (דף א ע"א)

וְעַמֵּךְ כָּלֶם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ

וּמִתַּמֵּן (ישעיה ס כא) וְעַמֵּךְ כָּלֶם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ, הַאי
דְּאֲתַמַּר בְּהַ (שם סו א) וְהָאֶרֶץ הַדָּם רְגֵלִי, דָּא שְׁכִינְתָּא דְאִיהִי כְּלִילָא
מֵעֶשֶׂר סְפִירָן, וּמִתַּמֵּן אֲתַקְרִיאוּ יִשְׂרָאֵל מְלָכִים צְדִיקִים חוּזִים

נביאים מארי תורה גבורים חסידים נבונים חכמים ראשי אלפי ישראל.

ומשם, ועמוך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ, זו שנאמר בזה והארץ הדרם רגלי. זו השכינה שהיא כלולה מעשר ספירות, ומשם נקראו ישראל מלכים, צדיקים, חוזים, נביאים, בעלי תורה, גבורים, חסידים, נבונים, חכמים, ראשי אלפי ישראל.

שלח תשלח – שני שלוחים, אחד מבית ראשון, ואחד מבית שני

ורשותא אתיהיב לאלין נשמתין דאתתרכו מאתריהו בתר קודשא בריך הוא ושכינתיה, לקננא בהאי חבורא, דאתמר ביה (משלי כז י) כצפור נודדת מן קנה פן איש נודד ממקומו, ולית צפור אלא שכינתא, דאיהי מתתרכא מאתרהא הדא הוא דכתיב (דברים כב י) שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך, את לרבות שכינתא תתאה, האם שכינתא עלאה, הדא הוא דכתיב (ישעיה נ א) ובפשעיהם שלחה אתכם שלחה אמכם, דתרויהו אתתרכו מאתריהון, ובגין דא שלח תשלח תרין שלוחין חד מבית ראשון וחד מבית שני, לקיימא ביה (שם מב ח) אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן שכינתא עלאה, ותהלתי לפסילים שכינתא תתאה, פן איש נודד ממקומו דא קודשא בריך הוא דאתמר ביה (שמות טו ג) יהו"ה איש מלחמה, דאתתרך אבתריהו.

וְרִשׁוּת נִתְּנָה לַנְּשָׁמוֹת הַלְלוּ שְׁגֵרְשׁוּ מִמְּקוֹמוֹן
 אַחַר הַקְּדוּשׁ - בְּרוּךְ - הוּא וְשְׂכִינָתוֹ לְקַנּוּ
 בַּחֲבוּר הַזֶּה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ כְּצַפּוֹר נוֹדַדַת מִן קִנְיָה
 כִּן אִישׁ נוֹדַד מִמְּקוֹמוֹ, וְאִין צַפּוֹר אֶלָּא שְׂכִינָה,
 שֶׁהִיא מְגֵרֶשֶׁת מִמְּקוֹמָהּ. זֶהוּ שְׂכָתוֹב שִׁלַּח
 תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ. אֶת,
 לְרַבּוֹת שְׂכִינָה תַחַתוֹנָה, הָאֵם, שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה.
 זֶהוּ שְׂכָתוֹב וּבְפִשְׁעֵיכֶם שִׁלַּחָה אִמְכֶם, שִׁשְׁתִּיהוּן
 גֵּרְשׁוּ מִמְּקוֹמוֹן, וְלָכוּ שִׁלַּח תִּשְׁלַח - שְׁנֵי
 שְׁלוּחִים, אֶחָד מִבֵּית רֵאשׁוֹן, וְאֶחָד מִבֵּית שְׁנֵי,
 לְקַיֵּם בּוֹ אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא
 אֶתֵּן. שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה - וְתַהֲלֵתִי לַפְּסִילִים,
 שְׂכִינָה תַחַתוֹנָה - כִּן אִישׁ נוֹדַד מִמְּקוֹמוֹ, זֶה
 הַקְּדוּשׁ - בְּרוּךְ - הוּא שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ ה' אִישׁ
 מִלְחָמָה, שְׁגֵרֵשׁ אַחֲרֵיהֶן.

מי שהוא איש צדיק שהולך נע ונד מִמְּקוֹמוֹ כִּמוֹ הַשְּׂכִינָה

ועוד כן איש נודד מִמְּקוֹמוֹ, דא משה דכתב (במדבר יב ג) וְהָאִישׁ
 מִשֶּׁה עָנּוּ מְאֹד, דַּאֲתַתְּרַךְ רוּחִיהָ אֲבַתְרִיהוּ. ועוד כן איש נודד
 מִמְּקוֹמוֹ מֵאֵן דַּאִיהוּ אִישׁ צְדִיק דְּאֹלְ נַע וְנַד מֵאֲתַרִּיהָ כְּשְׂכִינָתָא,
 דַּאֲתַמַּר בָּהּ (בראשית ח ט) וְלֹא מְצָאָהּ הַיּוֹנָה מְנוּחַ, דְּהִכִּי אוֹקְמוּהוּ

רַבָּנָן בְּזַמְנָא דַּאֲתַחְרַב בֵּי מְקַדְשָׁא גְזַר עַל בְּתֵי הַצְּדִיקִים דִּיחֲרָבוּ,
 דְּאֲזֻלִּין כָּל חַד נֹודַד מִמְּקוֹמוֹ, דְּדִיּוֹ לְעֵבֶד לְמַהוּי כְּרַבִּיָּה, וְרָזָא
 דְּמִלָּה נִדְּד הוּא לְלָחֶם אִיָּה אִי"ה דְּמַרְחֵם עָלֶיהָ, אוֹף הֲכִי (ישעי, נא יח)
 אִין מְנַהֵל לָהּ וְגוֹמַר, וּבְגִין דָּא דִּיּוֹ לְעֵבֶד לְמַהוּי כְּרַבִּיָּה, וְלִית
 לָחֶם אֶלָּא אוֹרְבִּיתָא, הָאִי גָרַם לְמֵאֲרֵי תוֹרָה דְּאֲזֻלִּין מִתַּתְּרַכִּין.

וְעוֹד, כִּן אִישׁ נֹודַד מִמְּקוֹמוֹ, זֶה מוֹשֶׁה, שְׂפָתוֹב
 וְהָאִישׁ מוֹשֶׁה עָנּוּ מְאֹד, שְׂגַרְשָׁה רוּחוֹ אֲחֲרֵיהֶם.
 וְעוֹד, כִּן אִישׁ נֹודַד מִמְּקוֹמוֹ – מִי שֶׁהוּא אִישׁ
 צְדִיק שֶׁהוֹלֵךְ נֶעַ וְנָד מִמְּקוֹמוֹ כְּמוֹ הַשְּׂכִינָה,
 שְׁנֵאמַר בָּהּ וְלֹא מְצָאָה הַיּוֹנָה מְנוּחָה, שְׂכָף
 פְּרִשׁוּהוּ רַבּוֹתֵינוּ, בְּזַמַּן שֶׁנַּחֲרַב בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ,
 גְּזַר עַל בְּתֵי הַצְּדִיקִים שִׁיחֲרָבוּ, שֶׁהוֹלְכִים כָּל
 אֶחָד נֹודַד מִמְּקוֹמוֹ, שְׂדִיּוֹ לְעֵבֶד לְהִיּוֹת כְּרַבּוֹ.
 וְסוּד הַדָּבָר – נִדְּד הוּא לְלָחֶם אִיָּה, אִי"ה
 שְׂמַרְחֵם עָלֶיּוֹ, אֶף כֶּף – אִין מְנַהֵל לָהּ וְגוֹ,
 וּמִשׁוּם זֶה, דִּיּוֹ לְעֵבֶד לְהִיּוֹת כְּרַבּוֹ, וְאִין לָחֶם
 אֶלָּא תוֹרָה, זֶה גּוֹרֵם לְבַעֲלֵי הַתּוֹרָה שֶׁהוֹלְכִים
 מְגַרְשִׁים.

כָּל בֵּית שְׂאִין נִשְׁמָעִים בּוֹ דְּבַרֵי תוֹרָה, לְסוּף תַּחֲרַב

וּכְאֵה אִיהוּ מְאָרִי מְתִיבְתָּא מְאָרִי מְדַרְשׁ מְאָרִי תוֹרָה, דְּגַם צְפוֹר
 מְצָאָה בֵּית (תהלים פד ד), בֵּית דְּנִשְׁמָעִין בֵּיה פִּתְגָמֵי אוֹרֵייתָא, דְּבִאֲתֵר
 דְּאִית תַּמָּן תוֹרָה דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, גַּם צְפוֹר מְצָאָה בֵּית
 תַּמָּן, וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ רַבָּנָן כָּל בֵּית שְׂאִין נִשְׁמָעִין בוּ דְּבִרֵי
 תוֹרָה לְסוּף תַּחֲרַב, וְאֵלִין דְּנִשְׁמָעִין דְּבִרֵי תוֹרָה בְּהוֹן אֶתְקָרִיאוּ
 בְּיָצִים אֶפְרוּחִים בְּנִים, בְּיָצִים מְאָרִי מְקָרָא, אֶפְרוּחִים מְאָרִי מִשְׁנָה,
 בְּנִים מְאָרִי קְבֵלָה.

אַשְׁרֵי הוּא בַּעַל הַיְשִׁיבָה, בַּעַל הַמְּדַרְשׁ, בַּעַל
 הַתּוֹרָה, שְׁגַם צְפוֹר מְצָאָה בֵּית, בֵּית שְׁנִשְׁמָעִים
 בוּ דְּבִרֵי תוֹרָה, שְׁבִמְקוֹם שֵׁישׁ שָׁם תוֹרָה, שֶׁהוּא
 עֲמוּד הָאִמְצָעִי - גַּם צְפוֹר מְצָאָה בֵּית שָׁם,
 וְלִכּוֹן פְּרִשׁוּהָ רַבּוֹתֵינוּ, כָּל בֵּית שְׂאִין נִשְׁמָעִים
 בוּ דְּבִרֵי תוֹרָה, לְסוּף תַּחֲרַב, וְאֵלוּ שְׁנִשְׁמָעִים
 בָּהֶם דְּבִרֵי תוֹרָה, נְקָרָאוּ בְּיָצִים, אֶפְרוּחִים,
 בְּנִים. בְּיָצִים - בַּעֲלֵי מְקָרָא, אֶפְרוּחִים - בַּעֲלֵי
 מִשְׁנָה, בְּנִים - בַּעֲלֵי קְבֵלָה.

אֵין שְׁכַל לְדַעַת אֶת הַשְּׂכִינָה כְּאוֹתָם בַּעֲלֵי קְבֵלָה

וְעֲלִיָּהּ אֶתְמַר (דברים כב ו) וְהָאֵם רוֹכֶצֶת עַל הָאֶפְרוּחִים אוּ עַל
 הַבְּיָצִים, שֶׁלַּח תִּשְׁלַח מִנִּיהוּ, אֲבָל עַל מְאָרִי קְבֵלָה אֶתְמַר (שם) לֹא
 תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, דְּלִית סִכְלָתָנוּ לְאִשְׁתְּמוּדַע בְּשְׂכִינְתָּא
 כְּאֵלִין מְאָרִי קְבֵלָה, וְאֵלִין עֲבָדִין לָהּ דִּיכָּה וּלְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

וּפְרָחִין עֲמָה, בְּכָל אֶתֶר דְּאִיְהִי פְרָחַת כְּלָהוּ מְנַדְדִין עֲמָה
בְּשִׁלְיַחוּתָא דִּילָהּ, אֲבָל אֶפְרוּחֵי לִית גְּדַפִּין דְּלָהוּן שְׁלַמִּין דְּפְרָחִין
בְּהוּן, דְּאִינוּן פְּקוּדֵי דְעֵשָׂה, כָּל שְׁכָן בְּצִים, וּבְגִין דָּא אֶתְמַר
עֲלֵיהוּ לְגַבֵּי אִימָא שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.

וְעֲלֵיהֶם נְאָמַר וְהָאֵם רִבְצַת עַל הָאֶפְרוּחִים או
עַל הַבִּיצִים, שְׁלַח תְּשַׁלַּח מֵהֶם. אֲבָל עַל בְּעֲלֵי
קִבְלָה נְאָמַר לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, שְׂאִין
שִׁכְלָא לְדַעַת אֶת הַשְּׂכִינָה כְּאוֹתָם בְּעֲלֵי קִבְלָה,
וְאֵלוּ עוֹשִׂים לָהּ דִּירָה וְלִקְדוּשׁ - בְּרוּךְ - הוּא
וּפּוֹרְחִים עֲמָה, בְּכָל מָקוֹם שֶׁהִיא פּוֹרְחַת, כְּלָם
נוֹדְדִים עֲמָה בְּשִׁלְיַחוּתָהּ. אֲבָל הָאֶפְרוּחִים אִין
כְּנַפְיָהֶם שְׁלַמִּים, שְׁפּוֹרְחִים בָּהֶם, שֶׁהֵם מִצּוֹת
עֵשָׂה, כָּל שְׁכָן בִּיצִים, וְלָכֵן נְאָמַר עֲלֵיהֶם כְּלַפֵּי
הָאֵם שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.

וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ! לְרַבּוֹת אֶפְרוּחִים

עד דְאָמַר מְלִין אֲלִין הָא סְבָא אֲזַדְמִן לִיה וְאָמַר, וְהָא כְּתִיב וְאֶת
הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ, אָמַר לִיה סְבָא כָּל אֶתֶּיִן לְרַבּוּיִי, וּבְגִין דָּא לֹא
אָמַר וְהַבָּנִים תִּקַּח לָךְ, אֲלֵא וְאֶת, לְרַבּוֹת אֶפְרוּחִים, אֲבָל לֹא
אָמַר הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ, אָמַר לִיה בְּרִיךְ אַנְתָּ בּוֹצִינָא קְדִישָׁא דְהָכִי
הוּא וְדָאִי, וּבְנִים אִינוּן וְדָאִי תַחּוֹת אִימָא עֲלָאָה, חֲסִידִים גְּבוּרִים
מְאָרִי תוֹרָה חוּזִים גְּבִיאִים צְדִיקִים, חֲסִידִים מְסֻטְרָא דְחֻסְדָּא דְרָגָא

דְּאַבְרָהָם, וְאוֹקְמוּהָ עָלֶיהָ אֵין חֶסֶד אֶלָּא הַמִּתְחַסֵּד עִם קוֹנוֹ,
 דְּעֵבִיד לִיהָ קִין דְּאִיהוּ אַכְסִינְיָא דִּילֵיהָ, וְדָא שְׂכִינְתָּא דְּאִיהִי (דף ב'
 ע"א) קִין דִּילֵיהָ בֵּית דִּילֵיהָ הֵיכַל דִּילֵיהָ, מְלוֹן דִּילֵיהָ וּבְאַרְעָא
 קִדִּישָׁא אִיהִי יְחֻדְיָה וּבֵיתֶיהָ, וְלֹאוּ מְלוֹן וְאַכְסִינְיָא, אֶלָּא כְּפֹהִם
 הֵהוּא בְּרַשׁ דְּתַקִּין לָהּ, וּבְגִין דָּא יְהִיב מִדַּת חֶסֶד לְאַבְרָהָם.

עַד שְׂאָמַר דְּבָרִים אֱלוֹהֵי הֵינָה זְקוֹן הַזְּמַן לֹא
 וְאָמַר: וְהָרִי כְּתוּב וְאֵת הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ! אָמַר
 לוֹ: זְקוֹן, כָּל הָאֲתִין לְרַבּוֹת, וְלָכֵן לֹא אָמַר
 וְהַבְּנִים תִּקַּח לָךְ, אֶלָּא וְאֵת, לְרַבּוֹת אֶפְרוּחִים,
 אֲבָל לֹא אָמַר הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ. אָמַר לוֹ: בְּרוּךְ
 אַתָּה הַמְּנוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂכָךְ זֶה וְדָאֵי, וְהַבְּנִים
 הֵם וְדָאֵי תַּחַת הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, חֲסִידִים, גְּבוּרִים,
 בְּעָלֵי תוֹרָה, חוֹזִים, נְבִיאִים, צְדִיקִים. חֲסִידִים –
 מִצַּד הַחֶסֶד, דְּרָגְתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם, וּבְאַרְזוֹ עָלְיוֹ,
 אֵין חֶסֶד אֶלָּא הַמִּתְחַסֵּד עִם קוֹנוֹ, שְׂעוּשָׁה לֹא
 קוֹן שֶׁהוּא אַכְסִינְיָה שְׁלוֹ, וְזוֹ הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא הַקּוֹן
 שְׁלוֹ, הַבֵּית שְׁלוֹ, הַהֵיכַל שְׁלוֹ, הַמְּלוֹן שְׁלוֹ,
 וּבְאַרְזֵי הַקְּדוּשָׁה הִיא יְחֻדּוֹ וּבֵיתוֹ, וְלֹא מְלוֹן
 וְאַכְסִינְיָה, אֶלָּא כְּפִי אוֹתוֹ הָאִישׁ שֶׁתִּקַּן אוֹתָהּ,
 וְלָכֵן נָתַן מִדַּת הַחֶסֶד לְאַבְרָהָם.

בזוהר – ספר בראשית – פרשת בראשית (דף לח ע"א)

כָּל אוֹתֶם הָעֲצוּבִים עַל חֲרַבַּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ [וּשְׁפָכוּ] דְּמָעוֹת. כָּלֶם
עוֹמְדִים בְּאוֹתוֹ הַיֵּכָל

אִיהוּ נָטִיל מֵהָאֵי הַיֵּכָלָא וְעָאל בְּהַיֵּכָלָא תְּלִיתָאָה וְתַמָּן כָּל אַנּוּן
בְּגֵי מַרְעִין וּכְאֲבִין יִתִיר וְכָל אַנּוּן דְּרַדְקֵי דְבֵי רַבָּן דִּלָּא אֲשֻׁלִּמוֹ
יוֹמִין. וְכָל אַנּוּן דְּעֲצָבִין עַל חֲרוֹב בֵּי מִקְדָּשָׁא (וְאוֹשִׁידוּ) וְהוּוּ אוֹשְׁדִין
דְּמָעִין. כְּלָהוֹן קַיִמִין בְּהַהוּא הַיֵּכָלָא, וְאִיהוּ מְנַחֵם לוֹן.

הוּא נוֹסֵעַ מֵהַיֵּכָל הַזֶּה וְנִכְנָס. בְּהַיֵּכָל
הַשְּׁלִישִׁי, וְשָׁם כָּל אוֹתֶם בְּגֵי חֲלָאִים וּכְאֲבִים
קָשִׁים, וְכָל אוֹתֶם תִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן שְׁלָא
הַשְּׁלִימוֹ יְמֵיהֶם, וְכָל אוֹתֶם הָעֲצוּבִים עַל חֲרַבַּן
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ [וּשְׁפָכוּ] וְהָיוּ שׁוֹפְכִים דְּמָעוֹת.
כָּלֶם עוֹמְדִים בְּאוֹתוֹ הַיֵּכָל, וְהוּא מְנַחֵם אוֹתֶם.

כָּל אוֹתֶם נְשִׂאִים שֶׁל זֶרַע דָּוִד, כָּלֶם אוֹחֲזִים בּוֹ וּמְנַחֲמִים אוֹתוֹ

וְנָטִיל מֵהָאֵי הַיֵּכָלָא וְעָאל בְּהַיֵּכָלָא רְבִיעָאָה, וְתַמָּן כָּל אַנּוּן אַבְלִי
צִיּוֹן וִירוּשָׁלַם וְכָל אַנּוּן קְטוּלֵי דְשָׂאָר עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמְזֻלוֹת. וְאִיהוּ שָׁרֵי וּבְכִי. (דף לט ע"א) וְכַדִּין כָּל אַנּוּן נְשִׂאִין דְּזֹרְעָא
דְּדָוִד כְּלָהוּ אֲחִידֵן בֵּיהּ וּמְנַחֲמִין לִיהּ.

וְנוֹסֵעַ מֵהַיֵּכָל הַזֶּה וְנִכְנָס. בְּהַיֵּכָל הָרְבִיעִי,
וְשָׁם כָּל אוֹתֶם אַבְלִי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם וְכָל אוֹתֶם

שְׁנֵהֲרִגוּ עַל יְדֵי שְׂאֵר הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹרִים.
וְהוּא שׁוֹהָה וּבּוֹכָה. וְאֵז כָּל אוֹתָם נְשִׂאִים שֶׁל
זֶרַע דָּוִד, כֻּלָּם אוֹחֲזִים בּוֹ וּמִנְחָמִים אוֹתוֹ.

שְׂאֵרֵי תְּנִינּוֹת וּבְכֵי עַד דְּקָלָא נְפִיק וּמִתְאַחַד בְּהוּא קָלָא וְסָלִיק
לְעֵילָא וְאַשְׁתְּהִי תַמְן עַד רִישׁ יְרֻחָא. וְכַד נְחִית נְחִתִּין עֲמִיה כַּמָּה
נְהוּרִין וְזִיוִין מְנַהֲרִין לְכָל אַנּוּן הֵיכְלִין וְאַסּוּוֹתָא וְנְהוּרָא לְכָל אַנּוּן
קְטוּלִין וּבְנֵי מְרַעִין וּמְכַאוּבִין דְּסָבִילוּ עֲמִיה דְּמִשִּׁית.

מִתְחִיל פַּעַם שְׁנִיָּה וּבּוֹכָה, עַד שְׂיֻזְעָא קוּל,
וְנֶאֱחָז בְּאוֹתוֹ קוּל וְעוֹלָה לְמַעְלָה וְשׁוֹהָה שָׁם
עַד רֵאשׁ חֲדָשׁ. וּכְשִׁיזְרֵד, יוֹרְדִים עִמּוֹ כַּמָּה
אוֹרוֹת וְזִיוִים מְאִירִים לְכָל אוֹתָם הֵיכְלוֹת
וְרַפּוּאָה וְאוֹר לְכָל אוֹתָם הַהֲרוּגִים וּבְנֵי חֲלָאִים
וּמְכַאוּבִים שְׁסָבְלוּ עִם הַמְּשִׁית.

יְדִין בְּגוֹיִם מְלֵא גְיוֹת. עַד שְׂבָא וּמִנְחָם אוֹתָם

וּכְדִין פּוֹרְפִירָא לְבִישׁ. וְתַמְן חֲקִיקִין וּרְשִׁימִין כָּל אַנּוּן קְטוּלֵי
דְּשְׂאֵר עֲמִין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת בְּהוּא פּוֹרְפִירָא.
וְסָלִיק הוּא פּוֹרְפִירָא לְעֵילָא וְאַתְחַקֵּק תַמְן גּוֹ פּוֹרְפִירָא עֲלָאָה
דְּמִלְכָא. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא זְמִין לְאַלְבָּשָׁא הוּא פּוֹרְפִירָא

וּלְמִידָן עֲמִין דְּכַתִּיב, (תהלים קי) יָדִין בְּגוֹיִם מְלֵא גְוִיּוֹת. עַד דֵּי אַתָּא
 וְנַחֲסִים לֹון וְנַחֲתִין עֲמִיה (כמה) גְּהוֹרִין וְעֵדוּנִין לְאַתְעֵדְנָא וְכַמָּה
 מְלֵאכִין וְרַתִּיכִין עֲמִיה. כָּל חַד וְחַד בְּמַלְבוּשָׁא (נ"א וּבִידָא דְכָל חַד וְחַד
 מַלְבוּשָׁא) לְאַתְלַבֵּשָׁא בְּהוּ כָּל אַנּוּן גְּשֻׁמְתִין דְּקַטּוּלִין וְתַמָּן מִתְעֵדְנִין
 כָּל הַהוּא זְמָנָא דְאִיהוּ סְלִיק וְנַחֲתִית.

וְאִזּוּ לֹוּבֵשׁ לְבוּשׁ מַלְכוּת. וְשֵׁם חֲקוּקִים וְרִשׁוּמִים
 כָּל אוֹתָם הֶרְוּגִים שֶׁל שְׂאָר הָעַמִּים עוֹבְדֵי
 עֲבוּרִים בְּאוֹתָהּ פּוֹרְפִירָה, וְעוֹלָה אוֹתָהּ פּוֹרְפִירָה
 לְמַעֲלָה, וְנַחֲקֵק שֵׁם תוֹךְ הַפּוֹרְפִירָה הָעֲלִיוֹנָה
 שֶׁל הַמֶּלֶךְ. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲתִיד לְלַבֵּשׁ
 אוֹתָהּ פּוֹרְפִירָה וְלָדוֹן עַמִּים, שְׂפָתוֹב (תהלים קי) יָדִין
 בְּגוֹיִם מְלֵא גְוִיּוֹת. עַד שְׂבָא וּמְנַחֵם אוֹתָם,
 וְיִזְרְדִים עֲמוֹ (כמה) מְאוֹרוֹת וְעֵדוּנִים לְהַתְעֵדוֹ,
 וְכַמָּה מְלֵאכִים וּמְרַכְבוֹת עֲמוֹ. כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 בְּמַלְבוּשׁ [נ"א: וּבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד מַלְבוּשׁ]
 לְהַתְלַבֵּשׁ בָּהֶם כָּל אוֹתָם נְשֻׁמוֹת הַהֶרְוּגִים,
 וְשֵׁם מִתְעֵדְנִים כָּל אוֹתוֹ זְמַן שֶׁהוּא עוֹלָה וְיִזְרַד.

עֵין לֹא רֵאתָה אֱלֹהִים זוּלְתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ

לְגוֹ מֵהָאֵי הִיכְלָא קִימִי גּוֹ דְרַגָּא עֲלָאָה אַנּוּן עֲשָׂרָה רַבְרַבִּין מְמַנָּן
 רַבֵּי עֲקִיבָא וְחַבְרוּי. וְכִלְהוּ סְלָקִי בְּסְלִיקוּ. גּוֹ אֶסְפְּקֵלְרִיָּאָה (כגון)

דְּלַעֲלֵא, וְנִהְרִין בְּזִיו יִקְרָא עֲלָא. עֲלִייהוּ כְּתִיב (ישעיה סד) עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זֹלְתָן יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לֹו:

לְפָנִים מִהֵיכַל הַזֶּה עֹמְדִים תּוֹךְ הַרְגָּה עֲלִיוֹנָה
 אוֹתָם עֲשָׂרָה גְדוֹלִים מְמַנִּים (כמו) רַבִּי עֲקִיבָא
 וְחֻבְרִיו. וְכָלֵם עוֹלִים בְּעֲלִיָּה תּוֹךְ אֲסַפְקִלְרִיָּה
 שְׁלַמְעֵלָה וּמְאִירִים בְּזִיו כְּבוֹד עֲלִיוֹן. עֲלִיָּהֶם
 כְּתוּב (ישעיה סד) עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זֹלְתָן
 יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לֹו.

הֵיכַל הַחֲמִישִׁי קִימִים כָּל אוֹתָם בְּעֲלִי הַתְּשׁוּבָה שְׁשָׁבוּ מִחֲטָאֵיהֶם

בְּהֵיכַל אַ חֲמִישָׁא קִימִין כָּל אַנּוֹן מְאִרְיָהוֹן דְּתִיבְתָא שְׁלִימְתָא
 דְּתָבוּ מִחֲטָאֵיהוֹן וְאַתְנַחְמוּ בְּהוּ וְנִפְקַת גְּשַׁמְתִּיָּהוּ בְּדַכְיוּ (וכל אַנּוֹן
 מְאִרְיָהוֹן דְּתִיבְתָא) וְכָל אַנּוֹן דְּקַדִּישׁוּ שְׁמָא דְּמְרִיָּהוֹן וְקַבִּילוּ עֲלִיָּהוּ
 מוֹתָא. וּבְתַרְעָא דְּהַאי הֵיכַל אַ (פְּתַח) קָאִים מְנַשֶּׂה מְלַךְ יְהוּדָה
 דְּקַבִּיל לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּתִיבְתָא שְׁלִימְתָא וְחֲתַר לִיָּה
 חֲתִירָא לְקַבֵּלָא לִיָּה.

בְּהֵיכַל הַחֲמִישִׁי קִימִים כָּל אוֹתָם בְּעֲלִי
 הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה שְׁשָׁבוּ מִחֲטָאֵיהֶם וְהַתְנַחְמוּ
 בָּהֶם וְנִשְׁמַתָּם יַעֲזָא בְּטַהָרָה, (וכל אוֹתָם בְּעֲלִי תְשׁוּבָה) וְכָל
 יָלוּ שְׁקַדִּישׁוּ שִׁם רְבוּנָם וְקַבִּילוּ עֲלִיָּהֶם מוֹתָא.
 וּבְשַׁעַר הַהֵיכַל הַזֶּה (פְּתַח) עוֹמֵד מְנַשֶּׂה מְלַךְ

יְהוּדָה שֶׁקִּבְּלוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה וְחָתַר לוֹ חֲתִירָה לְקַבְּלוֹ.

אַפְלוּ צְדִיקִים גְּמוּרִים לֹא יְכוּלִים לְהַפְנִס לְתוֹךְ הַהֵיכָל הַזֶּה

וּלְגוֹ מֵהָאֵי הֵיכְלָא קְיִימִין כָּל אַנּוּן מְאַרְיֵהוּן דְּתִיּוּבְתָא תְּקִיפָא.
דְּנִשְׁמַתְהוּן נְפֻקַת בְּשַׁעְתָּא דְּאִתְמַרְמְרוּ עַל עוֹבְדֵי־הוּן. וְאַלִין
מִתְעַדְנִין בְּעֵדוּנָא עֲלָאָה בְּכָל יוּמָא וְיוּמָא. וְתַלְת זְמַנִין בְּיוּמָא
נְהִירוּ עָאל בְּהֵהוּא הֵיכְלָא דְּמִתְעַדְנִין בֵּיהּ כָּל חַד וְחַד כְּדַקָּא חֲזִי
לֵיהּ. וְכָל חַד נִכְוָה מְנַהִירוּ דְּחוּפָה דְּחִכְרִיָּה בֵּין לְתַתָּא בֵּין
לְעֵילָא. הָאֵי הֵיכְלָא קְיִימָא עַל אַנּוּן הֵיכְלִי תַתָּאִי. וְאַפִּילוּ צְדִיקִים
גְּמוּרִין לֹא יְכַלִין לְאַעְלָאָה בְּגוֹ ^(ההוא) הָאֵי הֵיכְלָא וּלְמִיקַם בֵּיהּ.
וְהָאֵי אִיהוּ דְּרָגָא עֲלָאָה עַל כְּלָא ^(ביה) בַּר דְּרָגָא דְּחִסְדֵי דְּאִיהוּ
דְּרָגָא עֲלָאָה עַל כְּלָא:

וּלְפָנִים מֵהֵיכָל זֶה עוֹמְדִים כָּל אוֹתָם בְּעֵלֵי
תִּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, שִׁנְשַׁמְתָם יַעְצָה בְּשַׁעָה
שֶׁהִתְמַרְמְרוּ עַל מַעֲשֵׂיהֶם. וְאַלוּ מִתְעַדְנִים
בְּעֵדוּן עֲלִיוֹן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְשָׁלֹש פְּעָמִים בְּיוֹם
אוֹר נִכְנָס בְּאוֹתוֹ הֵיכָל שְׁמִתְעַדְנִים בּוֹ כָּל אֶחָד
וְאֶחָד כְּרָאוּי לוֹ, וְכָל אֶחָד נִכְוָה מֵאוֹר שֶׁל
הַחֲפָה שֶׁל חֲבֵרוֹ, בֵּין לְמִטָּה בֵּין לְמַעְלָה.
הַהֵיכָל הַזֶּה עוֹמֵד עַל אוֹתָם הֵיכְלוֹת תַּחְתּוֹנִים,

וְאֶפְלוּ עֲדִיקִים גְּמוּזִים לֹא יְכוּלִים לְהַכְנִס לְתוֹךְ
 (ההוא) הַהֵיכָל הַזֶּה וְלַעֲמֹד בּוֹ. וְזוּהֵי דְרָגָה עֲלִיוֹנָה
 עַל הַכֹּל (ב), פָּרַט לְדְרָגַת הַחֲסִידִים שֶׁהִיא דְרָגָה
 עֲלִיוֹנָה עַל הַכֹּל.

הֵיכַל הַחֲסִידִים, שְׁאוּהָבִים אֶת רַבּוֹנָם בְּאַהֲבָה רַבָּה

הֵיכָלָא שְׁתִּיתָא הֵיכָלָא דָא הֵיכָלָא דְחֲסִידֵי. הֵיכָלָא דָא הֵיכָלָא
 עֲלָאָה עַל כָּלָא. וְהֵאֵי הוּא הֵיכָלָא דְקִיּוּמָא עַל כָּלָא. הֵיכָלָא
 דְיִמִּינָא לִית מְאֵן דְיִקִּים בֵּיה. אֶלָּא אֲנֹן חֲסִידִים קְדִישִׁין וְכֹל אֲנֹן
 דְמִרְחֻמֵי לְמַרְיָהוֹן בְּרַחֲמֵימוּ סְגִי. וּלְפַתְחָא דְהֵאֵי הֵיכָלָא קִיּוּמָא כָּל
 אֲנֹן דְמִיַּחְדֵי יְחֻדָּא דְמַרְיָהוֹן בְּכָל יוּמָא. וְאֵלִין עֲאֵלִין בְּהֵאֵי
 הֵיכָלָא וְזִמִּינִין לְסֻלְקָא בְּקַדְמִיתָא.

הֵיכָל שְׁשִׁי. הֵיכָל זֶה הוּא הֵיכָל הַחֲסִידִים.
 הֵיכָל זֶה הוּא עֲלִיוֹן עַל הַכֹּל. וְזוּהוּ הֵיכָל
 שְׁעוֹמֵד עַל הַכֹּל. הֵיכָל הַיָּמִין אֵין מִי שְׁיַעֲמֹד
 בּוֹ, אֶלָּא אוֹתָם חֲסִידִים קְדוּשִׁים וְכֹל אוֹתָם
 שְׁאוּהָבִים אֶת רַבּוֹנָם בְּאַהֲבָה רַבָּה. וּלְפַתְחָא
 הַהֵיכָל הַזֶּה עוֹמְדִים כָּל אֵלוּ שְׁמֵיַחְדִים יְחֻד
 שֶׁל רַבּוֹנָם בְּכָל יוֹם. וְאֵלָּה נְכַנְסִים בְּהֵיכָל הַזֶּה
 וְעֵתִידִים לְעֵלּוֹת בְּרֵאשׁוֹנָה.

בוהר - זוהר חדש - מדרש רות

**רְאוּי הָיָה דָּוִד הַמֶּלֶךְ לְהִתְקַיֵּם בְּעוֹלָם מֵאָה שָׁנִים, וְלֹא הָיָה נֶחְרַב
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ**

וּתְנִינָן, יְאוּת הָוּה דָּוִד מֶלֶכָא, לְאַתְקִימָא בְּעִלְמָא מֵאָה שָׁנִין.
דְּאַלְמֵלָא אַתְקִיִּים אִיהוּ מֵאָה שָׁנִין, אִיהוּ הָוּה מְתַקֵּן לְבוּצִינָא,
תְּקוּנָא תְּקִיפָא, דְּלֹא אַתְעֵדִי לְעִלְמִין, וְלֹא אַתְחַרִּיב בֵּי מִקְדָּשָׁא.
אַבְל כַּמָּה גְּרִימוּ אִינוּן שְׁנֵי דְלֹא אַתְקִימּוּ.

וּשְׁנִינּוּ, רְאוּי הָיָה דָּוִד הַמֶּלֶךְ לְהִתְקַיֵּם בְּעוֹלָם
מֵאָה שָׁנִים. שְׂאֵלְמֵלָא הוּא הִתְקַיֵּם מֵאָה שָׁנִים,
הוּא הָיָה מְתַקֵּן אֶת הַמְּאוּר תְּקוּן חֹזֵק שְׂלֹא
יִסוּר לְעוֹלָמִים, וְלֹא הָיָה נֶחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.
אַבְל כַּמָּה גְּרִמוּ אוּתָן הַשָּׁנִים שְׂלֹא הִתְקִימוּ.

בוהר - ספר בראשית - פרשת חיי שרה (דף קלב ע"א)

יִצְחָק תְּקַן תְּפִלַּת מְנַחָה כַּנְּגִד אוּתָהּ דְּרַגָּה שְׁנַדְבֵּק בָּהּ

וְתָא תְּזִי צְלוּתָא דְּמְנַחָה אַתְקִין לִיָּה יִצְחָק. וְדַאי כַּמָּה דְּאַתְקִין
אַבְרָהָם צְלוּתָא דְּצַפְרָא לְקַבֵּל הַהוּא דְּרַגָּא דְּאַתְדַּבֵּק בֵּיָה. וְכֵן (ד"א
כד) יִצְחָק אַתְקִין צְלוּתָא דְּמְנַחָה לְקַבֵּל הַהוּא דְּרַגָּא דְּאַתְדַּבֵּק בֵּיָה.

ועל דא צלותא דמנחה מכי נטי שמשא לנחתא בדרגוי לסטר מערב.

ובא וראה, את תפלת מנחה תקו יצחק, ודאי כמו שתקו אברהם תפלת הבקר פנגד אותה הדרגה שנדבק בה. וכן [כך] יצחק תקו תפלת מנחה פנגד אותה דרגה שנדבק בה. ועל כן תפלת מנחה מכאשר נוטה השמש לרדת בדרגתו לצד מערב.

כיון שנטה השמש וירד לצד מערב, הוא זמן תפלת המנחה

דהא עד לא נטה שמשא לצד מערב אקרי יום מצפרא עד ההוא זמנא דכתיב, (תהלים כב) חסד אל כל היום. ואי תימא עד חשכה, תא חזי, דכתיב (ירמיה ו) אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב. כי פנה היום לקבל צלותא דצפרא דכתיב חסד אל כל היום, דהא כדין שמשא איהו לסטר מזרח, כיון דנטה שמשא ונחתא לסטר מערב, הא כדין איהו זמן צלותא דמנחה וכבר פנה היום ואתו צללי ערב ואתער דינא קשיא בעלמא.

שהרי בטרום נטה השמש לצד מערב, נקרא יום מן הבקר עד הזמן ההוא, שכתוב (תהלים כב) חסד אל כל היום. ואם תאמר עד חשכה - בא ראה, שכתוב (ירמיה ו) אוי לנו כי פנה היום כי

יָנְטוּ צִלְלֵי עָרֵב. כִּי פָנָה הַיּוֹם - כְּנֶגֶד תְּפִלַּת
הַבְּקָר, שְׁכָתוֹב חֶסֶד אֶל כָּל הַיּוֹם, שְׁהָרִי אֲז
הַשְּׁמֵשׁ הִיא לְצַד מְזֻרָח. כִּיּוֹן שְׁנָטָה הַשְּׁמֵשׁ
וַיֵּרֵד לְצַד מְעָרֵב, הָרִי אֲז הוּא זְמַן תְּפִלַּת
הַמְּנַחָה, וּכְבֹר פָּנָה הַיּוֹם וּבָאוּ צִלְלֵי עָרֵב
וְהִתְעוֹרֵר הַדִּין הַקָּשָׁה בְּעוֹלָם.

שְׁנִינוּ שְׁיִהְיֶה אָדָם זֹהִיר בְּתִפְלַת הַמְּנַחָה

וּפָנָה הַיּוֹם דְּאִיהוּ דְרָגָא דְחַס"ד, וְנָטוּ צִלְלֵי עָרֵב דְּאִינוּן דְרָגָא
דְּדִינָא קְשִׁיא, וּכְדִין אֶתְחַרֵּב בֵּי מְקַדְשָׁא וְאֶתְוַקֵּד הֵיכְלָא. וְעַל דָּא
תְּגִינֵן דִּיהָא בַר נֶשׁ זֹהִיר בְּצִלוֹתָא דְמְנַחָה דְאִיהוּ זְמַנָּא דְדִינָא
קְשִׁיא שְׂרִיָא בְּעֵלְמָא.

וּפָנָה הַיּוֹם שְׁהִיא הַדְרָגָה שֶׁל חֶסֶד, וְנָטוּ צִלְלֵי
עָרֵב שֶׁהֵם הַדְרָגָה שֶׁל הַדִּין הַקָּשָׁה, וְאֲז נַחְרַב
בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ וְנִשְׂרַף הַהֵיכָל. וְעַל כֵּן שְׁנִינוּ
שְׁיִהְיֶה אָדָם זֹהִיר בְּתִפְלַת הַמְּנַחָה, שֶׁהוּא הַזְּמַן
שֶׁשְׂרֹוֵי הַדִּין הַקָּשָׁה בְּעוֹלָם.

יְעַקֵּב תִּקְוֵן תְּפִלַּת עֲרֵבִית

יַעֲקֹב אֶתְקִין צְלוֹתָא דְעַרְבִית דְּהָא אִיהוּ אֶתְקִין לָהּ וְזֶן לָהּ בְּכָל
מָה דְאַצְטְרִיךְ, וְדַאי וַא"ו אֶתְקִין לָהּ"א, וְה"א אֶתְזֹנַת מִן וַא"ו
דְּלִית לָהּ נְהוּרָא מְגַרְמָה כָּלֵל.

יַעֲקֹב תִּקּוּן תְּפִלַּת עַרְבִית, שְׁהֲרִי הוּא תִּקּוּן אוֹתָהּ
וְזֶן אוֹתָהּ בְּכָל מָה שְׁצָרֶיהָ, וְדַאי שְׁוֹא"ו תִּקּוּן אֶת
ה"א, וְה"א נְזוּנִית מוֹא"ו, שְׁאִין לָהּ אוֹר מְשֻׁל
עֲצָמָה כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁתְּעֵשֶׁע עִם הַצְּדִיקִים בְּגֵן הָעֵדֶן

וּבְגֵין כֶּךָ תְּפִלַּת עַרְבִית רְשׁוּת דְּהָא אֶתְכְּלִילַת בְּצְלוֹתָא דְיוֹמָא
בְּגֵין לְאַתְנַהֲרָא, וְהַשְׁתָּא לָאו זְמַנָּא אִיהוּ. וְאוּקִימְנָא לָהּ דְּהָא לֹא
אַתְגְּלִיא נְהוּרָא דִּימְמָא דִּינְהִיר לָהּ, וְאִיהִי שְׁלֵטָא בְּחֻשׁוֹכָא עַד
זְמַנָּא דְּפִלְגוּת לִילִיא דְּאַשְׁתְּעֵשֶׁע קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עִם צְדִיקֵיא
בְּגֵנְתָא דְּעֵדֶן, וּכְדִין אִיהוּ זְמַנָּא לְאַשְׁתְּעֵשֶׁע בְּרִי נֶשׁ (ס"א וּלְמַלְעִי)
בְּאוֹרֵייתָא כְּמָה דְּאַתְמַר.

וּמִשׁוּם כֶּךָ תְּפִלַּת עַרְבִית רְשׁוּת, שְׁהֲרִי נְכַלְלַת
בְּתְּפִלַּת הַיּוֹם כִּדִּי שְׁתַּהֲיָה מְאִירָה, וְכַעַת לֹא
זֶה הַזְּמַן. וּבְאַרְנֵי אוֹתָהּ, שְׁהֲרִי לֹא הִתְגַּלְּהּ אוֹר
הַיּוֹם שְׁיֵאִיר לָהּ, וְהִיא שׁוֹלֶטַת בְּחֻשְׁכָּה עַד זְמַן
חֲצוֹת הַלַּיְלָה, כְּשֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁתְּעֵשֶׁע

עם הצדיקים בגן העדן, ואז הזמן שהאדם
ישתעשע [וללמד] בתורה, כמו שנתבאר.

בוהר - זוהר חדש - ספרא תנינא

כתר עליון הוא פלא, ובו העמוד האמצעי, שנקרא אש עושה
פליאות

כתר עליון איהו פלא, ובה עמודא דאמצעיתא, דאתקרי נורא
עביד פליאן. הדא הוא דכתיב (שמות טו) נורא תהלות עושה פלא.
ובה אמר משה נגד כל עמך אעשה נפלאות וכו'. והאי איהו
נג"ד יכ"ש, נג"ד י"ש כ' דאיהו כתר. י"ש להנחיל אוהבי יש.
ואנון י' חכמה ש' תשובה. כלהו כליל עמודא דאמצעיתא שמים,
דאתמר בה (מלכים א, ח) ואתה תשמע השמים שמע ישראל. בט"ר
צת"ג דא נצח ואית דאמרי לה גת"ץ רט"ב בה והיית כגן רטב.
ויתקים בישראל (ישעיה נח) והשביע בצחצחות נפשך, מסטרא דנצח
דאיהו צח (שם) ועצמותיך יחליץ וגו'. ואתמר בג' מן גת"ץ והיית
כגן רטב איהו רחמים, ת' תפארת ובה (בראשית א) תוצא הארץ דשא
עץ פרי עושה פרי, לישראל במדברא, וכמה מבועין דמיא.
חק"ב טנ"ע דא הוד בה (שמות ט) שם שם לו חק ומשפט ושם נסוהו.
דהוד אתקשר בגבורה, נצח בחסד ואתמר בהוד נתנני שוממה
כל היום דוה בה אסתכל בחרבנא דמקדשא, וכמה קטילין
דאתקטלו לנטלא נוקמין מאמין דעלמא. ובה אתמר (בראשית לב)
והוא צולע על ירכו. בההוא זמנא (ישעיה לה) אז ידלג כאיל פסח
ועוד טנ"ע בהפוך אתון נטע בה חב אדם הדא הוא דכתיב (שם יז)
ביום נטעך תשגשגי.

כְּתָר עֲלִיּוֹן הוּא פְּלֵא, וּבּוּ הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי,
 שְׁנִקְרָא אֵשׁ עוֹשֶׂה פְּלִאוֹת. זֶהוּ שְׁכָתוּב (שמות טו)
 נוֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה פְּלֵא. וּבּוּ אָמַר מוֹשֶׁה נֶגְדַּ פֶּל
 עֲמֹךְ אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת וְכוּ'. וְזֶהוּ נִגְדַּ יב"ש.
 נִגְדַּ י"ש כ' שֶׁהוּא כְּתָר. י"ש, לְהִנְחִיל אֶהְבִּי
 י"ש. וְהֵם י' חֲכָמָה, ש' תְּשׁוּבָה. פֶּלֶם כּוֹלֵל
 הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי הַשָּׁמַיִם, שְׁנֵאֲמַר בּוּ (מלכים א ח)
 וְאַתָּה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. בִּט"ד
 צַת"ג זֶהוּ נִצַּח, וְיִשׁ אֹמְרִים אוֹתוֹ גַּת"ץ רִט"ב,
 בּוּ וְהֵייתָ כְּגֹן רִט"ב. וְיִתְקַיֵּם בְּיִשְׂרָאֵל (ישעיה נח)
 וְהַשְּׁבִיעַ בְּצַחְצַחוֹת נִפְשָׁךְ, מִצַּד הַנִּצַּח שֶׁהוּא צַח
 וְעֲצַמְתִּיךָ יַחְלִיץ וְגו'. וְנֵאֲמַר בְּגו' מִן גַּת"ץ,
 וְהֵייתָ כְּגֹן רִט"ב, הוּא רַחֲמִים. ת' תְּפֹאֶרֶת, וּבּוּ
 תְדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא, עֵץ פְּרִי עֲשֵׂה פְּרִי,
 לְיִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר, וְכַמָּה מַעֲיִנוֹת שֶׁל מַיִם. חֲק"ב
 טַנ"ע זֶה הַהוֹד, בּוּ (שמות ט) שָׁם שָׁם לֹא חֲק וּמִשְׁפָּט
 וְשָׁם נִסָּהוּ. שֶׁהוֹד נִקְטָר בְּגְבוּרָה, נִצַּח בְּחֶסֶד,
 וְנֵאֲמַר בַּהוֹד (איכה א) נִתְנַנְּי שִׁמְמָה כָּל הַיּוֹם דָּוָה.
 בּוּ הַסְּתַפֵּל בְּחֶרְבֵּן הַמְּקַדָּשׁ, וְכַמָּה הֶרְוֵגִים
 שְׁנֵהָרְגוּ לְטַל נְקֻמוֹת מֵהֶרְשָׁעִים, וּבּוּ נֵאֲמַר

(בראשית לב) **וְהוּא צִלַּע עַל יָרְכוֹ. בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן** (ישעיה לה)
אָז יִדְלַג כְּאֵיל פִּסְחַ. וְעוֹד, טַנְ"ע בְּהַפּוֹן אוֹתִיּוֹת
נְטַ"ע, בּוֹ חָטָא אָדָם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (שם יז) **בְּיוֹם**
נְטַעַךְ תְּשִׁגְשִׁגִּי.

וְכֹל הַשְּׁלֶשָׁה כּוֹלְלִים שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת

וְבַה אֲתַנְטַע וְאֲשַׁתְּרַשׁ בְּעֶלְמָא הֵדָא הוּא דְכַתְיב (ישעיה ס) **נִצֵּר מִטְעִי**
מַעֲשֵׂה יָדַי לְהַתְּפָאָר. וְעוֹד חֲק"ב טַנְ"ע תַּמָּן בְּט"ן וְתַמָּן ע"ב.
שְׂכִינְתָא בַּה אֲתַקְרִיאַת בְּטַנְךָ עֲרַמַת חֲטִיִּם. דְּהָא כָּל שְׂמָא כְּלִיל
שִׂית לְסַפִּירָן וְתַמָּן ע"ב הֵדָא הוּא דְכַתְיב (ויקרא כג) וְעַנְף עֵץ עֲבוֹת.
דְּנַצ"ח וְהו"ד אֲנוּן עָבִי שְׁחָקִים. וְעֲלִיהוּ אֲתַמַּר (שם) עֲרַבִי נַחַל (שם),
דּוּמְיָא דְתַרִּין שְׁפּוֹן וְתַלְתַּ סַּפִּירָן, כָּל חַד כְּלִיל ע"ב אֲתַנוּן דְּאֲנוּן
נִצַּח וְהוּד יְסוּד. כְּגוֹנָא דְתַלְתַּ אֲבָהָן וְכִלְהוּ תַלְתַּ כְּלִילָן שְׁבַעִין
וְתַרִּין (נ"א מ"ב) אֲתַנוּן.

וְבוֹ נְנַטַע וְהַשְּׁתַרְשׁ בְּעוֹלָם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (ישעיה ס)
נִצֵּר מִטְעִי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהַתְּפָאָר. וְעוֹד, חֲק"ב
טַנְ"ע, שָׁם בְּט"ן וְשָׁם ע"ב. הַשְּׂכִינָה בּוֹ נְקַרְאֵת
בְּטַנְךָ עֲרַמַת חֲטִיִּם. שְׁהֲרִי כָּל שָׁם כְּלוּל שִׁשׁ
לְסַפִּירוֹת, וְשָׁם ע"ב. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (ויקרא כג) וְעַנְף
עֵץ עֲבַת. שְׁנַצ"ח וְהו"ד הֵם עָבִי שְׁחָקִים,
וְעֲלִיהֶם נְאָמַר (שם) עֲרַבִי נַחַל. דְּמִיּוֹן לְשִׁתִּי

שְׁפֹתַיִם וְשֹׁלֵשׁ סְפִירוֹת, כָּל אֶחָד כּוֹלֵל שְׁבַעִים
 וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵם נִצַּח וְהוֹד יְסוֹד, כְּמוֹ
 שְׁשֹׁלֶשֶׁת הָאָבוֹת, וְכֹל הַשְּׁלֹשָׁה כּוֹלְלִים שְׁבַעִים
 וּשְׁתַּיִם (מ"ב) אוֹתִיּוֹת.

בוהר - ספר ויקרא - פרשת אחרי מות (דף ע"ה ע"א)

וַיִּקְרָא ה' אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לְבָכִי וּלְמִסְפַּד וּלְקִרְחָה
 וּלְחִגּוֹר שָׁק

תֵּאנָא, סְלִיק ו' לְעֵילָא לְעֵילָא, וְהִיכְלָא אַתּוּקָד, וְעָמָא אַתְגְּלִי,
 וּמְטְרוֹנִיתָא אַתְתְּרַכַּת, וּבֵיתָא אַתְתְּרַבַּת. לְבַתְר כַּד גָּחִית ו'ו'
 לְאַתְרֵיהּ, אַשְׁגַּח בְּבֵיתֵיהּ וְהָא אַתְתְּרַיב, בְּעֵי לְמְטְרוֹנִיתָא, וְהָא
 אַתְתְּרַחַקַת וְאִזְלַת. חָמָא לְהִיכְלֵיהּ, וְהָא אַתּוּקָד. בְּעָא לְעָמָא, וְהָא
 אַתְגְּלִי. חָמָא לְבְרַכְאָן דְנַחְלִין עֲמִיקִין דְהוּוּ נְגִדִין, וְהָא אַתְמַנְעוּ.
 כְּדִין כְּתִיב, (ישעיה כב) וַיִּקְרָא יי' אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לְבָכִי
 וּלְמִסְפַּד וּלְקִרְחָה וּלְחִגּוֹר שָׁק. וּכְדִין לְבָשׁוּ שָׁמַיִם קִדְרוֹת.

לְמִדְנֹו, עֵלְתָה ו' לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְהִיכְלָא
 נְשִׂרָה, וְהָעַם גָּלָה, וְהַגְּבִירָה גְרָשָׁה, וְהַבֵּית
 נְחָרַב. אַחַר כֶּךָ שְׁיַרְד ו'ו' לְמִקּוּמוֹ, הַשְּׁגִיחַ עַל
 בֵּיתוֹ וְהִנֵּה חָרַב, בְּקִשׁ אֶת הַגְּבִירָה, וְהִנֵּה
 הַתְּרַחַקָה וְהִלְכָה. רָאָה אֶת הַיְכָלוֹ, וְהִנֵּה נְשִׂרָה.
 בְּקִשׁ אֶת הָעַם, וְהִנֵּה גָלָה. רָאָה אֶת בְּרִכּוֹת

הַנְּחָלִים הַעֲמֻקִּים שְׁהִיוּ שׁוֹפְעִים, וְהִנֵּה נִמְנְעוּ.
 וְאִזּוֹ כְּתוּב, (ישעיה כב) וַיִּקְרָא ה' אֱלֹהִים עֲבֹאוֹת בַּיּוֹם
 הַהוּא לְבָבִי וּלְמִסְפָּד וּלְקִרְחָה וּלְחַגְר שָׁק. וְאִזּוֹ
 לְבָשׁוּ שָׁמַיִם קִדְרוֹת.

בְּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן, וּבְכָה רַבִּי אֶלְעָזָר

כְּדִין ו' ה' (ס"א ו' י') אֶתְנַגִּיד חֵד לְקַבִּיל חֵד. וְהו' עֲלָאָה, נְגִיד מְבוּעֵי
 לְסִטְרָא אַחְרָא, וּבִרְכָאן לָא מִשְׁתַּכְחָן. דְּהָא דְכַר וְנוֹקְבָא לָא
 אֲשַׁתְּכַחוּ, וְלֹא שְׁרִיין כַּחְדָּא. כְּדִין (ירמיה כה) שָׂאג יִשְׂאָג עַל גְּוָהוּ.
 בְּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן, וּבְכָה רַבִּי אֶלְעָזָר, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּכִיָּיה
 תְּקִיעָא בְּלַבְאֵי מִסְטְרָא חֵדָּא, וְחֵדוּתָא בְּלַבְאֵי מִסְטְרָא אַחְרָא.
 דְּהָא שְׁמַעְנָא מְלִין, דְּלֹא שְׁמַעְנָא עַד הַשְּׁתָּא, זַכָּאָה חוּלְקִי. (ויקרא
 ח"י) עֲרוֹת אִשֶׁת אַבִּיךָ לֹא תַגְלֶה, מֵאֵן אִשֶׁת אַבִּיךָ. אָמַר רַבִּי
 שְׁמַעוֹן, הָא תַנְיִנָן, כָּל מְלוֹי דְּאוֹרֵייתָא סְתִים וְגַלְיָא, כְּמָה דְשָׁמָא
 קְדִישָׁא סְתִים וְגַלְיָא, אוֹרֵייתָא דְּהִיא שְׁמָא קְדִישָׁא, הַכִּי נְמִי
 סְתִים וְגַלְיָא. הַכָּא כְּלָא בְּאַתְגַּלְיָא, יְדִיעָא סְתִים כְּמָה דְּאוֹקִימְנָא.

אַזִּי ו' ה' (י' י') נִמְשָׁכוּ אַחַד כְּנַגְדָּה אַחַד, וְהו'
 הַעֲלִינָה הַשְּׁפִיעָה אֶת הַמְּעִינֹת לְצַד הָאֲחֵר,
 וְהַבְּרָכוֹת לֹא נִמְצְאוּ, שְׁהֲרִי לֹא נִמְצְאוּ הַזְכָּר
 וְהַנְּקֵבָה וְלֹא שְׁרוּיִים כְּאַחַד. אַזִּי שָׂאג יִשְׂאָג עַל
 גְּוָהוּ. בְּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן, וּבְכָה רַבִּי אֶלְעָזָר. אָמַר
 רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּכִיָּיה תְּקוּעָה בְּלַבִּי מִצַּד אַחַד,

וְשִׁמְחָה בְּלִבִּי מִצַּד אַחַר, שְׁהִרִי שְׁמִיעָתִי דְבָרִים
 שְׁלֹא שְׁמִיעָתִי עַד עֵתָהּ. אֲשֶׁרִי חֶלְקִי! עֲרוֹת
 אִשֶּׁת אָבִיךָ לֹא תִגְלֶהּ. מִי זֶה אִשֶּׁת אָבִיךָ? אָמַר
 רַבִּי שְׁמַעוֹן, הִרִי שְׁנִינֹו, כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה נִסְתָּר
 וְנִגְלָה, כְּמוֹ שֶׁהַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ נִסְתָּר וְנִגְלָה,
 הַתּוֹרָה שֶׁהִיא שֵׁם קְדוֹשׁ, כֶּן גַּם נִסְתָּר וְנִגְלָה.
 כָּאֵן הַכֹּל בְּנִגְלָהּ, יִדְיַעַה נִסְתָּרַת כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ.

וּדְאִי שְׁהִיא אִשֶּׁת הַמְּלֶךְ, אֶף עַל גַּב שְׁגָלְתָהּ

וְהֵאֵי קָרָא הָכִי הוּא, אִשֶּׁת אָבִיךָ: תֵּאנָא, כָּל זְמַנָּא דְּמִטְרוּנִיתָא
 אֲשֶׁתְּכַחַת בְּמִלְכָא, וַיִּנְקֵא לָךְ, אֶקְרִי אִמְךָ. הַשְׁתָּא דְּאֶתְגַּלִּיא עִמְךָ
 וְאֶתְרַחַקַת מִן מִלְכָא, אִשֶּׁת אָבִיךָ אֶתְקַרֵּי: אֲנִתּוּ הִיא דְּמִלְכָא
 קְדִישָׁא לֹא אֶתְפַּטְרַת בְּתְרוּכִין מִנִּיהּ, אֲנִתְתִּיהּ הִיא וּדְאִי. כְּמָה
 דְּכַתִּיב, (ישעיה נ) כֹּה אָמַר יְיָ אֵי זֶה סֵפֶר כְּרִיתוֹת אִמְכֶם אֲשֶׁר
 שְׁלַחְתִּיהָ. אֵלֹא וּדְאִי אֲנִתּוּ הִיא דְּמִלְכָא, אֶף עַל גַּב דְּאֶתְגַּלִּיא.

וְהַפְּסוּק הַזֶּה הוּא כֶּן: אִשֶּׁת אָבִיךָ – לְמִדְּנוּ, כָּל
 זְמַן שֶׁהַגְּבִירָה נִמְצְאָת עִם הַמְּלֶךְ וְהִיא מִיִּנְיָקָה
 אוֹתָהּ, נִקְרָאת אִמְךָ. בְּעֵת שְׁגָלְתָהּ עִמְךָ
 וְהֶתְרַחַקָה מִן הַמְּלֶךְ, הִיא נִקְרָאת אִשֶּׁת אָבִיךָ.
 אִשֶּׁת הַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ לֹא נִפְטָרַת בְּגִירוּשִׁין מִמּוֹנֹו,
 הִיא וּדְאִי אִשֶּׁתּוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שם נ) כֹּה אָמַר ה'

אִי זֶה סֵפֶר כְּרִיתוֹת אִמְכֶם אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיהָ. אֶלֶּא
וְדַאי שְׁהִיא אִשְׁתַּת הַמְּלֶכָה, אֶף עַל גַּב שְׁגָלָתָהּ.

וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם

וְעַל דָּא פְּקִיד עָלָה תְּרִי זְמַנִּי, כִּד יִתְבָּא בְּמִלְכָּא בְּזוּוּגָא חַד,
וְאִתְקְרִי אִמְךָ, דְּכָתִיב עֲרוֹת אִמְךָ לֹא תִגְלֶה, לֹא תִעֲבִיד
דִּיתְרַחֲקוֹן דָּא מִן דָּא, וְתִשְׁתַּלַּח עַל חוּבְךָ, כְּמָה דְּכָתִיב, (ישעיה ב)
וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם. וְחַד, כִּד הִיא בְּגָלוּתָא עִמְךָ, וְאִתְגַּלְיִיא
מִהִיכְלָא דְּמִלְכָּא, וְאִתְקְרִי אִנְתּוּ דְּמִלְכָּא. אֶף עַל גַּב דְּאִתְרַחֲקַת
מִנִּיהָ לֹא תִעֲבִיד בְּגִין דְּתַעֲדִי מִבִּינְךָ, וְיִשְׁלִטוּן בְּךָ שְׁנֹאךָ, וְלֹא
תִסְתַּמֵּר עֲלֶיךָ בְּגָלוּתָא. הֵדָּא הוּא דְּכָתִיב עֲרוֹת אִשְׁתַּת אֲבִיךָ לֹא
תִגְלֶה. מֵאִי טַעְמָא. בְּגִין כִּי עֲרוֹת אֲבִיךָ הוּא. אֶף עַל גַּב
דְּאִתְרַחֲקַת מִן מִלְכָּא, אִשְׁגַּחוּתָא דְּמִלְכָּא בְּהָ תְּדִירָא, וּבְעֵיא
לְאִסְתַּמְרָא לְקַבְלָה יְתִירָא, וְלֹא תִיחֻוב לְגַבְהָ.

וְלִכּוֹן צְוָה עָלֶיהָ פְּעֵמִים - כְּשִׁישְׁבָה עִם הַמְּלֶכָה
בְּזוּוּג אַחַד, וְנִקְרְאָת אִמְךָ, שְׁכָתוּב עֲרוֹת אִמְךָ
לֹא תִגְלֶה, אֵל תַּעֲשֶׂה שִׁיתְרַחֲקוּ זֶה מִזֶּה וְתִשְׁלַח
עַל חֲטָאךָ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה
אִמְכֶם. וְאַחַד כְּשִׁהִיא בְּגָלוּתָא עִמְךָ וְגָלְתָהּ
מִהִיכְלָא הַמְּלֶכָה, וְנִקְרְאָת אִשְׁתַּת הַמְּלֶכָה. אֶף עַל גַּב
שִׁתְרַחֲקָה מִמֶּנּוּ, אֵל תַּעֲשֶׂה כְּדִי שְׁתַּזוּז מִבִּינְךָ
וְיִשְׁלִטוּ בְּךָ שׁוֹנְאִיךָ, וְלֹא תִשְׁמַר עָלֶיךָ בְּגָלוּתָא.

זְהוּ שְׁפָתוֹב עֵרוֹת אִשְׁת אָבִיךָ לֹא תִגְלֶהּ. מָה
הַטַּעַם? מִשּׁוּם כִּי עֵרוֹת אָבִיךָ הוּא. אִף עַל גַּב
שֶׁהִתְרַחֲקָה מִן הַמֶּלֶךְ, בָּהּ הַשְּׁגַחַת הַמֶּלֶךְ תִּמְיֵד,
וְצָרִיךְ לְהַשְׁמֹר כַּנְּגֻדָּה יוֹתֵר וְלֹא תַחַטָּא אֵלֶיהָ.

הַשְּׂכִינָה שֶׁנִּמְצְאָת עִם יִשְׂרָאֵל, וְכֹל שֶׁכֵּן בַּגְּלוּת, לְהִגֵּן עֲלֵיהֶם
תְּמִיד

רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח, (דְּבָרִים כג) כִּי יִי אֱלֹהֶיךָ מִתְּהַלֵּךְ בְּקָרֵב מִחֲנֹךְ
לְהַצִּילְךָ וְגו'. כִּי יִי אֱלֹהֶיךָ: דָּא שְׂכִינְתָא, דְּאִשְׁתְּכַחַת בְּהוּ
בְּיִשְׂרָאֵל, וְכֹל שֶׁכֵּן בַּגְּלוּתָא, לְאַגְנָא עֲלֵיהוּ תִדְיָרָא מְכַל סְטָרִין,
וּמְכַל שְׂאָר עַמִּין, דְּלֹא יִשְׁיַצּוּן לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח, (דְּבָרִים כג) כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ מִתְּהַלֵּךְ
בְּקָרֵב מִחֲנֹךְ לְהַצִּילְךָ וְגו'. כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ - זֶה
הַשְּׂכִינָה שֶׁנִּמְצְאָת עִם יִשְׂרָאֵל, וְכֹל שֶׁכֵּן בַּגְּלוּת,
לְהִגֵּן עֲלֵיהֶם תְּמִיד מְכַל הַצְּדָדִים וּמְכַל שְׂאָר
הָעַמִּים כִּדְרֵי שְׁלֹא יִשְׁמִידוּ אֶת יִשְׂרָאֵל.

וּכְשֶׁהֵם שָׁבִים אֵלֶיהָ, הִיא מִשְׁפַּרְת הַכַּח וְהַתְּקָף שֶׁל שׁוֹנְאֵי
יִשְׂרָאֵל

דִּתְנִיָּא, לֹא יִכְלִין (דף ע"ה ע"ב) שְׁנֵאִיהוּן דְּיִשְׂרָאֵל לְאַבְאָשָׁא
לְהוּ, עַד דְּיִשְׂרָאֵל מַחְלִישִׁין חִילָא דְּשְׂכִינְתָא מְקַמֵּי רַבְרָבִי מְמַנָּן

דְּשָׂאָר עֲמִין. כְּדִין יְכַלִּין לְהוֹן שְׁנֵאִיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, וְשִׁלְטִין עַלְיֵיהוּ, וְגִזְרִין עַלְיֵיהוּ כַּמָּה גִזְרִין בִּישִׁין. וְכַד אֵינוֹן תִּיבִין לְקַבְּלָהּ, הִיא מִתְבַּרַת חֵילָא וְתוֹקְפָא דְכָל אֵינוֹן מְמַנְן רַבְרַבִּין, וְתַבְרַת חֵילָא וְתוֹקְפָא דְשְׁנֵאִיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, וְאִתְפָּרְעָא לְהוּ מִכְּלָא.

שְׁלַמְדָּנוּ, לֹא יְכוּלִים שׁוֹנְאֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְהִזִּיק לָהֶם עַד שִׁישְׂרָאֵל מִחֲלִישִׁים כַּח הַשְּׂכִינָה מִלְּפָנַי גְּדוּלֵי הַמְּמַנִּים שֶׁל שְׂאָר הָעַמִּים, וְאִזּוּ יְכוּלִים לָהֶם שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל וְשׁוֹלְטִים עַלְיֵיהֶם וְגִזְרִים עַלְיֵיהֶם כַּמָּה גִזְרֹת רָעוֹת. וְכַשֶּׁהֵם שְׁבִים אֵלֶיהָ, הִיא מְשַׁבֶּרֶת הַכַּח וְהַתְּקוּף שֶׁל שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל וְנִפְרַעַת לָהֶם מִן הַכָּל.

וְהָיָה מִחֲנִיךְ קָדוֹשׁ

וְעַל דָּא וְהָיָה מִחֲנִיךְ קָדוֹשׁ, דְּבַעֲי בַר גֵּשׁ דְּלֹא יִסְתָּאב בְּחֻבּוּי, וַיַּעֲבֵר עַל פִּתְגָמֵי אוֹרִייתָא. דָּאִי עֶבֶד הֵכִי, מִסְּאָבִין לִיה, כַּמָּה דְכִתִּיב וְנִטְמַתֶּם בָּם, בְּלֹא א'. וְתֵאנָא, מָאֲתָן וְתִמְנִיא וְאַרְבָּעִין שְׁיִיפִין בְּגוּפָא, וְכִלְהוּ אִסְתָּאבֹן, כַּד אִיהוּ אִסְתָּאב. כְּלוּמַר, כַּד בָּעִי לְאִסְתָּאבָא.

וְעַל כֵּן וְהָיָה מִחֲנִיךְ קָדוֹשׁ, שְׁעָרֶיךָ אָדָם שֶׁלֹּא יִטְמָא בַּחֲטָאֵיו וַיַּעֲבֵר עַל דְּבָרֵי תוֹרָה. שְׂאָם הוּא עוֹשֶׂה כֶּף, מִטְמָאִים אוֹתוֹ, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב

וְנִטְמַתֶּם בָּם, בְּלִי א'. וְלִמְדֵנוּ, מֵאֲתִים אֲרַבְעִים
 וְשִׁמוּנָה אֵיבָרִים בַּגּוֹף, וְכֻלָּם נִטְמָאִים כְּשֶׁהוּא
 נִטְמָא. כְּלוּמַר, כְּשֶׁהוּא רוֹצֵה לְהִטְמָא.

ועל דא, והיה מחניך קדוש. מאי מחניך, אלין אינון שייפי גופא.
 ולא יראה בך ערות דבר, מאי ערות דבר. עריותא נוכראה להאי
 (ס"א דהוי) דבר רמו, כמה דאוקימנא. דאי הכי, ושב מאחריך ודאי.
 ועל דא ערות אשת אביך לא תגלה. מאי טעמא. בגין דכתיב
 ערות אביך הוא, כמה דאוקימנא.

ועל כן והיה מחניך קדוש. מה זה מחניך? אלו
 הם איברי הגוף. ולא יראה בך ערות דבר, מה
 זה ערות דבר? ערוה נכריה שזיה (שהוא) דבר רמו,
 לדבר הזה, כמו שבארנו. שאם כן, ושב
 מאחריך ודאי. ועל כן ערות אשת אביך לא
 תגלה. מה הטעם? משום שכתוב ערות אביך
 הוא, כמו שבארנו.

על שלשה דברים מתעכבים ישראל בגלות

תאנא, על ג' מלין מתעכבין ישראל בגלותא. על דעבדין קלנא
 בשכינתא בגלותא. ומהדרי אנפיהו מן שכינתא, ועל דמסאבי
 גרמיהו קמי שכינתא. וכלהו אוקימנא במתניתא דילן.

לְמִדְנֹה, עַל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים מִתְּעַכְבִּים יִשְׂרָאֵל
 בְּגָלוֹת: עַל שְׁעוֹשִׁים קִלּוֹן בַּשְּׂכִינָה בְּגָלוֹת,
 וּמְחִזִּירִים פְּנֵיהֶם מִהַשְּׂכִינָה, וְעַל שְׂמֻטְמוֹאִים אֶת
 עַצְמָם לְפָנֵי הַשְּׂכִינָה, וְאֶת כָּל־כָּל־בְּאֲרָנוֹ
 בְּמִשְׁנַתְנֹה.

רָאוּ אִישׁ אֶחָד שֶׁהָיָה בָּא עִם רֶשֶׁם אֶחָד בְּפָנָיו

רַבִּי אַבָּא, הָוָה אָזִיל לְקַפּוּטְקֵיָא, וְהָוָה עֲמִיָּה רַבִּי יוֹסִי. עַד דִּהְוּוּ
 אָזְלִי, חָמוּ חַד בַּר גַּשׁ, דִּהְוָה אֶתִּי, וְרִשִּׁמָּא חַד בְּאַנְפוּי. אָמַר רַבִּי
 אַבָּא, נִסְטִי מֵהָאִי אֹרְחָא, דִּהָא אַנְפוּי דְדִין אֶסְהִידוּ עָלֵיהּ, דְעֵבֵר
 בְּעַרְיִיתָא דְאֹרְיִיתָא, בְּגִינֵי כֶּךָ אֶתְרָשִׁים בְּאַנְפוּי. אָמַר לֵיהּ רַבִּי
 יוֹסִי, אִי הָאִי רִשִּׁמָּא הָוָה לֵיהּ כַּד הָוָה יְנוּקָא, מֵאִי עַרְיִיתָא
 אֶשְׁתַּכַּח בֵּיהּ. אָמַר לֵיהּ, אָנָּא חֲמִינָא בְּאַנְפוּי, דְאֶסְהִידוּ בְּעַרְיִיתָא
 דְאֹרְיִיתָא.

רַבִּי אַבָּא הָיָה הוֹלֵךְ לְקַפּוּטְקֵיָא, וְהָיָה עִמּוֹ רַבִּי
 יוֹסִי. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, רָאוּ אִישׁ אֶחָד שֶׁהָיָה
 בָּא עִם רֶשֶׁם אֶחָד בְּפָנָיו. אָמַר רַבִּי אַבָּא, נִסְטָה
 מִהֶדְרֵךְ הַזֶּה, שֶׁהָרִי פָּנָיו שֶׁל זֶה מְעִידִים עָלָיו
 שֶׁעֵבֵר עַל עֶרְוָה שֶׁל הַתּוֹרָה, כִּי כֶּךָ רִשּׁוּם
 בְּפָנָיו. אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי, אִם הָרִשּׁוּם הַזֶּה הָיָה
 לוֹ בְּשֶׁהָיָה תִּינוּק, אִיזוֹ עֶרְוָה תִּמְצָא בּוֹ? אָמַר

לו, אָנִי רוֹאָה בְּפָנָיו שְׁמַעֲיִדִים עַל עֲרוּזָה שֶׁל
הַתּוֹרָה.

וְהַרְשָׁם הָזֶה הָיָה נִכְנָס לַמַּח

קָרָא לִיָּה רַבִּי אַבְא, אָמַר לִיָּה אֵימָא מְלָה, הָאִי רְשִׁימָא דְאַנְפִּךָ,
מָה הוּא. אָמַר לוֹן, בְּמִטּוֹתָא מְנַיִכוּ, לָא תַעְנָשׁוּ יִתִּיר לְהָהוּא בַר
נֶשׁ, דְּהָא חוּבוֹי קָא גְרָמוּ לִיָּה. אָמַר רַבִּי אַבְא מַהוּ. אָמַר לִיָּה,
יּוֹמָא חַד הוּינָא אֲזִיל בְּאַרְחָא אָנִי וְאַחַתִּי, שְׁרִינָא בְּחַד אוֹשְׁפִיזָא,
וְרוּינָא חֲמָרָא, וְכָל הָהוּא לִילִיָּא אֲחִידְנָא בְּאַחַתִּי. בְּצַפְרָא קִמְנָא,
וְאוֹשְׁפִיזָאִי קִטְט בְּחַד גְּבָרָא, עֵיילָנָא בִּינִיָּהוּ, וְקִטְרוּ לִי דָא מַהֲאִי
גִּיסָא, וְדָא מַהֲאִי גִיסָא, וְרְשִׁימָא דָא הָוָה עֵייל לְבִי מוֹחָא,
וְאַשְׁתּוּבְנָא עַל יְדָא דְחַד אַסְיָא דְאִית בְּגוֹנוֹן.

קָרָא לוֹ רַבִּי אַבְא, אָמַר לוֹ, אָמַר דְּבַרְךָ, הַרְשָׁם
הַזֶּה שְׁבַפְנִיךָ מָה זֶה? אָמַר לָהֶם, בְּבַקְשָׁה מִכֶּם,
אַל תַּעְנִישׁוּ יוֹתֵר אֶת אוֹתוֹ אָדָם, שְׁהֲרִי חֲטָאִיו
גְּרָמוּ לוֹ. אָמַר רַבִּי אַבְא, מַהוּ? אָמַר לוֹ, יוֹם
אֶחָד הָיִיתִי הוֹלֵךְ בְּדַרְךְ אָנִי וְאַחֹתִי, וְשָׁהִינוּ
בְּמַלּוֹן אֶחָד וְשָׁתִיתִי יַיִן, וְכָל אוֹתוֹ הַלֵּילָה
אַחֹתִי בְּאַחֹתִי. בְּבַקֵּר קִמְנוּ, וּבַעַל בֵּית הַמַּלּוֹן
הִתְקוּטְט עִם אִישׁ אֶחָד, וְנִכְנַסְתִּי בִּינֵיהֶם,
וְקִשְׁרוּ אוֹתִי זֶה מִצֵּד זֶה וְזֶה מִצֵּד זֶה, וְהַרְשָׁם

הִזָּה הָיָה נִכְנָס לַמּוֹחַ, וְנִצְלָתִי עַל יְדֵי רוֹפֵא אֶחָד
שֵׁישׁ בְּתוֹכֵנוּ.

מֵאוֹתָן דְּמַעוֹת רַחֲצֵתִי פָּנֵי

אָמַר לֵיהּ, מֵאֵן הוּא אֶסְיֵיא. אָמַר לֵיהּ, רַבִּי שְׁמֵלָאֵי הוּא. אָמַר
לֵיהּ מֵאֵי אֲסוּוֹתָא יָהֵב לָךְ. אָמַר לֵיהּ אֲסוּוֹתָא דְנִפְשָׁא. וּמַה־הוּא
יּוֹמָא אֲהֶדְרָנָא בְּתִשְׁבָּה. וּבְכָל יוֹמָא תְּזִינָא אֲנַפְּאֵי בְּחַד חִיזוּ,
וּבְכִינָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּהוּא רַבּוֹן עֲלָמִין עַל הַהוּא
חוּבָה. וּמֵאִינוֹן דְּמַעִין אֶסְחִינָא אֲנַפְּאֵי. אָמַר רַבִּי אַבָּא, אֵי לָאו
דְּאֲתַמְנַע מִנְךָ תִּשְׁבָּה, אַעֲבִרָנָא מֵאֲנַפְךָ הַהוּא רְשִׁימָא. אָבֵל
קָרִינָא עֲלֶיךָ, (ישעיהו ו) וְסָר עֲוֹנְךָ וְחֲטָאתְךָ תִּכּוּפֶר. אָמַר לֵיהּ, ג'
זְמַנִּין אֵימָא. אָמַר לֵיהּ ג' זְמַנִּין, וְאֲתַעֲבֵר רְשִׁימָא.

אָמַר לוֹ, מִי הָרוֹפֵא? אָמַר לוֹ, זֶה רַבִּי שְׁמֵלָאֵי.
אָמַר לוֹ, אֵיזוֹ רְפוּאָה נָתַן לָךְ? אָמַר לוֹ, רְפוּאָת
הַנֶּפֶשׁ. וּמֵאוֹתוֹ יוֹם חֲזַרְתִּי בְּתִשְׁבָּה. וּבְכָל יוֹם
אֲנִי רוּאָה אֶת פָּנֵי בְּמִרְאָה אַחַת, וְאֲנִי בּוֹכָה
לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא רַבּוֹן הָעוֹלָמִים,
עַל אוֹתוֹ הַחֲטָא, וּמֵאוֹתָן דְּמַעוֹת רַחֲצֵתִי פָּנֵי.
אָמַר רַבִּי אַבָּא, אִם לֹא שְׁנַמְנַעָה מִמֶּךָ תִּשְׁבָּה,
הָיִיתִי מַעֲבִיר מִפְּנֶיךָ אֶת אוֹתוֹ הַרְשָׁם, אָבֵל אֲנִי
קוּרָא עֲלֶיךָ, (ישעיהו ו) וְסָר עֲוֹנְךָ וְחֲטָאתְךָ תִּכּוּפֶר.

אָמַר לוֹ, אָמַר שְׁלֹשׁ פְּעָמַיִם. אָמַר לוֹ שְׁלֹשׁ
פְּעָמַיִם וְהָרַשְׁם עֵבֶר.

וַדַּאי שְׁהַשֵּׁם גּוֹרֵם שְׁאַלְקִיךָ סִיעַ לְךָ וְהָיָה בְּעֶזְרְךָ

אָמַר רַבִּי אַבְא, וַדַּאי מְאֹרְךָ הָא בְּעָא לְאֵעְבְּרָא מִנְךָ, דְּוַדַּאי
בְּתַשׁוּבָה אֲשַׁתְּכַחַת. אָמַר לִיה, נְדַרְנָא מַהֲאִי יוֹמָא לְאֵתְעַסְקָא
בְּאוֹרְכֵיִתָּא יִמְמָא וְלִילֵיא. אָמַר לִיה, מַה שְׂמִיךָ. אָמַר לִיה אֶלְעֶזֶר.
אָמַר לִיה אֵל עֶזֶר, וַדַּאי שְׂמָא גָרִים, דְּאֶלְהֶךָ סִיעֶךָ, וְהוּהוּ
בְּסִיעֶךָ, שְׁדַרְיָה רַבִּי אַבְא וּבְרַכְיָה.

אָמַר רַבִּי אַבְא, וַדַּאי אֲדוֹנָךְ רְצָה לְהַעֲבִירוּ
מִמְּךָ, שְׁוַדַּאי נִמְצְאָתָּ בְּתַשׁוּבָה. אָמַר לוֹ, נְדַרְתִּי
מִהַיּוֹם הַזֶּה לְעֶסֶק בְּתוֹרָה יוֹמִים וְלִילָה. אָמַר
לוֹ, מַה שְׂמִיךָ? אָמַר לוֹ, אֶלְעֶזֶר. אָמַר לוֹ, אֵל
עֶזֶר, וַדַּאי שְׁהַשֵּׁם גּוֹרֵם שְׁאַלְקִיךָ סִיעַ לְךָ וְהָיָה
בְּעֶזְרְךָ. שְׁלַח אוֹתוֹ רַבִּי אַבְא וּבְרַךְ אוֹתוֹ.

מִי מַעֲכָב אוֹתָם לְדַעַת? טַפְּשׁוֹתָם, כִּי לֹא עוֹסְקִים בְּתוֹרָה

לְזַמְנָא אַחְרָא, הוּהוּ רַבִּי אַבְא אֲזִיל לְגַבִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן, עָאֵל
בְּמַאתִיָּה, אֲשַׁכְּחִיָּה דְהוּהוּ יְתִיב וְדַרְיָשׁ, (תהלים צב) אִישׁ בְּעַר לֹא יִדַע

וְכִסִּיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת. אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע וְגו', כַּמָּה טַפְשִׁין
 אֵינּוּן בְּנֵי עֲלָמָא, דְּלֹא מִשְׁגִּיחִין וְלֹא יֵדְעִין וְלֹא מִסְתַּכְּלִין לְמַנְדַּע
 אֹרְחֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עַל מַה קִּיַּמִּין בְּעֲלָמָא. מֵאֵן מְעַכְב
 לְהוּ לְמַנְדַּע, טַפְשׁוּתָא דְלְהוֹן. בְּגִין דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִי בְּאֹרְיִיתָא,
 דְּאֵילוּ הוּוּ מִשְׁתַּדְּלִי בְּאֹרְיִיתָא יִנְדַּעוֹן אֹרְחֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא.

בְּפַעַם אַחֲרַת הָיָה רַבִּי אַבָּא הוֹלֵךְ אֶל רַבִּי
 שְׂמִיעוֹן, נִכְנַס לְעִירוֹ, מָצָא אוֹתוֹ שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב
 וְדוֹרֵשׁ (תהלים עב) אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע וְכִסִּיל לֹא יָבִין
 אֶת זֹאת. אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע וְגו', כַּמָּה טַפְשִׁים
 אוֹתָם בְּנֵי הָעוֹלָם שְׁלֹא מִשְׁגִּיחִים וְלֹא יוֹדְעִים
 וְלֹא מִסְתַּכְּלִים לְדַעַת אֶת דְּרָכֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא עַל מַה הֵם עוֹמְדִים בְּעוֹלָם, מִי מְעַכְב
 אוֹתָם לְדַעַת? טַפְשׁוּתָם, כִּי לֹא עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה.
 שְׂאֵלוּ עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה, הָיוּ יוֹדְעִים אֶת דְּרָכֵי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

שְׂיֵהִיו עֶפֶר תַּחַת רַגְלֵי הַצַּדִּיקִים

וְכִסִּיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת, דְּלֹא מִסְתַּכֵּל וְלֹא יֵדַע (דף ע"ו ע"א) גִּימוּסֵי
 דְּזֹאת בְּעֵלְמָא. (דאף על גב) דְּדָאִין עֲלָמָא בְּדִינֵי וְחִמָּאן לְדִינֵי דְהָאִי
 זֹאת, דְּמִטָּאן עַל בְּנֵי נִשְׂא דְאִינוּן זְכָאִין, וְלֹא מִטָּאן עַל רְשִׁיעֵינָא
 חִיִּיבִין, דְּעִבְרִין עַל פְּתַגְמֵי אֹרְיִיתָא, דְּכַתִּיב, (תהלים צב) בְּפָרוּחַ
 רְשָׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׂב וְגו'. דְּהָאִי עֲלָמָא יִרְתִּין לִיה בְּכָל סְטְרוֹי, וְדִינִין
 לֹא מִטָּוֶן עֲלוֹי בְּהָאִי עֲלָמָא. וְאַלְמֵלֵא דְדוֹד מְלָכָא אֹדְעִיָה
 בְּסוּפִיָה דְקָרָא, לֹא יֵדְעִינָן, דְּכַתִּיב לְהַשְׁמֵדֵם עַדִּי עַד, לְשִׁיזְעָאָה
 לְהוֹן מִהֵוּא עֲלָמָא, וְלִמְהוֹי עֲפָרָא תַּחֲוֹת רַגְלֵיהוֹן דְּצַדִּיקֵינָא,
 דְּכַתִּיב, (מלאכי ג) וְעִסוֹתֶם רְשָׁעִים כִּי יִהְיוּ אֶפְרַת תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם.

וְכִסִּיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת, שְׁלֹא מִתְבּוֹנֵן וְלֹא
 יוֹדֵעַ הַהֲנֵהגוֹת שֶׁל זֹאת בְּעוֹלָם. (שאף על גב) שְׁדוֹן
 אֶת הָעוֹלָם בְּדִינֵי וְרוּאִים אֶת דִּינֵיהָ שֶׁל זֹאת
 הַזֶּה שְׂמֹגִיעִים לְבְנֵי אָדָם שֶׁהֵם צְדִיקִים, וְלֹא
 מִגִּיעִים עַל הַרְשָׁעִים הַחֲיִבִים שְׁעוֹבְרִים עַל
 דְּבָרֵי הַתּוֹרָה, שְׁכַתוּב בְּפָרוּחַ רְשָׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׂב
 וְגו'. שְׁאֵת הָעוֹלָם הַזֶּה הֵם יוֹרְשִׁים אוֹתוֹ בְּכָל
 צְדָדִיו, וְהַדִּינִים לֹא מִגִּיעִים אֵלֵיהֶם בְּעוֹלָם
 הַזֶּה. וְאַלְמֵלֵא שְׁדוֹד הַמְּלֹךְ הוֹדִיעַ אוֹתוֹ בְּסוּף
 הַכְּתוּב, לֹא הֵינֵנו יוֹדְעִים, שְׁכַתוּב לְהַשְׁמֵדֵם
 עַדִּי עַד, לְהַשְׁמִידֵם מֵאוֹתוֹ הָעוֹלָם, וְשִׁיִּהְיוּ עֶפְרַת
 תַּחַת רַגְלֵי הַצְּדִיקִים, שְׁכַתוּב (מלאכי ג) וְעִסוֹתֶם
 רְשָׁעִים כִּי יִהְיוּ אֶפְרַת תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם.

אֲשֵׁרֵי חֶלְקוֹ שֶׁל אָדָם שְׁמֻשְׁתֵּי־דָל בַּתּוֹרָה לְדַעַת אֶת דַּרְכֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

תו פתח ואמר, (איוב טז) וַיִּקָּם בִּי כַחֲשֵׁי בְּפָנַי יַעֲנֶה. במאי קא מיירי. אלא, זכאה חולקיה דבר נש דאשתדל באורייתא, למנדע אורחוי דקודשא בריך הוא. דכל מאן דאשתדל באורייתא, כאלו אשתדל בשמיה ממש. מה שמיה דקודשא בריך הוא עביד נימוסין. אוף אורייתא הכי גמי. תא תזי, האי מאן דעבר על פתגמי אורייתא, אורייתא סלקא ונחתא ועבדא ביה בבר נש רשימין באנפוי, בגין דיסתכלון ביה עלאי ותתאי, וכלהו אושדן לוטין על רישיה.

עוד פתח ואמר, (איוב טז) וַיִּקָּם בִּי כַחֲשֵׁי בְּפָנַי יַעֲנֶה. במה מדבר? אלא אשרי חלקו של אדם שמשתדל בתורה לדעת את דרכי הקדוש ברוך הוא. שכל מי שמשתדל בתורה, כאלו השתדל בשמו ממש. מה שמו של הקדוש ברוך הוא עושה הנהגות, אף התורה גם כן. בא וראה, מי שעובר על דברי תורה, התורה עולה ויורדת ועושה באדם רשומים בפניו, כדי שישתכלו בו עליונים ותחתונים, וכלם שופכים קללות על ראשו.

עיני ה' שהולכים ומשוטטים בעולם לדעת את דרכי בני אדם

וְתֵאנָא, כָּל אֵינֹן עֵינֵי יִי, דְּאִזְלִין וְשִׂאטִין בְּעֵלְמָא לְמַנְדַּע
 אֹרְחֵי דְבְנֵי נְשָׂא, כְּלָהוֹן זְקָפִין עֵינֵינִי, וּמְסַתְּכְלִין בְּאַנְפּוּי דֵּהָהוּא
 בַּר נֶשׁ, וְחֵמָאן לָהּ, וְכִלְהוּ פְתַחִין עֲלֵיהּ וּוֵי וּוֵי. וּוֵי לֵיהּ בְּהַאי
 עֵלְמָא, וּוֵי לֵיהּ בְּעֵלְמָא דְאָתִי. אֶסְתְּלֶקוּ מִסּוּחְרַגְיָה דְפִלְגְיָא, דֵּהָא
 סְהֵדוּתָא בְּאַנְפּוּי, וְרוּחָא דְמִסְאַבָּא שְׂרָיָא עֲלוּי. וְכָל אֵינֹן יוֹמִין
 דְּאֶשְׁתַּכַּח רְשִׁימוּ בְּאַנְפּוּי לְסְהֵדוּתָא, אִי אֹלִיד בַּר, אֶשְׁלִיף לֵיהּ
 רוּחָא מִסְטָרָא דְמִסְאַבָּא. וְאִלִּין אֵינֹן חֵיבֵי דְרָא, תְּקִיפֵי אַנְפִּין,
 דְּמֵאֲרִיהוֹן שְׂבִיק לָהוֹן בְּהַאי עֵלְמָא, לְשִׁיזְצָאָה לָהּ בְּעֵלְמָא דְאָתִי.

וְלְמַדְנֹה, כָּל אוֹתָם עֵינֵי ה' שְׁהוֹלְכִים וּמְשׁוֹטְטִים
 בְּעוֹלָם לְדַעַת אֶת דְּרָכֵי בְנֵי אָדָם, כֵּלָם זֹקְפִים
 עֵינֵים וּמְסַתְּכָלִים בְּפָנֵי אוֹתוֹ הָאִישׁ, וְרוּאִים
 אוֹתָם, וְכֵלָם פּוֹתְחִים עָלָיו: וַי וַי. אוֹי לוֹ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאוֹי לוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא. הִסְתַּלְּקוּ
 מִסְבִּיב לְפָלוּזֵי, שְׁהֲרֵי עֵדוּת בְּפָנָיו, וְרוּחַ טְמֵאָה
 שׁוֹרָה עָלָיו. וְכָל אוֹתָם יָמִים שֶׁנִּמְצָא רֶשֶׁם
 בְּפָנָיו לְעֵדוּת, אִם מוֹלִיד בֶּן, הוּא שׁוֹלֵף לוֹ רוּחַ
 מִצַּד הַטְּמֵאָה, וְאֵלּוּ הֵם הַרְשָׁעִים שֶׁל הַדּוֹר, עֵזִי
 הַפָּנִים, שֶׁרְבוּנָם עוֹזֵב אוֹתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה
 לְהַשְׁמִידֵם לְעוֹלָם הַבָּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹשֵׁף עָלָיו חוּט אֶחָד שֶׁל חֶסֶד וְנִרְשָׁם לוֹ

בְּפָנָיו

תְּגִינֶנּוּ, הַאִי צְדִיקָא וְכָאָה דְאִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא יִמְמָא וְלִילֵיא,
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשִׁיךְ עֲלֵיהּ חַד חוּטָא דְחֶסֶד, וְאִתְרָשִׁים לִיה
 בְּאַנְפוּי, וּמַהֲהוּא רְשִׁימָא דְחֲלִי עֲלָאי וְתַתְּאִי. הַכִּי גַמִּי מֵאֵן דְעֵבֵר
 עַל פְּתַגְמֵי אוֹרֵייתָא, מִשְׁכָּאֵן עֲלֵיהּ רוּחָא דְמִסְאָבָא, וְאִתְרָשִׁים
 לִיה בְּאַנְפוּי, וּמִנִּיהּ עֲרָקִין עֲלָאי וְתַתְּאִי. וְכֹלָא מְכָרְזֵי עֲלֵיהּ,
 אִסְתַּלְקוּ מִסְחָרְגִיָּה דְפִלְגֵיא, דְעֵבֵר עַל פְּתַגְמֵי אוֹרֵייתָא, וְעַל
 פְּקוּדֵי דְמֵאֲרִיָּה, וְוִי לִיה, וְוִי לְנַפְשֵׁיהּ. הַאִי אֲשֶׁלִּיף רוּחָא
 דְמִסְאָבָא, דְאִשְׁתַּכַּח עִמִּיהּ, וְאוֹרִית לִיה לְבָרִיָּה, וְהַאִי הוּא
 דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לִית לִיה בֵּיה חוּלְקָא, וְשָׁבִיק לִיה, לְשִׁיצָאָה
 לִיה לְעֵלְמָא דְאִתִּי.

שְׁנִינּוּ, הַצְדִּיק הַזֶּכֶּאִי הַזֶּה שְׁמִשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה
 יוֹמָם וְלַיְלָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹשֵׁף עָלָיו חוּט
 אַחַד שֶׁל חֶסֶד וְנִרְשָׁם לוֹ בְּפָנָיו, וּמֵאוֹתוֹ רִשָּׁם
 פּוֹחָדִים עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. כִּן גַּם מִי שֶׁעוֹבֵר
 עַל דְּבָרֵי תוֹרָה, מוֹשֵׁכִים עָלָיו רוּחַ טְמֵאָה
 וְנִרְשָׁם לוֹ בְּפָנָיו, וּמִמֶּנּוּ בּוֹרְחִים עֲלִיוֹנִים
 וְתַחְתּוֹנִים. וְכֹלָם מְכָרִיזִים עָלָיו: הַסְתַּלְקוּ
 מִסְבִּיב לְפָלוּגֵי, שְׁעֵבֵר עַל דְּבָרֵי תוֹרָה וְעַל
 מִצְוֹת רַבּוֹנוֹ. אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ! הֲרִי שְׁלַף
 רוּחַ טְמֵאָה שְׁנַמְצֵאת עִמּוֹ וְהוֹרִישָׁה לְבָנוֹ, וְזֵהוּ
 שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵין לוֹ בּוֹ חֶלֶק, וְעוֹזֵב אוֹתוֹ
 לְהַשְׁמִידוֹ לְעוֹלָם הַבָּא.

שְׁהָרִי אֵין דְּבַר שְׁעוּמַד לְפָנֵי תְּשׁוּבָה

אָמַר לִיה רַבִּי אַבָּא, שְׁפִיר קְאָמְרַת, מְנָא לָךְ הָאִי. אָמַר לִיה הֲכִי אֹלִיפְנָא. וְאֹלִיפְנָא, דְּהָאִי יְרוּתָא בִישָׂא, אַחְסִינוּן כְּלָהוּ בְּנוֹי, אִי לָא יְתוּבוּן, דְּהָא לִית מְלָה קְיַימָא קָמִי תְּשׁוּבָה. וְאָנָּא הֲכִי אֹלִיפְנָא, דְּאָסוּוּתָא דָּא יְהִבוּ לִי זְמָנָא חֲדָא, דְּהוּינָא רְשִׁים בְּאַנְפָּאִי, וְיוּמָא חַד הוּינָא אֲזִיל בְּאוּרְחָא, וְאֶעְרַעְנָא בְּחַד זַכָּאָה, וְעַל יְדוּי אַתְעֵבֵר מְנָאִי הַהוּא רְשִׁימָא. אָמַר לִי, מַה שְׂמָךְ. אָמַר לִיה אֶלְעֶזֶר, וְקָרִי עָלִי אֶלְעֶזֶר אַחְרָא. אָמַר לִיה, בְּרִיךְ רַחֲמֵנָא, דְּחִמֵּינָא לָךְ, וְזַכִּינָא לְמַחְמִי לָךְ בְּהָאִי. וְזַכָּאָה חוּלְקֵךְ בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי, (אמר ליה) אָנָּא הוּא דְאֶעְרַעְנָא לָךְ.

אָמַר לוֹ רַבִּי אַבָּא, יְפָה אָמְרַתְּ, אֲבָל מַנִּין לָךְ אֶת זֶה? אָמַר לוֹ, כֶּף לְמִדְתִּי, וְלְמִדְתִּי שְׁהִירְשָׁה הָרַעָה הַזֹּו יוֹרְשִׁים כָּל בְּנָיו, אִם לֹא שִׁישׁוּבוּ, שְׁהָרִי אֵין דְּבַר שְׁעוּמַד לְפָנֵי תְּשׁוּבָה. וְאֲנִי כֶּף לְמִדְתִּי, שְׂרַפּוּאָה זֹו נָתַנּוּ לִי פַעַם אַחַת, שְׁהִייתִי רְשׁוּם בְּפָנֵי, וְיִזִּם אַחַד הָיִיתִי הוּלָךְ בְּדַרְךָ וּפְגַשְׁתִּי צַדִּיק אַחַד, וְעַל יְדוּ עֵבֵר מִמְּנוּ אוֹתוֹ הָרְשָׁם. אָמַר לִי, מַה שְׂמָךְ? אָמַר לִי, לֹא בְּרוּךְ אֶלְעֶזֶר, וְקָרָא עָלִי אֶלְעֶזֶר אַחַר. אָמַר לוֹ, בְּרוּךְ הַרְחֵמוֹן שְׂרַאִיתִי אוֹתְךָ וְזַכִּיתִי לְרְאוּתְךָ בְּזֶה.

אֲשֶׁרִי חָלַקְךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. (אמר לו,)
אֲנִי הוּא שְׁפַגְשְׁתִּי בְךָ.

היא נקראת בת שבע אם שלמה

אשת־טח קמיה, אייתיה לבייתה, אתקין קמיה קורטיסא (ס"א טרכוסא)
(טרטיסאי) דנהמא, ובשרא דעגלא תליתאה. בתר דאכלו, אמר ליה
ההוא גברא, רבי, אימא לי חד מלה, חדא תורתא סומקא אית
לי, אימא דעגלא דבישרא דא דאכילנא, ויומא חד עד לא
אתעברת ואולידת, אזילנא בתראה למרעא למדברא, עד
דדברנא לה אעבר קמאי חד גברא, אמר ליה, מה שמה דתורתא
דא. אמיןא, מן יומא דאתיילידת לא קרינא לה בשמא. אמר
ליה, בת שבע אם שלמה אתקרי, אי תזכה לכפרה. ואנא בעוד
דאהדרנא רישאי, לא חמינא ליה, וחייכנא מההוא מלה. (דף ע"ו ע"ב)

השת־טח לפניו והביאו לבייתו. התקין לפניו
חלת (טרכוסא) לחם ובשר של עגלה משלשת. אחר
שאכלו, אמר לו אותו האיש: רבי, אמר לי
דבר אחד, פרה אדמה יש לי, אמו של העגל
שאת בשרו זה עתה אכלנו, ויום אחד טרם
שהתעברה והולידה, הלכתי אחריה למרעה
במדבר, בעוד שאני מנהיג אותה עבר לפני
איש אחד, אמר לי, מה שמה של הפרה הזו?

אָמַרְתִּי, מִיּוֹם שְׁנוֹלְדָה לֹא קָרָאתִיָּה בְּשֵׁם. אָמַר
 לִי, הִיא נִקְרָאת בַּת שֶׁבַע אִם שְׁלֹמֹה, אִם תּוֹכַח
 לְכַפָּרָה. וְאֲנִי, בְּעוֹד שֶׁחֲזַרְתִּי אֶת רֵאשִׁי, לֹא
 רָאִיתִי אוֹתוֹ, וְצַחֲקֹתַי מֵאוֹתוֹ הִדְבַּר.

מִיּוֹם שֶׁנִּפְטַר מִכָּאן רַבִּי שְׁמֵלַאי, לֹא הָיָה אִישׁ שִׁיאִיר לְנוּ
 בַּתּוֹרָה כְּמוֹתוֹ

וְהִשְׁתָּא דְזַכִּינָא בְּאוֹרֵייתָא, אַתְּעַרְנָא עַל הַהִיא מְלָה, וּמִן יוֹמָא
 דְּאַתְפֹּטֵר רַבִּי שְׁמֵלַאי מִהֲכָא, לֹא הָוָה בַּר גִּשׁ דִּינְהִיר לָן
 בְּאוֹרֵייתָא כְּוֹתִיָּה. וְאַנָּא דְחִילָנָא לְמִימַר מְלָה דְּאוֹרֵייתָא דְלֹא
 אוֹלִיפְנָא. וּמְלָה דָּא דְאַסְתְּכִלָּנָא דְמְלָה דְחֲכַמְתָּא הִיא, וְלֹא
 יִדְעָנָא. אָמַר לִיָּה, וְדַאי מְלָה דְחֲכַמְתָּא הִיא, וּרְמִיזָא עֲלָאָה הִיא
 לְעִילָא וּלְתַתָּא.

וְעַכְשָׁו שְׁזַכִּינָא בַּתּוֹרָה, הִתְעוֹרְרְתִי עַל הַדְבָר
 הַהוּא, וּמִיּוֹם שֶׁנִּפְטַר מִכָּאן רַבִּי שְׁמֵלַאי, לֹא
 הָיָה אִישׁ שִׁיאִיר לְנוּ בַּתּוֹרָה כְּמוֹתוֹ, וְאֲנִי
 פְּחַדְתִּי לֹאמַר דְּבַר תּוֹרָה שְׁלֹא לְמִדְתִּי. וְהַדְבָר
 הַזֶּה שֶׁהִסְתַּכְּלַתִּי שְׁדַבֵּר חֲכָמָה הוּא, וְלֹא
 יִדְעֵתִי. אָמַר לוֹ, וְדַאי שְׁזַהֲוֵי דְבַר חֲכָמָה, וְרִמְזוּ
 עֲלִיּוֹן הוּא לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

הכל הוא סוד של חכמה

אבל תא חזי, בת שבע אתקרי ממש ברזא דחכמתא. בגין כך כתיב בה כלא בשבע. ז' פרות. ז' שרפות. ז' הזאות. ז' כבוסים. ז' טמאים. ז' טהורים. ז' כהנים. ומשה ואהרן בחושבנא דהא כתיב, וידבר יי' אל משה ואהרן וגו'. ושפיר קאמר ההוא גברא, דאמר בת שבע, וכלא רזא דחכמתא היא.

אבל בא ראה, בת שבע נקראת ממש בסוד החכמה, משום כך כתוב בה הכל בשבע: שבע פרות, שבע שרפות, שבע הזאות, שבעה כבוסים, שבעה טמאים, שבעה טהורים, שבעה כהנים. ומשה ואהרן בחשבון, שכתוב וידבר ה' אל משה ואהרן וגו'. ויפה אמר אותו האיש שאמר בת שבע, והכל הוא סוד של חכמה.

שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב אָמַר ה'

אמר ליה, בריך רחמנא דשמענא מלה דא. בריך הוא דהא אקדים לי שלם בקדמיתא, למזכי להאי. דכתיב (ישעיה נז) שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי'. אנא פד הוינא רחוק, קודשא בריך הוא אקדים לי שלם למהוי קרוב. קרא עליה רבי אבא, (שמואל א כה) אתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום.

אָמַר לוֹ, בְּרוּךְ הַרְחֵמוֹן שִׁשְׁמֹעֵתִי דְבַר זֶה, בְּרוּךְ
 הוּא, שֶׁהָרִי הַקָּדִים לִי שָׁלוֹם בְּרֵאשׁוֹנָה לְזָכוֹת
 לְזֶה, שְׁכָתוֹב (ישעיה נז) שָׁלוֹם שָׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב
 אָמַר ה'. כְּשֶׁאֲנִי הֵייתִי רַחוּק, הַקָּדִים לִי הִקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שָׁלוֹם לְהִיּוֹת קְרוֹב. קָרָא עָלָיו רַבִּי
 אַבְא, (שמואל א כה) אַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכָל
 אֲשֶׁר לְךָ שָׁלוֹם.

בוזוהר - ספר ויקרא - פרשת ויקרא (דף ט"ז ע"א)

אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם

(ויקרא ד) אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם. רבי אבא פתח (שיר
 השירים א) הגידה לי שאהבה נפשי וגו', אם לא תדעי לך היפה
 בנשים צאי לך וגו', הני קראי אוקמוה חבריאי במשה, בשעתא
 דהוה סליק מעלמא, דאמר (במדבר כז) יפקוד יי' אלהי הרוחות לכל
 בשר וגו', אשר יצא לפניהם וגו', ותנינן דעל גלותא אתמר.

אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם. רבי
 אבא פתח, (שירא) הגידה לי שאהבה נפשי וגו',
 אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך וגו'. את
 הפסוקים הללו בארו החברים במשה בשעה
 שהיה עולה מן העולם, שאמר (במדבר כז) יפקוד ה'

אֱלֹהֵי הַרוּחַת לְכֹל בֶּשֶׂר וְגוֹי, אֲשֶׁר יֵצֵא לְפָנֵיהֶם
וְגוֹי. וְשָׁנִינוּ שֶׁזֶה נֶאֱמַר עַל הַגְּלוּת.

הַגִּידָה לִי שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי

ותא חזי, הני קראי כנסת ישראל אמרן למלכא קדישא. הגידה
לי שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי, כְּמָה דְאֵתְ אָמַר (שיר השירים ג) אֵת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי
רְאִיתָם. וְלִמְלֶכָא קַדִּישָׁא אֲתָמַר, אֲנִתְ שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי אֵיכָה תִרְעָה.

ובא ראה, הפסוקים הללו אמרה אותם כנסת
ישראל למלך הקדוש. הגידה לי שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שיר ג) אֵת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי רְאִיתָם.
וְלִמְלֶכָה הַקְּדוֹשׁ נֶאֱמַר, אֲתָה שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי אֵיכָה
תִרְעָה.

כָּל זְמַן שֶׁכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל נִמְצְאָת עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּבִיכּוֹל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁלְמוֹת

בספרא דרב המנונא סבא אמר, כָּל זְמַנָּא דְכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁתְכַח
בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּבִיכּוֹל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּשִׁלְמוֹ,
וְרַעֲי בְרַעוּתָא לִיהּ (ולאחרנין זון ליה) לְגַרְמִיָּה, מֵהֵוּא יְנִיקוּ דְחֻלְבָּא (ס"א

דַּאִימָא עֲלָאָה, וּמַהְהוּא יְנִיקוּ דְאִיהוּ יְנִיק, אֲשָׁקִי לְכָל שְׂאָר
 אַחְרָנִין, וְיְנִיק לֹון. וְאוּלִּיפְנָא דְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל זְמַנָּא דְכִנְסַת
 יִשְׂרָאֵל אֲשַׁתְּכַחַת בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּשִׁלְמוֹ, בְּחֻדְוָה, בְּרַכָּאן בִּיהַ שְׂרַיִן, וְנִפְקִין מִנִּיהַ לְכָל שְׂאָר
 אַחְרָנִין. וְכָל זְמַנָּא דְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁתְּכַחַת בִּיהַ בְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, כְּבִיכּוּל בְּרַכָּאן אַתְּמַנְעוּ מִנִּיהַ וּמְכָל שְׂאָר אַחְרָנִין.

בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא סָבָא אוֹמֵר, כָּל זְמַן
 שֶׁכִּנְסַת יִשְׂרָאֵל נִמְצְאָת עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 כְּבִיכּוּל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁלְמוֹת, וְרוּעָה
 בְּרַצוֹן אוֹתוֹ (וְאֵת הָאֲחֵרִים הוּא זוֹ) אֵת עֵצְמוֹ מֵאוֹתָהּ
 יְנִיקַת הַחֶלֶב (שֶׁל הַמֶּלֶךְ) שֶׁל הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, וּמֵאוֹתָהּ
 יְנִיקָה שֶׁהוּא יוֹנֵק, מִשְׁקָה אֵת כָּל שְׂאָר הָאֲחֵרִים
 וּמֵינִיק אוֹתָם. וְלִמְדַנּוּ שְׂאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל
 זְמַן שֶׁכִּנְסַת יִשְׂרָאֵל נִמְצְאָת עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁלְמוֹת, בְּשִׁמְחָה,
 שְׂרוּיּוֹת בּוֹ בְּרַכּוֹת וַיּוֹצְאוֹת מִמֶּנּוּ לְכָל שְׂאָר
 הָאֲחֵרִים, וְכָל זְמַן שֶׁאֵין כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל נִמְצְאָת
 עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּבִיכּוּל הַבְּרַכּוֹת נִמְנָעוֹת
 מִמֶּנּוּ וּמְכָל שְׂאָר הָאֲחֵרִים.

בְּכָל מָקוֹם שֶׁאֵין נִמְצְאִים זְכָר וּנְקֵבָה, אֵין בְּרַכּוֹת שׁוֹרוֹת עָלָיו

וְרָזָא דְמִלְתָּא, בְּכָל אַתְר דְּלֵא אֲשַׁתְּכַח דְּכַר וְנוֹקְבָא, בְּרַכָּאן לָא שְׂרָאן עֲלוּי, וְעַל דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גְעִי וּבְכִי, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (ירמיה כ"ה) שְׂאֵג יִשְׂאֵג עַל נְוָהוּ. וּמֵאִי אֹמַר, אוֹי שְׁהַחֲרַבְתִּי אֶת בֵּיתִי וְשִׁרְפְתִי אֶת הַיְכָלִי וְכוּ'.

וְסוּד הַדְּבָר - בְּכָל מְקוּם שְׂאִין נִמְצְאִים זְכָר וְנִקְבָּה, אִין בְּרָכוֹת שׁוּרוֹת עָלָיו, וְלָכֵן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹעֵה וּבּוֹכָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ירמיה כח) שְׂאֵג יִשְׂאֵג עַל נְוָהוּ. וּמָה הוּא אֹמֵר? אוֹי שְׁהַחֲרַבְתִּי אֶת בֵּיתִי וְשִׁרְפְתִי אֶת הַיְכָלִי וְכוּ'.

הַגִּידָה לִי שְׂאֵהָבָה נַפְשִׁי

וּבְשַׁעֲתָא (דף י"ז ע"ב) דְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל נִפְקַת בְּגְלוּתָא, אִמְרַת קַמִּיָּה, הַגִּידָה לִי שְׂאֵהָבָה נַפְשִׁי, אַנְתְּ רַחֲמֵא דְנַפְשָׁאִי, אַנְתְּ דְּכָל רַחֲמֵי דְנַפְשִׁי בְּךָ. אִיכָה תִרְעָה, אִיךְ תְּזוּן גְּרַמְךָ, מְעַמִּיקָא דְנַחְלָא דְלֵא פְּסִיק. אִיךְ תְּזוּן גְּרַמְךָ מִנְהִירוֹ דְעַדָּן עֲלָאָה. אִיכָה תִרְבִּיץ בְּצַהָרִים, אִיךְ תְּזוּן לְכָל אֵינּוֹן אַחֲרָנִין דְּאֲשַׁתְּקִיין מִנְךָ תְּדִירָא.

וּבְשַׁעָה שְׁכַנְסַת יִשְׂרָאֵל יִצְאָה לְגָלוּת, אִמְרָה לְפָנָיו: הַגִּידָה לִי שְׂאֵהָבָה נַפְשִׁי. אַתָּה אֱהוּב נַפְשִׁי, אַתָּה שְׁכָל אֱהַבַת נַפְשִׁי בְּךָ, אִיכָה תִרְעָה? אִיךְ תְּזוּן אֶת עַצְמוֹ מֵעַמְקֵי הַנַּחַל שְׁלֵא פּוֹסֵק, אִיךְ תְּזוּן אֶת עַצְמוֹ מֵהָאוּר שֶׁל הָעַדָּן

הַעֲלִיזוּן. אֵיכָה תִרְבִּיץ בַּצְהָרִים, אֵיךְ תִּזוֹן אֶת
כָּל אֱלוֹ הָאֲחֵרִים שֶׁנִּשְׁקִים מִמּוֹךְ תְּמִיד?

אֱלוֹ הֵם יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲבוֹת, שֶׁהֵם הַמְּרַכְּבֵה הַקְּדוֹשָׁה
לְמַעַלָּה

וְאֵנָּה הוֹינָא אֶתְזַנָּא מִנְךָ בְּכָל יוֹמָא, וּמִשְׁתַּקֵּינָא, וְאִשְׁקִינָא לְכָל
אֵינּוֹן תַּתְּאֵי, וְיִשְׂרָאֵל אֶתְזַנּוּ בֵּי, וְהִשְׁתָּא שְׁלָמָה אֶהְיָה כְּעוֹטִיָּה,
אֵיךְ אֶהְיָ מִתְּעַטְפָּא, בְּלֹא בְּרַכָּאן, כַּד יִצְטָרְכוּן אֵינּוֹן בְּרַכָּאן, וְלֹא
יִשְׁתַּכְּחוּן בִּידֵי. עַל עֲדָרֵי חֲבֵרִיךָ, הֵיִאךְ אֵיקוּם עֲלֵייהוּ, וְלֹא אֶהְיָ
רַעִיָּא לְהוּ, וְזַנָּא לְהוּ. עֲדָרֵי חֲבֵרִיךָ, אֵלִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּאֵינּוֹן
בְּנֵי אֲבָהֵן, דְּאֵינּוֹן רְתִיכָא קְדִישָׁא לְעִילָא.

וְאֵנִי הָיִיתִי נְזוֹנִית מִמּוֹךְ בְּכָל יוֹם, וְנִשְׁקִית
וּמִשְׁקָה אֶת כָּל אוֹתָם הַתַּחֲתוֹנִים, וְיִשְׂרָאֵל נְזוֹנִי
בֵּי, וְעִכְשׁוֹ שְׁלָמָה אֶהְיָה כְּעוֹטִיָּה, אֵיךְ אֶהְיָה
מִתְּעַטְפַת בְּלֵי בְּרֻכּוֹת, כְּשִׁיִּצְטָרְכוּ אוֹתָן בְּרֻכּוֹת
וְלֹא יִמְצְאוּ בְּיָדֵי. עַל עֲדָרֵי חֲבֵרִיךָ, אֵיךְ אֶעֱמֹד
עֲלֵיהֶם וְלֹא אֶהְיָה רוּעָה לָהֶם וְזַנָּה אוֹתָם. עֲדָרֵי
חֲבֵרִיךָ - אֱלוֹ הֵם יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲבוֹת,
שֶׁהֵם הַמְּרַכְּבֵה הַקְּדוֹשָׁה לְמַעַלָּה.

וְרַעִי אֶת גְּדִיתֶיךָ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרַעִים - אֱלוֹ הֵם תִּינּוּקוֹת שֶׁל
בֵּית רַבֵּן שֶׁהָעוֹלָם מִתְּקִים בְּשִׁבְלָם

אמר ליה קודשא בריך הוא, שבוק אנת דידי, דהא דידי מלה
 טמירא הוא לאתידע. אבל אם לא תדעי לך, לגרמך, הרי לך
 עיטא. היפה בנשים, כמה דאת אמר הנך יפה רעיתי. צאי לך
 בעקבי הצאן, אלין אינון צדיקייא, דאינון נדשין בין עקבין,
 ובגיניהון יהיב לך חילא לקיימא. (ועם כל דא) ורעי את גדיתך על
 משכנות הרועים, אלין אינון תנוקות של בית רבן, דעלמא
 מתקיימא בגיניהון, ויהבין חילא לכנסת ישראל בגלותא.
 משכנות הרועים, אלין בתי רבן אתר בית מדרשא דאשתכח
 אורייתא בהון תדירא.

אמר לך הקדוש ברוך הוא: תעזבי את את
 שלי, שהרי שלי הוא דבר נסתר מלהודע. אבל
 - אם לא תדעי לך, לעצמך, הרי לך עצה.
 היפה בנשים, כמו שנאמר הנך יפה רעיתי.
 צאי לך בעקבי הצאן - אלה הם הצדיקים
 שהם נדשים בין העקבים, ובשבילם נתן לך פח
 לעמוד. (ועם כל זה) ורעי את גדיתך על משכנות
 הרעים - אלו הם תינוקות של בית רבן
 שהעולם מתקיים בשבילם, ונותנים פח לכנסת
 ישראל בגלות. משכנות הרעים - אלו בתי
 רבן, מקום בית המדרש שתמיד נמצאת בהם
 התורה.

וְאוֹתָם תִּינּוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן נִמְצְאִים וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה, יְכוּלָה
כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְעִמּוּד עִמָּם בְּגָלוֹת

דְּבַר אַחַר אִם לֹא תִדְעִי לָךְ הֵיפָּה בְּנָשִׁים וְגו'. תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא
דְּצַדִּיקֵי יָא אֲשַׁתְּכַחוּ בְּעֵלְמָא, וְאֵינוֹן תִּנּוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן
מִשְׁתַּכְּחִי וְלַעֲאֵן בְּאוֹרֵייתָא, יְכֻלָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְקֵימָא עִמָּהוֹן
בְּגָלוֹתָא. וְאֵי לָאו, כְּבִיכוֹל הִיא וְאֵינוֹן לָא יְכֻלִּי לְאַתְקֵימָא
בְּעֵלְמָא. וְאֵי זְכָאִין אֲשַׁתְּכַחוּ, אֵינוֹן אֲתַפְסִין בְּקַדְמֵיתָא. וְאֵי לָא,
אֵינוֹן גְּדִיִּין דְּעֵלְמָא מִתְקֵימָא בְּגִיגִיהוֹן, מִתַּפְסִין בְּקַדְמֵיתָא,
וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סְלִיק לֹון מְעֵלְמָא, אַף עַל גַּב דְּלֹא אֲשַׁתְּכַח
בְּהוּ חוּבָה. וְלֹא דָא בְּלַחֲדוּי, אֶלָּא רַחֵיק מִנִּיהּ לְכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
וְאַתְגְּלִיָּא בְּגָלוֹתָא.

דְּבַר אַחַר אִם לֹא תִדְעִי לָךְ הֵיפָּה בְּנָשִׁים וְגו' -
בָּא רֵאָה, בְּשַׁעָה שְׁעֻדִיקִים נִמְצְאִים בְּעוֹלָם,
וְאוֹתָם תִּינּוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן נִמְצְאִים וְעוֹסְקִים
בַּתּוֹרָה, יְכוּלָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְעִמּוּד עִמָּם
בְּגָלוֹת. וְאִם לָאו, כְּבִיכוֹל הִיא וְהִם אֵין יְכוּלִים
לְהִתְקִים בְּעוֹלָם. וְאִם נִמְצְאִים עֻדִיקִים, הִם
נִתְפָּסִים בְּרֵאשׁוּנָה. וְאִם לָאו, אוֹתָם הִגְדִּיִים
שֶׁהָעוֹלָם מִתְקִים בְּשִׁבְלָם נִתְפָּסִים בְּרֵאשׁוּנָה,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַלֵּק אוֹתָם מִן הָעוֹלָם, אַף
עַל גַּב שְׂאִין נִמְצָא בָהֶם חֲטָא. וְלֹא זֶה בְּלִבְדָּא,

אַלֵּא מִרְחִיק מִמּוֹנֵי אֶת כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל וְגוֹלָה לַגְּלוּת.

אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם – משום חטאי העולם שגרמו את זה

הדא הוא דכתיב אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם. אמאי יחטא. לאשמת העם, בגין חובי עלמא דגרמו האי, לאשמת העם ודאי, ולא לאשמה דיליה. יחטא: יגרע טוביה, ודאין דיניה בכלא, כמה דאת אמר (מלכים א א א) והייתי אני ובני שלמה חטאים. דבר אחר אם הכהן המשיח, דא קודשא בריך הוא כדקאמרן. יחטא, יגרע מן כנסת ישראל ומעלמא, דלא יהיב להון ספוק ברקאן. אמאי. איהו לאשמת העם ודאי, בגין חובה דעמא היא. (ויקרא ד) אם הכהן המשיח יחטא. רבי יצחק פתח, (שמות לב) זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך, האי קרא קשיא, הכי מבעי ליה למכתב, זכור לאברהם וליצחק ולישראל, מאי ליצחק. אלא הכי תנינן, בכל אתר שמאלא אתכליל בימינא, ובכללא דימינא הוא. דהאי ימינא, אתתקנת לעלמין, לאכללא ביה שמאלא. ועל דא לא פליג, בגין לאכללא ליה ביה באברהם. ובגין כך לאברהם ליצחק (דייקא) כללא חד. (אבל) ולישראל, דהא בתרווייהו אחיד לון בגדפוי (ס"א בכתפוי), והוא שלים בכלא.

זהו שכתוב, אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם. למה יחטא? לאשמת העם. משום חטאי העולם שגרמו את זה, לאשמת העם ודאי, ולא

לְאֲשַׁמְתוּ. יַחְטָא - יִגְרַע טוֹבוֹ וְדָן דִּין בְּכָל, כְּמוֹ
 שְׁנַאֲמַר (מלכים א א) וְהֵייתִי אֲנִי וּבְנֵי שְׁלֹמֹה חַטָּאִים.
 דְּבַר אַחַר אִם הִפְהִן הַמְּשִׁיחַ - זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ. יַחְטָא - יַחְסֵר מִכְּנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל וּמִהָעוֹלָם, שְׁלֹא נוֹתֵן לָהֶם סְפוּק
 הַבְּרָכוֹת. לָמָּה? זֶהוּ לְאֲשַׁמְתַּת הָעַם וְדַאי, זֶה
 בְּשִׁבִיל הַחְטָא שֶׁל הָעַם. אִם הִפְהִן הַמְּשִׁיחַ
 יַחְטָא.

בוזוהר - ספר במדבר - פרשת נשא (דף קכ"ב ע"א)

מְצוּהָ זֹו הִיא מְצוֹת תְּשׁוּבָה, וְזוֹהִי בִּינָה.

פְּקוּדָא דָּא, הִיא מְצוֹת תְּשׁוּבָה. וְדַא אִיהִי
 בִּינָה. וּבְעוֹזוֹנוֹתֵינוּ מִדְּחָרַב בֵּי מִקְדָּשָׁא, לָא
 אֲשַׁתְּאֵר לָנוּ אֶלָּא וְדוּי דְּבָרִים לְבַד, וְדַא
 מְלָכוּת. וּמֵאִי בִּינָה. בֵּן י"ה. וְהֵאִי בֵּן, ו' אִיהִו
 וְדַאי. וְכָל מֵאן דְּחִזֵּר בְּתִיּוּבָתָא, כְּאֵלוּ חִזֵּר אֶת
 ה' לָאֵת ו', דְּאִיהִו בֵּן י"ה, וְאֲשַׁתְּלִים בִּיה
 יְדוּ"ד. וְדַא אִיהִו תְּשׁוּבָה, תְּשׁוּבַת ה' וְדַאי לְגַבֵּי
 ו'.

מִצְוָה זוּ הִיא מִצְוֹת תְּשׁוּבָה, וְזוּהִי בִינָה. וּבְעֻנּוֹתֵינוּ, מִשְׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, לֹא נִשְׁאַר לָנוּ אֵלָּא וְדוּי דְבָרִים לְבַד, וְזוּ מַלְכוּת. וּמָה זֶה בִינָה? בֶּן יִ"ה. וּבֶן זֶה הוּא ו' בּוֹדָאִי. וְכָל מִי שְׁחֻזַּר בְּתִשׁוּבָה, כְּאֵלּוּ הַחֲזִיר ה' לָאוֹת ו', שֶׁהִיא בֶּן יִ"ה, וְנִשְׁלָם בּוֹ יְהוֹ"ה. וְזוּהִי תְּשׁוּבָה – תְּשׁוּבַת ה' וְדָאִי לוֹ.

וְהַגְּאֻלָּה תְּלוּיָהּ בְּזוֹת. וּמִשּׁוּם זֶה הַכֹּל תְּלוּיָהּ בְּתִשׁוּבָה

דָּאֵת ה' וְדָאִי אֵיהּ וְדוּי דְבָרִים, וְרִזָּא דְמַלְכָּה, (חוֹשֶׁע י"ד) קָחוּ עִמָּכֶם דְבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל יי אֲמָרוּ אֵלָיו וְגו' וְנִשְׁלָמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ. הוֹדָאִי כִּד בַּר נָשׁ אֵיהּ חוֹטָא, גָּרִים לְאַתְרַחְקָא ה' מֵאֵת ו'. דְּאִסְתַּלַּק בֶּן יִ"ה, דָּא יְהוֹ"ו, מֵאֵת ה'. וּבְגִין דָּא אֶתְחַרַּב בֵּי מִקְדָּשָׁא, וְאַתְרַחְקוּ יִשְׂרָאֵל מִתַּמּוֹן, וְאַתְגַּלוּ בִינֵי עַמִּמֵּיא. וּבְגִין דָּא, כָּל מֵאן דְּעָבִיד תְּשׁוּבָה, גָּרִים לְאַחֲזָרָא ה' לָאֵת ו', וּפְוִדְקָנָא בְּדָא תְּלֵיָא. וּבְגִין דָּא הַכֹּל תְּלוּיָהּ בְּתִשׁוּבָה. דִּכּוּ אֲמָרוּ קִדְמָאִי, כָּל הַקְּצִים כָּלוּ, וְאִין הַדְּבַר תְּלוּיָהּ אֵלָּא בְּתִשׁוּבָה, דְּאֵיהּ שְׁלִימוֹ דְשְׁמִיָּה.

שָׂאוֹת ה' וַיְדַאי הִיא וְדוּי דְבָרִים, וְסוּד הַדְּבָר -
 (הוֹשֵׁעַ י"ד) קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל ה' אָמְרוּ
 אֱלֹהֵינוּ וְגוֹ' וּנְשַׁלְמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ. שְׁוֹדַאי
 כְּשִׁאָדָם חוֹטָא, גוֹרֵם לְהִרְחִיק ה' מֵאוֹת ו'.
 שְׁמִסְתַּלֵּק בֶּן י"ה, זֶה יֵה"ו, מֵאוֹת ה'. וְלִכֵּן חָרַב
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְהִתְרַחֲקוּ יִשְׂרָאֵל מִשָּׁם וְגָלוּ לְבֵין
 הָעַמִּים. וּמִשׁוֹם זֶה, כָּל מִי שֶׁעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה,
 גוֹרֵם לְהִחְזִיר ה' לָאוֹת ו', וְהַגְּאֵלָה תְּלוּיָה בְּזֶה.
 וּמִשׁוֹם זֶה הַכֹּל תְּלוּי בְּתְּשׁוּבָה. שְׁכַךְ אָמְרוּ
 הָרֵאשׁוּנִים, כָּל הַקְּצִים כָּלוּ, וְאִין הַדְּבָר תְּלוּי
 אֶלָּא בְּתְּשׁוּבָה, שֶׁהוּא שְׁלֵמוֹת שְׁמוֹ.

אִם לֹא חוֹזְרִים, אֲנִי אֶעֱמִיד לָהֶם מִלֶּךְ שְׁקָשִׁים גְּזוּרֹתָיו מִשָּׁל
 פְּרָעָה, וַיִּחְזְרוּ בְּעַל פְּרָחֵם

וְעַל דָּא (יחזקאל ב') וְאֶעֱשֶׂה לְמַעַן שָׁמַי. וְעוֹד (ישעיה מ"ח)
 לְמַעַנִי לְמַעַנִי אֶעֱשֶׂה. וְאִם לֹא חוֹזְרִין, אֲנָא
 אֶעֱמִיד לִזְוֹן מִלְכָּא, שְׁקָשִׁין גְּזוּרֹתָיו מִשָּׁל פְּרָעָה,
 וַיִּחְזְרוּ עַל פְּרָחֵיהוּ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְשַׁבַּת
 עַד יֵי אֱלֹהֵיךָ, עַד יְדוּ"ד וַיְדַאי.

וְעַל כָּךְ, (יחזקאל כ) וְאֶעֱשֶׂה לְמַעַן שָׁמַי. וְעוֹד, (ישעיה מו)
 לְמַעַנִי לְמַעַנֵי אֶעֱשֶׂה. וְאִם לֹא חוֹזְרִים, אֲנִי
 אֶעֱמִיד לָהֶם מֶלֶךְ שְׁקֻטִים גְּזוֹרֹתָיו מִשָּׁל פְּרָעָה,
 וַיַּחֲזְרוּ בְּעַל כָּרְחָם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (דברים ה) וְשִׁבְתָּ עַד
 ה' אֱלֹהֶיךָ, עַד יְהוֹ"ה וְדָאִי.

כִּי עַל כָּל מוֹצָא פִי ה' יַחֲיֶה הָאָדָם

וּתְשׁוּבָה דָּא אַתְקַרִיאת חַיִּים, (משלי ד) כִּי מוֹמְנִי
 תּוֹצְאוֹת חַיִּים, דְּאִינוֹן נְשִׁמְתִין דִּישְׂרָאֵל. וְאִיהוּ
 הָבֵל דְּנָפֵק וְעָאֵל בְּפוֹמָא דְּבֵר נָשׁ, בְּלֹא עֵמֶל
 וּבְלֹא יְגִיעָה. ה' דְּבִהֲבָרָאִים. וְעָלָה אַתְמֹר, (דברים ח)
 כִּי עַל כָּל מוֹצָא פִי יי יַחֲיֶה הָאָדָם. וְהִיא עַל
 רִישִׁיהָ דְּבֵר נָשׁ. עָלָה אַתְמֹר, (במדבר יב) וּתְמוֹנַת יי
 יְבִיט. (תהלים לט) אַךְ בְּצִלָּם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ.

וּתְשׁוּבָה זֹו נְקִרָאת חַיִּים, (משלי ד) כִּי מוֹמְנִי
 תּוֹצְאוֹת חַיִּים, שְׁהִים נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְהוּא הָבֵל
 שְׁיֹוצָא וְנִכְנָס בְּפִי הָאָדָם בְּלֹא עֵמֶל וּבְלֹא
 יְגִיעָה, ה' שָׁל הֲבָרָאִים, וְעָלִיו נְאָמֹר (דברים ח) כִּי
 עַל כָּל מוֹצָא פִי ה' יַחֲיֶה הָאָדָם. וְהִיא עַל רֹאשׁ

הָאִישׁ, עָלֶיָּהּ נֶאֱמַר (במדבר יב) וְתִמְוִנַת ה' יִבִּיט.
(תהלים לט) אַךְ בְּצֵלָם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ.

אָסוּר לוֹ לְאָדָם לְלַכֵּת אַרְבַּע אַמּוֹת בְּגִלּוּי רֹאשׁ

וּבְגִין דְּאִיהִי עַל רִישִׁיהָ דְּבֵר נֶשׁ, אָסִיר לִיהָ
לְבַר נֶשׁ לְמִיזַל ד' אַמּוֹת בְּגִלּוּי דְּרִישָׁא, דְּאָם
הִיא אֶסְתַּלְקַת מֵעַל רִישִׁיהָ דְּבֵר נֶשׁ, מִיַּד
אֶסְתַּלְקוּ חַיִּים מִנִּיהָ.

וּמִשּׁוּם שְׁהִיא עַל רֹאשׁ הָאִישׁ, אָסוּר לוֹ לְאָדָם
לְלַכֵּת אַרְבַּע אַמּוֹת בְּגִלּוּי רֹאשׁ, שְׂאָם הִיא
מִסְתַּלְקַת מֵעַל רֹאשׁוֹ שֶׁל הָאָדָם, מִיַּד
מִסְתַּלְקִים מִמֶּנּוּ הַחַיִּים.

אוּ עַל הַרְשָׁעִים שְׁהֵם עָרַב רַב

וְאִי תִימָא דְכֹךְ שְׂרִיא עַל אוּמִין דְּעֵלְמָא, אַף
עַל גַּב דְּלָא אַתְבְּרִי בְּהוֹן שְׂמִיא וְאַרְעָא וְכָל
תּוֹלְדִין דְּבְּהוֹן. לָא שְׂרִיא וְדַאי, דְּמִשָּׂה בְּעָא
מִקּוּדְשָׁא בְּרִין הוּא, דְּלָא תִשְׂרִי שְׂכִינָה עַל
אוּמִין דְּעֵלְמָא, וְיִהִיב לִיהָ. הַבְּלָא דְּקִימָא עַל

אומין דעלמא מאן נפקא. או על חייביא דאינון
 ערב רב מעורבין עם ישראל. אלא ודאי לית
 כל אפיא שוין, אפילו ישראל לאו אינון שוין,
 כל שכן אחרנין.

ואם תאמר שכן שורה על ראש אמות העולם,
 אף על גב שלא נבראו בהם שמים וארץ וכל
 תולדותיהם - לא שורה ודאי. שמיטה בקטש
 מהקדוש ברוך הוא שלא תשרה שכינה על
 אמות העולם, ונתן לו. ההבל העומד על
 אמות העולם מאיפה יוצא? או על הרשעים
 שהם ערב רב, מעורבים עם ישראל? אלא ודאי
 לא כל הפנים שוים. אפילו ישראל אינם שוים,
 כל שכן אחרים.

מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה

אלא ודאי על האי דיוקנא דאת ה' אוקמוה,
 מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה. וכד
 האי שריא על ישראל, לית לון יגיעה ולא

שְׁעֵבֹוד. וּבָה נֶפֶשׁ עֵמֹלָה וַיִּגְיעָה (שמות לא) שְׁבַת
וַיִּנְכַּשׁ.

אֵלָא וַדַּאי עַל דְּמוּת זוּ שָׁל אוֹת ה' פְּרִשׁוּהָ,
מִתְנָה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גְּנֹזֵי וְשִׁבַּת שְׁמָה.
וּכְשֶׁהִיא שׁוֹרָה עַל יִשְׂרָאֵל, אֵין לָהֶם יִגְיעָה וְלֹא
שְׁעֵבֹוד, וּבָה נֶפֶשׁ עֵמֹלָה וַיִּגְיעָה (שמות לב) שְׁבַת
וַיִּנְכַּשׁ.

בוזוהר – ספר דברים – פרשת ואתחנן (דף ע"ר ע"א)

רְפוּאָה אַחַת יֵשׁ לִי לָכֶם: הַשְׁקוּ הַצֵּאן, הַשְׁתַּדְּלוּ בַתּוֹרָה

פְּתַח וְאָמַר (בראשית כט) הֵן עוֹד הַיּוֹם גְּדוֹל וְגו'. הַאי קָרָא אוֹקְמוּהָ,
דְּכַד יִשְׂרָאֵל יתְעַרוֹן תְּשׁוּבָה לְקַמֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּזַכוּ
אוֹרְיִיתָא יתּוּבוֹן לְאַרְעָא קַדִּישָׁא, וַיִּתְכַּנְּשׁוּן מִן גְּלוּתָא. דְּהָא וַדַּאי
יוֹמָא חַד יְהֵא גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל, וְלֹא יתִיר. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (איכה
א) נִתְנַנְּי שׁוּמְמָה כָּל הַיּוֹם דְּוָה. וְאֵי לָא יתּוּבוֹן, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אָמַר, הֵן עוֹד הַיּוֹם גְּדוֹל לֹא עַת הָאֶסְפָּה הַמְקַנָּה, בְּלֹא זְכוּ וּבְלֹא
עוֹבְדִין דְּכַשְׁרָן. אֲבָל אֶסְוֹתָא חַד לָכוּ, הַשְׁקוּ הַצֵּאן, אֲשַׁתְּדְּלוּ

בְּאוֹרֵייתָא, דְּאֵתְשְׁקִיּוּ מִימֵי אוֹרֵייתָא. וְלָכוּ רְעוּ, לְאֵתֵר דְּנִיחָא
לְאֵתֵר טָבָא וְכַסּוּפָא דְּאֶחְסַנְתִּיכוֹן.

פֶּתַח וְאָמַר, ^(בראשית כט) הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל וְגוֹ'.
הַפְּסוּק הַזֶּה פִּרְשׁוּהוּ, שְׂבַאֲשֵׁר יִשְׂרָאֵל יִתְעוֹדְרוּ
בְּתִשׁוּבָה לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּזָכוֹת
הַתּוֹרָה יִשׁוּבוּ לְאֶרֶץ הַקָּדוֹשָׁה וְיִתְקַבְּצוּ מִן
הַגָּלוּת. שְׁהָרֵי וְדָאֵי יוֹם אֶחָד תִּהְיֶה גָלוּת
לְיִשְׂרָאֵל, וְלֹא יוֹתֵר, זֶהוּ שְׂפָתוֹב ^(איכה א) נְתַנְנִי
שִׁמְמָה כָּל הַיּוֹם דָּוָה. וְאִם לֹא יִשׁוּבוּ, אוֹמַר
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא עֵת
הָאֶסֶף הַמְּקַנָּה בְּלִי זָכוֹת וּבְלִי מַעֲשִׂים בְּשִׂרִים.
אַבְל רְפוּאָה אַחַת יֵשׁ לִי לָכֶם: הַשְׁקוּ הַצֵּאן,
הַשְׁתַּדְּלוּ בַתּוֹרָה, שְׁתַּשְׁקוּ מִהַמִּים שֶׁל הַתּוֹרָה,
וְלָכוּ רְעוּ, לְמָקוֹם שֶׁל מְנוּחָה, לְמָקוֹם טוֹב
וְכַסּוּף שֶׁל נַחֲלַתְכֶם.

בְּזָכוֹת הַתּוֹרָה יִצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגָּלוּת

דְּבַר אַחַר הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל, דָּא הוּא יוֹם דְּאֶקְרִי ^(ישעיה כב) יוֹם
מִהוּמָה וּמְבוּסָה וּמְבוּכָה, דִּי בַּהוּא יוֹם אֶתְחַרֵּיב בִּי מְקַדְשָׁא,
וְנִפְלוּ יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא. וּבְגִין עוֹבְדִין בִּישִׁין, הַהוּא יוֹמָא אֶתְמַשְׁךְ
וְאֶתְרַבֵּי, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא עֵת הָאֶסֶף

המקנה, בגין דאינון משכין ליה לההוא יומא. השקו הצאן, כמה דאתמר במלי דאורייתא, דהא בזכותא דאורייתא יפקון ישראל מן גלותא.

דבר אחר הן עוד היום גדול - זהו היום שנקרא (ישעיה כב) יום מהומה ומבוסה ומבוכה, שבאותו היום נחרב בית המקדש ונפלו ישראל בגלות. ומשום המעשים הרעים, היום ההוא נמשך והתגדל. זהו שפתוב, הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה, משום שהם מושכים את אותו היום. השקו הצאן, כמו שנאמר בדברי תורה, שהרי בזכות התורה יצאו ישראל מן הגלות.

ויבטלו אותו הדין הקשה של אותו היום ששולט על פי הבאר

ישראל מאי קא אמרי ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים, עד דיתכנשו כל שאר יומין עלאין. וגללו את האבן, ויגגדרון לההוא דינא קשיא דההוא יומא דשלטא על פי הבאר, ואשתכחת ההיא בא"ר בגלותא עמנא. וכד אתגלייא האי בא"ר, וההוא אבן לא שלטא עליה, מיד והשקיננו הצאן.

ומה ישראל אומרים? ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים, עד שיתכנסו כל שאר

הַיָּמִים הָעֲלִיּוֹנִים, וְגָלְלוּ אֶת הָאָבֶן, וַיִּבְטְלוּ
 אוֹתוֹ הַדִּין הַקָּשֶׁה שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם שְׁשׁוּלֵט עַל
 פִּי הַבְּאֵר, וְנִמְצְאָת אוֹתָהּ הַבְּאֵר עִמָּנוּ בְּגִלוּת.
 וְכִשְׁמֵת גְּלַה הַבְּאֵר הַזֶּה וְאוֹתָהּ הָאָבֶן לֹא שׁוֹלֵטת
 עָלֶיהָ, מִיָּד וְהִשְׁקִינוּ הַצֵּאן.

עֵתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחְזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה

וְזִמִּין קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּסוּף יוֹמֵי־א, לְאֶהְדְּרָא לְיִשְׂרָאֵל לְאֶרְעָא
 קְדִישָׁא, וְלֹאֲכַנְשָׁא לֹון מְגִלוּתָא. וּמֵאֵן אֵינֹון סוּף יוֹמֵי־א, הֵהוּא
 דְּהִיא אַחֲרִית הַיָּמִים. בְּהֵאֵי אַחֲרִית הַיָּמִים, יִשְׂרָאֵל סִבְלוּ גְלוּתָא.
 הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (דְּבָרִים ד) בְּצַר לָךְ וּמִצְאוּךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, וְכְּתִיב (דְּבָרִים לא) וְקִרְאת אֶתְכֶם הֲרַעָה בְּאַחֲרִית
 הַיָּמִים. בְּאַחֲרִית הַיָּמִים דְּיִיקָא, וְדָא הִיא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא.
 וְעַם אַחֲרִית הַיָּמִים דָּא, קִבְּלוּ עוֹנְשָׁא בְּגִלוּתָא. וּבְדָא יַעֲבִיד
 קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא נוֹקְמִין לְיִשְׂרָאֵל תְּדִירָא. הֵדָא הוּא דְכְּתִיב,
 (בְּמִדְבָר כד) אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה לְעַמְּךָ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים. וּבְכָל אֶתְר
 דָּא הִיא, וְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא זִמִּין לְאַתְבָּא לָהּ לְאַתְרָהּ, הֵדָא
 הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה ב) וְהָיָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נֶכּוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית יְיָ
 וְגו' וְדָא הוּא יוֹם.

וְעֵתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּסוּף הַיָּמִים לְהַחְזִיר
 אֶת יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה וְלְכַנְּס אוֹתָם מִן
 הַגְּלוּת. וּמִי הֵם סוּף הַיָּמִים? אוֹתָהּ שְׁהִיא

אַחֲרֵית הַיָּמִים. בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הַזֶּה יִשְׂרָאֵל
 סָבְלוּ אֶת הַגָּלוּת. זֶהוּ שְׁפָתוֹב, (דברים ד) בַּעַד לָךְ
 וּמִצְאוֹךְ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים,
 וְכָתוֹב (שם לא) וְקָרָאת אֶתְכֶם הָרַעָה בְּאַחֲרֵית
 הַיָּמִים. בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים דְּוָקָא, וְזוֹ הִיא כְּנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל בַּגָּלוּת. וְעַם אַחֲרֵית הַיָּמִים הַזֶּה קִבְּלוּ
 עֲנֵשׁ בַּגָּלוּת, וּבְזוֹ יַעֲשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 נְקָמוֹת לְיִשְׂרָאֵל תָּמִיד. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (במדבר כד) אֲשֶׁר
 יַעֲשֶׂה הָעַם הַזֶּה לְעַמּוֹ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים. וּבְכָל
 מָקוֹם זֹאת הִיא, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲתִיד
 לַהֲשִׁיבָהּ לְמִקְוָמָהּ. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (ישעיה ב) וְהָיָה
 בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נֶכּוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית ה' וְגו', וְזֶהוּ
 יוֹם.

אוי לנו כי פנה היום פי ינטו צללי ערב. יום וצל הוא סוף
 הגלות

ומדשאר צל למעבד בשירותא דיומא אחרא, כמה בזמנא
 דאתחריב מקדשא הוה, ונטה צל למיעל. הדא הוא דכתיב, (ירמיה
 1) אוי לנו כי פנה היום פי ינטו צללי ערב. יום וצל, הוא סוף
 גלותא. ושיעורא דהאי צל, שית קמצין ופלגא. ובגודל דמשחא
 דבר נש, גבר בין גוברין. ודוכרנא דהאי רזא דבין חבריא,

דְּכַתִּיב, (איוב ח) כִּי תִמּוֹל אֲנַחְנוּ וְלֹא נִדְעַע כִּי צַל יְמִינֵנוּ עָלֵי אֶרֶץ. כִּי תִמּוֹל אֲנַחְנוּ בְּגִלּוֹתָא, וְלֹא הוּינָא יִדְעֵי כִּי צַל יְמִינֵנוּ עָלֵי אֶרֶץ. לְאִשְׁרָאָה לֹון קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עָלֵי אֶרֶץ.

וּמִשְׁהַתְּחִיל הֵצֵל לְהַעֲשׂוֹת בְּרֵאשִׁית הַיּוֹם הָאֶחָד, הָיָה כְּמוֹ בְּזִמְן שְׁנַחֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְנָטָה הֵצֵל לְהַכְפִּיֵס. זֶהוּ שְׁפָתוּב (ירמיהו ו) אֹוִי לָנוּ כִּי פָנָה הַיּוֹם כִּי יִנְטוּ עָלָי עָרְב. יוֹם וְצֵל הוּא סוּף הַגְּלוּת, וְהַשְּׁעוּר שֶׁל הֵצֵל הַזֶּה שְׁשָׁה קְמוּצִים וְחֻצֵי, וְגוּדֵל שֶׁל מִדָּה שֶׁל אָדָם, גְּבֵר בֵּין גְּבָרִים. וְהַזְכָּרוֹן שֶׁל הַסּוּד הַזֶּה שְׁבִין הַחֲבָרִים, שְׁפָתוּב (איוב ח) כִּי תִמּוֹל אֲנַחְנוּ וְלֹא נִדְעַע כִּי צַל יְמִינֵנוּ עָלֵי אֶרֶץ. כִּי תִמּוֹל אֲנַחְנוּ – בְּגִלּוֹת, וְלֹא הָיִינוּ יוֹדְעִים כִּי צַל יְמִינֵנוּ עָלֵי אֶרֶץ, לְהַשְׁרוֹת אוֹתָם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עָלֵי אֶרֶץ.

אַרְיָה שְׂאָג מִי לֹא יִירָא

זַכָּאָה חוּלְקִיָּה מֵאֵן דְּחָמִי לִיָּה, וְזַכָּאָה חוּלְקִיָּה מֵאֵן דְּלֹא חָמִי לִיָּה. וְוִי לְמֵאֵן דִּיזְדִּמְן כַּד יִתְבַּע אַרְיָא רַבְרָבָא, לְאַתְחַבְרָא לְנוֹקְבִיָּה. כָּל שְׂכָן בְּשַׁעֲתָא דִּיזְדוּגְן כַּחְדָּא, עַל הָהִיא שַׁעֲתָא כְּתִיב, (עמוס א) אַרְיָה שְׂאָג מִי לֹא יִירָא וְגו'.

אֲשֶׁרִי חָלְקוּ מִי שְׂרוּאָה אוֹתוֹ, וְאֲשֶׁרִי חָלְקוּ מִי
שֶׁלֹּא רוּאָה אוֹתוֹ. אוֹי לְמִי שִׁיזְדַּמְּנוּ כְּשִׁיבְקֶשׁ
הָאֲרִיָּה הַגָּדוֹל לְהִתְחַבֵּר עִם נִקְבָּתוֹ, כָּל שֶׁכֵּן
כְּשִׁיזְדוּגוּ יַחַד. עַל אוֹתָהּ שָׁעָה כְּתוּב, (עמוס א)
אֲרִיָּה שָׁאָג מִי לֹא יִירָא וְגו'.

וְשָׁב ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ

תָּא חֲזוּ, בְּקִדְמִיתָא כְּתִיב, (ירמיה כה) שָׁאָג יִשָּׂאָג עַל גְּוֵהוּ. וּבְהָהוּא
זְמַנָּא כַּד יִפּוּק לְקַבְּלָא לְבַת זוגו, כְּדִין אֲרִיָּה שָׁאָג מִי לֹא יִירָא יִי
אֱלֹהִים דְּבַר מִי לֹא יִנְבֵּא. בְּהֵיאָה שְׁעֵתָא כְּתִיב, (דברים ל) וְשָׁב יִי
אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וְגו'. וְשָׁב מֵאִי הוּא, אֶלָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
שֶׁב כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מִגְּלוּתָא, וְשָׁב צְדִיק לְאִזְדוּגָא (דף ע"ר ע"ב)
בְּאַתְרֵיהּ. כְּדִין כְּתִיב, (תהלים קמ) אַךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבוּ
יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנִיךָ.

בֵּא וִירָאָה, בְּהִתְחַלָּה כְּתוּב (ירמיה כה) שָׁאָג יִשָּׂאָג
עַל גְּוֵהוּ. וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן כְּשִׁיַּעַצ לְקַבֵּל אֶת בֵּית
זוגו, אֲזִי אֲרִיָּה שָׁאָג מִי לֹא יִירָא ה' אֱלֹהִים
דְּבַר מִי לֹא יִנְבֵּא. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה כְּתוּב, (דברים ל)
וְשָׁב ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וְגו'. מַה זֶה וְשָׁב?
אֶלָּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשִׁיב אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
מִהַגְּלוּתָא, וְשָׁב הַצְּדִיק לְהַזְדוּג בְּמִקוּמוֹ. אֲזִי

כְּתוּב, (תהלים קמו) אַךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמּוֹ יִשְׁבוּ
יִשְׁרִים אֶת פְּנֵיהֶם.

בוהר - תיקוני זוהר - תקונא שתיך ותשעה (דף קיז ע"א)

מִיּוֹם שֶׁנְּחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא הִתְיַחַד עִם
שְׂכִינְתוֹ בִּימֹת הַחֵל

וְהָאֲדָם יָדַע אֶת חַוְיָה אֲשֶׁתוֹ וְכו', (שם ד א), וְכִי לֹא אֲשַׁתְּמוּדַע בָּהּ עַד
הֵיחָא זְמַנָּא, אֲלֵא מִיּוֹמָא דְאַתְחַרַב בֵּי מִקְדָּשָׁא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לֹא אֲתִיחַד בְּשְׂכִינְתִּיהָ בְּיוֹמֵי דְחוּל, וְלֹא הוּוּ יִשְׂרָאֵל אֲשַׁתְּמוּדַעֵן
תּוֹקְפִיהָ בְּיוֹמֵי דְחוּל, בְּגִין דְּמִמְשָׁלָה דְּעֵבֶד וְשִׁפְחָה בְּהוֹן, בְּתַר
דִּיתְעַבְרוֹן מַעֲלָמָא מִיַּד וַיִּדַע אָדָם עוֹד אֶת אֲשֶׁתוֹ וּבִהֵיחָא זְמַנָּא
(ישעיה יא ט) כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעָה אֶת יְהו"ה, וּבִהֵיחָא זְמַנָּא אֲתִקְיִים
קָרָא (ירמיה לא לג) כִּי כָלֵם יִדְעוּ אוֹתֵי לְמִקְטָנָם וְעַד גְּדוֹלָם, (זכריה יד ט)
וּבְיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהו"ה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד.

וְהָאֲדָם יָדַע אֶת חַוְיָה אֲשֶׁתוֹ וְכו', וְכִי לֹא יָדַע
אוֹתָהּ עַד אוֹתוֹ הַזְּמַן? אֲלֵא מִיּוֹם שֶׁנְּחָרַב בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא הִתְיַחַד עִם
שְׂכִינְתוֹ בִּימֹת הַחֵל, וְלֹא הָיוּ יִשְׂרָאֵל מִכִּידִים
אֶת כַּחוֹ בִּימֹת הַחֵל, מִשּׁוּם שֶׁמְשַׁלֵּת הָעֶבֶד
וְהַשִּׁפְחָה בָּהֶם, אַחַר שֶׁיַּעֲבְרוּ מִן הָעוֹלָם, מִיַּד
וַיִּדַע אָדָם עוֹד אֶת אֲשֶׁתוֹ, וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן, כִּי

מְלֶאָה הָאָרֶץ יִדְעָה אֶת יְהוָה, וּבְאוֹתוֹ זְמַן
 יִתְקַיֵּם הַכְּתוּב כִּי כָל־מִי יִדְעוּ אוֹתִי לְמִקְטָנִם וְעַד
 גְּדוֹלָם, וּבַיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ
 אֶחָד.

בוהר - ספר שמות - פרשת פקודי (דף ר"מ ע"א)

זְכוֹר ה' לְבְנֵי אָדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיְסוּד
 בָּהּ

תָּא חֲזִי, כְּתִיב (תהלים קלז) זְכוֹר יי' לְבְנֵי אָדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם
 הָאֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיְסוּד בָּהּ. וְעַל דָּא זְמִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא לְמִבְּנֵי יְסוּדֵי יְרוּשָׁלַם, מִיְסוּדֵי אַחַרְגִּין, דִּישְׁלִטוֹן עַל כְּלָא.
 וּמֵאֵן אֵינּוֹן. סְפִירִין. דְּכְתִיב, (ישעיה נד) וַיְסַדְתִּיךָ בְּסִפִּירִים, דְּאֵלִין
 אֵינּוֹן יְסוּדִין, וְסִמְכִין תְּקִיפִין וְעֵלְאִין, דְּלִית לְהוּ חֲלִישׁוֹ כְּקַדְמָאִי.

בָּא וְרֵאֵה, כְּתוּב (תהלים קלז) זְכוֹר ה' לְבְנֵי אָדוֹם אֶת
 יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיְסוּד בָּהּ.
 וְעַל כֵּן עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַנּוֹת אֶת
 יְסוּדוֹתֶיהָ שֶׁל יְרוּשָׁלַם מִיְסוּדוֹת אַחֲרִים
 שֶׁיְשִׁלְטוּ עַל הַכֹּל, וּמִי הֵם? סְפִירִים, שְׂכָתוּב
 (ישעיה נד) וַיְסַדְתִּיךָ בְּסִפִּירִים, שְׂאֵלוֹ הֵם הַיְסוּדוֹת
 וְהַתּוֹמְכִים הַחֲזָקִים וְהָעֲלִיוֹנִים שְׂאֵין בָּהֶם חֲלָשָׁה
 בְּרֵאשׁוֹנָה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן יְתוֹסֵף אוֹר עֲלִיּוֹן לְמַעְלָה וּלְמַטָּה

מֵאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּאַבְנֵי (דף ר"מ ע"ב) קְדָמָאִין מְאִינוּן
יְסוּדֵי, יְכִילוּ שְׂאֵר עַמִּין לְמִשְׁלַט עֲלֵייהוּ. מֵאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּלִית
בְּהוּ נְהִירוּ עֲלָאָה, כְּדָקָא יְאוּת. אֲבָל אֲלֵין, יְהוּן נְהִירִין מְגוּ נְהִירוּ
עֲלָאָה, וּמִשְׁקַעָאן גּוּ תְהוּמֵי, דְּלֹא יְכֻלִין לְשַׁלְטָאָה עֲלֵייהוּ. וְאֲלֵין
אִינוּן סְפִירִין, דִּינְהִירוּן לְעִילָא וְתַתָּא. (וְאֵי תִימָא) בְּגִין דְּבַהֲהוּא זְמַנָּא,
יְתוֹסֵף נְהִירוּ עֲלָאָה, לְעִילָא וְתַתָּא.

מָה הַטַּעַם? כִּי הָאֲבָנִים הָרְאוּשׁוֹנוֹת מֵאוֹתָם
הַיְסוּדוֹת, יְכֻלוּ שְׂאֵר הָעַמִּים לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם. מָה
הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁאֵין בָּהֶם אוֹר עֲלִיּוֹן כְּרְאוּי.
אֲבָל אֵלֶּה יֵהִיוּ מְאִירִים מִתּוֹךְ הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן
וּמִשְׁקַעוֹת בְּתוֹךְ הַתְּהוּמוֹת, שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְשַׁלֵּט
עֲלֵיהֶם. וְאֵלוּ הֵם הַסְּפִירִים שֶׁיֵּאִירוּ לְמַעְלָה
וּלְמַטָּה, (וְאֵם תִּאמֹר) מִשּׁוּם שֶׁבְּאוֹתוֹ זְמַן יְתוֹסֵף אוֹר
עֲלִיּוֹן לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

סוּד זֶה נִתֵּן לְדַעַת לְקוֹצְרֵי הַשָּׁדָה

וְאֵי תִימָא אִינוּן יְסוּדֵי קְדָמָאִי, יְתַבְטְלוּן. הָא כְּתִיב (ישעיה נד) הִנֵּה
אֲנֹכִי מִרְבִּיץ בְּפוּךְ אֲבָנֶיךָ. מִרְבִּיץ לְאֶתְקַנָּא תְּבִירָא. מֵאֵי בְּפוּךְ.
כְּמָה דְּאֵת אֲמַר (מלכים ב ט) וְתִשָּׂם בְּפוּךְ עֵינֶיךָ. אֲבָנִים אֵיךְ דְּאֶקְרוּן

פּוֹךְ. מֵאֵי טַעְמָא הָאֵי. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר רַזָּא אִיהוּ, וְרַזָּא דָּא
לְמַחְצְדֵי חֻקְלָא אֲתִייהִיב לְמַנְדַּע.

וְאִם תֵּאמְרִי שְׂאוֹתָם יְסוּדוֹת רֵאשׁוּנִים יִתְבַּטְּלוּ,
הֲרִי כְּתוּב (שם) הִנֵּה אָנֹכִי מִרְבִּיץ בַּפּוֹךְ אֲבָנֶיךָ.
מִרְבִּיץ לְתַקֵּן הַשְּׁבוּר. מַה זֶה בַּפּוֹךְ? כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמָר, (מלכים ב ט) וַתֵּשֶׁם בַּפּוֹךְ עֵינֶיהָ. יֵשׁ אֲבָנִים
שֶׁנֶּקְרָאוֹת פּוֹךְ. מַה הַטַּעַם שֶׁל זֶה? אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר, סוּד הוּא, וְסוּד זֶה נִתֵּן לְדַעַת לְקוֹצְרֵי
הַשָּׂדֶה.

כָּל אוֹתָם יְסוּדוֹת הַבַּיִת הַקָּדוֹשׁ נִגְנְזוּ, וְלֹא אָבַד מֵהֶם אֶפְלוֹ אֶחָד

תָּא חֲזִי, אֵינּוֹן אֲבָנֵי דִּי־סוּדֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַם, חֶס וְשְׁלוֹם דִּשְׁלִיטוּ
עַלִייהוּ שְׂאָר עֲמִין, וְלֹא אוּקְדוּ לֹון, וְלֹא אֲתוּקְדוּן, אֶלָּא כְּלָהוּ
אֲתַגְנִיזוּ, וְגַנְיז לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכָל אֵינּוֹן יְסוּדֵי בֵּיתָא
קְדִישָׁא כְּלָהוּ אֲתַגְנִיזוּ, וְלֹא אֲתַאֲבִידוּ מִנִּייהוּ אֶפִּילוּ חַד. וְכַד
יְהִדַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וַיּוֹקִים לָהּ לִירוּשָׁלַם עַל אֲתַרִּיהּ, אֵינּוֹן
יְסוּדֵי אֲבָנֵי קְדָמָא, יְהִדְרוּן לְאֲתַרִּיהוּ, וְלֹא יִשְׁלִיט בְּהוּ עֵינָא
אֲחֵרָא (ב"א בישא), בַּר בְּזַמְנָא דִּיכְחוּל בַּר נֶשׁ עֵינּוּי בְּהוּא פּוּכָא,
וַיִּמְלִי עֵינִיה מִנִּיה, וְכַדִּין יַחְמִי כָּל אֲבָנֵי וְכָל יְסוּדֵי יְרוּשָׁלַם,
מִתְקַנְן עַל אֲתַרִּיהוּ, דְּלֹא שְׁלִיטוּ בְּהוּ שְׂאָר עֲמִין, וְכָל אֵינּוֹן

אַבְנֵי יְקָרִין אַחֲרָיִן, וְכָל אֵינוֹן בְּנֵי אַבְנֵי, כִּלְהוּ קַיְיִמֵי עַל קִיּוּמֵיהוּ.

בֹּא וּרְאֵה, אוֹתָן אַבְנִים שֶׁל יְסוּדוֹת צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, חֶסֶד וְשָׁלוֹם שֶׁשָּׁלְטוּ עֲלֵיהֶם שְׂאֵר הָעַמִּים, וְלֹא שָׂרְפוּ אוֹתָם וְלֹא נִשְׂרְפוּ, אֲלָא כֻּלָּם נִגְנְזוּ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גָּנַז אוֹתָם, וְכָל אוֹתָם יְסוּדוֹת הַבַּיִת הַקְּדוֹשׁ נִגְנְזוּ, וְלֹא אָבַד מֵהֶם אֶפְלוֹ אֶחָד. וְכִשְׁיַחְזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיִּקִּים אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל מְקוֹמָהּ, אוֹתָם הַיְסוּדוֹת שֶׁל הָאַבְנִים הָרֵאשׁוֹנוֹת יַחְזְרוּ לְמְקוֹמָם וְלֹא תִשְׁלַט בָּהֶם עֵין אַחֶרֶת ^(רעה), פָּרַט לְזִמּוֹן שְׂאֵדָם יִכָּחַל אֶת עֵינֵינוּ בְּאוֹתוֹ הַפּוֹךְ וַיִּמְלֵא אֶת עֵינֵינוּ מִמְּנוֹ, וְאִזּוֹ יֵרָאֶה אֶת כָּל הָאַבְנִים וְהַיְסוּדוֹת שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם מִתְקַנְיִם עַל מְקוֹמָם, שְׁלֵא שָׁלְטוּ בָּהֶם שְׂאֵר הָעַמִּים. וְכָל אוֹתָן אַבְנִים יִקְרוּת הָאַחֲרוֹת, וְכָל אוֹתָם בְּנֵי הָאַבְנִים, כֻּלָּם עוֹמְדִים עַל מְקוֹמָם.

כִּי עֵין בְּעֵין יֵרָאוּ בְּשׁוּב ה' צִיּוֹן

וּכְדִין (ישעיה נב) כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יִי צִיּוֹן. מֵאִי בְּשׁוּב יִי.
אֶלָּא כַּד שְׁלִיטוּ עָלֶיהָ שָׂאֵר עַמִּין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סְלִיק לָהּ
לְעִילָא, וּבַהּ הוּא זְמַנָּא אִיהוּ יְהִדְר לָהּ לְאַתְרָהּ, דְּכַתִּיב בְּשׁוּב יִי
צִיּוֹן. בְּשׁוּב יִי וְדַאי.

וְאָז, (ישעיה נב) כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב ה' צִיּוֹן. מַה
זֶה בְּשׁוּב ה'? אֶלָּא בְּשִׁשְׁלֹטוֹ עָלֶיהָ שָׂאֵר
הָעַמִּים, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הֶעֱלָה אוֹתָהּ
לְמַעְלָה, וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן הוּא יַחְזִירָנָה לְמִקְוָמָהּ,
שְׁכַתוֹב (שם) בְּשׁוּב ה' צִיּוֹן. בְּשׁוּב ה' וְדַאי.

כָּל הָאֲבָנִים הִלְלוּ יַעֲמְדוּ בְּמִקְוֶמָן וַיְהִיו יְסוּדוֹת כְּבָרָא שׁוֹנָה

וְתָא חֲזִי, כָּל מַאֲן דְּאֶסְתִּים מִן עֵינָא, וְלֹא אֶתִּיּהִיב רֶשׁוּ לְשִׁלְטָאָה
בֵּיהּ עֵינָא, לֹא יְכַלִּין לְמַשְׁלֹט בֵּיהּ עֵינָא, בַּר בְּכַחְלָא דְעֵינָא,
בְּמַלְיִן יְדִיעָאן. וּבְגִין כֵּן, הִנֵּה אֲנָכִי מַרְבִּיץ בְּפוּךְ אֲבָנִיךָ. וְתָא חֲזִי,
כָּל אֲלִין אֲבָנִין יִתְקַיְימוּן בְּאַתְרֵיהוּ, וְלֵהוּוּ יְסוּדִין כְּקַדְמִיתָא,
וְיְסוּדֵי סְפִירִין (אחרונים) יִתְקַיְימוּן בְּאַתְרָא אַחְרָא סְחָרְנָא, לְפוֹתֵיא
וְלֵאֲרַפָּא, הֵדָּא הוּא דְכַתִּיב וַיְסַדְתִּיךָ בְּסַפִּירִים.

וּבֵּא רְאֵה, כָּל מַה שְׁנַסְתָּר מִן הָעֵין וְלֹא נִתְנָה
לְעֵין רְשׁוֹת לְשִׁלְט בּוֹ, לֹא תוּכַל לְשִׁלְט בּוֹ
הָעֵין, פִּרְט לְאַשְׁר בְּכַחֲלִילַת הָעֵין בְּדְבָרִים
יְדוּעִים. וּמִשׁוּם כֵּן, הִנֵּה אֲנָכִי מַרְבִּיץ בְּפוּךְ

אֲבָנֶיהָ. וּבֵא רְאֵה, כָּל הָאֲבָנִים הַלְלוּ יַעֲמִדוּ
 בְּמִקוֹמָן וַיְהִיו יְסוּדוֹת כְּבָרָא שׁוֹנָה, וַיְסוּד שֶׁל
 סְפִירִים (אחרים) יַעֲמִדוּ בְּמִקוֹם אַחַר סָבִיב, לְרַחֵב
 וּלְאַרְךָ. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וַיִּסְדְּתֵיךְ בַּסְּפִירִים.

בְּזִמְנָא דִּיּוֹקִים קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבֵיתֵיהּ, בְּהֵוּא זְמַנָּא מַה
 כְּתִיב, (ישעיה כה) בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח. בְּלַע, כְּדַאֲמַרִּינָן (איכה ב) בְּלַע יִי
 וְלֹא חָמַל, הֵהוּא כּוּס דְּשִׁתָּה הָאִי, יִשְׁתָּה הָאִי.

בְּזִמְנָן שְׁיָקִים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת בֵּיתוֹ,
 בְּאוֹתוֹ זְמַן מַה כְּתוּב? (שם כה) בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח.
 בְּלַע, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנּוּ (איכה ב) בְּלַע ה' וְלֹא חָמַל.
 אוֹתָהּ כּוּס שְׁשִׁתָּה זֶה, יִשְׁתָּה זֶה.

וְאִי תִימָא, הֵהוּא בְּלַע אִיהוּ לְזִמְנָן יְדִיעָא וְקֻצִיב כְּיִשְׂרָאֵל, לָאו
 הָכִי. כְּתִיב לְנֶצַח, מֵאִי לְנֶצַח. לְדַרְי דְּרִינָן. וְלָאו כְּיִשְׂרָאֵל, וְלָאו
 כְּהֵהוּא זְמַנָּא דְּאוֹקִים מְשָׁה ית מְשַׁכְּנָא. אֶלָּא לְנֶצַח לְעֵלְמִין.

וְאִם תִּאמַר, אוֹתוֹ בְּלַע הוּא לְזִמְנָן יְדוּעַ וְקֻצוּב
 כְּמוֹ יִשְׂרָאֵל - לֹא כְּדָ! כְּתוּב לְנֶצַח. מַה זֶה
 לְנֶצַח? לְדוּרֵי דוֹרוֹת, וְלֹא כְּמוֹ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא
 כְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שְׁהָקִים מְשָׁה אֶת הַמְּשַׁכְּנָן. אֶלָּא
 לְנֶצַח - לְעוֹלָמִים.

הַרְחִיבִי מְקוֹם אֶהְלֶךְ

וּכְדִין קוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא יוֹקִים לָהּ לִכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וְאִיהוּ יוֹקִים סְמִכִין, וְסִפִּי, וְכָל אֵינוֹן תְּקָרִי בֵּיתָא, בְּתַקּוּנֵי, (ס"א בתקיפו) לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא. וּכְתִיב (ישעיה נד) הַרְחִיבִי מְקוֹם אֶהְלֶךְ וְגו', בְּגִין דִּיתְבַּלַּע סְטֵרָא אַחְרָא, וְלֹא יְקוּם לְעֵלְמִין וּכְדִין, (ישעיה כה) וְחִרְפַּת עֲמוֹ יִסִּיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יִי' דִּבֵּר. (שמות לט) וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן, בְּהָהוּא זְמַנָּא דְאֵלִין סְמִכִין אֶתְקַמוּ, וְאֶתִּיּהִיבוּ בְּאֶתְרֵיהוּ, הָהוּא זְמַנָּא אֶתְרֵפוּ וְאֶתְעַבְרוּ מֵאֶתְרֵיהוּ סְמִכִין בְּאֶתְרֵ סְטֵר אַחְרָא, וְעַל דָּא, וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו.

וְאִזּוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְקִים אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וְהוּא יְקִים עֲמוּדִים וְסָפִים, וְכָל אוֹתָן תְּקָרוֹת הַבַּיִת בְּתַקּוּנָיו (בחזק), לְעוֹלָם וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים. וּכְתוּב (ישעיה נד) הַרְחִיבִי מְקוֹם אֶהְלֶךְ וְגו', מִשּׁוּם שְׂיִבְלַע הַצֵּד הָאֲחֵר וְלֹא יְקוּם לְעוֹלָמִים. וְאִזּוּ, (שם כה) וְחִרְפַּת עֲמוֹ יִסִּיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי ה' דִּבֵּר.

בזוהר - ספר בראשית - פרשת וישב (דף קפא ע"א)

בְּזִמְן שְׁהִיָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם, יִשְׂרָאֵל הָיוּ מְשַׁתְּדָלִים בְּקוֹרְבָנֹת וְעוֹלוֹת וְעִבּוּדוֹת

וּבְזְמַנָּא דִּהְוָה בֵּי מִקְדָּשׁא קַיָּים, יִשְׂרָאֵל הָיוּ מְשַׁתְּדָלִין בְּקוֹרְבָנִין וְעוֹלוֹן וּפּוֹלְחָנִין, דִּהְווּ עֲבָדִין כְּהֵנִי וְלִיּוֹאֵי וְיִשְׂרָאֵלִי בְּגִין לְקִשְׂרָא קִשְׁרִין וְלֹאֲנַהֲרָא נְהוּרִין. וּלְבָתֵּר דְּאֶתְחַרְבַּ בֵּי מִקְדָּשׁא אֶתְחַשְׁךְ

נהורא, וסיהרא לא אתנהירת מן שמשא, ושמשא (דף קפא ע"ב)
אסתלק מנה ולא אתנהרא, ולית לך יומא דלא שלטא ביה
לוטין וצערין וכאבין כמה דאתמר.

ובזמן שהיה בית המקדש קים, ישראל היו
משתדלים בקרבנות ועולות ועבודות שהיו
עושים הפהגים ולוים וישראלים כדי לקשר
קשרים ולהאיר אורות. ולאחר שנחרב בית
המקדש, נחשך האור, והלבנה לא הוארה מן
השמש, והשמש הסתלק ממנה ולא האירה,
ואין לך יום שלא שולטים בו קללות וצער
וכאבים, כמו שנתבאר.

סוד האמונה

ובהוא זמנא דמטי זמנא דסיהרא לאתנהרא, מה כתיב הנה
ישכיל עבדי, עליה דסיהרא אתמר הנה ישכיל עבדי דא הוא
רזא דמהימנותא. הנה ישכיל, דאתער אתערותא לעילא כמאן
דארח ריחא ואתי לאתערא ולאסתכלא. ירום, מסטרך דנהורא
עלאה דכל נהורין.

ובאותו זמן שהגיע זמן הלבנה להאיר, מה
כתוב? הנה ישכיל עבדי. נאמר על הלבנה
הנה ישכיל עבדי, זהו סוד האמונה. הנה

יִשְׁכִּיל - שְׁמֵתֵעוֹרֶרֶת הַתְּעוֹרְרוֹת שְׁלִמְעֵלָה,
כְּמִי שֶׁהֲרִיחַ רִיחַ וּבָא לְהַתְּעוֹרֵר וּלְהַסְתַּכֵּל.
יְרוּם - מִצַּד הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן שֶׁל כָּל הָאוֹרוֹת.

סוד החכמה

יְרוּם, כְּמָה דָּאֵת אָמַר, (ישעיה ל) וְלִכֵּן יְרוּם לְרַחֲמֶכֶם. וְנִשְׂא, מִסְטָרָא
דְּאַבְרָהָם. וְגַבְהָ, מִסְטָרָא דִּיצְחָק. מְאֹד, מִסְטָרָא דִיעֶקֶב. וְאַף עַל
גַּב דְּאוּקְמוּהָ, וְכֹלָא חַד בְּרִזָּא דְחֻכְמָתָא.

יְרוּם - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה ל) וְלִכֵּן יְרוּם לְרַחֲמֶכֶם.
וְנִשְׂא - מִהֲצַד שֶׁל אַבְרָהָם. וְגַבְהָ - מִהֲצַד שֶׁל
יִצְחָק. מְאֹד - מִצִּדוֹ שֶׁל יַעֲקֹב. וְאַף עַל גַּב
שֶׁבְּאַרוּהוּ, וְהַכֹּל אֶחָד בְּסוּד שֶׁל הַחֻכְמָה.

הסוד שמפתחות רבונו בידו

וּבְהָהוּא זְמַנָּא יִתְעַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַעְרוּתָא עֲלָאָה לְאַנְהָרָא
לָהּ לְסִיחָרָא כְּדָקָא יְאוּת כְּמָה דָּאֵת אָמַר, (ישעיה ל) וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה
כְּאוֹר הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַעַתִּים כְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים.
וּבְגִין כֵּךְ יִתּוּסַף בְּהָ רוּחַ עֲלָאָה, וּבְגִין כֵּךְ יִתְעַרוּן כְּדִין כָּל אֵינּוֹן
מִיִּתְיָא דְּאֵינּוֹן גּוֹ עֲפָרָא. וְדָא הוּא עֲבָדִי, רִזָּא דְּמִפְתָּחַן דְּמֵאֲרִיָּה
בִּידֵיהּ. כְּמָה דָּאֵת אָמַר, (אל עבדו זקן ביתו וכמה דאת אמר), (בראשית כד) וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אֶל עַבְדּוֹ, דָּא סִיחָרָא כְּמָה דָּאֵתְמַר, מִטְטְרוּן דְּאִיְהוּ עַבְדֵּי
שְׁלִיחָא דְּמֵאֲרִיָּה.

וּבְאוֹתוֹ זְמַן יַעֲזֹרֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 הַתְּעוֹזְרוֹת עַל־יוֹנָה לְהָאִיר לַלְבָּנָה כְּרֹאֵי, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר (שם) וְהָיָה אֹרֶךְ הַלְבָּנָה כְּאֹרֶךְ הַחֲמָה וְאֹרֶךְ
 הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַע־עֵתִים כְּאֹרֶךְ שְׁבַע־עֵת הַיָּמִים.
 וּמִשּׁוּם כֵּן תִּתְּוֹסֵף לָהּ רוּחַ עַל־יוֹנָה, וּמִשּׁוּם כֵּן
 יִתְּעוֹזְרוּ אֲזַי כָּל אוֹתָם הַמֵּתִים שֶׁהֵם בְּתוֹךְ
 הָעָפָר. וְזֶהוּ עֲבָדֵי, הַסּוֹד שֶׁמִּפְתָּחוֹת רַבּוֹנוֹ
 בְּיָדוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר [אל עבדו זקן ביתו, וכמו
 שנאמר] (בראשית כד) וַיֹּאמֶר אֲבָרְהָם אֶל עַבְדּוֹ. זֶה
 הַלְבָּנָה כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, מִטְטְרוּן שֶׁהוּא עֶבֶד
 שְׁלִיחַ רַבּוֹנוֹ.

בוזוהר - ספר שמות - פרשת בשלח (דף ג"ו ע"א)

אֵין לָךְ דְּבַר בְּתוֹרַה שְׂאִין בּוֹ כֶּמָּה סוּדוֹת

בְּשׁוּב יִי צִיּוֹן, (אמר ליה) בְּשׁוּב יִי אֶל צִיּוֹן מִבְּעֵי לִיָּה, מֵאֵי בְּשׁוּב יִי
 צִיּוֹן אֲלֵא בְּשׁוּב יִי צִיּוֹן וְדָאֵי. תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דְּאִתְחַרֵּיב
 יְרוּשָׁלַם לְתַתָּא, וּכְנֻסַת יִשְׂרָאֵל אִתְתַּרְכַת, סְלִיק מִלְכָּא קְדִישָׁא
 לְצִיּוֹן, וְאַנְגִיד לִיָּה לְקַבְּלִיהָ, בְּגִין דְּכְנֻסַת יִשְׂרָאֵל (ויקרא ע"ה)
 אִתְתַּרְכַת. (השתא דאתגליא כנסת ישראל סליק ליה לגביה) (ויצא קס"ב ע"ב) וְכַד תִּתְּהַדָּר
 כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל לְאִתְרָהָ, כְּדִין יְתוּב מִלְכָּא קְדִישָׁא לְצִיּוֹן לְאִתְרִיָּה,
 לְאַזְדוּוּגָא חַד בְּחַד, וְדָא הוּא בְּשׁוּב יִי צִיּוֹן. וְכַדִּין זְמִינִין יִשְׂרָאֵל

לְמִימְרָה, זֶה אֵלֵי וְאֲנֹוהוּ. וּכְתִיב, זֶה יְיָ קֹוִינוּ לֹו נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה
 בִּישׁוּעָתוֹ, בִּישׁוּעָתוֹ וְדָאִי. (שמות טו) יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ שְׁמוֹ. רַבִּי
 אָבָא פָתַח (במדבר כא) עַל כֵּן יֵאמֶר בְּסִפְרֵי מִלְחָמוֹת יְיָ אֵת וְהֵב
 בְּסוּפָה וְאֵת הַנְּחָלִים אֲרֻנוֹן. כִּמָּה אֵית לָן לְאַסְתְּכֻלָּא בְּפִתְגָמֵי
 אֲוֹרֵייתָא, כִּמָּה אֵית לָן לְעֵינָא בְּכָל מִלְחָא, דְּלִית לָךְ מִלְחָה
 בְּאֲוֹרֵייתָא, דְּלָא אֲתַרְמִיזָא בְּשִׁמְא קַדִּישָׁא עֲלָאָה, וְלִית לָךְ מִלְחָה
 בְּאֲוֹרֵייתָא, דְּלִית בָּהּ כִּמָּה רְזִין, כִּמָּה טַעְמִין, כִּמָּה שְׂרָשִׁין, כִּמָּה
 עֲנַפִּין. (דף ג' ע"א) הֵכָא אֵית לְאַסְתְּכֻלָּא, עַל כֵּן יֵאמֶר בְּסִפְרֵי מִלְחָמוֹת
 יְיָ, וְכִי סִפְרֵי מִלְחָמוֹת יְיָ, אֵן הוּא. אֵלָא הֵכִי אֲתַעְרוּ חֲבַרְיָא, כָּל
 מֵאן דְּאָנַח קֶרְבָּא בְּאֲוֹרֵייתָא, זְכִי לְאַסְגָּאָה שְׁלָמָא בְּסוּף מְלוּי. כָּל
 קֶרְבִּין דְּעֲלָמָא, קִטְטָה וְחַרְבָּנָא. וְכָל קֶרְבִּין דְּאֲוֹרֵייתָא, שְׁלָמָא
 וְרַחֲמֵימוּתָא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב עַל כֵּן יֵאמֶר בְּסִפְרֵי מִלְחָמוֹת יְיָ אֵת
 וְהֵב בְּסוּפָה, כְּלוּמַר, אֲהֵבָה בְּסוּפָה. דְּלִית לָךְ אֲהֵבָה וְשְׁלָמָא בְּר
 מֵהָאִי.

בְּשׁוּב ה' צִיּוֹן! הֲיִה עֲרִיף לְהִיּוֹת בְּשׁוּב ה' אֵל
 צִיּוֹן! מַה זֶה בְּשׁוּב ה' צִיּוֹן? אֵלָא בְּשׁוּב ה' צִיּוֹן
 וְדָאִי. בַּא רְאָה, בְּשַׁעָה שְׁחַרְבָּה יְרוּשָׁלַיִם לְמִטָּה
 וּכְנָסַת יִשְׂרָאֵל גְּרָשָׁה, עָלָה הַמֶּלֶךְ הַקְּדוּשׁ
 לְצִיּוֹן, וְנִצָּנַח כְּנֶגְדּוֹ, מִשׁוּם שְׁכַנְסַת יִשְׂרָאֵל
 גְּרָשָׁה, [עֵתָה שְׁגַתְגַּלְתָּה כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל, מֵעֵלָה
 אוֹתָהּ אֲלִיּוֹן] וּכְשֶׁתְּחֹזֵר כְּנָסַת יִשְׂרָאֵל לְמִקְוָמָהּ,
 אָז יָשׁוּב הַמֶּלֶךְ הַקְּדוּשׁ לְצִיּוֹן לְמִקְוָמוֹ לְהַזְדַּיֵּג
 אֶחָד בְּאַחַד, וְזֶהוּ בְּשׁוּב ה' צִיּוֹן. וְאָז עֵתִידִים

יִשְׂרָאֵל לֹאמַר זֶה אֵלַי וְאֲנִי־הוּא, וְכַתּוּב זֶה ה' קִוִּינוּ לוֹ נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ, בִּישׁוּעָתוֹ וְדַאי. ה' אִישׁ מְלַחֲמָה ה' שְׁמוֹ. רַבִּי אַבְא פְּתַח, עַל כֵּן יֵאמַר בְּסֵפֶר מְלַחְמוֹת ה' אֶת וְהֵב (במדברכא) בְּסוּפָה וְאֶת הַנְּחָלִים אֲרַנּוּן. כַּמָּה יֵשׁ לָנוּ לְהַסְתַּכֵּל בְּדַבְרֵי הַתּוֹרָה, כַּמָּה יֵשׁ לָנוּ לְעֵין בְּכָל דְּבָרֶיהָ, שְׂאִין לָךְ דְּבַר בַּתּוֹרָה שְׁלֹא נִרְמַז בִּישֵׁם הַקְּדוֹשׁ הָעֶלְיוֹן, וְאִין לָךְ דְּבַר בַּתּוֹרָה שְׂאִין בּוֹ כַּמָּה סוּדוֹת, כַּמָּה טְעָמִים, כַּמָּה שְׂרָטִים, כַּמָּה עֲנָפִים. כָּאן יֵשׁ לְהַסְתַּכֵּל, עַל כֵּן יֵאמַר בְּסֵפֶר מְלַחְמוֹת ה' - וְכִי סֵפֶר מְלַחְמוֹת ה' הֵיכָן הוּא? אֵלֶּא כָּאן הַתְּעוּרְרוּ הַחֲבֵרִים, שְׁכָל מִי שְׂעוּרְרָה קָרַב בַּתּוֹרָה, זוֹכֵה לְהִרְבּוֹת שְׁלוֹם בְּסוּף דְּבָרָיו. כָּל הַקְּרִבּוֹת שְׂבַעוּלָם - קִטְטָה וְחִרְבּוֹן, וְכָל הַקְּרִבּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה - שְׁלוֹם וְאַהֲבָה. זֶהוּ שְׂכַתּוּב עַל כֵּן יֵאמַר בְּסֵפֶר מְלַחְמוֹת ה' וְאֶת וְהֵב בְּסוּפָה, כְּלֹאמַר, אַהֲבָה בְּסוּפָה. שְׂאִין לָךְ אַהֲבָה וְשְׁלוֹם פְּרָט לְזֶה.

מְקוֹם יֵשׁ לְקְדוֹשׁ - בְּרוּךְ - הוּא שְׂנַקְרָא סֵפֶר

תו קשיא באתריה. על כן יאמר בספר מלחמות יי', בתורת מלחמות יי' מבעי ליה, מאי בספר. אלא רזא עלאה הוא, אתר אית ליה לקודשא בריך הוא, דאקרי ספר (נ"א ומספר) כמה דאת אמר, (ישעיה לה) דרשו מעל ספר יי' וקראו. דכל חילין וגבורין דעביד קודשא בריך הוא, בההוא ספר תליין, (נ"א ומתמן נפקין את והב בסופה. מאן והב, אלא כל אינון חילין, וכל אינון גבוראן דעביד קודשא בריך הוא, בההוא ספר תליין.) וכד אגח קודשא בריך הוא קרבו, בחד אתר דאיהו בסופא דדרגין, ואקרי והב. כמה דאת אמר (משלי ל) לעלוקה שתי בנות הב. בסופה: בסוף דרגין אשתכח. בסופה: ים סוף אתקרי, ים דאיהו סוף לכל דרגין.

עוד קשה במקומו. על כן יאמר בספר מלחמות ה' - בתורת מלחמות ה' היה צריך להיות! מהו בספר? אלא סוד עליון הוא. מקום יש לקדוש - ברוך - הוא שנקרא ספר (ומספר), כמו שנאמר דרשו מעל ספר ה' וקראו. שכל הכחות והגבורות שעשה הקדוש ברוך הוא, תלויים באותו ספר, (ומשם יוצאים. את והב בסופה ובו) וכשהקדוש ברוך הוא עורך את קרבותיו, במקום אחד שהוא בסוף הדרגות, ונקרא והב, כמו שנאמר (משלי ל) לעלוקה שתי בנות הב. בסופה - נמצא בסוף הדרגות. בסופה - נקראת ים סוף, ים שהוא סוף הדרגות.

בוהר - זוהר חדש - מדרש הנעלם על איכה

איכה יְשֻׁבָה בְּדָד

איכה יְשֻׁבָה בְּדָד, רַבִּי הֲרַפְיִנְס פִּתַּח, (בראשית ג) וַיִּגְרֹשׁ אֶת הָאָדָם וַיִּשְׁכֵּן מִקְדָּם לְגַן עֵדֶן. וַיִּגְרֹשׁ אֶת, דָּא כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל. בְּחֻרְבַּן בֵּי מִקְדָּשָׁא, דְּאִתְתַּרְכַּת בְּתִירוּכִין, דְּאִשְׁתַּלַּחַת בְּשְׁלוּחִין, כְּרַסְיֵיא דְּמַלְכָּא נְפֻלַת.

איכה יְשֻׁבָה בְּדָד. רַבִּי הֲרַפְיִנְס פִּתַּח, (בראשית ג) וַיִּגְרֹשׁ אֶת הָאָדָם וַיִּשְׁכֵּן מִקְדָּם לְגַן עֵדֶן. וַיִּגְרֹשׁ אֶת - זו כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל, בְּחֻרְבַּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁגִרְשָׁה בְּגִרוּשֵׁין, שְׁנִשְׁלַחָה בְּשְׁלוּחִין, כְּסָא הַמְּלֶכֶךְ שֶׁנְּפֻלָּה.

וַיִּגְרֹשׁ אֶת, דָּא כְּרַסְיֵיא דְּמַלְכָּא. וְוִי דְּאִתְתַּרְכַּת, וְוִי דְּנְפֻלַת. הָאָדָם, הֵהוּא דְּשְׁלִיט עַל כּוּרְסְיֵיא, דְּכַתִּיב בֵּיהּ (יחזקאל א) וְעַל דְּמוֹת הַכֶּסֶף דְּמוֹת כְּמִרְאֵה אָדָם כו'. נְפֻלַת כְּרַסְיֵיא, נְפֻלַת כְּלָא.

וַיִּגְרֹשׁ אֶת - זֶה כְּסָא הַמְּלֶכֶךְ. אוֹי שְׁגִרְשָׁה, אוֹי שֶׁנְּפֻלָּה. הָאָדָם, אוֹתוֹ שְׁשׁוּלֵט עַל הַכֶּסֶף, שְׁכַתוּב בּוֹ (יחזקאל א) וְעַל דְּמוֹת הַכֶּסֶף דְּמוֹת כְּמִרְאֵה אָדָם וְכו'. נְפֻלָּה הַכֶּסֶף - נְפֻלַת הַכֶּל.

בְּשַׁעָה שְׁנַחֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, סִלַּק אֶת הַכְּבוֹד הָעֲלִיּוֹן לְמַעְלָה

וַיִּשְׁכֹּן, הֵהוּא דְתַרִיךְ לְדָא, אֲשַׁכִּין וְאֲשָׁרִי יִישׁוּבָא אַחְרָא,
בְּהִיפּוּכָא. בְּשַׁעְתָּא דְאַתְחַרִיב בֵּי מְקַדְשָׁא, סְלִיק לְכָבוֹד עֵילְאַה
לְעֵילָא, וְאַזְעִיר דִּיּוֹקְנִיָּה מִכְּמָה דְהוּוּת. וְכוּרְסִיָּא נְטִיל מַנְיָה
וְאַתְפָּרֵשׁ.

וַיִּשְׁכֹּן - אוֹתוֹ שְׁגִרֵשׁ אֶת זֶה, הַשְּׁכִין וְהַשְּׁרָה
יִשׁוּב אַחַר בְּהִפּוּכּוֹ. בְּשַׁעָה שְׁנַחֲרַב בֵּית
הַמְּקַדֶּשׁ, סִלַּק אֶת הַכְּבוֹד הָעֵלְיוֹן לְמַעְלָה,
וְהִמְעִיט דִּמּוּתוֹ מִכְּמוֹ שְׁהִיָּה, וְהִכְסָא נְסַע מִמּוֹנֵי
וְנִפְרַד.

כְּבִיכּוֹל אֲשָׁרִי לְגֵן עֵדֵן עִם כְּרוּבִים לְתַתָּא, וְאַתְפָּרֵשׁ מֵהוּא כְּבוֹד
עֵילְאַה. וְאֲשָׁרִי לְהֵיָא לְהַט הַחֲרֵב, לְמִיָּקָם בְּדוּכְתָא דְרַבְּנוּתִיָּה,
לְמִיָּטֵר וְלְמִישָׂאב וְלְמַסְתִּיר, הֵהוּא אוּרְחַ דְאַנְגִּיד מַעְזַי הַחַיִּים.

כְּבִיכּוֹל הַשְּׁרָה אֶת גֵּן הָעֵדֵן עִם הַכְּרוּבִים
לְמַטָּה, וְנִפְרַד מֵאוֹתוֹ הַכְּבוֹד הָעֵלְיוֹן, וְהַשְּׁרָה
אֶת אוֹתָהּ לְהַט הַחֲרֵב, לְעֵמּוֹד בְּמִקּוּם גְּבֵרְתּוֹ,
לְשִׁמּוֹר וְלְשָׂאב וְלְהַסְתִּיר ^(ולרחץ) אוֹתָהּ הַדֶּרֶךְ
שִׁשׁוּפַעַת מַעְזַי הַחַיִּים.

אַיְכָה יִשְׁבָּה בְּדָד

וּשְׁלֹמֹה מִלְכָּא צְוּוּחַ וְאָמַר, (משלי ל) תַּחַת שְׁלוֹשׁ רִגְזָה אֶרֶץ כּו' תַּחַת
עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ כּו' וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבֻרָתָהּ. שִׁפְחָה לָּגוּ, גְּבֻרָתָהּ
לָבַר. אֵיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד, מֵאֵי בְּדָד. כִּמָּא דְאֵת אָמַר, בְּדָד יֵשֵׁב
מִחוּץ לַמְחֻנָּה מוֹשְׁבֹו.

וּשְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ צְוּוּחַ וְאָמַר, (משלי ל) תַּחַת שְׁלוֹשׁ
רִגְזָה אֶרֶץ כּו' תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ כּו' וְשִׁפְחָה
כִּי תִירֶשׁ גְּבֻרָתָהּ. הַשִּׁפְחָה בְּפָנִים, גְּבֻרָתָהּ
בַּחוּץ. אֵיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד, מַה זֶה בְּדָד? כִּמוֹ
שֶׁנֶּאמַר בְּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמְחֻנָּה מוֹשְׁבֹו.

אֵיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד, ר' חֲנִינָאֵי וְרַבִּנּוּן פְּתַחֵי קְרָא בְּאֲדָם הַרְאִישׁוֹן.
(בראשית ב) וַיִּקַּח ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיְנִיחֵהוּ בְּגֵן עֵדֶן וְגו'. וַיִּקַּח,
בְּמָה לְקַחוּ. ר' חֲנִינָאֵי אָמַר, לְקַחוּ בְּדַבְרִים. כְּדַבֵּר אַחַר (ויקרא ח) קַח
אֶת אֶהְרֹן. וְרַבִּנּוּן אָמְרוּ, לְקַחוּ בְּרוּת. כְּדַבֵּר אַחַר, (מלכים ב ב) הַיּוֹם ה'
לְקַח אֶת אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֹאשְׁךָ.

אֵיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד, רַבִּי חֲנִינָאֵי וְרַבִּנּוּן פּוֹתְחִים
הַכְּתוּב בְּאֲדָם הַרְאִישׁוֹן. (בראשית ב) וַיִּקַּח ה' אֱלֹהִים
אֶת הָאָדָם וַיְנִיחֵהוּ בְּגֵן עֵדֶן וְגו'. וַיִּקַּח, בְּמָה
לְקַחוּ? רַבִּי חֲנִינָאֵי אָמַר, לְקַחוּ בְּדַבְרִים, כִּמוֹ
שֶׁנֶּאמַר (ויקרא ח) קַח אֶת אֶהְרֹן. וְרַבִּנּוּן אָמְרוּ, לְקַחוּ

בְּרוּחַ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מלכים ב ב) הַיּוֹם ה' לָקַח אֶת
אֲדֹנָיִךְ מֵעַל רֹאשְׁךָ.

וַיִּנְחָהוּ בְּגַן עֵדֶן, כְּדִי לְהִיּוֹת לוֹ מְנוּחָה

וַיִּנְחָהוּ בְּגַן עֵדֶן, כְּדִי לְהִיּוֹת לוֹ מְנוּחָה, לְדַעַת וּלְהַפִּיר הַחֲכָמָה
וְהַתּוֹרָה. דָּאָמַר רַבִּי חֲנִינְאִי, הַתּוֹרָה לִימְדָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְאָדָם. הֵדָא הוּא דְכַתִּיב, (איוב כח) אֲזַ רְאָה וַיִּסְפְּרָה וְגו', וַיֹּאמֶר
לְאָדָם. וְהָיוּ מִלְּאֲכֵי הַשָּׂרֵת מְקַלְסִין לְפָנָיו.

וַיִּנְחָהוּ בְּגַן עֵדֶן, כְּדִי לְהִיּוֹת לוֹ מְנוּחָה, לְדַעַת
וּלְהַפִּיר הַחֲכָמָה וְהַתּוֹרָה. שֶׁאָמַר רַבִּי חֲנִינְאִי,
הַתּוֹרָה לְמִדָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם.
זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (איוב כח) אֲזַ רְאָה וַיִּסְפְּרָה וְגו', וַיֹּאמֶר
לְאָדָם. וְהָיוּ מִלְּאֲכֵי הַשָּׂרֵת מְקַלְסִים לְפָנָיו.

בוזהר – ספר שמות – פרשת ואתה תצווה (דף קעט):

כְּאִשֶּׁר מִתְעַלָּה הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן מִלְמַשָּׁה, אֲזִי נֶחֱשֵׁךְ כָּל הָאוֹר וְלֹא נִמְצָא כָּלל בְּעוֹלָם

פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר (תהלים כב) וְאַתָּה יי' אֵל תִּרְחֹק אֵילוּתַי לְעִזְרָתִי חוֹשָׁה.
וְאַתָּה יי' כְּלָא חֵד. אֵל תִּרְחֹק: לְאִסְתַּלְקָא מִיָּנַן, לְמַהוּי סְלִיק
נְהוּרָא עֲלָאָה מִתַּתְאָה. דְּהָא כַּד אִסְתַּלַּק נְהוּרָא עֲלָאָה מִתַּתְאָה,
כְּדִין אֶתְחַשֵּׁךְ כָּל נְהוּרָא, וְלֹא אֶשְׁתַּכַּח כָּלל בְּעֵלְמָא.

פֶּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר, (תהלים כב) וְאַתָּה ה' אֵל
תִּרְחַק אֵילֹוֹתַי לְעִזְרָתִי חוֹשֶׁה. וְאַתָּה ה' - הַכֹּל
אֶחָד. אֵל תִּרְחַק - לְהִתְרַחַק מֵאַתָּנוּ לְהִיּוֹת
עוֹלָה הָאֹר הָעֲלִיּוֹן מִלְמַטָּה. שְׁהִי בְּאֶשׁ
מִתְעַלָּה הָאֹר הָעֲלִיּוֹן מִלְמַטָּה, אֲזִי נַחֲשׂוּ כָּל
הָאֹר וְלֹא נִמְצָא כָּלל בְּעוֹלָם.

נְחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּיַמֵּי יְרֵמְיָהוּ

וְעַל דָּא אֲתַחֲרַב בֵּי מִקְדָּשָׁא בְּיוֹמֵי דְיְרֵמְיָהוּ. וְאַף עַל גַּב דְּאַתְּבְּנִי
לְבַתַּר, לֹא אֶהְדָּר נְהוּרָא לְאַתְרֵיהּ כְּדָקָא יְאוּת. וְעַל כֵּן דָּא,
שְׂמָא דֵּהֵוּא נְבִיאָה דְאַתְּבְּנִי עַל דָּא, יְרֵמְיָהוּ. אֶסְתַּלְקוּתָא
דְנְהוּרָא עֲלָאָה, דְאַסְתַּלַּק לְעִילָא לְעִילָא, וְלֹא אֶהְדָּר לְאַנְהָרָא
לְבַתַּר כְּדָקָא יְאוּת. יְרֵמְיָהוּ: אֶסְתַּלַּק וְלֹא אֶהְדָּר לְאַתְרֵיהּ,
וְאַתְחַרַב בֵּי מִקְדָּשָׁא וְאַתְחַשְׁכוּ נְהוּרִין.

וְעַל זֶה נְחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּיַמֵּי יְרֵמְיָהוּ. וְאַף
עַל גַּב שְׁנַבְנָה לְבַסוּף, לֹא חֲזַר הָאֹר לְמִקְוֹמוֹ
כְּמוֹ שְׁצַרְיָה. וְעַל סוּד זֶה שֵׁם הַנְּבִיאָה הָהוּא
שְׁהִתְנַבֵּא עַל כֵּן - יְרֵמְיָהוּ. הָעֵלָם שֶׁל הָאֹר
הָעֲלִיּוֹן, שְׁעָלָה לְמַעְלָה לְמַעְלָה וְלֹא חֲזַר
לְהָאִיר לְבַסוּף כְּמוֹ שְׁצַרְיָה. יְרֵמְיָהוּ - הִתְעַלָּה

וְלֹא חָזַר לְמִקְוֹמוֹ, וְנִחְרַב בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ וְנִחְשְׁכוּ
הַמֵּאוֹרוֹת.

סוד צַרוּף הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים

אָבֵל יִשְׁעִיהוּ, שְׁמָא גָרִים לְפוֹרְקָנָא, וְלֹאֲהֲדָרָא נְהוּרָא עֲלָאָה
לְאַתְרֵיהּ, (ישעיהו לאנהרא ההוא נהורא עלאה ולמעבד פורקנא) וְלִמְבְּנֵי בֵּי מִקְדָּשָׁא,
וְכָל טְבִין וְכָל נְהוּרִין, יְהִדְרוּן כְּדַבְּקֵדְמִיתָא. וְעַל דָּא, שְׁמָהֶן
דְּתַרִּין נְבִיאִין אֱלִין, קְיִימִין דָּא לְקַבֵּל דָּא, בְּגִין דְּשְׁמָא גָרִים,
וְצַרוּפָא דְּאַתְנוֹן דָּא בְּדָא, גְרַמִּין עוֹבְדָא, הֵן לְטַב וְהֵן לְבִישׁ. וְעַל
רְזָא דָּא, צַרוּפָא דְּאַתְנוֹן דְּשְׁמָהֶן קְדִישִׁין, וְכֵן אַתְנוֹן בְּגַרְמִייהוּ,
גְרַמִּין לְאַתְחֻזָּאָה רְזִין עֲלָאִין, כְּגוּוֹנָא דְּשְׁמָא קְדִישָׁא, דְּאַתְנוֹן
בְּגַרְמִייהוּ, גְרַמִּין רְזִין עֲלָאִין קְדִישִׁין לְאַתְחֻזָּאָה בְּהוּ.

אָבֵל יִשְׁעִיהוּ, הַשֵּׁם גוֹרֵם הַיְשׁוּעָה, וְלְהַחְזִיר
הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן לְמִקְוֹמוֹ (ישעיהו, להאיר האור העליון ולעשות ישועה)
וְלְבָנוֹת בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ, וְכָל הַטּוֹבוֹת וְכָל
הָאוֹרוֹת יַחְזְרוּ כְּבָרָאשׁוּנָה. וְעַל זֶה שְׁמוֹתֵם שֶׁל
שְׁנֵי הַנְּבִיאִים הָאֵלּוּ עוֹמְדִים זֶה לְעִמַּת זֶה,
בְּסִבַּת הַשֵּׁם שְׁגוֹרֵם, וְצַרוּף הָאוֹתִיּוֹת זו בְּזוֹ
גוֹרְמוֹת מַעֲשֵׂה, הֵן לְטוֹב וְהֵן לְרָע. וְעַל סוּד זֶה
צַרוּף הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים, וְכֵן
הָאוֹתִיּוֹת בְּעֵצְמוֹן גוֹרְמוֹת לְהִרְאוֹת סוּדוֹת

עֲלִיּוֹנִים כְּדַגְמַת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, שְׁהֵאוֹתֵיזוֹת
בְּעֶצְמוֹן גּוֹרְמוֹת סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים קְדוּשִׁים
לְהֵרְאוֹת בָּהֶם.

בוזוהר - ספר שמות - פרשת משפטים (דף קכ"ב ע"א)

כָּל מִי שֶׁקוֹרָא לְחֵבְרוֹ רָשָׁע, מוֹרִידִים אוֹתוֹ לַגִּיהֶנֶם, וַיּוֹרְדִים לוֹ
לְחַיָּו

אָמַר רַבִּי יוֹסִי כָּל מֵאֵן דְּקָרִי לְחֵבְרִיהַ בְּשֵׁמָא דְלִית בֵּיהַ, וְגַנִּי לִיהַ,
אֲתַפֵּס בְּמַה דְלִית בֵּיהַ, דְאָמַר רַבִּי חֲזִיאַ אָמַר רַבִּי חֲזַקִּיהַ, כָּל מֵאֵן
דְּקָרִי לְחֵבְרִיהַ רָשָׁע, נְחַתִּין לִיהַ לַגִּיהֶנֶם. וְנְחַתִּין לִיהַ לְעֲלֵעוּי, בַּר
אִינוֹן חֲצִיפִין דְאֹרְכִיתָא, דְשָׂרִי לִיהַ לְאִינִישׁ לְמַקְרִי לְהוֹ רָשָׁע.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כָּל מִי שֶׁקוֹרָא לְחֵבְרוֹ בְּשֵׁם
שְׂאִין בּוֹ וּמְגַנֶּה אוֹתוֹ, נְתַפֵּס בְּמַה שְׂאִין בּוֹ.
שְׂאֵמַר רַבִּי חֲזִיאַ אָמַר רַבִּי חֲזַקִּיהַ, כָּל מִי
שֶׁקוֹרָא לְחֵבְרוֹ רָשָׁע, מוֹרִידִים אוֹתוֹ לַגִּיהֶנֶם,
וַיּוֹרְדִים לוֹ לְלַחַיָּו, פֶּרֶט לְאוֹתָם חֲצוּפִים שְׁל
הַתּוֹרָה שְׂמַתָּר לְאָדָם לְקוֹרָא לָהֶם רָשָׁע.

הִיָּתָה כְּאֶלְמֶנָה, וְלֹא אֶלְמֶנָה. כְּאֶלְמֶנָה שְׁהִלָּךְ בַּעֲלָהּ לְעֵבֶר הַיָּם
וּמְחַבָּה לוֹ

בְּזִמְנֵי שְׁנֵי חָרְבֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְהָיוּ שׁוֹרְפִים אוֹתוֹ בְּאֵשׁ, עָלוּ כָּל
אוֹתָם הַכֹּהֲנִים עַל כְּתֵלֵי הַמִּקְדָּשׁ

רַבִּי חֲזַקְיָה פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה כב) מִשָּׂא גִיא חֲזִיוֹן מֵה לָךְ אֵיפֹה כִּי
עָלִית כָּלְךָ לַגָּגוֹת. תָּא חֲזִי, הָא אוֹקְמוּהָ בְּזִמְנָא דְאִתְחָרִיב בֵּי
מִקְדָּשָׁא, וְהָיוּ מוֹקְדִין לֵיהּ בְּנוֹרָא, סְלִיקוּ כָּל אִינוּן כְּהֵנִי (דף רג ע"א)
עַל כּוֹתְלֵיהוֹן (ב"א גגיהון) דְּמִקְדָּשָׁא, וְכָל מִפְתָּחִין בִּידֵיהוּ, וְאָמְרוּ.
עַד הָכָא הוּינָא גְזַבְרִין דִּילָךְ, מִכָּאן וְאֵילָךְ טוּל דִּילָךְ.

רַבִּי חֲזַקְיָה פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה כב) מִשָּׂא גִיא חֲזִיוֹן
מֵה לָךְ אֵיפֹה כִּי עָלִית כָּלְךָ לַגָּגוֹת. בָּא רְאֵה,
הָרִי פְּרִשׁוּהָ, בְּזִמְנֵי שְׁנֵי חָרְבֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְהָיוּ
שׁוֹרְפִים אוֹתוֹ בְּאֵשׁ, עָלוּ כָּל אוֹתָם הַכֹּהֲנִים עַל
כְּתֵלֵי [גגות] הַמִּקְדָּשׁ, וְכָל הַמִּפְתָּחוֹת בִּידֵיהֶם,
וְאָמְרוּ: עַד כָּאן הָיִינוּ גְזַבְרִים שְׁלָךְ. מִכָּאן
וְאֵילָךְ טוּל אֶת שְׁלָךְ.

כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם הָיוּ יוֹנְקִים יְנִיקַת הַנְּבוּאָה מֵהַשְּׂכִינָה שְׁחִיתָה
בְּמִקְדָּשׁ

אָבֵל תָּא חֲזִי, גִיא חֲזִיוֹן, דָּא שְׂכִינְתָא דְהוֹת בְּמִקְדָּשָׁא. וְכָל בְּנֵי
עֲלָמָא, מִינָה הוּוּ יְנִיקִין יְנִיקוּ דְנְבוּאָה. דְאָף עַל גַּב דְּכָל גְּבִיאִין,
קָא הוּוּ מִתְנַבְּאִין מֵאַתְרַּא אַחְרָא, מַגְוִוָה הוּוּ יְנִיקִין נְבוּאָתְהוֹן. וְעַל

דָּא אַתְּקָרִי אִיהִי גֵיא חֲזִיוֹן. חֲזִיוֹן, הָא אֹקְמוּהָ, דְּאִיהוּ חִיזוּ דְכָל
גְּוֹנִין עֲלָאִין.

אַבְל בְּא רְאָה, גֵיא חֲזִיוֹן - זו הַשְּׂכִינָה שְׁהִיתָה
בַּמְקֹדֶשׁ, וְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם מְמוֹנָה הָיוּ יוֹנְקִים
יְנִיקַת הַנְּבוּאָה. שְׂאָף עַל גַּב שְׂכָל הַנְּבִיאִים הָיוּ
מִתְנַבְּאִים מִמְּקוֹם אַחַר - מִתּוֹכָה הָיוּ יוֹנְקִים
אֶת נְבוּאָתָם, וְעַל כֵּן הִיא נִקְרָאת גֵיא חֲזִיוֹן.
חֲזִיוֹן, הֵנָּה פְּרִשׁוּיָה שְׁהוּא הַמְּרָאָה שֶׁל כָּל
הַגְּוֹנִים הָעֲלִיוֹנִים.

כֹּה אָמַר ה' קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רַחַל מִבְּכָה עַל
בְּנֵיהָ

מַה לָּךְ אֵיפָה כִּי עֲלִית כְּלָךְ לַגְּגוֹת, דְּהָא כִּד אַתְּחַרְבַּ מְקֹדֶשׁא,
שְׂכִינְתָא אַתָּאת, וְסְלִיקַת בְּכָל אֵינוֹן אַתְרִין, דְּהָוָה מְדוּרָה בְּהוּ
בְּקִדְמִיתָא. וְהוֹת בְּכַת עַל בֵּית מְדוּרָה, וְעַל יִשְׂרָאֵל דְּאָזְלוּ
בְּגִלוּתָא, וְעַל כָּל אֵינוֹן צְדִיקֵי וְחֲסִידֵי דְהָווּ תַמְן וְאַתְאַבִּידוּ.
וּמְנַלְן, דְּכַתִּיב, (ירמיה לא) כֹּה אָמַר יי קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי
תַמְרוּרִים רַחַל מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ, וְהָא אַתְמַר. וְכַדִּין קוֹדֶשׁא בְּרִין

הוא שאיל לה לשכינתא, ואמר לה. מה לך איפה כי עלית כלך לגגות.

מה לך אפוא כי עלית כלך לגגות, שהרי בשנחרב המקדש, השכינה באה ועלתה לכל אותם המקומות שהיה בהם מדורה בראשונה, והיתה בוכה על בית מדורה, ועל ישראל שהלכו לגלות, ועל כל אותם החסידים והצדיקים שהיו שם ונאבדו. ומנין לנו? שכתוב (ירמיה לא) כה אמר ה' קול ברמה נשמע נהי בכי תמרודים רחל מבכה על בניה, והרי נתבאר. ואז הקדוש ברוך הוא שואל את השכינה ואומר לה: מה לך אפוא כי עלית כלך לגגות.

מהו כלך, דהא כי עלית סגיא, מהו כלך. לאכללא בהדה כל חילין וכל רתיכין אחרנין, דכלהו בכו עמה על חרבן בי מקדשא.

מה זה כלך, שהרי כי עלית זה מספיק. מה זה כלך? להכליל עמה כל הצבאות והמרפבות האחרים שכלם בכו עמה על חרבן בית המקדש.

וּבְגִין כֵּן, מַה לָּךְ אֵיפֹה. אָמְרָה קַמִּיָּה, וְכִי בְנֵי בְּגָלוֹתָא, וּמִקְדָּשָׁא
 אֲתוּקְדָא, וְאַנָּא מַה לִּי הָכָא. שְׂרִיאַת וְאַמְרַת, (ישעיה כב) תְּשׁוּאוֹת
 מִלְּאָה עִיר הוֹמְיָה קַרְיָה עֲלִיזָה חֲלָלִיךָ לֹא חֲלָלִי חֶרֶב וְלֹא מִתִּי
 מִלְחָמָה עַל כֵּן אָמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי אָמַרְר בְּכִי וְגוֹ'. וְהָא אוֹקִימְנָא,
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר לָהּ, (ירמיה לא) כֹּה אָמַר יְיָ מִנְּעֵי קוּלְךָ
 מִבְּכִי וְגוֹ'.

וּמִשׁוּם כֵּן מַה לָּךְ אֵיפֹה. אָמְרָה לְפָנֶיךָ: וְכִי בְנֵי
 בְּגָלוֹת, וְהַמְּקֹדֶשׁ נִשְׂרַת, וְאַנִּי מַה לִּי כִּי פֶּאן?
 הַתְּחִילָה וְאוֹמְרַת, (ישעיה כב) תְּשׁוּאוֹת מִלְּאָה עִיר
 הוֹמְיָה קַרְיָה עֲלִיזָה חֲלָלִיךָ לֹא חֲלָלִי חֶרֶב וְלֹא
 מִתִּי מִלְחָמָה. עַל כֵּן אָמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי אָמַרְר
 בְּכִי וְגוֹ'. וְהֵינָה בְּאַרְנוּ, שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 אָמַר לָהּ (ירמיה שם) כֹּה אָמַר ה' מִנְּעֵי קוּלְךָ מִבְּכִי
 וְגוֹ'.

מִיּוֹם שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, לֹא הָיָה יוֹם שֶׁלֹּא נִמְצְאוּ בּוֹ קְלָלוֹת

וְתָא חֲזִי, מִיּוֹמָא דְּאֲתַחְרִיב בֵּי מִקְדָּשָׁא, לֹא הָוָה יוֹמָא דְּלֹא
 אֲשַׁתְּכַח בֵּיהּ לְוֹטִין. בְּגִין דְּכַד בֵּי מִקְדָּשָׁא הָוָה קִיָּים, הָוּוּ יִשְׂרָאֵל
 פְּלַחִין פּוּלְחָנִין וְקַרְבִּין עֲלוּן וְקַרְבָּנִין, וְשִׁכְנִיתָא שְׂרִיא בְּבִי
 מִקְדָּשָׁא עֲלִיָּהּ, כְּאֵמָא דְּרַבִּיעָא עַל בְּנִיָּא. וְהָוּוּ כָּל אֲנַפִּין
 נְהִירִין, עַד דְּאֲשַׁתְּכַחוּ בְּרַכָּאן לְעִילָא וְתַתָּא. וְלֹא הָוָה יוֹמָא, דְּלֹא

אֶשְׁתַּכַּח בֵּיהּ בְּרַכָּאן וְחֻדְוֹן. וְהוּוּ יִשְׂרָאֵל שָׂרָאן לְרַחֲצָן בְּאַרְעָא,
וְכָל עֲלָמָא הָוָה אֲתָזֵן בְּגִינְיָהּוּ.

וּבֵא וּרְאֵה, מִיּוֹם שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, לֹא הָיָה
יוֹם שֶׁלֹּא נִמְצְאוּ בּוֹ קְלָלוֹת, מִשּׁוֹם שֶׁבִּאֲשֶׁר
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם, הָיוּ יִשְׂרָאֵל עוֹבְדִים
עַבּוּדוֹת וּמִקְרִיבִים עוֹלוֹת וְקֹרְבָנוֹת, וְהִשְׁכִּינָה
שׁוּרָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ עֲלֵיהֶם כְּמוֹ אִם שָׂרוּבָצֵת
עַל בְּנֵיהָ, וְהָיוּ כָּל הַפְּנִים מְאִירוֹת, עַד שֶׁנִּמְצְאוּ
בְּרֻכּוֹת לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, וְלֹא הָיָה יוֹם שֶׁלֹּא
נִמְצְאוּ בּוֹ בְּרֻכּוֹת וּשְׂמֻחוֹת, וְהָיוּ יִשְׂרָאֵל שְׂרוּיִים
לְבַטַּח בְּאַרְצָא, וְכָל הָעוֹלָם הָיָה נִזּוֹן בְּגִלְגָּלָם.

הַשְׁתָּא דְאַתְחַרֵּיב בֵּי מִקְדָּשָׁא, וְשִׁכְיִנְתָּא עִמְהוֹן בְּגְלוּתָא, לִית לָךְ
יוֹמָא דְלֹא אֶשְׁתַּכַּח בֵּיהּ לְוֹטִין, וְעֲלָמָא אֲתַלְטִיא. וְחֻדְוֹן לֹא
אֶשְׁתַּכַּחוּ לְעִילָא וְתַתָּא.

עֲכָשׁוּ שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְהִשְׁכִּינָה עִמָּהֶם
בְּגְלוּתָא, אִין לָךְ יוֹם שֶׁלֹּא נִמְצְאוּ בּוֹ קְלָלוֹת,
וְהָעוֹלָם מְקַלָּל, וְאִין נִמְצְאוֹת שְׂמֻחוֹת לְמַעְלָה
וּלְמַטָּה.

עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַקִּים אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מִן הָעֶפֶר,
וּלְשַׂמַּח אֶת הָעוֹלָם בְּכָל

וְזַמִּין קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, לְאַקְמָא לָהּ לְכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מֵעֶפְרָא,
כְּמָה דְאַתְמָר. וּלְמַחְדֵי עֲלָמָא בְּכָלָא. כְּמָה דְאַתְ אָמַר, (ישעיה נו)
וְהִבִּיאוֹתִים אֶל הַר קְדָשִׁי וְשִׂמְחֹתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי וְגו'. וְכַתִּיב,
(ירמיה לא) בְּכִי יָבֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אֹבִילִם. כְּמָה דְבִקְדָמִיתָא, דְכַתִּיב,
(איכה א) בְּכֹה תִבְכֶּה בְּלִילָה וְדַמְעָתָה עַל לַחֲיָהּ. הֲכִי נָמִי לְבַתָּה,
בְּכִי יִתְהַדְרוּן. דְכַתִּיב, בְּכִי יָבֹאוּ וְגו':

וְעֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַקִּים אֶת כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל מִן הָעֶפֶר כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר, וּלְשַׂמַּח אֶת
הָעוֹלָם בְּכָל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה נו) וְהִבִּיאוֹתִים אֶל
הַר קְדָשִׁי וְשִׂמְחֹתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי וְגו', וְכַתוּב
(ירמיה לא) בְּכִי יָבֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אֹבִילִם. כְּמוֹ
שֶׁבִּהְתַּחֲלָה, שְׁכַתוּב (איכה א) בְּכֹה תִבְכֶּה בְּלִילָה
וְדַמְעָתָה עַל לַחֲיָהּ, כִּן גַּם כִּן לְאַחַר כִּן בְּכִי
יִחְזְרוּ, שְׁכַתוּב בְּכִי יָבֹאוּ וְגו'.

בוזוהר – ספר בראשית – פרשת וירא (דף קז ע"א)

וְהָיָה יוֹם אֶחָד הוּא יִנְדַע לָהּ. וְאוֹתוֹ הַיּוֹם הוּא יוֹם נִקְמָה

רְבִי יְהוּדָה אֹמְרִים לוֹן לְהַנִּי קְרָאִי בְיוֹמָא דְאַתְחַרְבַּ בִּי מִקְדָּשָׁא,
דְּבִהָהוּא יוֹמָא אֲתַחֲשַׁכוּ עֲלָאִי וְתַתְּאִי, וְאַתְחַשְׁכֵּן שְׂמִיא וְכוּכְבִּיא.

רבי אלעזר מוקים להני קראי ביומא דיוקיים קודשא בריך הוא
לכנסת ישראל מעפרא, וההוא יומא יתידע לעילא ותתא,
דכתיב, (זכריה יד) והיה יום אחד הוא יודע ליי. וההוא יומא יומא
דנוקמא איהו, דזמין קודשא בריך הוא לנקמא משאר עמין
עובדי עבודת כוכבים ומזלות.

רבי יהודה הקים את הפסוקים הללו ביום
שנחרב בית המקדש, שבאותו היום השכו
עליונים ותחתונים והשכו שמים וכוכבים. רבי
אלעזר מבאר את הפסוקים הללו ביום שיקים
הקדוש ברוך הוא את כנסת ישראל מהעפר,
ואותו יום נודע למעלה ולמטה, שפתוב (זכריה יד)
והיה יום אחד הוא יודע לה. ואותו היום הוא
יום נקמה, שעתיד הקדוש ברוך הוא לנקם
משאר העמים עובדי עבודת כוכבים ומזלות.

מלך המשיח שיתעלה ויתכבד על כל בני העולם, וכל בני
העולם יעבדו וישתחוו לפניו

וכד קודשא בריך הוא יעביד נוקמין בשאר עמין עובדי עבודת
כוכבים ומזלות, כדין אוקיר אנוש מפז דא מלכא משיחא
דיסתלק ויתייקר על כל בני עלמא, וכל בני עלמא יפלחון
ויסגדון קמיה דכתיב, (תהלים עב) לפניו יכרעו ציים וגו' מלכי
תרשיש וגו'. תא חזי, אף על גב דנבואה דא אתמר על כבל,

בְּכוֹלָא אַתְמַר. דְּהָא חֲמִינָן בְּהַאי פְּרִשְׁתָּא דְּכַתִּיב (ר"ל סמוך לפ' שלמעלה שכ' בה אוקיר אנוש וגו' ואולי לדעת הוזה"ק חד פר' היא) כִּי יִרְחַם יְיָ אֶת יַעֲקֹב. וְכַתִּיב וּלְקַחוּם עַמִּים וְהִבִּיאוּם אֶל מְקוֹמָם.

וְכַשְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה נְקֻמוֹת בְּשָׂאֵר הָעַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת, אִזְ אֹקִיר אָנוּשׁ מִפּוֹ - זֶה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ שְׂיִתְעַלֶּה וְיִתְפַּבֵּד עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, וְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם יַעֲבֹדוּ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנָיו, שְׂפָתוֹב (תהלים עב) לְפָנָיו יְכַרְעוּ צִיִּים וְגו' מֶלְכֵי תְרַשִׁישׁ וְגו'. בֵּא רְאֵה, אָף עַל גַּב שְׁנִבּוּאָה זֹ נֶאֱמְרָה עַל בָּבֶל - בְּכָל זֶה נֶאֱמַר. שְׂהִירֵי רְאִינוּ בְּפִרְשָׁה זֹ שְׂפָתוֹב כִּי יִרְחַם ה' אֶת יַעֲקֹב, וְכַתוּב וּלְקַחוּם עַמִּים וְהִבִּיאוּם אֶל מְקוֹמָם.

בוזהר - ספר שמות - פרשת משפטים (דף קי"ח ע"ב)

עון ומשחית אף וחמה, שכלם מועדים לקלקל

שׁוֹר מוֹעֵד בְּעֵלָה, עֵאל לְבֵי מְלָכָא (קצ"א ע"א) רְבוּנִיָּה, בְּאַרְבַּע אַבוֹת גְּזִיקִין דִּילֵיהּ, (דאינון, יחזקאל א') וּפְנֵי שׁוֹר מֵהַשְּׂמַאל לְאַרְבַּעַתָּם) עוֹן וּמִשְׁחִית אָף וְחֲמָה, דְּכָלְהוּ מוֹעֲדִין לְקַלְקַל. בְּגוּפָא דִּילֵיהּ, הַרְבִּיץ עַל הַכְּלִים, מְזַבַּח מְנוּרָה שְׁלַחַן וּשְׂאֵר מְאֲנִין, רַבִּץ עֲלֵיהּ וּשְׁבַרְתָּן. וּבִשְׁן דִּילֵיהּ, אֲכִיל כָּל קַרְבָּנִין דְּמֵאֲכָלִים דְּפְתוּרָא,

וְשֹׂאֵרָא בְּרַגְלוֹי רַפְסָא. (ומדקא כלא ושאר דאינון אמוהן ופדרין שיירי מנחות ברגלוי רפסא)
וּבְקָרְן דִּילֵיהּ, קָטַל פְּהַנֵּי וְלִינְאֵי. הָרַס כְּלָא, (איכה ב) חֲלָל (דף קי"ח ע"ב)
מִמְלַכָּה וְשָׂרֵיהּ.

שׁוֹר מוֹעֵד בְּעֵלָהּ, נִכְנָס לְבֵית הַמֶּלֶךְ רְבוּנו
בְּאַרְבָּעָה אַבּוֹת הַנְּזִיקִין שְׁלוֹ, (שהם (יחזקאל א)
וּפְנִיַה שׁוֹר מֵהַשְּׂמַאוּל לְאַרְבַּעַתָּן) עוֹן וּמִשְׁחִית
אִף וְחִמָּה, שְׂכָלָם מוֹעֵדִים לְקַלְקַל. בְּגוֹף שְׁלוֹ
הַרְבִּיץ עַל הַכְּלִים, מוֹזְבַח מִנּוֹרָה שְׁלַחַן וְשֹׂאֵר
כְּלִים. רַבֵּץ עֲלֵיהֶם וְשִׁבְרָם. וּבִשְׁן שְׁלוֹ אֲכַל כָּל
הַקְּרַבְנוֹת שֶׁל מֵאֲכָלֵי הַשְּׁלַחַן, וְאֵת הַשְּׂאֵר רִמַּס
בְּרַגְלָיו, (ומחק הפל, והשאר שהם אמורים ופדרים, שיירי מנחות, רמסברגליו)
וּבְקִרְנוֹ הִרְגַּ כְּהַנִּים וְלוֹיִם. הָרַס הַכָּל, חֲלָל
מִמְלַכָּה וְשָׂרֵיהּ.

הִיא יֹשֶׁבֶת בְּגוֹיִם לֹא מְצָאָה מְנוּחַ

הַבּוֹר, נוֹקְבָא בִישָׂא, לִילִית, בְּבֵית דִּילָהּ, דְּאִיהִי בֵּית הַסֵּהָר,
תְּפִיסַת לְמִטְרוֹנִיתָא וּבְנָהָא, שְׁפָחָה בִישָׂא, בְּגִלוּתָא דִּילָהּ,
וְשׁוּוֹיָאן לוֹן, בְּכַמָּה שְׁלִשְׁלָאִין וְאַסּוּרִין לְבְנָהָא, יְדִיָּהּ מְהַדְקָן
לְאַחֲוָרָא. (איכה א) הִיא יֹשֶׁבֶת בְּגוֹיִם לֹא מְצָאָה מְנוּחַ. וְלֹא עוֹד אֶלָּא
(איכה א) כָּל מְכַבְּדֵיהּ הַזִּילוּהָ כִּי רָאוּ עֲרוֹתָהּ גַּם הִיא נֶאֱנַחָה וְתִשָּׁב
אַחֲוָרָא.

רבוֹן עֲלֵמָא, אַנְתָּ קְשׁוּט, וְאוֹרֵייתְךָ קְשׁוּט, יְהִבַת לָן מְצוֹת
תְּפִילִין, (מ"ג ע"א) לְצַדִּיקִים גְּמוּרִים אִיהוּ אֲגָרָא כְּפוּם עוֹבְדֵייהוּ,
פְּאָר עַל רִישֵׁיהוּ. וּמְשַׁמְשִׁין לְאַבוּהוֹן וְאַמְהוֹן, כְּגוּוֹנָא דְגוּפָא,
דְּכָל אַבְרַים דִּילִיהּ מְשַׁמְשִׁין לְרִישָׁא. הֲכִי אַתְתָּא, מְשַׁמְשָׁא
לְבַעְלָהּ.

רבוֹן הָעוֹלָם, אַתָּה אֲמַת וְתוֹרַתְךָ אֲמַת, נְתַתָּ
לָנוּ מְצוֹת תְּפִילִין, לְצַדִּיקִים גְּמוּרִים הוּא שְׂכָר
כְּפִי מְעַשִׂיהֶם, פְּאָר עַל רֵאשִׁים, וּמְשַׁמְשִׁים אֶת
אַבוֹתֵיהֶם וְאַמִּם, כְּמוֹ שְׁהַגּוּף שְׂכָל אֵיבְרִיו
מְשַׁמְשִׁים אֶת הָרֵאשִׁ, כְּךָ הָאֲשָׁה מְשַׁמְשֶׁת אֶת
בְּעָלָהּ.

בוזהר - ספר בראשית - פרשת ויחי (דף רמב ע"ב)

ירוּשָׁלַיִם הֵינּוּ כְּסָא שֶׁל דָּוִד

כְּתִיב, (דניאל ז) תְּזוּה הָיִית עַד דֵּי כְּרִסְוֹן רְמִיו וְעַתִּיק יוֹמִין יְתִיב
וְגו'. תְּזוּה הָיִית עַד דֵּי כְּרִסְוֹן רְמִיו, כַּד אַתְחַרְב בִּי מְקַדְשָׁא, תְּרִי
כְּרִסְוֹן נְפִלוּ, תְּרִי לְעֵילָא, תְּרִי לְתַתָּא. תְּרִי לְעֵילָא, בְּגִין
דְּאַתְרַחִיקַת תַּתְּאָה מַעְלָאָה, כְּרִסְיָא דִּיעֻקֵּב אַתְרַחִיקַת מְכַרְסֵיִיא
דְּדָוִד. וּכְרִסְיָא דְּדָוִד נְפִלַת. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (איכה ב) הַשְּׁלִיךְ
מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ. תְּרִי כְּרִסְוֹן לְתַתָּא, יְרוּשָׁלַם, וְאֵינּוֹן מְאַרִי

דאורייתא. וכרסון דלתתא כגוונא דכרסון דלעילא, מריהון
 דאורייתא היינו פרסייא דיעקב. ירושלם היינו פרסייא דדוד,
 ועל דא פתיב, עד די כרסון, ולא פרסייא. כרסון סגי אין נפלו,
 וכלהו לא נפלו, אלא מעלבונה דאורייתא.

פתוב (דניאל ז) חזה הוית עד די כרסון רמיו ועתיק
 יומין יתב וגו' חזה הוית עד די כרסון רמיו -
 כשנחרב בית המקדש, שני כסאות נפלו, שנים
 למעלה ושנים למטה. שנים למעלה, כי
 התרחקה התחתונה מהעליונה. כסא של יעקב
 התרחק מכסא דוד, וכסא דוד נפל. זהו שפתוב
 (איכה ב) השליך משמים ארץ. שני כסאות למטה
 - ירושלים, ואותם בעלי התורה. והכסאות
 שלמטה כמו הכסאות שלמעלה, בעלי התורה,
 הינו כסא של יעקב. ירושלים הינו כסא של
 דוד. ועל זה פתוב עד די כרסון, ולא כסא.
 כסאות רבים נפלו, וכלם לא נפלו אלא
 מעלבונה של תורה.

וירא מנחה פי טוב

תא חזי, כד אינון זכאי קשוט משתדלי באורייתא, כל אינון
 תוקפין דשאר עמין, דשאר חילין, וכל חילין דלהון, אתכפין

וְלֹא שְׁלֹטִי בְּעַלְמָא, וְיִשְׂרָאֵל (ב"א וי"ש) אֲזַדְמֵן עַלְיֵיהּ לְסַלְקָא לֹוֹן
עַל כְּלָא. וְאִי לָא, חֲמוּר גְּרָמָא לֹוֹן לְיִשְׂרָאֵל לְמִיּהָךְ בְּגִלוּתָא,
וְלִמְנַפֵּל בִּינֵי עַמְמֵיָא, וְלִמְשַׁלֵּט עַלְיֵיהּ. וְכֹל דָּא אַמְאִי, בְּגִין, וַיֵּרָא
מְנוּחָה כִּי טוֹב, וּמִתְקַנָּא קַמִּיהּ, וַיְכִיל לְמַרוּחַ בְּגִינָה כַּמָּה טְבִין
וְכַמָּה כְּסוּפִין, וְסָטָא אֹרְחִיהּ דְּלָא לְמַסְבֵּל עוּלָא דְּאוּרִייתָא. בְּגִין
כֵּן וַיְהִי לְמַס עוּבָד.

בְּא רְאֵה, כְּשִׂאוֹתָם עֲדִיקֵי אֲמַת מְשִׁתְּדָלִים
בְּתוֹרָה, כָּל אוֹתָם כַּחוֹת שְׂאָר הָעַמִּים, שֶׁל שְׂאָר
הַחַיִּלוֹת, כָּל הַחַיִּלוֹת שְׁלָהֶם נִכְפִּים וְלֹא
שׁוֹלְטִים בְּעוֹלָם, וְיִשְׂרָאֵל [וַיִּשׁ] מְזַמְנִים עֲלֵיהֶם
לְהַעֲלוֹתָם עַל הַכֹּל. וְאִם לָא, חֲמוּר גּוֹרֵם
לְיִשְׂרָאֵל לְלַכֵּת לַגְּלוּת וְלִפְלַל בֵּין הָעַמִּים
וְלִשְׁלֹט עֲלֵיהֶם, וְכֹל זֶה לְמָה? מִשּׁוּם וַיֵּרָא
מְנוּחָה כִּי טוֹב, וּמִתְקַן לְפָנָיו, וַיְכֹוֹל לְהַרְוִיחַ
בְּגִלְלָה כַּמָּה טוֹבוֹת וְכַמָּה כְּסוּפִים, וְהָטָה דְּרָכוֹ
שֶׁלֹא לְסַבֵּל עַל תּוֹרָה, מִשּׁוּם כֵּן וַיְהִי לְמַס
עוּבָד.

בוזר - זוהר חדש - מדרש רות דף קד:

בְּסַפְרוֹ שֶׁל אָדָם, שְׂאָף עַל גַּב שְׁנַחֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁלֹא תִזוּז
מְכָרוֹב אֶחָד לְעוֹלָמִים

וְגַם לֹא תַעֲבוּרֵי מְזֵה. רַב יִיבֵא סָבָא אָמַר הֵכִי. מְלַמֵּד שְׁהֲרָאָה לָהּ כְּרוּבִים. וְאֵית בְּסַפְרָא דְאָדָם, דְּאָף עַל גַּב דְּאֲתַחֲרַב בֵּי מַקְדְּשָׁא, דְּלֹא תְזוּז מִחַד כְּרוּב לְעֵלְמִין. כְּגִוּוֹנָא דָּא, הֵדָּא הוּא דְכַתִּיב, (רות ב)

וְגַם לֹא תַעֲבוּרֵי מְזֵה, לֹא תְזוּזֵי מִחַד מְנַהוֹן לְעֵלְמִין.

וְגַם לֹא תַעֲבוּרֵי מְזֵה. רַבִּי יִיבֵא סָבָא אָמַר כָּךְ, מְלַמֵּד שְׁהֲרָאָה לָהּ כְּרוּבִים. וַיֵּשׁ בְּסַפְרוֹ שֶׁל אָדָם, שְׂאָף עַל גַּב שְׁנַחֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁלֹּא תְזוּז מִכְּרוּב אֶחָד לְעוֹלָמִים. כְּמוֹ זֶה, זֶהוּ שְׂכַתוֹב (רות ב) וְגַם לֹא תַעֲבוּרֵי מְזֵה, לֹא תְזוּזֵי מִאֶחָד מֵהֶם לְעוֹלָמִים.

הֵם עֵינֵי ה' מְשׁוֹטְטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ

וְעַל דָּא אִיהִי אָמַרְתָּ עִם הַנְּעָרִים, אֵינּוֹן ב' כְּרוּבִים, תְּדַבְּקִין וְדָאִי. וְכֵן בְּאֵינוֹן רְתִיכִין נוֹקְבֵי. כְּדָבָר אַחֵר, (שם) עֵינֶיךָ בִּשְׂדֵה אֲשֶׁר יִקְצְרוּן וְהִלְכַתְּ אַחֲרֵיהֶן. הָאִי קָרָא לְדַרְשָׁא הוּא דְאֲתָא. אָבֵל עֵינֶיךָ, (זכריה ד) הֵם עֵינֵי ה' מְשׁוֹטְטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ. בִּשְׂדֵה אֲשֶׁר יִקְצְרוּן, דֵּהוּאִיל דְּמִשְׁטָטִי בְּכָל עֲלָמָא, וְהִלְכַתְּ אַחֲרֵיהֶן לְמַנְדַּע.

וְעַל זֶה הִיא אָמַרְהָ עִם הַנְּעָרִים, אוֹתָם שְׁנֵי הַכְּרוּבִים, תְּדַבְּקִין וְדָאִי. וְכֵן עִם אוֹתָם הַמְּרַכְּבוֹת הַנִּקְבּוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם) עֵינֶיךָ בִּשְׂדֵה אֲשֶׁר יִקְצְרוּן וְהִלְכַתְּ אַחֲרֵיהֶן. הַפְּסוּק

הַזֶּה בָּא לְהַדְרִישׁ. אָבֵל עֵינַיָהּ, הֵם עֵינַי ה' מְשׁוֹטְטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ. בְּשָׂדֵה אֲשֶׁר יִקְצְרוּן, שְׁהוֹאִיל שְׁמִשׁוֹטְטִים בְּכָל הָעוֹלָם, וְהִלְכֵת אַחֲרֵיהֶן לְדַעַת.

הַלּוֹא צוֹיְתִי אֶת הַנְּעָרִים לְבִלְתִּי נִגְעַךְ, דָּהָא כְּרוּבִים לָא מִשְׁתַּכְּכִי לְעֵלְמִין, בְּגִין לְיִנְקָא מִינָהּ. כְּדָבָר אַחַר, (ישעיה 10) לְמַעַן תִּמְצוּ וְהַתְּעַנְגְתֶם מִזִּיז כְּבוֹדָהּ. וּבַהֲהוּא זִמְנָא דְאִיהִי אֶזְלַת בְּתַר עֵינַיָהּ, לְמַחְמִי כָּל עוֹבְדֵין דְּעֵלְמָא, אִינּוֹן כְּרוּבִין לָא קְרַבִּין בְּהַדָּהּ, וְלֹא מִתְעַרְוּ לְיִנְקָא מִינָהּ.

הַלּוֹא צוֹיְתִי אֶת הַנְּעָרִים לְבִלְתִּי נִגְעַךְ, שְׁהִירֵי הַכְּרוּבִים לֹא שׁוֹכְכִים לְעוֹלָמִים, כְּדִי לִינְק מִמֶּנָּהּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה 10) לְמַעַן תִּמְצוּ וְהַתְּעַנְגְתֶם מִזִּיז כְּבוֹדָהּ. וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן שְׁהִיא הוֹלְכֵת אַחַר הָעֵינַיִם לְרֹאוֹת אֶת כָּל מַעֲשֵׂי הָעוֹלָם, אוֹתָם הַכְּרוּבִים אִין קְרַבִּים אֶלֶיהָ, וְלֹא מִתְעוֹרְרִים לִינְק מִמֶּנָּהּ.

הַמְּקוֹרוֹת הָעֵלְיוֹנִים שֶׁנִּקְרְאוּ פָּנִים גְּדוֹלוֹת

וְצִמִּית וְהִלְכֵת אֶל הַכְּלִים. וְצִמִּית, כִּד תִּיאוּבְתַךְ לְיִנְקָא מְרֹזָא דְּעֵלְמָא עִילָאָה, בְּאַתְעָרוּ דְּאִינּוֹן כְּרוּבִין, וּבְגִינְהוֹן אִיהִי מִשְׁתַּקִּיא

מִשְׁקִיו עֵילָאָה, הֵדָא הוּא דְכְתִיב, וְשָׁתִית מֵאֶשׁׁר יִשְׁאַבּוּן
הַנְּעָרִים, אֵינּוֹן פְּרוּבִים. אֶל הַכְּלִים, אֵינּוֹן מְקוֹרֵין עֵילָאִין
דְּאִיקָרוּן אַנְפֵי רַבְרָבִי.

וְצָמִית וְהִלְכֵת אֶל הַכְּלִים. וְצָמִית, כְּשֶׁתְּשׁוּקֵתָךְ
לִינֵק מְסוּד הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן בְּהִתְעוֹדְרוֹת אוֹתָם
הַפְּרוּבִים, וּבְשִׁבִילָם הִיא מִשְׁקִית מִהַשְּׁקָאָה
הָעֲלִיּוֹנָה, זֶהוּ שְׁכָתוּב וְשָׁתִית מֵאֶשׁׁר יִשְׁאַבּוּן
הַנְּעָרִים, אוֹתָם הַפְּרוּבִים. אֶל הַכְּלִים – אוֹתָם
הַמְּקוֹדְרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁנִּקְרָאִים פְּנִים גְּדוֹלוֹת.

בזוהר – ספר בראשית – פרשת בראשית (דף כו ע"ב)

סוד עליון יש כאן

(אמר רבי אלעזר, אבא, יומא חד הוינא בבי מדרשא, ושאלו חברייא מאי ניהו דאמר רבי עקיבא לתלמידוי
כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים שמא תסתכנון גרמיכו דכתיב, (תהלים קא) דובר
שקרים לא יכון לנגד עיני. אדהכי הא סבא דסבין קא נחית אמר
לון רבנן, במאי קא תשתדלון. אמרו ליה ודאי בהא דאמר רבי
עקיבא לתלמידוי כשתגיעו לאבני שיש וכו'. אמר לון ודאי רזא
עלאה אית הכא. והא אוקמוה במתיבתא עלאה. ובגין דלא
תטעון נחיתנא לכו ובגין (דאתגליא) רזא דא ביניכו דאיהי רזא
עלאה טמירא מבני דרא.

[אמר רבי אלעזר, אבא, יום אחד הייתי בבית
המדרש, ושאלו החברים, מהו שאמר רבי

עקיבא לתלמידיו, כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים שמא תסתכנו בעצמכם, שכתוב (תהלים קא) דבר שקרים לא יכון לנגד עיני? בין כך הנה זקן הזקנים. ירד ואמר להם, רבנן, במה אתם משתדלים? אמרו לו, ודאי בזה שאמר רבי עקיבא לתלמידיו כשתגיעו לאבני שיש וכו'. אמר להם, ודאי סוד עליון יש כאן, והרי פרשוה בישיבה העליונה, וכדי שלא תטעו ירדתי לכם, וכדי לגלות סוד זה ביניכם, שהוא סוד עליון טמיר מבני הדור].

אבני שיש טהור – מהם יוצאים מים זכים

בודאי אבני שיש טהור אנון דמנהון מייך דכייך נפקין. ואנון רמיזין באת א רישא וסופא. ו' דאיהו נטוי בינייהו איהו עץ החיים. מאן דאכיל מניה וחי לעלם. ואלין ב' יודי"ן אנון רמיזין בווייצר. ואנון תרין יצירות. יצירה דעלאין ויצירה דתתאין. ואנון חכמה בראש וחכמה בסוף. תעלומות חכמה. ודאי אנון תעלומות מחכמה עלאה דתחות כתר עלאה.

[בודאי אבני שיש טהור הם שמהם יוצאים מים זכים, והם רמוזים באות א' בראש ובסוף. ו' שהוא נטוי ביניהם הוא עץ החיים. מי שאוכל ממנו - וחי לעולם. ושני היודיים האלה רמוזים בויער, והם שתי יצירות, יצירה של העליונים ויצירה של התחתונים. והם חכמה בראש וחכמה בסוף. תעלומות חכמה. ודאי הם תעלומות מחכמה עליונה שתחת כתר עליון].

שתי דמעות יורדות לים הגדול

ואנון לקבל ב' עינין דבהון (שמות יח א) תרין דמעין נחתו בימא רבא. ואמאי נחתו. בגין דאורייתא מתרין לוחין אלין הוה משה נחית לישראל. ולא זכו בהון ואתברו ונפלו. ודא גרים אבודא דבית ראשון ושני. ואמאי נפלו בגין דפרח ו' מנייהו דאיהו ו' דויער. ויהיב לון אחרנין מסטרא דעץ הדעת טוב ורע דמתמן אתייהבת אורייתא באסור והתר מימינא חיי ומשמאלא מותא.

[והם כנגד שתי עינים שבהם שתי דמעות יורדות לים הגדול. ולמה ירדו? בגלל שהתורה משני הלוחות הללו היה משה מוריד לישראל, ולא זכו בהם, ונשברו ונפלו, וזה

גרים אבדן בית ראשון ושני. ולמה נפלו? בגלל שפרח ו' מהם, שהוא ו' של וייצר, ונתן להם אחרים מצד של עץ הדעת טוב ורע, שמשם נתנה תורה באסור והתר. מימין חיים, ומשמאל מות].

לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו

ובגין דא אמר רבי עקיבא לתלמידיו כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים. לא תהוו שקילין אבני שיש טהור (נ"א דאנון ב' יודין דוייצר חכמה עלאה וחכמה תתאה) לאבנין אחרנין דאנון חיי ומותא דמתמן (קהלת י) לב חכם לימינו. ולב כסיל לשמאלו. ולא עוד אלא אתון תסתכנון גרמיכו. בגין דאלין דעץ הדעת טוב ורע אנון בפרודא. ואבני שיש טהור אנון ביחודא בלא פירודא כלל. ואי תימרון דהא אסתלק עץ החיים מנייהו ונפלו ואית פירודא בינייהו. דובר שקרים לא יכון לנגד עיני דהא לית תמן פירודא לעילא. דאלין דאתברו מאנון הוו. אתו לנשקא (דף כו ע"א) ליה פרח ואסתלק מנייהו).

[ולכן אמר רבי עקיבא לתלמידיו, כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים. לא תהיו שוקלים אבני שיש טהור [נ"א: שהם שני יודיין של וייצר, חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה וְחֲכָמָה תַּחְתּוֹנָה] לאבנים אחרות שהן חיים ומות,

שמשם (קהלת י') לב חכם לימינו ולב כסיל
לשמאלו. ולא עוד, אלא אתם תסכנו עצמכם,
בגלל שאלה של עץ הדעת טוב ורע הם
בפרוד, ואבני שיש טהור הן ביחוד בלי פרוד
כלל. ואם תאמרו שהרי הסתלק עץ החיים
מהם ונפלו ויש ביניהם פרוד - דבר שקרים
לא יכון לנגד עיני, שהרי אין שם פרוד
למעלה. שאלה שנשברו היו מאלה. באו לנשק
אותו, פרח והסתלק מהם].

בוהר - זוהר חדש - מדרש הנעלם על איכה דף קיב:

קול השכינה, צווחת בכל יום שובו בנים שובבים

בשפל קול הטחנה, אליו אינון כותשי קטורת, דהו יתבי קלא
בכל יומא, בכתישו דיליה. דבר אחר קול הטחנה, קלא
דשכינתא, צווחא בכל יומא, שובו בנים שובבים, ולית מאן
דישגח בה.

בְּשֵׁפֶל קוֹל הַטְּחָנָה (שם) - אֵלֶּה אוֹתָם כּוֹתְשֵׁי
הַקְּטָרֶת, שֶׁהָיוּ נוֹתְנִים קוֹל בְּכָל יוֹם בַּכְּתִישָׁה
שְׁלָה. דָּבָר אַחֵר, קוֹל הַטְּחָנָה - קוֹל הַשְּׂכִינָה,
שֶׁצּוֹנֶחֶת בְּכָל יוֹם שׁוֹבוּ בָּנִים שׁוֹבְבִים, וְאִין מִי
שִׁישְׁגִיחַ עָלֶיהָ.

וַיִּשְׁחוּ כָּל בְּנוֹת הַשִּׁיר, אֵלֶּיךָ אֵינֶנּוּ דְסֻלְקִין בְּדוֹכָנָא בְּכָל יוֹמָא,
וּמְנַגְנֵי נִיגוּנָא דְשִׁיר. כָּל, לְאַסְגָּא מְלָאכֵי עֵילָאָה לְעֵילָא, דְהוּוּ
מִתְחַלְקֵי מִשְׁמְרוֹת לְעֵילָא, לְקַבֵּל אֵינֶנּוּ מִשְׁמְרוֹת לְתַתָּא. שְׁחוּ,
אֵלֶּיךָ דְלְתַתָּא. כְּבִיכּוֹל, אַף אֵלֶּיךָ דְלְעֵילָא שְׁחוּ. גַּם מְגַבְהָ יִירָאוּ.
וְאַף עַל גַּב דְּמְגַבּוּהָ הוּוּ נְנָסָא, הוּוּ דְחַלִּין.

וַיִּשְׁחוּ כָּל בְּנוֹת הַשִּׁיר - אֵלֶּיךָ אוֹתָם שְׁעוּלִים
לְדוֹכֵן בְּכָל יוֹם, וּמְנַגְנֵים נִגּוּן שֶׁל שִׁיר. כָּל -
לְרַבּוֹת מְלָאכֵי עֵלְיוֹן לְמַעְלָה, שֶׁהָיוּ מִתְחַלְקִים
מִשְׁמְרוֹת לְמַעְלָה - כְּנֶגֶד אוֹתָם הַמְּשֻׁמְרוֹת
לְמַטָּה. שְׁחוּ אוֹתָם שְׁלִמְטָה - כְּבִיכּוֹל אַף אֵלֶּיךָ
שְׁלִמְטָה שְׁחוּ. גַּם מְגַבְהָ יִירָאוּ. וְאַף עַל גַּב
שְׁמְגַבּוּהָ הֵם נְנָסִים, הָיוּ פּוֹחָדִים.

איך נשיר את שיר ה' על אדמת נכר?

שָׁחוּ אֵינּוֹן בְּנוֹת שִׁיר, בְּגִין דְּהָא פ' אֶלְף לְוִיִּים, הוּוּ יְדִיהוֹן
 מְהַדְקֵן לְאַחוּרָא. כַּד מָטוּ לְנַהֲרוֹת בְּבַל, כְּנֹרִיָּהוֹן הוּוּ תַלְיִין עַל
 אֵילָנִין דְּתַמְזָן. הוּוּ שְׁאֲלִין לֹון לְנַגְנָא. וְאַמְרִי, (תהלים קלז) אֵיךְ נָשִׁיר
 אֶת שִׁיר ה' עַל אֲדַמַּת נֶכֶר. נָשְׁכוּ בְּשִׁנְיָהוֹן בּוֹהֲנֵי יְדִיהוֹן וְכָרְתוּ
 לֹון, וְלֹא יִכִּילוּ לְנַגְנָא, וְקָטְלוּ לֹון.

שָׁחוּ אוֹתָם בְּנוֹת הַשִּׁיר, מְשׁוּם שְׁהָרֵי שְׁמוֹנִים
 אֶלְף לְוִיִּים הָיוּ יְדִיָּהֶם מְהַדְקִים לְאַחוּרָא.
 כְּשֶׁהֲגִיעוּ לְנַהֲרוֹת בְּבַל, כְּנֹרוֹתֵיהֶם הָיוּ תְלוּיִים
 עַל הָאֵילָנוֹת שָׁם, הָיוּ מִבְקָשִׁים מֵהֶם לְנַגֵּן,
 וְאוֹמְרִים (תהלים קלז) אֵיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר ה' עַל
 אֲדַמַּת נֶכֶר? נָשְׁכוּ בְּשִׁנְיָהֶם בְּהֲנֵי יְדִיָּהֶם וְכָרְתוּ
 אוֹתָם, וְלֹא יִכִּלוּ לְנַגֵּן, וְהָרְגוּ אוֹתָם.

תְּנוּ לַה' אֱלֹהֵיכֶם כְּבוֹד בְּטָרָם יַחְשִׁיךְ

וּחְתַּחֲתִים בַּדֶּרֶךְ, דְּהָא הוּוּ אֲזַלִּין בְּרִיתְיִין עַל צְנֹאֲרִיָּהוֹן, וּמְהַדּוּקָא
 דְּהוּוּ תַקִּיף, הוּוּ נָפְלוּ אֶצְבְּעוֹתֵיהוּ בְּאוּרְחָא. וְיִרְמֶיָּה הוּוּ לְקִיט
 לֹון בְּטַלִּיתִיָּה, וְנָשִׁיק לֹון, וּבְכִי עֲלִיָּהוּ. וְהוּוּ אָמַר לְהוּ, בְּנִי, וְלֹא
 אָמַרִית לְכוּ, (ירמיה יג) תְּנוּ לַה' אֱלֹהֵיכֶם כְּבוֹד בְּטָרָם יַחְשִׁיךְ וְגו'.
 וְעַל דָּא כְּתִיב, (שם ט) עַל הַהָרִים אֲשֶׁא בְּכִי וְנָהִי וְעַל נְאוֹת מִדְבָּר
 כו'.

וְחַתְּחַתִּים בְּדָרְךָ - שְׁהָרִי הָיוּ הוֹלְכִים בְּרִיחִים
עַל צְוָאֲרֵיהֶם, וּמִהֶהָדוּק שְׁהָיָה חֲזָק, הָיוּ נוֹפְלִים
אֶצְבְּעוֹתֵיהֶם בְּדָרְךָ, וַיִּרְמֶיָה הָיָה מְלַקְטָם
בְּטִלְיָתוֹ, וְנוֹשֵׁק אוֹתָם, וּבּוֹכָה עֲלֵיהֶם. וְהָיָה
אוֹמֵר לָהֶם: בְּנִי, וְלֹא אִמְרָתִי לָכֶם (ירמיה ג) תָּנִנוּ
לָהּ אֱלֹהֵיכֶם כְּבוֹד בְּטָרָם יַחֲשִׁיךְ וְגוֹ'?! וְעַל זֶה
כָּתוּב (שם ט) עַל הַהָרִים אֲשָׂא בְּכִי וְנָהִי וְעַל נְאוֹת
מִדְבָּר קִינָה.

בוזוהר - תיקוני הזוהר - תקונא שתין ושתא (דף צו ע"א)

סוד העץ של עץ הדעת טוב ורע

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּמָה הוּוּ גַחְתִּין אֶלִּין תְּחִילִין, אָמַר לִיה בְּרִי מָה
אֶת חֲשִׁיב דְּהוּוּ גַחְתִּין, וְדָאִי הָא רְזָא דְאִילָנָא דְעֵץ הַדַּעַת טוֹב
וְרַע, דְּלֹא עֵתִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְגַלְיָא לִיה מְפוֹרָסָם לְעִלְמָא
אֶלָּא בִּינֵי חֲבֵרָא, עַד דְּיִיתִי דְרָא דְמִלְכָא מְשִׁיחָא, אָמַר לִיה כִּיּוֹן
דְּאִיהוּ אֶתְגַּלְיָא בִּינֵי חֲבֵרָא מְאִי גִיהוּ, אָמַר לִיה בְּנִי, מִמְרָאָה
מְתַנְיּוּ וְלִמְעֹלָה הוּוּ טוֹב, מִמְרָאָה מְתַנְיּוּ וְלִמְטָה הוּוּ רַע,
נְבוֹכְדַנְצַר הוּוּ יָדַע בֵּיה, וְהָכִי עֵבִיד צְלָמָא דִּילִיה, וּבִיָּה
אֲשַׁתְּמוּדַע אִילָנָא דְטוֹב וְרַע, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (דניאל ב לב) רִישִׁיָּה דִּי
דְּהַב טָב, חֲדוּהִי וְדַרְעוּהִי דִּי כֶסֶף, עַד הִכָּא הוּוּ מְסֻרָא דְטוֹב,
וּבְגִין דָּא אָמַר דִּי דְהַב טָב, מִמְרָאָה מְתַנְיּוּ וְלִמְטָה רַע, הִדָּא הוּא
דְכַתִּיב (שם) מְעוּהִי וַיִּרְכַּתִּיה דִּי גַחַשׁ מְסֻרָא דְנַחֲשׁ הַקְדָּמוֹנִי.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: בַּמָּה הָיוּ יוֹרְדִים הַחֵילוֹת
הַלָּלוּ? אָמַר לוֹ: בְּנִי, מָה אַתָּה חוֹשֵׁב, שְׁהָיוּ
יוֹרְדִים? וְדַאי זֶהוּ סוּד הָעֵץ שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב
וְרַע, שֶׁלֹּא עֲתִיד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְגַלוֹתוֹ
מִפְּרֶסֶם לְעוֹלָם, אֲלֵא בֵּין הַחֲבָרִים, עַד שְׁיָבֵא
הַדּוֹר שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. אָמַר לוֹ: כִּיּוֹן שֶׁהוּא
הַתְּגָלָה בֵּין הַחֲבָרִים מָה הוּא? אָמַר לוֹ: בְּנִי,
מִמֶּדְרָאה מִתְּנִיּוֹ וּלְמַעְלָה הִיא טוֹב, מִמֶּדְרָאה
מִתְּנִיּוֹ וּלְמַטָּה הִיא רַע, נְבוּכַדְנֶצַּר הִיא מִכִּיר
בוֹ, וְכֹךְ עָשָׂה אֶת הַצֶּלֶם שָׁלוּ, וְבוֹ נוֹדַע הָעֵץ
שֶׁל טוֹב וְרַע, זֶהוּ שְׁפָתוֹב רֵאשִׁי רֵאשִׁי שֶׁל זָהָב
טוֹב, חֲזָהוּ וְזִרְעוֹתָיו שֶׁל כֶּסֶף. עַד כָּאן מֵצַד
הַטּוֹב, וּמִשּׁוֹם זֶה אָמַר שֶׁל זָהָב טוֹב, מִמֶּדְרָאה
מִתְּנִיּוֹ וּלְמַטָּה רַע, זֶהוּ שְׁפָתוֹב מַעֲיוֹ וַיִּרְכּוֹתָיו
שֶׁל נְחֹשֶׁת, מֵצַד שֶׁל הַנְּחָשׁ הַקָּדְמוֹנִי.

מֵהָאֵילָן הַזֶּה יוֹרְדוֹת נְשָׁמוֹת הָעָרֵב רַב

וּמֵהָאֵי אֵילָנָא נְחֹתִין נְשָׁמַתִּין דְּעָרֵב רַב דְּאֵינוֹן דְּעָרְבוּבָיָא דְטוֹב
וְרַע, וְכַמָּה גִּימִין תְּלִיִין מֵהָאֵי אֵילָנָא דְאֵינוֹן צָבָא הַשָּׁמַיִם, דִּי
מִמֶּנָּן עַל כְּכַבְיָא וּמְזֻלִי, וְכִלְהוּ מְעוֹרְבִין טוֹב וְרַע, וְהוּוּ עֲנַפִּין
תְּלִיִין מֵהָאֵי סְטָרָא וּמֵהָאֵי סְטָרָא, אֵלִין מְמִיתִין וְאֵלִין מְחִיִּין, אֵלִין

שָׁדִים מִסְטֵרָא דְשְׁמַאֲלָא, וְאֵלִין מְלֶאכִים מִסְטֵרָא דִימִינָא, וְהוּוּ יִדְעִין כָּל גְּוֹנִין דְּעֵנְפִין דְּאֵילָנָא דְּאִינוּן מְזֻלוֹת וְכֻכְבִּים, וְהוּוּ לְקֻטִין עֵשְׂבִין כְּגוּוֹנָא דְּאֵלִין גְּוֹנִין, וְהוּוּ עֲבָדִין דִּיּוֹקְנִין כְּפּוּם הֵהוּא מְזֻל דְּהוּוּ בְּעָאן לְנַחְתָּא לִיה, כְּגוּן טְלָה אוֹ שׁוּר אוֹ בְּתוּלָה אוֹ תְּאוּמִים דְּאִיהוּ צוּרְתָא אָדָם דּוּ פְּרָצוּפִין, דְּאִיהִי דִיּוֹקְנָא דְּנוֹקְבָא, אוֹ סֶרְטָן אוֹ אַרְיָה אוֹ מֵאזְנִים אוֹ עֶקְרָב אוֹ קֶשֶׁת אוֹ גְּדִי אוֹ דְּלִי אוֹ דָּגִים, וְהוּוּ מְקֻטְרִין לוּן בְּאֵלִין עֵשְׂבִין בְּכָל גְּוֹן, לְכָל חַד כְּפּוּם גְּוֹן דִּילִיָּה לְעֵילָא, וְהָכִי הוּוּ עֲבָדִין דִּיּוֹקְנִין דְּצוּרְתָא חֲמָה וּלְבִנָּה וְשִׁבְעָה כְּכַבֵּי לְכַת, וְהוּוּ מְקֻטְרִין לְכָל צוּרְהָ דְּהוּוּ בְּעָאן לְנַחְתָּא לְעֵלְמָא, וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר עֲלֵיהוּ כֹה אָמַר יְהוָה לְמִקְטָרִים וְלְמִזְבְּחִים לְכֻכְבִּים וְלְמִזְלוֹת וְלְשֶׁמֶשׁ אוֹ לְיָרֵחַ אוֹ לְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא צוּיָתִי.

וּמֵהָאֵילָן הָזֶה יוֹרְדוֹת נְשָׁמוֹת הָעֶרְב רַב, שְׁהֵם עֲרֹבוּבָיָה שָׁל טוֹב וָרַע, וְכַמָּה נִימִים תְּלוּיּוֹת מֵהָעֵץ הָזֶה, שְׁהֵם צְבָא הַשָּׁמַיִם, שְׁמֹמֹנִים עַל הַכּוֹכָבִים וְהַמְּזֻלוֹת, וְכֻלָּם מְעֹרְבִים טוֹב וָרַע, וְהָיוּ הָעֵנְפִים תְּלוּיִים מֵהַצֵּד הַזֶּה וּמֵהַצֵּד הַזֶּה, אֵלּוּ מְמִיתִים וְאֵלּוּ מְחַיִּים, אֵלּוּ שָׁדִים מְצַד הַשְּׁמַאֲלָא, וְאֵלּוּ מְלֶאכִים מְצַד הַיְמִין, וְהָיוּ יוֹדְעִים כָּל הַגְּוֹנִים שָׁל עֵנְפֵי הָאֵילָן שְׁהֵם מְזֻלוֹת וְכּוֹכָבִים, וְהָיוּ לוֹקְטִים עֵשְׂבִים כְּמוֹ שָׁל הַגְּוֹנִים הַלָּלוּ, וְהָיוּ עוֹשִׂים דְּמִיּוֹת כְּפִי אוֹתוֹ

הַמִּזֵּל שֶׁהָיוּ רוֹצִים לְהוֹרִיד אוֹתוֹ, כְּמוֹ טָלָה אוֹ שׁוֹר אוֹ בְּתוּלָה אוֹ תְּאוּמִים, שֶׁהוּא עוֹרֵת אָדָם הוּ פְּרָצוּפִים, שֶׁהִיא דְמוּת שֶׁל נְקֵבָה, אוֹ סִרְטָן אוֹ אַרְיָה אוֹ מֵאֲזֵנִים אוֹ עֶקְרָב אוֹ קֶשֶׁת אוֹ גְּדִי אוֹ דְלִי אוֹ דָּגִים, וְהָיוּ מְקַטְרִים לָהֶם בְּעִשְׂבִים הַקָּלוּ בְּכָל עוֹרָה, לְכָל אֶחָד כְּפִי הַעוֹרָה שְׁלוֹ לְמַעֲלָה, וְכֵן הָיוּ דְמִיּוֹת שֶׁל עוֹרֵת חֲמָה וּלְבָנָה וְשִׁבְעָה כּוֹכְבֵי לְכֶת, וְהָיוּ מְקַטְרִים לְכָל עוֹרָה שֶׁהָיוּ רוֹצִים לְהוֹרִיד לְעוֹלָם, וּמִשּׁוֹם זֶה נֶאֱמַר עֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה לְמַקְטְרִים וְלַמְזַבְּחִים לְכַכְּבִים וְלַמִּזְלֹת וְלַשְּׁמֹשׁ אוֹ לַיָּרֵחַ אוֹ לְכָל עֶבֶא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא צוּיָתִי.

לא תשא את שם יהו"ה אלהיך לשוא

אָמַר לִיה מֵאֵי לְמִזְבְּחִים, אָמַר לִיה לְכָל דִּיּוֹקְנָא הוּוּ עֶבְדִּין, דְּנִטְלִין בְּעִירָן אוֹ עוֹפִין כְּפּוּם הַהוּא מְזַל, וְהוּוּ דְבַחִין עֲלֵיהוּ, וְדָא אִיהוּ לְמִזְבְּחִים, וְהוּוּ נַחְתִּין לֹון וּמְמַלְלִין עֲמַהוּן וְהוּוּ עֶבְדֵי רְעוּתַהוּן, וְהוּוּ סִגְדִין לֹון וְהַמְנִין בְּהוּן, אָמַר לִיה בְּמֵאֵי הוּוּ נַחְתִּין לֹון, אָמַר לִיה בְּרֵי הוּוּ יְדַעִין כָּל שְׁמֵהּ דְּשָׁמָא מְפָרֵשׁ, וְהוּוּ מְשַׁבְּיעִין לֹון, וְלִבְתַּר עֲאֲלִין שְׁמָא מְפָרֵשׁ (דף צו ע"ב) בְּפּוּמִיהוּן דְּאֲלִין דִּיּוֹקְנִין וְהוּוּ מְמַלְלִין, וְדָא אִיהוּ רְזָא דְקָרָא (ירמיה נא מד) וְהוּצֵאתִי אֶת בְּלָעוּ מִפִּיו, נִפְלַ שְׁמָא מְפָרֵשׁ וּמִיד נִפְלַת צְלָמָא עַל

אֲנַפּוּהִי, אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר וְכִי אֵיךְ הָיָה שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא מְלִיל בְּהוֹן, אָמַר לִיה בְּרִי עַל הָאִי אֲתָמַר (שמות כ ז) לֹא תִשָּׂא
 אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּא כִּי לֹא יִנְקָה וְכוּ', אָמַר לִיה וְכִי
 יְכִיל בְּרַגְשָׁא לְאוּלִיף שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַגְנָא, אָמַר לִיה
 אֵינְךָ.

אָמַר לוֹ: מַה זֶה לְמִזְבְּחִים? אָמַר לוֹ: לְכָל
 דְּמוֹת הָיוּ עוֹשִׂים, שְׁנוּטָלִים בְּהִמּוֹת אוֹ עוֹפוֹת
 כְּפִי אוֹתוֹ הַמִּזְבֵּל וְהָיוּ זוֹבְחִים עֲלֵיהֶם, וְזָהוּ
 לְמִזְבְּחִים, וְהָיוּ מוֹרִידִים אוֹתָם וּמְדַבְּרִים עִמָּהֶם,
 וְהָיוּ עוֹשִׂים רְצוֹנָם, וְהָיוּ מְשִׁתְּחוּיִם לָהֶם
 וּמֵאֲמִינִים בָּהֶם. אָמַר לוֹ: בַּמָּה הָיוּ מוֹרִידִים
 אוֹתָם? אָמַר לוֹ: בְּנִי, הָיוּ יוֹדְעִים אֶת כָּל
 הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַשָּׁם הַמְּפָרֵשׁ וְהָיוּ מְשִׁבְּעִים
 אוֹתָם, וְאַחַר כֵּן מְכַנְּיָסִים אֶת הַשָּׁם הַמְּפָרֵשׁ
 בְּפִיהֶם שֶׁל הַדְּמִיּוֹת הַלְלוּ וְהָיוּ מְדַבְּרִים, וְזָהוּ
 סוּד הַכְּתוּב וְהוֹצֵאתִי אֶת בְּלַעַז מִפִּי. נֶפֶל
 הַשָּׁם הַמְּפָרֵשׁ, וּמִיד נֶפֶל הַצֶּלֶם עַל פָּנָיו. אָמַר
 לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: וְכִי אֵיךְ הָיָה שֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְדַבֵּר בָּהֶם? אָמַר לוֹ: בְּנִי, עַל זֶה נֶאֱמַר
 לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּא כִּי לֹא

יִנְקָה וְכוּ'. אָמַר לוֹ: וְכִי יָכוֹל אָדָם לְלַמֹּד אֶת
שֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַנְּנָם? אָמַר לוֹ כֵּן.

לֹא תַעֲשׂוּן אֶתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וְאֱלֹהֵי זָהָב

וּכְגוֹנָא דָּא מָאן דְּנַפִּיק מִרְשׁוֹת הֵיחִיד וְאֵעִיל בְּרְשׁוֹת הָרַבִּים, או
דְּאֵפִיק זֶרַע מִנִּיה מֵאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ וְאֵעִיל בְּרְשׁוֹת נוֹכְרָאָה, כְּאֵלוֹ
הָאֵי נִטַע אֵילָנָא דְטוֹב וְרַע, וּבְגִין הָאֵי בַר דְּנִטַע בְּזוֹנָה אוֹ שְׁפַחָה
אוֹ גוֹיָה אוֹ נְדָה, אֲתַמַּר (שם ד) לֹא תַעֲשֶׂה לָךְ פֶּסֶל, וְעַל בְּרִיתָא
דְּאֲתַעְבִּידת בְּגוֹנָא דָּא אֲתַקְרִיאַת מִסְכָּה, וְעֲלִייהוּ אֲתַמַּר (דברים כז טו)
אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶּסֶל וּמִסְכָּה וְגוֹמַר, וְשֵׁם בְּסִתְרָא, מֵאִי
בְּסִתְרָא בְּסִתְרוֹ דְעֲלָמָא, וּבְגִין דָּא אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (שמות כ כג)
לֹא תַעֲשׂוּן (אתי) אֱלֹהֵי כֶסֶף וְאֱלֹהֵי זָהָב, וְהָכִי אוֹקְמוּהוּ חִבְרִיא לֹא
תַעֲשׂוּן אֶתִּי כְדָמוֹת שְׁמָשִׁי שְׁמִשְׁמִשִּׁין אוֹתִי (נ"א לפני) בְּמָרוֹם,
לְצִיירָא בְּסִתְרָא דִילֵי שׁוֹם צִיּוֹר אוֹ דְמִיּוֹן, דְּכָל מָאן דְּצִייר לְעִיל
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּסִתְרָא (דאיהו שכינתיה, כלילא מעשר ספיראן), שׁוֹם צִיּוֹר
וְצֵלָם וּדְמוֹת כְּגוֹנָא דְמְצִיירִין בְּשְׁמִשִּׁין דִּילֵיהּ, גְּשַׁמְתִּיהּ
אֲתַלְבֶּשֶׁת בְּהָהוּא צֵלְמָא, כַּד גְּפַקַת מֵהָאֵי עֲלָמָא, קָלָא גְּפַקַת
לְגַבְהָ לְצֵלְמָא תּוֹקְדוֹן בְּנוֹרָא, וּבְגִין דָּא אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
(ישעיה מ כה) וְאֵל מִי תִדְמִינִי וְאֲשׁוּהָ יֹאמַר קְדוֹשׁ, וְאֵל מִי תִדְמִיּוֹן
א"ל וּמָה דְמוֹת תַּעֲרֹכוּ לוֹ (שם יח).

וּכְגוֹן זֶה מִי שְׁמוּצִיא מִרְשׁוֹת הֵיחִיד וּמְכַנִּיס
בְּרְשׁוֹת הָרַבִּים, אוֹ שְׁמוּצִיא זֶרַע מִמְּנוּ מֵאוֹת
בְּרִית קֹדֶשׁ וּמְכַנִּיס לְרְשׁוֹת נְכַרְיָהּ, כְּאֵלוֹ זֶה

נִטַּע הָאֵילָן שֶׁל טוֹב וְרַע, וּמִשּׁוּם זֶה בֵּן שְׁנַיִם
 בְּזוֹנָה אוֹ שִׁפְחָה אוֹ גוֹיָה אוֹ נְדָה, נֶאֱמַר לֹא
 תַעֲשֶׂה לָּךְ פֶּסֶל, וְעַל בֵּית שְׁנַעֲשִׂתָהּ בְּגוֹן זֶה
 נִקְרְאת מִסְכָּה, וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר
 יַעֲשֶׂה פֶּסֶל וּמִסְכָּה וְגוֹמֵר, וְשָׁם בַּסֵּתֵר. מֵה זֶה
 בַּסֵּתֵר? בַּסֵּתֵרוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא תַעֲשִׂוּן אֹתִי אֱלֹהֵי כֶסֶף
 וְאֱלֹהֵי זָהָב, וְכִּי פִרְשׂוּהוּ הַחֲבֵרִים, לֹא תַעֲשִׂוּן
 אֹתִי בְּדַמוֹת שִׁמְשֵׁי שִׁמְשֵׁמֹשִׁים אוֹתִי ^(לפני) בַּמְרוֹם
 לְצִיֵּר בַּסֵּתֵר שְׁלִי שׁוֹם צִיֵּוֹר אוֹ דְמִיּוֹן, שֶׁכֵּל מִי
 שֶׁצִּיֵּוֹר לְמַעַלָּה אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּסֵּתֵר ^(שהיא)
 שְׂכִינָתוֹ הַכְּלוּלָה מֵעֶשֶׂר סְפִירוֹת) שׁוֹם צִיֵּוֹר וְצֵלָם וְדַמוֹת כְּמוֹ
 שִׁמְצִיֵּוֹרִים בְּשִׁמְשֵׁי שְׁלֹו, נִשְׁמָתוֹ מִתְּלַבֶּשֶׁת
 בְּאוֹתוֹ צֵלָם כְּשִׁיּוֹצֵאת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, וְקוֹל
 יוֹצֵא אֵלֶיהָ: אֶת הַצֵּלָם הַזֶּה תִּשְׂרְפוּ בְּאֵשׁ,
 וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵל מִי
 תְּדַמְיוּנִי וְאֲשׁוּהָ יֹאמַר קְדוֹשׁ, וְאֵל מִי תְּדַמְיוּן
 יֵא"ל וּמֵה דְמוֹת תַּעֲרֹכוּ לוֹ.

וּבְרֵי וְדַאי כָּל מֵאן דְּנִפְיֵק מִרְשׁוֹת הַרְבִּים וְאֵעִיל בְּרִשׁוֹת הַיְחִיד
 אוֹ מִרְשׁוֹת הַיְחִיד וְאֵעִיל בְּרִשׁוֹת הַרְבִּים, כְּאֵלוֹ עָרַב שְׂמָא

דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעִבּוּדָה זָרָה, וְעֵבִיד אֵילָנָא דְטוֹב וְרַע, וְדָא הוּא רְזָא דְהוּא גְפִיק בְּלַעוּ מִפִּיּו, דְּבִיָּה הָוָה אָמַר צְלָמָא דְנְבוּכַדְנֶצַּר אָנְכִי יְהו"ה אֱלֹהֵי"ךְ, וּבְגִין דָּא לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהו"ה אֱלֹהֵי"ךְ לְשׂוּא, וְעֵתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאַעֲקֹרָא הָאִי אֵילָנָא מִצְלָמָא וּלְאַוּקָדָא לִיָּה בְּגִיָּהֶנָם, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (שם א לא) וְהָיָה הַחֲסֵן לְנַעֲרַת וְגוֹמֵר.

וּבְנֵי, וְדָאֵי כָּל מִי שְׂמוּצִיא מִרְשׁוֹת הָרַבִּים וּמִכְנִיס לְרְשׁוֹת הַיְחִיד אוֹ מִרְשׁוֹת הַיְחִיד וּמִכְנִיס לְרְשׁוֹת הָרַבִּים, כְּאֵלוֹ עֵרַב אֶת שֵׁם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעִבּוּדָה זָרָה וְעָשָׂה עֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע, וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁל הָיָה מוּצִיא בְּלַעוּ מִפִּיּו, שְׂבוּ הָיָה אוֹמֵר צְלָמוֹ שֶׁל נְבוּכַדְנֶצַּר אָנְכִי יְהו"ה אֱלֹהֵי"ךְ, וּבְשִׁבִיל זֶה לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהו"ה אֱלֹהֵי"ךְ לְשׂוּא, וְעֵתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲקֹר אֶת הָעֵץ הַזֶּה מִן הָעוֹלָם וְלִשְׂרֹף אוֹתוֹ בְּגִיָּהֶנָם. זֶהוּ שְׂפָתוֹב וְהָיָה הַחֲסֵן לְנַעֲרַת וְגוֹמֵר.

בְּזִמְן שִׁישְׂרָאֵל הֵם בְּגָלוֹת, כְּאֵלוֹ הֵם מְעַרְבִים בְּאֵילָן שֶׁל טוֹב וְרַע

אמר ליה רבי אלעזר, אם כן אסיר לעמא לאשתמשא בשום מלאך ולא בשמא בעלמא בתר דאית ערבוביא, אמר ליה ברי לאו הכי, דהא אמר קודשא בריך הוא לאדם (בראשית ב טז) מכל עץ הגן אכול תאכל, מעץ הדעת טוב ורע לא תאכל, אמר רבי אלעזר האי הוה קדם דחאב, בתר דחב ונחית מאתריה ואתערב באילנא דטוב ורע, אמר ליה ודאי הכי הוא, ובזמנא דישראל אינון בגלותא, כאלו הוו מעורבין באילנא דטוב ורע, ובגין דא אוקמוהו קדמאין, ישראל בגלותא עובדין עבודה זרה בטרהה הם.

אמר לו רבי אלעזר: אם כן, אסור לעם להשתמש בשום מלאך ולא בשם בעולם אחר שיש ערבוביה. אמר לו: בני, לא כן, שהרי אמר הקדוש ברוך הוא לאדם, מכל עץ הגן אכול תאכל, מעץ הדעת טוב ורע לא תאכל. אמר רבי אלעזר: זה היה קדם שחטא, אחר שחטא וירד ממקומו והתערב בעץ של טוב ורע. אמר לו: ודאי כן הוא, ובזמן שישראל הם בגלות, כאלו הם מערבים באילן של טוב ורע, ומשום זה פרשוהו הקדמונים, ישראל בגלות עובדים עבודה זרה, בטרהה הם.

אוי להם לאותם שמניחים מלעסק בתורה

אמר רבי שמעון ווי לון לאינן דמניחין לאשתדלא באוכייתא דאתמר בה ולקח גם מעץ החיים, ובפקודין דילה דאינן איבא דאילנא דאתמר ביה ואכל וחי לעולם, ואזלין בתר אלין דמפתי לון מסטרא דנחש הקדמוני, דאמרי לון השתדלון במלאכיא דממנן על ככביא ושמשא וסיהרא, ועל אלין דממנן על רוחין ושדין, למהוי כאלהיים יודעי טוב ורע, ועליהו (דף צו ע"א) **אתמר**, (עי' מ"ב כג, וירמיה מד), **כה אמר יהו"ה למזבחים ולמקטרים לככבים ולמזלות ולשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר לא צויתי, ודא איהו דמני קודשא בריך הוא לאדם ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו וגומר, ובלעם חייבא בהאי הוה משתדל, ודור אנוש ודור המבול ודור הפלגה, וקודשא בריך הוא אעקר לון מעלמא דין ומעלמא דאתי, ודא איהו (בראשית ב יז) כי ביום אכלך ממנו מות תמות, מות בעלמא דין ותמות בעלמא דאתי, וחובא דא גרים חרבן בי מקדשא וגלות ישראל בין אומין דעלמא ואתקטילו מנייהו.**

אמר רבי שמעון: אוי להם לאותם שמניחים מלעסק בתורה, שנאמר בה ולקח גם מעץ החיים, ובמצוותיה שיהן פרי האילן, שנאמר בו ואכל וחי לעולם, והולכים אחר אלו שמפתיים אותם מצד הנחש הקדמוני, שאומרים להם, השתדלו במלאכים שממנים על הכוכבים והשמש והלבנה, ועל אלו שממנים על רוחות ושדים, להיות כאלהיים ידעי טוב ורע, ועליהם נאמר כה אמר יהו"ה למזבחים ולמקטרים לככבים ולמזלות ולשמש ולירח

וְלִכְל עֶבֶא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא עֲוִיתִי, וְזֶהוּ שְׁעִיָּה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם, וּמַעַץ הַדַּעַת טוֹב
וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ וְגוֹמֵר, וּבְלָעַם הַרְשָׁע הָיָה
מִתְעַסֵּק עִם זֶה, וְדוֹר אָנוּשׁ וְדוֹר הַמַּבּוּל וְדוֹר
הַפְּלָגָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָקַר אוֹתָם מִהָעוֹלָם
הַזֶּה וּמִהָעוֹלָם הַבָּא, וְזֶהוּ כִּי בַיּוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ
מוֹת תָּמוּת, מוֹת - בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְתָמוּת -
בְּעוֹלָם הַבָּא, וְהַחֲטָא הַזֶּה גָּרַם אֶת חֲרַבַּן בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ וְגָלוּת יִשְׂרָאֵל בֵּין אַמּוֹת הָעוֹלָם
וּנְהַרְגוּ מֵהֶם.

בַּמָּה הָיָה מֵיִסֵּר אוֹתָם הַנְּבִיא? הָיָה אוֹמֵר לָהֶם שְׁיַחְזְרוּ בַתְּשׁוּבָה

דְּכָל חַד הָהוּא מְזַבַּח וּמִקְטֵר, וְהוּוּ נַחְתִּין חֲיִילִין דְּלַעֲלֵא, וְכַד הָהוּא
נְבִיא מֵיִסֵּר לוֹן, מַה כְּתִיב בְּהוֹן ^(עי, ירמיה מד ה) וְלֹא שָׁמְעוּ לְקוֹל נְבִיא
וְחֻזָּה, וּבַמָּה הָהוּא מֵיִסֵּר לוֹן נְבִיא, הָהוּא אוֹמֵר לְהוֹן דִּיהוֹן חֲזָרִין
בְּתִיּוּבָתָא, וְאִי לֹאוּ וְעֶצֶר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא
תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ ^(דברים יא יז), וְאִינוּן הוּוּ מְזֻלְזִין בֵּיהּ, וְהוּוּ אֲמָרִין אֲנִן
אוּמִינִן לְאֵלִין דְּמִמֶּנּוּ עַל מְטָרָא, וְכַפִּינִן לְהוֹן לְנַחְתָּא מְטָרָא,
וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַחֲלִיף לְהוֹן לְמִמֶּנּוּ בְּשְׁלִיחוּתֵיהוּ בְּגִינֵיהוּ,
וְקָטִיל לוֹן וְחָרִיב בֵּי מִקְדָּשָׁא בְּגִינֵיהוּ, וְגָלוּ יִשְׂרָאֵל בֵּין אוּמִין
דְּעֻלְמָא, וְדָא אִיהוּ חוּבָא דְאָדָם דְּגָרַם לִיהּ חוּיָא מִיתָה לִיהּ
וְלֹאֲתִתִּיהּ, דְּפִתִּי לוֹן בְּהוּוּ אֵילָנָא, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב ^(בראשית ג ה) כִּי

יודע אלהי"ם וכו', ובגין דא מני קודשא בריך הוא לבר נש במה שהורשת התבונן אין לך עסק בנסתרות.

שכל אחד היה מוצח ומקטר, והיו יורדים החילות שלמעלה, וכשהיה הנביא מיסר אותם, מה פתוב בהם? ולא שמעו לקול נביא וחוזה, ובמה היה מיסר אותם הנביא? היה אומר להם שיחזרו בתשובה, ואם לא - ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה, והם היו מזלזלים בו, והיו אומרים, אנו השבענו את אלו שממנים על המטר וכפינו אותם להוריד מטר, והקדוש ברוך הוא החליף להם את הממנים בשליחותם בשבילם, והרג אותם, והחריב את בית המקדש בשבילם, וגלו ישראל לבין אמות העולם, וזהו החטא של אדם שגרם לו הנחש מיתה לו ולאשתו, שפתה אותם באותו העץ. זהו שפתוב כי יודע אלהי"ם וכו', ומשום זה צוה הקדוש ברוך הוא לאדם. במה שהרשית התבונן, אין לך עסק בנסתרות.

בוהר - ספר שמות - פרשת פקודי (דף רנ"ד ע"א)

מִיכָאֵל אֹר הַיְמִין, הָאֶפְטֹרֹפּוֹס הַגָּדוֹל שֶׁל יִשְׂרָאֵל

האי מיכאל, נהורא ימינא, אפטרופוסא רבא דישראל. בגין, דכד סטרא אחרא קיימא לאסטאה עלייהו דישראל, כדין מיכאל טען עמיה, ואתעביד סניגוריא עלייהו דישראל, ואשתזבן מההוא קטיגוריא דמארי בעלי דבבו דישראל.

המיכאל הזה, אור הימין, האפטרופוס הגדול של ישראל. משום שכאשר עומד הצד האחר להשטין על ישראל, אז מיכאל טוען כנגדו, ונעשה סניגור על ישראל, והם נצלים מאותו הקטגור של בעלי שנאת ישראל.

בר בזמנא דאיחרב ירושלם, דהא כדין אתגברו חובין ומיכאל לא יכיל בהדיה דסטרא אחרא, דטענתיה דמיכאל תבירא עלייהו דישראל, וכדין (איכה ב) השיב אחור ימינו מפני אויב.

פרט לזמן שחרבה ירושלים, שהרי אז התגברו החטאים, ומיכאל לא יכל עמו של הצד האחר, שטענתו של מיכאל על ישראל נשברה, ואז - (איכה ב) השיב אחור ימינו מפני אויב.

הקדוש ברוך הוא עושה חסד

בְּסִטְרָא דְצָפוֹן, קַיִמָּא נְהוּרָא אַחְרָא, דְהָא אִיהוּ קַיִמָּא (ס"א לנטלא)
 לְבַטְלָא דִינָא מְבִי הֵיכְלָא רְבִיעָאָה. וְיֵהֵב לְמַמְנָא דְפִתְחָא דְבַהּ הוּא
 פִּתְחָא קַיִמָּא מְמַנָּן אַחְרָן דְאֵינוֹן דְבְּסִטְרָא מְסַבְּא, מְחַכְּאֵן לְהָהוּא
 מְמַנָּא וְנִטְלֵי דִינָא. וְלִזְמַנִּין דְהָאֵי נְהוּרָא דְבְּסִטְרָא דְצָפוֹן, אִיהוּ
 עֵבִיד דִינָא, וְלֹא יִתְמָסֵר בִּידָא דְסִטְרָא אַחְרָא. בְּגִין דְכָל דִּינִין
 דְאֵתְעִבְדוּ בֵיהּ, אֵית לֹון אֶסְוּוּתָא. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֵבִיד חֶסֶד
 בְּאֵינוֹן אַתְרֵי.

בְּצֵד הַצָּפוֹן עוֹמֵד אֹר אַחֵר, שְׁהֲרֵי הוּא עוֹמֵד
 לְבַטֵּל דִּין מִבֵּית הַהֵיכָל הַרְבִּיעִי. וְנוֹתָן (לטל)
 לְמַמְנָה שֶׁל אוֹתוֹ הַפֶּתַח, שֶׁבְּאוֹתוֹ הַפֶּתַח
 עוֹמְדִים מְמַנִּים אַחֲרֵים שֶׁהֵם בְּצֵד הַטְּמֵאָה,
 מְחַכְּמִים לְאוֹתוֹ הַמְּמַנָּה וְנוֹטְלִים דִּין. וְלִפְעָמִים
 שְׁהָאֹר הַזֶּה שֶׁבְּצֵד הַצָּפוֹן הוּא עוֹשֶׂה דִין, וְלֹא
 נְמָסֵר בְּיַד הַצֵּד הָאַחֵר, מְשׁוּם שֶׁכָּל הַדִּינִים
 שֶׁנַּעֲשׂוּ בּוֹ יֵשׁ לָהֶם רְפוּאוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עוֹשֶׂה חֶסֶד בְּאוֹתָם מְקוֹמוֹת.

בוהר - ספר בראשית - פרשת ויגש אליו (דף רי ע"ב)

כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהִים לְאֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל קִץ בָּא הַקֵּץ עַל אַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ

פָּתַח וְאָמַר, (יחזקאל ז) וְאֵתָה בֶן אָדָם כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהִים לְאֲדַמַּת
יִשְׂרָאֵל קִץ בָּא הַקֵּץ עַל אַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. הַאִי קָרָא הָיָא
עֲלָאָה אִיהוּ. לְאֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל קִץ, מֵאִי אִיהוּ. וְכִי אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל
קִץ הִיא. אֲלָא הָכִי הוּא וְדַאי וְאֵתָמַר, קִץ אִיהוּ לְיַמִּינָא, קִץ אִיהוּ
לְשְׂמָאלָא. קִץ לְיַמִּינָא, דְּכַתְיב, (דניאל יב) לְקִץ הַיָּמִין. קִץ לְשְׂמָאלָא,
דְּכַתְיב, (איוב כח) קִץ שָׁם לַחֲשַׁךְ וּלְכָל תַּכְלִית הוּא חוֹקֵר, וְדָא הוּא
(בראשית ו) קִץ כָּל בָּשָׂר, כְּמָה דְּאֵתָמַר. קִץ דִּימִינָא, הֵינּוּ דְּכַתְיב
לְאֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל קִץ. בָּא הַקֵּץ, דָּא קִץ דְּשְׂמָאלָא. קִץ דִּימִינָא, דָּא
קִץ דִּינִצְר הַטּוֹב. קִץ דְּשְׂמָאלָא, דָּא קִץ דִּינִצְר הַרְעָ, וְדָא אִיהוּ
דְּכַד חוֹבִין גְּרָמוּ וְאֵתְגַבְּרוּ, אֵתְגַזֵּר וְאֵתְיִיְהִיב שְׁלִטְנָא לְמַלְכוּת
הַרְשָׁעָה לְשְׁלִטְאָה, וּלְחַרְבָּא בֵּיתִיהּ וּמְקַדְּשִׁיהּ. וְדָא הוּא דְּכַתְיב,
(יחזקאל ז) כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהִים רְעָה אַחַר רְעָה הִנֵּה בָּאָה, וְכֹלָא חַד.

פָּתַח וְאָמַר, (יחזקאל ז) וְאֵתָה בֶן אָדָם כֹּה אָמַר ה'
אֱלֹהִים לְאֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל קִץ בָּא הַקֵּץ עַל אַרְבַּע
כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. הַפְּסוּק הַזֶּה הוּא עֲלִיוֹן. מַה זֶה
לְאֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל קִץ, וְכִי אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל הִיא
קִץ? אֲלָא כִּי זֶה וְדַאי, וְנִתְבְּאָר. הַקֵּץ הוּא
לְיַמִּין, וְהַקֵּץ הוּא לְשְׂמָאל. קִץ לְיַמִּין - שְׂפָתוֹב
(דניאל יב) לְקִץ הַיָּמִין. קִץ לְשְׂמָאל - שְׂפָתוֹב (בראשית ו)

קִץ שָׁם לַחֲשׂוֹךְ וּלְכָל תַּכְלִית הוּא חֶקֶר, וְזֶהוּ קִץ
כָּל בָּשָׂר, כְּמוֹ שְׁנַת־בְּאֵר. קִץ שֶׁל הַיָּמִין – הַיְנוּ
שְׁכַת־טוֹב לְאַדְמַת יִשְׂרָאֵל קִץ. בָּא הַקִּץ – זֶה קִץ
הַשְּׂמֵאל. הַקִּץ שֶׁל הַיָּמִין זֶה הַקִּץ שֶׁל יִצְרָאֵל
הַטּוֹב. הַקִּץ שֶׁל הַשְּׂמֵאל זֶה הַקִּץ שֶׁל יִצְרָאֵל הַרָע.
וְזֶה הוּא שְׁכַת־אֲשֶׁר הַחֲטָאִים גָּרְמוּ וְהַתְּגַבְּרוּ, נִגְזָר
וְנִתֵּן הַשְּׁלֵטוֹן לְמַלְכוּת הַרְשָׁעָה לְשֵׁלֵט וּלְהַחְרִיב
בֵּיתוֹ וּמְקוֹדְשׁוֹ, וְזֶהוּ שְׁכַת־טוֹב (יחזקאל ז) כֹּה אָמַר ה'
אֱלֹהִים רָעָה אַחַת רָעָה הִנֵּה בָּאָה, וְהַכֵּל אֶחָד.

שִׁישׁוֹ אֶתְּהָ מִשׁוֹשׁ כָּל הַמִּתְאַבְּלִים עָלֶיָּהּ

וּבְגִין כֵּן, אֶתְאַבְּלוּ עֲלָאֵי וְתַתְּאֵי עַל דְּאֶתְיִיְהִיב שְׁלֵטְנוֹ לְהֵאֵי קִין
דְּשְׂמֵאלָא. וּבְגִין כֵּן, כִּיּוֹן דְּמַלְכוֹ קַדִּישָׁא, מַלְכוּת שְׁמַיִם אֶתְכַפְּיָא,
וּמַלְכוּת חַיִּיבָא (אחרא) אֶתְגַּבְּרָ. (כדין) אֵית לִיה לְכָל בַּר נָשׁ,
לְאַתְאַבְּלָא עִמָּה, וּלְאַתְכַפְּיָא עִמָּה. וּבְגִין דְּכַד אִיְהִי יוֹדְקָפָא,
וְעֲלָמָא יִתְחַדִּי, יִתְחַדִּי אִיְהוּ בְּהַדְּהָ. דְּכַתִּיב, (ישעיה סו) שִׁישׁוּ אֶתְהָ
מִשׁוֹשׁ כָּל הַמִּתְאַבְּלִים עָלֶיָּהּ.

וּמִשׁוֹם כֵּן הִתְאַבְּלוּ עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, עַל
שְׁנֵתָן הַשְּׁלֵטוֹן לְקִץ הַזֶּה שֶׁל הַשְּׂמֵאל. וּמִשׁוֹם
כֵּן, כִּיּוֹן שְׁהַמַּלְכוּת הַקְּדוּשָׁה, מַלְכוּת הַשְּׁמַיִם
נִכְנָעָה, וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה [האחרת] הִתְגַּבְּרָה,

[אז] יֵשׁ לְכֹל אָדָם לְהִתְאַבֵּל עִמָּהּ וּלְהַפְנֵעַ
 עִמָּהּ, וּמִשׁוֹם שֶׁכָּאֲשֶׁר הִיא תִזְדַּקֵּף וְהָעוֹלָם
 יִתְחַדֵּשׁ הוּא יִתְחַדֵּשׁ עִמָּהּ, שְׁפָתוֹב (ישעיה סו) שִׁישׁוּ
 אֶתָּה מִשׁוֹשׁ כָּל הַמִּתְאַבְּלִים עָלֶיהָ.

בוהר - זוהר חדש - פרשת בראשית דף ז:

אוֹי לָנוּ כִּי פָנָה יוֹם

תָּא חֲזִי, עַד דְּהוּוּ בִירוּשָׁלַם לְתַתָּא, עֲשָׂרָה מְלָכִין רְשִׁיעִין, לָא
 אִתְחַרְבַּת, וְלָא אִסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מִינָהּ, וּמִירוּשָׁלַם
 דְּלַעֲיָלָא, דְּאִיהִי עֲשִׂירָא, וּשְׁבִיעָא אִתְקַרִיאת. וְאִינוּן עֲשָׂרָה
 מְלָכִין דְּלַתַתָּא: רַחְבְּעָם. אַבְיָה. יְהוֹרָם. אַחְזִיָּהוּ. אַחֲזוּ. מְנַשֶּׁה.
 אַמּוֹן. יְהוֹאָחָז. יְהוֹיָקִים. יְהוֹיָכִין. וְכַד הָוּה עֲשִׂירָא דְּבָהוּ בִישׁ
 וְלָא אִתְדַבֵּק בְּאוּרִייתָא, כְּדִין יְהִיב אִתְרָא לְסַטְרָא דְשִׁמְאָלָא,
 לְשַׁלְטָאָה עָלֶיהָ, וְעַל יְרוּשָׁלַם. וְכַדִּין שְׁכִינַתָּא אִיסְתַּלַּקַת,
 וְיִשְׂרָאֵל דְּהוּוּ בִירוּשָׁלַם גָּלוּ. עַל דָּא כְּתִיב (ירמיה ו) אוֹי לָנוּ כִּי פָנָה
 יוֹם, דָּא הוּא חֶסֶד עֵילָאָה, דְּאִיקְרִי יוֹם. כִּי יִנְטוּ צְלָלִי עָרְב, דָּא
 רְזָא דְשִׁמְאָלָא, דְּשָׂרִי לְשַׁלְטָאָה, דְּהָא מַהְכָּא אֶתִי חֵילָא לְסַטְרָא
 דְשִׁמְאָלָא.

בָּא וּרְאָהּ, עַד שְׁהִיוּ בִירוּשָׁלַם לְמִטָּה, עֲשָׂרָה
 מְלָכִים רְשָׁעִים לָא נְחַרְבָּה וְלָא הִסְתַּלַּק הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מִמְּנָה, וּמִירוּשָׁלַם שָׁל מְעַלָּה, שְׁהִיא
 עֲשִׂירִית, וְנִקְרָאת שְׁבִיעִית, (והם עשרה מלכים שלמעלה, שהיא

עשירית, ונקראת שביעית) וְהֵם עֲשָׂרָה הַמְּלָכִים שְׁלֹמֹתָהּ:
 רַחְבֵּעַם, אַבְיָה, יְהוֹרָם, אַחֲזִיָּהוּ, אַחָז, מְנַשֶּׁה,
 אָמוֹן, יְהוֹאָחָז, יְהוֹיָקִים, יְהוֹיָכִין. וּכְשֶׁהָיָה
 הָעֲשִׂירִי שָׁבָהּם רַע וְלֹא נִדְבַק בַּתּוֹרָה, אַז נָתַן
 מְקוֹם לְצַד הַשְּׂמָאֵל לְשֹׁלֵט עָלָיו וְעַל יְרוּשָׁלַיִם,
 וְאִז הִסְתַּלְקָה הַשְּׂכִינָה, וַיִּשְׂרָאֵל שָׁהָיו
 בִּירוּשָׁלַיִם גָּלוּ. עַל כֵּן כָּתוּב (ירמיה ג, ד) אוֹי לָנוּ כִּי
 פָּנָה יוֹם, זֶהוּ הַחֶסֶד הָעֲלִיּוֹן שֶׁנִּקְרָא יוֹם. כִּי
 יִנְטוּ צְלָלֵי עָרָב, זֶה סוּד הַשְּׂמָאֵל, שֶׁהִתְחִיל
 לְשֹׁלֵט, שֶׁהָרִי מִכָּאן בָּא הַכַּח לְצַד הַשְּׂמָאֵל.

וַיַּחֲכֶם מִכָּל הָאָדָם, שֶׁנִּבְנְה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ

תָּא חֲזוּ, שְׁלֹמָה בְּאִמְצָעֵיתָא אִיהוּ, בֵּין סֹטְרָא דִימִינָא לְסֹטְרָא
 דְשְׂמָאֵלָא, וְחֲכַמְתָּא דִילֵיה אֶסְתַּלְקַת בְּרֹזָא דִימִינָא, בְּרֹזָא
 דְמַהִימְנוּתָא, עַל כָּל בְּנֵי עֲלָמָא. דְהָא אִימִיָּה אוֹלִיפַת לֵיה,
 וּבִיּוֹמֵי קִיּוּמָא סִיְהָרָא בְּאִשְׁלָמוּתָא. בְּגִין דָּא כְּתִיב, (מלכים א ה)
 וַיַּחֲכֶם מִכָּל הָאָדָם דָּאֲתַבְּנִי בֵּי מִקְדָּשָׁא.

בָּא וּרְאֵה, שְׁלֹמָה הוּא בְּאִמְצָעֵי, בֵּין צֵד הַיְמִינִין
 לְצֵד הַשְּׂמָאֵל, וְחֲכַמְתּוֹ עֲלֵתָהּ בְּסוּד הַיְמִינִין,
 בְּסוּד הָאִמּוּנָה, עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, שֶׁהָרִי אָמוֹ
 לְמִדָּה אוֹתוֹ, וּבִיּוֹמֵי עֲמֻדָה הַלְבָנָה בְּשִׁלְמוּתָא.

מִשׁוּם כִּךָ כָּתוּב וַיַּחֲכֶם מִכָּל הָאָדָם, שֶׁנִּבְנְהָ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

בוזר - ספר בראשית - פרשת ויחי (דף רל ע"א)

תְּפִלַּת הַמִּנְחָה יִצְחָק תִּקַּן אוֹתָהּ

תָּא חֲזִי, כִּד אֲתַחֲרַב בֵּי מִקְדָּשָׁא, בְּשַׁעְתָּא דְּאֲתוּקָד, זְמַן מִנְחָה
הָוָה. וְעַל דָּא כְּתִיב, (ירמיה ו) אוֹי לָנוּ כִּי פָּנָה הַיּוֹם כִּי יִנְטוּ צְלָלֵי
עָרָב. מֵאֵן צְלָלֵי עָרָב. אֵינּוּן מְקַטְרְגִין דְּעֵלְמָא, וְרוּגְזֵי דְּדִינִין,
דְּזַמִּינִין בְּהֵיאָ שַׁעְתָּא. וְעַל דָּא תְּגִינֵן, דְּבַעֵי (שְׁמוֹת ל"ו ע"ב) בַּר נָשׁ
לְכוּנָא דְּעֵתִיָּה, בְּצִלּוֹתָא דְּמִנְחָה. בְּכִלְהוּ צִלּוֹתָא בְּעֵי בַר נָשׁ
לְכוּנָא דְּעֵתִיָּה, וּבְהֵאֵי צִלּוֹתָא יִתִּיר מְכֻלְהוּ, בְּגִין דְּדִינָא שְׂרִיא
בְּעֵלְמָא. וְעַל דָּא זְמַן צִלּוֹתָא דְּמִנְחָה, יִצְחָק תִּקַּן לֵיהּ, וְהָא
אוּקְמוּהָ.

בֵּא רֵאָה, כְּשֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בְּשַׁעָה
שֶׁנִּשְׂרָף, הָיָה זְמַן מִנְחָה, וְעַל זֶה כָּתוּב (ירמיה ו)
אוֹי לָנוּ כִּי פָּנָה הַיּוֹם כִּי יִנְטוּ צְלָלֵי עָרָב. מַה
זֶה צְלָלֵי עָרָב? אוֹתָם מְקַטְרְגִים שֶׁל הָעוֹלָם
וְרוּגְזֵי הַדִּינִים שֶׁמְזַמְנִים בְּאוֹתָהּ הַשָּׁעָה. וְעַל זֶה
שֶׁנִּינּוּ שְׂעָרֵיךְ אָדָם לְכוּן דַּעְתּוֹ בְּתִפְלַת הַמִּנְחָה.
בְּכָל הַתְּפִלוֹת צָרִיךְ הָאָדָם לְכוּן דַּעְתּוֹ, וּבְתִפְלָה
זוֹ יוֹתֵר מִכָּל, מִשׁוּם שֶׁהַדִּין שְׂרוּי בְּעוֹלָם, וְעַל

זֶה זְמַן תַּפְלֵת הַמִּנְחָה יִצְחָק תִּקַּן אוֹתָהּ, וַהֲרִי פִּרְשׁוּהָ.

בוזרר – תיקוני הזוהר – הקדמת תקוני הזוהר (דף ה ע"א)

אם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו

דַּרְגָּא שְׁבִיעָא בִּירְאָת יי' דְּלִית לִיה חוֹסֵר, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים לד י) יִרְאוּ אֶת יי' קְדוֹשׁוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו, לֹא יֵהָא מְאִינוֹן דְּאִתְמַר בְּהוֹן (משלי יא כד) וְחוֹשֶׁךְ מִיּוֹשֶׁר אַךְ לְמַחְסוֹר, וְלֹא יֵהָא לִיה חוֹסֵר בְּאוֹרֵייתָא אִם הוּא מְאִרֵי תוֹרָה, דְּבִלְאוּ אוֹרֵייתָא לִית דְּחִילוֹ, כְּמָא דְּאִתְמַר אֵין בּוֹר יִרְא חֲטָא, כְּגוֹנָא דְּלִית אוֹרֵייתָא בְּלֹא דְּחִילוֹ, אוֹף הֲכִי לִית דְּחִילוֹ בְּלֹא אוֹרֵייתָא, לֹא יֵהָא חֲסָרוֹן בְּנִשְׁמַתִּיהּ, וְלֹא יֵהָא חֲסָרוֹן בְּעוֹבְדוֹי טְבִין, דְּלִית חוֹסֵר וְעִנּוּת כְּחוֹסֵר דְּאוֹרֵייתָא וּפְקוּדֵיִא טְבִין, כְּמָה דְּאוֹקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, אֵין עֲנִי אֶלָּא מִתוֹרָה וּמִן הַמְצוּת, דְּגוֹפָא אִיהוּ עוֹבְדֵי יְדוּי דְּבַר נִשׁ, לִית חוֹסֵר סְגִי מְנִיָּה בְּתַר דְּלֹא אִיהוּ עוֹבְדֵי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים קכו א) אִם יֵהוּ"ה לֹא יִבְנֶה בַּיִת שׁוֹא עֲמְלוֹ בּוֹנֵיו בּוֹ, וְדָא גַרְם דִּיתְחַרְבּ בֵּי מְקוּדְשָׁא, דְּלֹא הוּוּ עוֹבְדֵי יֵהוּ"ה.

דְּרָגָה שְׁבִיעִית בִּירְאָת ה' – שְׁאִין לוֹ חֲסָר. זְהוּ שְׁפָתוֹב יִרְאוּ אֶת ה' קְדוֹשׁוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו. לֹא יֵהִיָּה מֵאוֹתָם שְׁנֵאֶמַר בָּהֶם וְחוֹשֶׁךְ מִיּוֹשֶׁר אַךְ לְמַחְסוֹר, וְלֹא יֵהִיָּה לוֹ חֲסָר בְּתוֹרָה

אם הוא בעל תורה, שבלי תורה אין יראה, כמו שנאמר אין בוד ירא חטא, כמו שאין תורה בלי יראה, אף כן אין יראה בלי תורה, לא יהיה חסרון בנשמתו, ולא יהיה חסרון במעשיו הטובים, שאין חסר ועניות כחסר של תורה ומצוות טובות, כמו שבארוהו בעלי המשנה, אין עני אלא מתורה ומן המצוות, שגוף הוא מעשה ידי האדם שאין חסר רב ממונו אחר שאינו מעשה הקדוש - ברוך - הוא. זהו שכתוב אם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו, וזה גרם שיחרב בית המקדש, שלא היה מעשי יהו"ה.

בוהר - תיקוני זוהר - תקונא תריסר (דף כו ע"א)

אל תקרב הלום, של נעליך

כד אתקריב תמן למחזי עובדא דא, אמר ליה הקדוש ברוך הוא, אל תקרב הלום, של נעליך (שמות ג' ה'), הכא רמז דאתפשט מן גופא דיליה, דאיהו נעל, לגבי גופא אחרא דאתלבש כד אתקריב, ואית מאן דיימא דאיהו אתתיה, וכלא קשוט דא ודא.

כְּשֶׁהִתְקַרַּב לְשֵׁם לְרֵאוֹת הַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה, אָמַר לוֹ
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵל תִּקְרַב הַלּוֹם, שֶׁל נְעֻלְיָךְ.
כָּאן רָמַז שֶׁהִתְפַּשֵּׁט מִן הַגּוֹף שְׁלוֹ, שֶׁהִיא נֶעַל,
לְגוֹף אֲחֵר שֶׁהִתְלַבֵּשׁ כְּשֶׁהִתְקַרַּב, וַיֵּשׁ מִי
שִׁיאֲמַר שֶׁהוּא אֲשֵׁתּוֹ, וְהַכֹּל אֲמַת, זֶה וְזֶה.

גְּדוּל יִהְיֶה כְבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן מִן הָרֵאשׁוֹן

וְכֵן אַחֲזִי לִיָּה דְבִי מִקְדָּשָׁא דְאִיהִי בְנִינָא דְבַר נִשׁ דְּעַתִּיד
לְאַתְחַרְבָּא, וַיִּתְבְּנִי זְמַנָּא אַחְרָא עַל יְדָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא,
הַדָּא הוּא דְכְּתִיב גְּדוּל יִהְיֶה כְבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן מִן הָרֵאשׁוֹן
(חגי ב ט), בְּגִין דְּאַתְמַר בּוֹ (זכריה ב ט) וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נְאֻם יְיָ חוֹמַת אֵשׁ
סְבִיב, אַתְמַר בְּבִי מִקְדָּשָׁא בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְיָ.

וְכֵן הִרְאָה לוֹ שְׂבִיַת הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁהוּא בְּנִין שֶׁל
אָדָם, שֶׁעָתִיד לְהִתְרַב, וַיִּבְנֶה פַּעַם אַחֲרַת עַל יַד
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶהוּ שְׂכַת־טוֹב גְּדוּל יִהְיֶה כְבוֹד
הַבַּיִת הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן מִן הָרֵאשׁוֹן, מִשּׁוּם שֶׁנֶּאֱמַר
בּוֹ וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נְאֻם יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ סְבִיב,
נֶאֱמַר בְּבִיַת הַמִּקְדָּשׁ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה.

בוהר - ספר שמות - פרשת שמות (דף ה' ע"א)

מְשִׁיחַ גִּנוּז בַּחוּץ סְבִיב אוֹתוֹ מְקוֹם

לְגוֹ לְגוֹ מִכָּל אֵינּוֹן הַיְכָלִין, אֵית אֶתְר אַחְרָא טְמִיר וְגִנּוּז דְּלֵא
אֲתִידַע כָּלְל, וְאֶקְרִי עֵדוֹן. וְלֵית מֵאן דְּיִכִּיל לְמַנְדַּע בֵּיה. וּמְשִׁיחַ
אֲגִנּוּז (ס"א יתגלי) לְבַר, סַחְרָנְיָה דְּהֵהוּא אֶתְר, עַד דְּאֲתַגְלִי לֵיה חַד
אֶתְר. דְּאֶקְרִי קֵן צְפוּר, וְאֵיהוּ אֶתְר דְּכָרִיז עָלֵיה הֵהוּא צְפוּר.
דְּאֲתַעַר בְּגִנְתָּא דְּעֵדוֹן בְּכָל יוֹמָא.

לְפָנֵי וְלְפָנִים מִכָּל אוֹתָם הַיְכָלוֹת יֵשׁ מְקוֹם אַחַר
טְמִיר וְגִנּוּז שְׁלֵא נוֹדַע כָּלְל, וְנִקְרָא עֵדוֹן, וְאֵין
מִי שְׁיִכּוֹל לְדַעַת אוֹתוֹ, וּמְשִׁיחַ גִּנּוּז בַּחוּץ סְבִיב
אוֹתוֹ מְקוֹם, עַד שְׁנַתְגַּלָּה לוֹ מְקוֹם אַחַד שְׁנִקְרָא
קֵן צְפוּר, וְהוּא מְקוֹם שְׁמִכְרִיזָה עָלָיו אוֹתָהּ
צְפוּר שְׁמִתְעוֹרְרַת בְּגוֹן עֵדוֹן בְּכָל יוֹם.

מְשִׁיחַ מֵרִים קוּלוֹ וּבּוֹכָה, וּמְזַדְעָזַע כָּל גֵּן הָעֵדוֹן, וְכָל אוֹתָם
צְדִיקִים שְׁשֵׁם גּוֹעִים וּבּוֹכִים עִמּוֹ

וּבֵההוּא אֶתְר, מְרַקְמֵן דִּי וְקִנְיִן דְּכָל שְׁאָר עֲמִין, דְּאֲתַכְנָשׁוּ עָלֵיהוּ
דִּישְׂרָאֵל לְאַבְאָשָׁא לוֹן. עֵאל בֵּההוּא אֶתְר, וְקִיף עֵינוּי, וְחַזִּי אַבְהָן,
דְּעֵאלִין בְּחָרְבֵן בֵּית אֱלֹהָא, עַד דְּחַמִּי לְרַחֵל (שמות י"ב ע"א) דְּדַמְעָהָ
בְּאַנְפָּהָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְנַחֵם לָהּ, וְלֵא צְבִיאַת לְקַבְלָא
תְּנַחוּמִין, כְּמָה דְּאֲתָ אָמַר, (ירמיה ל"א) מֵאַנְהָ לְהַנְחֵם עַל בְּנֵיהּ. כְּדִין.

מְשִׁיחַ אָרִים קָלִיָּה וּבְכִי, וְאֶזְדַּעְזַע כָּל גְּנֹתָא דְעֵדוּן, וְכָל אֵינוֹן צְדִיקָא דְתַמָּן גְּעוּ וּבְכוּ עִמִּיהָ.

וּבְאוֹתוֹ מָקוֹם רְקוּמִים דְּיוֹקְנָאוֹת שֶׁל כָּל שְׂאֵר הָעַמִּים שֶׁהִתְכַנְּסוּ עַל יִשְׂרָאֵל לְהִרְעֵ לָהֶם. נִכְנָס לְאוֹתוֹ מָקוֹם, מֵרִים עֵינָיו וְרוֹאֶה אֶת הָאֲבוֹת שֶׁנִּכְנָסִים לְחֶרֶב בַּיִת הָאֱלֹהִים, עַד שֶׁרוֹאֶה אֶת רַחֵל שֶׁדְּמְעוֹתֶיהָ בְּפָנֶיהָ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַחֵם אוֹתָהּ, וְלֹא מִסְכִּימָה לְקַבֵּל תַּנְחוּמִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר ^(יִרְמִיָּה ל"א) מֵאַנָּה לְהִנָּחֵם עַל בְּנֵיהָ. אִזּוּ מְשִׁיחַ מֵרִים קוֹלוֹ וּבּוֹכָה, וּמְזַדְּעֵזַע כָּל גּוֹ הָעֵדוּן, וְכָל אוֹתָם צְדִיקִים שֶׁשָּׂם גּוֹעִים וּבוֹכִים עִמּוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹמֵז לְאוֹתָהּ צְפוּרָה, וְיוֹשֶׁבֶת אֶצֶל הַמְּשִׁיחַ

גְּעִי וּבְכִי זְמַנָּא תַנְיִנָּא, וְאֶזְדַּעְזַע הֵהוּא רְקִיעַ דְּעַל גְּבִי גְנֹתָא, אֶלְפִי וְחֻמְשׁ מְאָה רַבּוּא מְשַׁרְיִין עֲלָאִין, עַד דְּמַטִּי לְגוּ כְּרִסְיָא עֲלָאָה. כְּדִין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְמִיז לְהֵהוּא צְפָרָא, וְעָאֵל לְהֵהוּא קִין דִּילָהּ, וְיִתְבָּא לְגַבִּי מְשִׁיחַ, וְקָרִי מַה דְּקָרִי, וְאַתְעַר מַה דְּאַתְעַר.

גּוֹעָה וּבּוֹכָה פַּעַם שְׁנֵיָּה, וּמְזַדְּעֵזַע אוֹתוֹ רְקִיעַ שֶׁעַל גְּבִי הַגּוֹן, אֶלְפִי וְחֻמְשׁ מֵאוֹת רַבּוּא מִחֲנֹנֹת עֲלִיוֹנִים, עַד שֶׁמִּגִּיעַ לְתוֹךְ הַכֶּסֶּא הָעֲלִיּוֹן, וְאִזּוּ

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹמֵז לְאוֹתָהּ צְפוּרָה, וְנִכְנָסֶת
לְאוֹתוֹ קֵן שְׁלֵה וְיוֹשֶׁבֶת אֶצֶל הַמְּשִׁיחַ, וְקוֹרָא
מֵה שְׁקוֹרָא, וּמִתְעוֹרֵר מֵה שְׁמִתְעוֹרֵר.

מִשְׁבִּיעַ אוֹתָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲבִיר מַלְכוּת הַרְשָׁעָה מִן
הָעוֹלָם עַל יְדֵי הַמְּשִׁיחַ

עַד דְּמַגּוּ בְּרִסְיָא קַדִּישָׁא, אֲתַקְרִי תַלְתָּ זְמַנִּין הֵהוּא קֵן צְפוּרָה,
וּמְשִׁיחַ, וְכֹלָא סְלִקִּין לְעֵילָא, וְאוּמֵי לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
לְאַעְבְּרָא מַלְכוּת חַיִּיבָא מִן עֲלָמָא, עַל יְדָא דְּמְשִׁיחַ, וְלִנְקַמָּא וְנִקְמִין
דְּיִשְׂרָאֵל. וְכֹל אֵינּוֹן טְבוּוֹן, דְּזַמִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְד
לְעַמִּיהָ. וְתַב הֵהוּא קֵן צְפוּרָה וּמְשִׁיחַ לְדוּכְתִּיהָ. וְתַב מְשִׁיחַ וְאַתְגְּנִיז
גּוּ הֵהוּא אֲתֵר כְּמַלְקָדְמִין.

עַד שְׁמִתוּף הַכֶּסֶף הַקְּדוֹשׁ נִקְרָא שְׁלֵשׁ פְּעָמִים
אוֹתוֹ קֵן צְפוּרָה, וְהַמְּשִׁיחַ, וְכֹלָם עוֹלִים לְמַעְלָה,
וּמְשִׁבִיעַ אוֹתָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲבִיר
מַלְכוּת הַרְשָׁעָה מִן הָעוֹלָם עַל יְדֵי הַמְּשִׁיחַ
וְלִנְקַם אֶת נִקְמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֹל אוֹתָן טוֹבוֹת
שְׁעֵתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ. וְשָׁב
אוֹתוֹ קֵן צְפוּרָה וְהַמְּשִׁיחַ לְמִקּוּמוֹ, וְשָׁב הַמְּשִׁיחַ
וְנִגְנֵז לְתוּף אוֹתוֹ מְקוּם כְּמוֹ מְקוּדָם.

וּבְזִמְנָא דִּיתְעַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַתְקַנָּא עֲלֵמִין, וְאַתְנַהֲרוּ
 אַתְנוּן דְּשְׁמִיָּה בְּשְׁלִימוֹ, יו"ד בְּה"א, (לאתקנא) וְא"ו בְּה"א, לְמַהוּי
 כִּלְא בְּשְׁלִימוֹ חַד. כְּדִין יתְעַר חַד כִּכְבָּא דְּחִילָא, בְּאַמְצַע רְקִיעָא,
 כְּגוֹן אַרְגֻּוֹנָא, לְהִיט וְנִצִּיץ בִּימְמָא לְעִינֵיהוֹן דְּכָל עֲלָמָא.

וּבְזִמְן שְׁיִתְעוּרָר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְתַקֵּן אֶת
 הָעוֹלָמוֹת וּמְאִירוֹת אוֹתֵינָן שְׁמוֹ בְּשְׁלִמוֹת, יו"ד
 בְּה"א [לתקון] וְא"ו בְּה"א, לְהִיּוֹת הַכֹּל
 בְּשְׁלִמוֹת אַחַת, אֲזִי יתְעוּרָר כּוֹכַב אֶחָד מִפְּחִיד
 בְּאַמְצַע הַרְקִיעַ כְּגוֹן אַרְגֻּמֹן, לִזְהִיט וְנוֹצֵץ בַּיּוֹם
 לְעִינֵי כָּל הָעוֹלָם.

לְסוּף אַרְבָּעִים יוֹם יַעֲרֻכוּ קֶרֶב הַכּוֹכַב וְהַשְּׁלֵהֶבֶת לְעִינֵי הַכֹּל

וַיְקוּם חַד שְׁלֵהוּבָא דְאַשָׁא מְסִטְרָא דְצָפוֹן, גּוֹ רְקִיעָא, וַיְקוּם דָּא
 לְקַבֵּל דָּא אַרְבָּעִין (קע"ב ב') יוֹמִין וַיִּתְבַּהֲלוֹן כָּל בְּנֵי עֲלָמָא. לְסוּף
 אַרְבָּעִין יוֹמִין, יִגְחוּן קֶרְבָּא, כִּכְבָּא וְשְׁלֵהוּבָא, לְעִינֵיהוֹן דְּכִלְא,
 וַיִּתְפָּשֵׁט הַהוּא שְׁלֵהוּבָא בִּיקִידוֹ דְאַשָׁא, מְסִטְרָא דְצָפוֹן, גּוֹ
 רְקִיעָא, וַיַּחֲשׁוּב לְמַבְלַע הַהוּא כִּכְבָּא, וְכִמְהַ שְׁלִיטִין וּמְלַכִּין
 וְאוּמִיָּא וְעַמְמִיָּא, יִתְבַּהֲלוֹן מֵהַאי.

וְתַקֵּים שְׁלֵהֶבֶת אִשׁ אַחַת מֵצַד צָפוֹן, תוֹךְ
 הַרְקִיעַ, וְתַקֵּים זֶה כְּנֶגֶד זֶה אַרְבָּעִים יוֹם,
 וַיִּבְהֲלוּ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם. לְסוּף אַרְבָּעִים יוֹם

יַעֲרֹכוּ קָרֵב הַכּוֹכָב וְהַשְּׁלֵהֶבֶת לְעֵינַי הַכֹּל,
 וְתִתְפַּשֵּׁט אוֹתָהּ שְׁלֵהֶבֶת בְּשֹׂרֶפֶת אֲשֶׁר מֵצֵד
 הַצָּפוֹן, תוֹךְ הָרְקִיעַ, וַיַּחֲשֹׁב לְבָלַע אוֹתוֹ כּוֹכָב,
 וְכִמָּה שְׁלִיטִים וּמְלָכִים וְאַמוֹת וְעַמִּים יִתְבַּהְלוּ
 מִזֶּה.

כְּדִין יִסְתַּלַּק הַהוּא כְּכָבָא לְסִטְר דְרוּם, וַיִּשְׁלוּט עַל הַהוּא
 שְׁלֵהוּבָא, וְהַהוּא שְׁלֵהוּבָא יִתְבַּלַּע זְעִיר זְעִיר בְּרִקִיעָא, מְקָמִי
 הַהוּא כְּכָבָא, עַד דְּלֹא יִתְחַזִּי כָּלֵל. כְּדִין, הַהוּא כְּכָבָא יַעֲבִיד
 אוֹרְחִין בְּרִקִיעַ, בְּתַרִּיסַר תְּחוּמִין, וְקִימִין אֵינּוֹן נְהוּרִין בְּרִקִיעָא
 תְּרִיסַר יוּמִין.

אֲזַ יִסְתַּלַּק אוֹתוֹ כּוֹכָב לְצֵד דְרוּם וַיִּשְׁלַט עַל
 אוֹתָהּ שְׁלֵהֶבֶת, וְאוֹתָהּ שְׁלֵהֶבֶת תְּבַלַּע מְעַט
 מְעַט בְּרִקִיעַ מְלִפְנֵי אוֹתוֹ כּוֹכָב, עַד שֶׁלֹּא
 תִּרְאֶה כָּלֵל. אֲזַ אוֹתוֹ כּוֹכָב יַעֲשֶׂה דְרָכִים
 בְּרִקִיעַ בְּשָׁנִים עָשָׂר תְּחוּמִים, וְעוֹמְדִים אוֹתָם
 אוֹרוֹת בְּרִקִיעַ שָׁנִים עָשָׂר יָמִים נוֹסְפִים.

אַחַר שָׁנִים עָשָׂר יָמִים נוֹסְפִים יִזְדַּעְזְעוּ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם

לְבַתַּר תְּרִיסַר יוּמִין יִזְדַּעְזְעוּן כָּל בְּנֵי עֲלָמָא, וַיִּתְחַשֵּׁךְ שְׁמֵשׁא
 בְּפִלְגוֹת יוּמָא, כְּמָה דְאַתְחַשֵּׁךְ יוּמָא דְאַתְחַרַּב בֵּי מְקַדְשָׁא, עַד

דָּלָא יתחזון שמיא וארעא. ויתער חד קלא ברעם וזיקין,
ואתחלחלא ארעא מההוא קלא, וכמה חילין ומשיריין ימותון
מניה.

אחר שנים עשר ימים נוספים יזדעזעו כל בני
העולם, ויחשו השמש בחצות היום, כמו
שנחשו ביום שחרב בית המקדש, עד שלא
יראו שמים וארץ. ויתעורר קול אחד ברעמים
וברקים, ותתחלחל הארץ מאותו קול, וכמה
חילות ומחנות ימותו מפניו.

ותתעורר בעיר רומי רבתי שלהבת אש אחת, וישרף כמה
מגדלים וכמה היכלות

וההוא יומא, יתער בקרתא הרומי רבתא, חד
שלהובא דאשא, בההוא קלא דיתער בכל ^(דף ה')
עלמא. ויוקיד כמה מגדלין, וכמה היכלין, וכמה מגדלין
יפלון, וכמה פרדשכי ורברבי יפלון בההוא יומא וכלהו, יתכנשון
עלה לביש. וכל בני עלמא לא יכלין ^(ס"א יחשבון) לאשתזבא.

ואותו יום תתעורר בעיר רומי רבתי שלהבת
אש אחת, באותו קול שיתעורר בכל העולם,
וישרף כמה מגדלים וכמה היכלות, וכמה

מִגְדָּלִים יִפְּלוּ, וְכַמָּה גְדוּלִים וְשָׂרִים יִפְּלוּ
בְּאוֹתוֹ יוֹם, וְכֻלָּם יִתְּכַנְּסוּ עָלֶיהָ לָרַע, וְכָל בְּנֵי
הָעוֹלָם לֹא יוּכְלוּ (יחשבו) לְהִנָּצֵל.

אַשְׁרֵי מִי שִׁיחֶיהָ שָׁם וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה שָׁם

מֵהַהוּא יוֹמָא, עַד תְּרִיסַר יְרַחֲנָן, יִתְּעַטֹּן כָּל מַלְכָּיָא, וַיִּגְזְרוּן כַּמָּה
גְּזֵרוֹת, וְכַמָּה שְׁמֵדוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, וַיִּצְלַחוּן בֵּיהּ (נ"א בהון), כַּמָּה
דְּאַתְמַר זַכָּאָה אִיהוּ מֵאן דִּיעַרְע תַּמָּן, וְזַכָּאָה אִיהוּ מֵאן דְּלֹא
יעַרְע תַּמָּן וְכָל עֲלָמָא יְהֵא בְּעַרְבוּכֵיָא סְגִיָא.

מֵאוֹתוֹ יוֹם וְעַד שְׁנַיִם עָשָׂר חֲדָשִׁים יִתְּעַצּוּ כָּל
הַמְּלָכִים וַיִּגְזְרוּ כַּמָּה גְּזֵרוֹת וְכַמָּה שְׁמֵדוֹת עַל
יִשְׂרָאֵל, וַיִּצְלַחוּ בְּהֵם, כְּמוֹ שֶׁנִּתְּבָאֵר אֲשֶׁרִי מִי
שִׁיחֶיהָ שָׁם וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה שָׁם, וְכָל
הָעוֹלָם יִהְיֶה בְּעַרְבוּכֵיָא גְדוּלָּה.

לְסוּף שְׁנַיִם עָשָׂר חֲדָשִׁים יָקוּם שְׁבֵט מִיִּשְׂרָאֵל, זֶה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ

לְסוּף תְּרִיסַר יְרַחֲנָן, יָקוּם שְׁבֵט מִיִּשְׂרָאֵל, דָּא מַלְכָּא מְשִׁיחָא,
דִּיתַעַר גּוֹ גְּנַתָּא דְּעַדָּן. וְכָל אֵינּוֹן צְדִיקָיָא יַעֲטְרוּן לֵיהּ תַּמָּן,
וַיַּחְגְּרוּן לֵיהּ מְאֵנִי וַיִּינָא, בְּאַתְוּוֹן רְשִׁימָן דְּמְאֵנִי דְּשָׂמָא קְדִישָׁא.

לְסוּף שְׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשִׁים יָקוּם שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל,
 זֶה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ שִׁיתְעוֹרֵר תוֹךְ גֵּן הָעֵדֶן, וְכָל
 אוֹתָם הַצְּדִיקִים יַעֲטְרוּ אוֹתוֹ שָׁם, וַיַּחְגְּרוּ לוֹ כְּלֵי
 זִין בְּאוֹתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת שֶׁל כְּלִים שֶׁל הַשָּׁם
 הַקְּדוֹשׁ.

הַתְּעוֹרְרוּ קְדוּשִׁים עֲלִיוֹנִים, קוּמוּ מִלְּפָנַי הַמְּשִׁיחַ

וְקֵלָא יתְפוּצֵץ בְּעַנְפֵי אֵילָנִין דְּגַנְתָּא, קְרִי בְּחִיל, וְאָמַר, אַתְּעָרוּ
 קְדִישֵׁי עֲלִיוֹנִין, קוּמוּ מִקְמֵי מְשִׁיחָא, הָא עֲדָנָא לְאַתְחַבְּרָא אִיתְתָּא
 בְּבַעְלָהּ, וּבַעְלָהּ בְּעֵי לְנִקְמָא לָהּ נִיקְמִין דְּעֲלָמָא, וְלֹאֲקָמָא לָהּ,
 וְלֹאֲנַעְרָה לָהּ מַעְפָּרָא.

וְקוּל יתְפוּצֵץ בְּעַנְפֵי עֵצֵי הַגֵּן, קוּרָא בְּחִיל
 וְאוּמַר: הַתְּעוֹרְרוּ קְדוּשִׁים עֲלִיוֹנִים, קוּמוּ מִלְּפָנַי
 הַמְּשִׁיחַ, הֲרִי זְמַן שֶׁתִּתְחַבֵּר אִשָּׁה בְּבַעְלָהּ,
 וּבַעְלָהּ רוּצָה לְנִקְמָא לָהּ נִקְמוֹת בְּעוֹלָם
 וְלֹאֲקִימָהּ, וְלֹאֲנַעַר אוֹתָהּ מִן הָעֵפֶר.

כְּדִין יְקוּמוּן כְּלָהּ, וַיַּחְגְּרוּן לִיהָ כְּמִלְקַדְמִין מְאֵנִי זַיִינִיָּה, אַבְרָהָם
 מִימִינִיָּה, יִצְחָק מִשְׁמְאֵלִיָּה, יַעֲקֹב קָמִיָּה, מִשָּׁה רַעֲיָא מְהִימְנָא, עַל
 כָּל אֵלִין צְדִיקָיָא, אֲזִיל וְרַקִּיד גּוּ גַנְתָּא דְּעֵדֶן.

אָז יְקוּמוּ כָּלֶם וַיַּחְגְּרוּ אוֹתוֹ כָּמוֹ מִקֶּדֶם בְּכָלֵי
זֵינוֹ. אַבְרָהָם מִיַּמֵּינוּ, יַעֲחֵק מִשְׁמֹאלוֹ, יַעֲקֹב
לְפָנָיו. מִשֶּׁה רֹעֵה הַנְּאֻמָּן עַל כָּל אֵלֹה הַצְּדִיקִים
הוֹלֵךְ וְרוֹקֵד בְּתוֹךְ גֵּן הָעֵדֶן.

כִּיּוֹן שְׁנַתְקוֹן מְשִׁיחַ עַל יְדֵי צְדִיקֵי גֵן הָעֵדֶן, יִכְנַס לְאוֹתוֹ מְקוֹם
שְׁנַקְרָא ק"ן צְפו"ר

כִּיּוֹן דְּאִתְקַן מְשִׁיחַ, עַל יְדֵא דְצְדִיקָא בְּגַנְתָּא דְעֵדֶן. יַעוּל בְּהֵהוּא
דּוֹכְתָא דְאִקְרִי ק"ן צְפו"ר כְּמִלְקַדְמִין, וְחַמֵי תַמְן הֵהוּא דִּיּוֹקְנָא
דְּחֶרְבַן בֵּית מִקְדָּשָׁא, וְכִלְהוּ צְדִיקָא דְאִתְקַטְלוּ בֵּיהּ. כְּדִין נָטִיל
מִתַּמְן (ס"א עֶשֶׂר) לְבוּשֵׁין, וְאַיְנוּן (ב"א וְאַקְרוּן) עֶשֶׂר לְבוּשֵׁי קְנָאָה. וַיִּתְגַּנְזוּ
תַּמְן אַרְבַּעִין יוֹמִין, דְּלֹא אִתְגַּלְיָא כָּלֵל.

כִּיּוֹן שְׁנַתְקוֹן מְשִׁיחַ עַל יְדֵי צְדִיקֵי גֵן הָעֵדֶן, יִכְנַס
לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנַקְרָא ק"ן צְפו"ר כָּמוֹ מִקֶּדֶם,
וְרוֹאֵה שָׁם אוֹתוֹ דִּיּוֹקָן שֶׁל חֶרְבַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
וְכָל הַצְּדִיקִים שְׁנֵהֲרֵגוּ בוֹ, וְאִזּוּ נוֹטֵל מְשָׁם (עֶשְׂרֵה)
לְבוּשֵׁים, וְהֵם (נִקְרְאִים) עֶשְׂרֵה לְבוּשֵׁי קְנָאָה, וַיִּגְנְזוּ
שָׁם אַרְבַּעִים יוֹם שְׁלֹא יִתְגַּלֶּה כָּלֵל.

לְסוּף אַרְבַּעִין יוֹמִין, קָלָא חַד יִתְעַר, וַיִּתְקַרֵי מִגּוֹ כּוּרְסֵיָא עֲלָאָה,
הֵהוּא ק"ן צְפו"ר בְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא דְאִתְגַּנְזוּ בֵּיהּ. וְכְדִין סִלְקִין לִיהּ
לְעִילָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חַמֵי לִיהּ לְמִלְכָּא מְשִׁיחָא, מִתְלַבֵּשׁ

בְּלְבוּשׁ נֹקְמָא, וְחָגִיר מְאֵנִי זַיְנֵי נְטִיל לִיָּה, וְנָשִׁיק לִיָּה עַל רִישָׁיה.

לְסוּף אַרְבָּעִים יוֹם קוֹל אֶחָד יִתְעוֹרֵר, וַיִּקְרָא מִתּוֹךְ הַכֶּסֶּא הָעֲלִיּוֹן, אוֹתוֹ ק"ן צְפוּ"ר בַּמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ שְׁנַגְנֵז בּוֹ, וְאֵז מַעֲלִים אוֹתוֹ לְמַעֲלָה, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹאֶה אֶת מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ מִתְּלַבֵּשׁ בְּלְבוּשׁ נְקָמָה וְחָגוּר כְּלֵי קָרֵב, נוֹטֵל אוֹתוֹ וּמְנַשֵּׁק אוֹתוֹ עַל רֹאשׁוֹ.

אָז מִזְדַּעְזְעִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְתִשְׁעִים רְקִיעִים

כְּדִין, מִזְדַּעְזְעוּן ג' מָאָה וְתִשְׁעִין רְקִיעִין, וְאַרְמִיז קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְחַד רְקִיעָא מֵאִינוּן דְּהוּה גְּנִיז מִשְׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית, וְאַפִּיק מִחַד הֵיכְלָא דְבַהֲהוּא רְקִיעָא (תְּרוּמָה קל"ב א') חַד כְּתָרָא גְּלִיפָא, מְחַקְקָא בְּשִׁמְהֵן קְדִישִׁין. בַּהֲהוּא עֵטְרָא אֲתַעֲטֵר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כִּד עֲבְרוּ יִשְׂרָאֵל יַת יָמָא, לְמִיטֵל נֹקְמִין מְכַל רְתִיכֵי פְרַעָה וּפְרָשׁוּי, וְאַעֲטֵר לִיָּה לְמַלְכָא מְשִׁיחָא.

אָז מִזְדַּעְזְעִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְתִשְׁעִים רְקִיעִים, וְרוּמֵז הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְרְקִיעַ אֶחָד מֵאוֹתָם שְׁהִיז גְּנוּזִים מִשְׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית, וּמוֹצִיא מֵהֵיכָל אֶחָד שְׁבָאוֹתוֹ רְקִיעַ כְּתָר חָקוּק אֶחָד, מְחַקֵּק בְּשִׁמוֹת הַקְדוֹשִׁים. בְּאוֹתָהּ עֵטְרָה

הַתַּעֲטָר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁעָבְרוּ יִשְׂרָאֵל אֶת
הַיָּם, לִטַל נְקָמוֹת מִכָּל מְרַכְּבוֹת פְּרָעָה וּפְרָשָׁיו,
וּמַעֲטָר אֶת מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בָּהּ.

כִּיּוֹן דְּאִתְעֲטָר וְאִתְתַּקֵּן בְּכָל הַגִּי תְקוּנָיו, נְטִיל לִיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא וְנָשִׁיק לִיה כְּמִלְקַדְמִין. מֵאֵן חָמִי, רְתִיכִין קְדִישִׁין, וּמִשְׂרַיִין
עֲלָאִין, דְּסַחְרִין לִיה, וְיִהְיִין לִיה מִתְּנֵן וּנְבֻזָּבֹן סְגִיאִין, וְיִתְעֲטָר
מִכְּלָהּ.

כִּיּוֹן שֶׁהַתַּעֲטָר וְהַתְּתַקֵּן בְּכָל הַתְּקוּנִים הַלְלוּ,
נוֹטֵל אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְנַשֵּׁק אוֹתוֹ כְּמוֹ
מִקְדָּם. מִי רָאָה מְרַכְּבוֹת קְדוּשׁוֹת וּמִחֲנוֹת
עֲלִיוֹנִים שְׂסוּבָבִים אוֹתוֹ וְנוֹתְנִים לוֹ מִתְּנוֹת
וּמוֹתְרוֹת רַבּוֹת, וְיִתְעֲטָר מִכָּלָם.

עָאל תַּמָּן בְּחַד הִיכְלָא, וְחָמִי כָּל אֵינּוֹן מְלָאכִי עֲלָאִי, דְּאִקְרוּן
אַבְלֵי צִיּוֹן, אֵינּוֹן דְּבָכוּ עַל חֲרָבֵן בִּי מִקְדְּשָׁא, וּבְכָאן תְּדִיר, וְאֵינּוֹן
יְהִיבִין לִיה חַד פּוּרְפִירָא סוּמְקָא, לְמַעַבְד נּוֹקְמִין. כְּדִין, קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא גְּנִיז לִיה בְּהוּא קֵן צְפוּר, וְאִתְכַּפִּי תַמָּן תְּלַתִּין יוֹמִין.

נְכַנְס לְשָׁם לְהִיכָל אַחָד, וְרוּאָה כָּל אוֹתָם
מִלְּאָכִים עֲלִיוֹנִים שְׂנַקְרָאִים אַבְלֵי צִיּוֹן, אוֹתָם
שְׂבָכוּ עַל חֲרָבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וּבּוֹכִים תְּמִיד,

וְהֵם נוֹתְנִים לוֹ לְבוּשׁ אָדָם אֶחָד לַעֲשׂוֹת נְקָמוֹת.
אִז הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹנֵז אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ קִן
צְפוּר, וּמִתְכַּסֶּה שָׁם שְׁלֹשִׁים יוֹם.

לְאַחַר שְׁלֹשִׁים יוֹם, יֵרֵד מְעַטֵּר בְּכָל אוֹתָם תְּקוּנִים מִמַּעַלָּה
וּמִמַּטָּה

לְבַתֵּר תִּלְתֵּין יוֹמִין, בְּהֵהוּא קִין צְפוּר, יַחוּת מְעַטֵּר בְּכָל אֵינּוֹן
תְּקוּנִין מַעֲלָא וּמַתָּא, כְּמָה מִשְׁרַיִן קַדִּישִׁין סַחְרַנְיָה, וַיַּחֲמוֹן כָּל
עֲלָמָא, חַד נְהִירוֹ, תְּלִי מְרַקִיעָא לְאַרְעָא, וַיִּקּוּם שְׁבַעָה יוֹמִין, וְכָל
בְּנֵי עֲלָמָא יִתְמַהוּן וַיִּתְבַּהֲלוּן, וְלֹא יִנְדַעוּן כָּלֵל, בַּר אֵינּוֹן חֲכִימִין,
דִּידַעִין בְּרוּזִין אֵלִין, זַכָּאָה חוּלְקִיהוּן.

לְאַחַר שְׁלֹשִׁים יוֹם, בְּאוֹתוֹ קִין צְפוּר, יֵרֵד מְעַטֵּר
בְּכָל אוֹתָם תְּקוּנִים מִמַּעַלָּה וּמִמַּטָּה, כְּמָה
מִחֲנוֹת קְדוֹשִׁים סְבִיבוּ, וַיִּרְאוּ כָּל הָעוֹלָם אוֹר
אֶחָד תְּלוּי מְהַרְקִיעַ לְאַרְצָא, וַיַּעֲמֵד שְׁבַעָה יָמִים,
וְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם יִתְמַהוּ וַיִּבְהֲלוּ, וְלֹא יִדְעוּ כָּלֵל,
פְּרַט לְאוֹתָם חֲכָמִים שִׁיזְדַעִים בְּסוּדוֹת הַלָּלוּ,
אֲשֶׁרֵי חֲלָקָם.

וְכָל אֵינּוֹן שְׁבַעָה יוֹמִין יִתְעַתֵּד (ס"א יתעטר) בְּאַרְעָא, בְּהֵהוּא ק"ן
צְפוּר. בְּאֵן אַתָּר. בְּדַרְדָּר, דָּא קְבוּרַת רַחֵל, דְּאִיהִי קַיִמָא בְּפַרְשֵׁת

אורחין. ויבשר לה, וינחם לה, וכדין תקבל תנחומין, ותקום ותנשיק ליה.

וְכֹל אֹתָם שְׁבָעָה יָמִים יִתְיַצֵּב (יתעטר) בְּאָרֶץ
בְּאוֹתוֹ ק"ן צְפו"ר. בְּאִיזָה מָקוֹם? בְּדָרָה, זֶה
קְבוּרַת רָחֵל שְׁעוֹמֶדֶת בְּפִרְשַׁת דְּרָכִים. וַיִּבְשֹׁר
לָהּ וַיִּנְחֶם אֹתָהּ, וְאִזּוֹ תִקְבַּל תְּנַחוּמִים, וְתִקְוֶם
וְתִנְשִׁק אֹתוֹ.

לְבַתֵּר יִקוּם הַהוּא גְהִירוֹ מֵהַהוּא אֲתָר, וְשָׂרִי בִירִיחוֹ קִרְתָּא
דְּאֵילְנִי. בְּכָל עֵץ דָּא יְרִיחוֹ. אוֹ עַל הָאָרֶץ, דָּא יְרוּשָׁלַיִם. וְיִהֵא
גְנִיז בְּהַהוּא גְהִירוֹ דְּק"ן צְפו"ר תְּרִיסַר יְרַחֵי.

אַחַר כֶּךָ יִקוּם אֹתוֹ אֹר מְאוֹתוֹ מָקוֹם, וְשׁוֹרָה
בִּירִיחוֹ עִיר הָאֵילָנוֹת. בְּכָל עֵץ - זֶה יְרִיחוֹ. אוֹ
עַל הָאָרֶץ - זֶה יְרוּשָׁלַיִם. וְיִהְיֶה גְנִיז בְּאוֹתוֹ אֹר
שֶׁל ק"ן צְפו"ר שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ.

אִזּוֹ יִרְאוּ כָּל הָעוֹלָם שְׁהָרִי הַתְּגָלָה מְלַךְ הַמְּשִׁיחַ בְּאָרֶץ הַגָּלִיל

בְּתַר תְּרִיסַר יְרַחֵי, יִזְדַּקֵּף הַהוּא גְהִירוֹ בֵּין שָׁמַיָא וְאַרְעָא, וַיִּשְׂרִי
(שְׁמוֹת ז' ע"ב) בְּאַרְעָא דְּגָלִיל, דְּתַמָּן הוּא שִׁירוֹתָא דְּגְלוּתָא דִּישְׂרָאֵל.
וְתַמָּן יִתְגַּלֵּי מֵהַהוּא גְהִירוֹ דְּקֵן צְפוּר, וְתַב לְאַתְרֵיהּ. וְהַהוּא יוֹמָא
יִזְדַּעֲזַע כָּל אַרְעָא כְּמִלְקַדְמִין, מִסִּיפֵי שָׁמַיָא עַד (דף ט' ע"א) סִיפֵי

שְׁמַיָא, וּכְדִין יַחֲזוּן (יִדְעוּן) כָּל עֲלָמָא, דְּהָא אַתְגְּלִי מְלָכָא מְשִׁיחָא,
בְּאַרְעָא דְגָלִיל.

אַחַר שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ יִזְדַּקֵּף אוֹתוֹ אוֹר בֵּין
שָׁמַיִם וָאָרֶץ, וַיִּשְׁרֶה בְּאֶרֶץ הַגָּלִיל, שְׁשָׁם הֵיְתָה
רְאשִׁית גְּלוֹת יִשְׂרָאֵל, וְשָׁם יִתְגַּלֶּה מֵאוֹתוֹ אוֹר
שֶׁל קוֹן עֲפוֹר, וְשָׁב לְמִקוֹמוֹ. וְאוֹתוֹ יוֹם תִּזְדַּעְזַע
כָּל הָאָרֶץ כְּמוֹ מִקְדָּם מְסוּף הַשָּׁמַיִם עַד סוֹף
הַשָּׁמַיִם, וְאָז יֵרְאוּ [יִדְעוּ] כָּל הָעוֹלָם שְׁהִירֵי
הַתְּגָלָה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בְּאֶרֶץ הַגָּלִיל.

בזכות תינוקות של בית רבן יתחזק כחו להתגבר

וַיִּתְכַנְּשׁוּן לִיה כָּל אֵינׁוֹן דְּלַעָאן בְּאוֹרְכֵייתָא, וְאֵינׁוֹן זְעִירִין בְּעֲלָמָא.
וּבְזִכּוֹת יְנוּקֵי דְבֵי רַב, יִתְתַּקֵּף חִילִיָּה לְאַתְגַּבְרָא, וְרִזָּא דָא
אַפְרוּחִים. וְאֵי לָא יִשְׁתַּכְּחוּן אֲלֵינוּ, הָא יְנוּקֵי דֵיִתְבִּין בְּתוֹקְפָא
דְּאַמְהוֹן וַיְנַקֵּי, כְּמָה דְאַתְ אָמַר, (ישעיה כ"ח) גְּמוּלֵי מַחְלָב עַתִּיקֵי
מְשַׁדִּים. וְהֵינּוּ אוּ בִיִצִּים, דְּכַגִּין אֲלֵינוּ, שְׂרִיא שְׂכִינְתָא עִמְהוֹן
דִּישְׂרָאֵל בְּגְלוּתָא.

וַיִּתְכַנְּסוּ אֲלֵינוּ כָּל אֵלּוּ שְׁעוֹסְקִים בְּתוֹרָה, וְהֵם
מְעַטִּים בְּעוֹלָם. וּבְזִכּוֹת תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן
יִתְחַזַּק כְּחוֹ לְהִתְגַּבֵּר, וְסוּד זֶה אֶפְרוּחִים. וְאִם לֹא
יִמְצְאוּ אֵלּוּ, הֵרִי תִינוּקוֹת שִׁיּוֹשְׁבִים בְּתַקְפָּא אִמָּם

וְיִזְנְקִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה כח) גְּמוּלֵי מִחְלָב
עֲתִיקֵי מִשְׁדָּדִים. וְהֵינּוּ אוֹ בִיעִים, שֶׁבִשְׂבִיל אֱלֹה
שׁוֹרָה שְׂכִינָה עִם יִשְׂרָאֵל בַּגְּלוּת.

אָקִים אֶת סִכַּת דְּוִיד הַנִּפְלֵת

דְּהָא חֲפִימִין זְעִירִין אֵינּוּן דִּישְׁתַּכְחוּן בְּהֵוָה זְמַנָּא, וְהֵינּוּ (דברים כ"ב)
וְהָאֵם רוֹבְצָת עַל הָאֲפֻרֹחִים אוֹ עַל הַבְּצִים, לֹא תִקַּח הָאֵם עַל
הַבָּנִים (דהא ביה לא קיימא מילא לאפקא מגלותא אלא במלכא עילאה, דכיון דאינון רביין וינדיין יהבין
תוקפא למלכא משיחא כדין אימא עילאה דהיא רביעא עליהו יתערת לגבי בעלה) וְיִתְעַכֵּב (הכי) עַד
תְּרִיסַר יָרְחִין אַחֲרָנִין. לְבַתָּר, יִיתִי בְּעֵלָה, וְיִזְנְקִים לָהּ מֵעַפְרָא,
כְּמָה דְאֵת אָמַר, (עמוס ט) אָקִים אֶת סִכַּת דְּוִיד הַנִּפְלֵת.

שְׁהָרֵי מְעֻטִים הַחֲכָמִים שִׁימְצְאוּ בְּאוֹתוֹ זְמַן,
וְהֵינּוּ (דברים כב) וְהָאֵם רוֹבְצָת עַל הָאֲפֻרֹחִים אוֹ עַל
הַבְּיָעִים, לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, [שְׁהָרֵי בּוֹ
לֹא עוֹמֵד הַדָּבָר לְהוֹצִיא מִן הַגְּלוּת אֲלֵא בַמֶּלֶךְ
הַעֲלִיזוֹן, שְׂכִיזוֹן שֶׁהֵם יִלְדִים וְתִינּוֹקוֹת, נוֹתְנִים
תִּקְפָּה לְמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, אִזּוֹ הָאֵמָה הַעֲלִיזוֹנָה, שֶׁהִיא
רוֹבְצָת עֲלֵיהֶם, מִתְעוֹדְרֵת לְגַבֵּי בַעֲלָהּ] וְיִתְעַכֵּב
[כך] עַד שְׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשִׁים אַחֲרֵים. אַחֲרַיִךְ כִּי
יָבֹא בְּעֵלָה וְיִזְנְקִים אוֹתָהּ מֵהָעַפְרָא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(עמוס ט) אָקִים אֶת סִכַּת דְּוִיד הַנִּפְלֵת.

כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת

בַּהֲהוּא יוֹמָא, מִלְכָא מְשִׁיחָא שְׁאָרֵי וְיִכְנוּשׁ גְּלוּתָא, מְסִיפֵי עֲלָמָא
עַד סִיפֵי עֲלָמָא, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (דְּבַהֵם ל') אִם יִהְיֶה גְּדִחְךָ בְּקִצֵּה
הַשָּׁמַיִם וְגו'. מַהֲהוּא יוֹמָא, כָּל אֲתִין וְנִסִּין וְגַבּוּרָאן דְּעֵבֵד קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּמִצְרַיִם, יַעֲבִיד לוֹן לְיִשְׂרָאֵל, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (מִיכָה ז')

כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת.

בְּאוֹתוֹ יוֹם מְלָךְ הַמְּשִׁיחַ יִתְחִיל וְיִכְנַס הַגְּלוּת
מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּף הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר
(דְּבָרִים ל) אִם יִהְיֶה גְּדִחְךָ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם וְגו'.
מֵאוֹתוֹ יוֹם כָּל הָאוֹתוֹת וְהַנְּסִים וְהַגְּבוּרוֹת
שְׁעֵשָׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִצְרַיִם, יַעֲשֶׂה אוֹתָם
לְיִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (מִיכָה ז) כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת.

בוזהר – ספר שמות – פרשת בשלח (דף ג"ח ע"א)

צְאִינָה וְרָאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה

אָמַר רַבֵּי חֵיִיא, תְּנִינֻ, בְּשַׁעֲתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִי אֲוִרִייתָא לְיִשְׂרָאֵל, נִפְק נְהוּרָא מִהֲהוּא
נַעִם, וְאֲתַעֲטֵר בֵּיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמַהֲהוּא נַעִם אֲבַהֲיֻקוּ זִיווּן דְּכֻלְהוּ עֲלֵמִין (דף ג"ח ע"א)
דְּכֻלְהוּ רְקִיעִין, דְּכֻלְהוּ כְּתָרִין. עַל הַהִיא שַׁעֲתָא כְּתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ג)
צְאִינָה וְרָאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה וְגו'.

אָמַר רַבִּי חֵיִיא, שְׁנִינּוּ, בְּשָׁעָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא נָתַן תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, יָצָא אֹר מֵאוֹתוֹ נֵעַם,
וְהַתְּעִיט בּוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמֵאוֹתוֹ נֵעַם
הַבְּהִיקוּ זֵיוֹם שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת, שֶׁל כָּל
הַדְּקִיעִים, שֶׁל כָּל הַכְּתָרִים. עַל אוֹתָהּ שָׁעָה
כָּתוּב (שיר ג) עֲאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמּוֹלָךְ
שְׁלֹמֹה וְגו'.

וְהִיא שְׁעֵתָא דְּאַתְבְּנֵי מְקֻדָּשָׁא, אַתְעֵטֵר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּהִיא עֵטְרָה, וְיִתִּיב בְּכַרְסֵיִיא דִּילֵיהּ, וְאַתְעֵטֵר בְּעֵטְרוֹי. וּמֵהִיא
זְמַנָּא דְּאַתְחַרְבַּ בֵּי מְקֻדָּשָׁא, לֹא אַתְעֵטֵר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּעֵטְרוֹי, וְהִיא נֵעַם אַתְטַמֵּר וְאַתְגְּנִיז.

וְאוֹתָהּ שָׁעָה שֶׁנִּבְנְהַ הַמְּקֻדָּשׁ, הַתְּעִיט הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹתָהּ עֵטְרָה, וְיִשֵּׁב בְּכִסְאוֹ וְהַתְּעִיט
בְּעֵטְרוֹתָיו. וּמֵאוֹתוֹ זְמַן שֶׁנַּחֲרַב בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ,
לֹא הַתְּעִיט הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֵטְרוֹתָיו,
וְאוֹתוֹ נֵעַם הַתְּכַפֵּסָה וְנִגְנָזוּ.

בוזוהר – ספר דברים – פרשת כי תצא (דף רע"ט ע"א)

וְהוּא כְּחֹתֵן יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ

אַנְתָּ בְּרָא דְמִלְכָּא, כְּגִוּוֹנָא דִילָךְ אֲתָמַר בְּעַמּוּדָא
 דְּאִמְצָעִיתָא (דף רע"ט ע"ב) בְּכֻלָּא, חֲדוּה דִילָךְ, כְּחֻדוּה דִילִיָּה
 יְהֵא, כַּד יִיְתִי לְמַפְרֵק לְכַלְתִּיָּה, (תהלים יט) וְהוּא כְּחֹתֵן יוֹצֵא מִחֻפְתּוֹ
 וְגו'. דְּהֵא לְבוּשֵׁין דִילָה בְּגָלוּתָא חֲשׂוּכִין, וּבְזִמְנָא דְאִיָּה
 מִתְּלַבְּשַׁת בְּהוֹן, אִיָּה אֲמָרָה (שיר השירים א) אַל תִּרְאוּנִי שְׂאֲנִי
 שְׁחַרְחֹרֶת. וְאֵלִין קְלִיפִין אִינוּן, מִשְׁחִית אַף וְחֻמָּה, נוֹקְבָא בִישָׂא,
 שְׁפָחָה בִישָׂא, שְׁבַתָּאִי, (משלי ל) וְשְׁפָחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבִירְתָּהּ, דְּאִיָּה
 שְׁבַת מְלֻכְתָּא. מִשְׁחִית אַף וְחֻמָּה, סְחָרִין לְתַלְתָּא אַבְהוֹן.

אַתָּה בֶּן הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ שְׁלָךְ נֶאֱמַר בְּעַמּוּד
 הָאִמְצָעִי בְּכֹל, חֲדוּה שְׁלָךְ כְּחֻדוּה שְׁלוֹ תְהִיָּה
 כְּשִׁיבָא לְגֵאל אֶת כְּלָתּוֹ, (תהלים יט) וְהוּא כְּחֹתֵן יֵצֵא
 מִחֻפְתּוֹ וְגו'. שְׁהֲרִי לְבוּשִׁיָּה בְּגָלוּת חֲשׂוּכִים,
 וּבְזִמְן שְׁהִיא מִתְּלַבְּשַׁת בְּהֵם, הִיא אוֹמְרָת, (שיר
 השירים א) אַל תִּרְאוּנִי שְׂאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת. וְהַקְּלָפוֹת
 הַלְלוּ הֵם מִשְׁחִית אַף וְחֻמָּה, נְקֻבָּה רָעָה, שְׁפָחָה
 רָעָה, שְׁבַתָּאִי, (משלי ל) וְשְׁפָחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבִירְתָּהּ,
 שְׁהִיא שְׁבַת הַמֶּלֶכָּה. מִשְׁחִית אַף וְחֻמָּה סוּבְבִים
 אֶת שְׁלֹשֶׁת הָאָבוֹת.

אָבֵן מֵאֶסוּ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֵאשׁ פְּנֵה מֵאֵת ה' הִיְתָה זֹאת

וְלֹא עוֹד, אֶלֶּא מֵה דְהוֹת בְּרֵתָא דְמִלְכָּא, י' עַל הו"ה, דְכִלְיָן בְּאַבְהֹן, ה' קְדַמָּא בְּאַבְרָהָם. ה' תְּנִינָא בְּיִצְחָק. ו' בְּיַעֲקֹב. וְהוֹת י' רִישָׁא עֲלֵיהּ. אֲתָמַר, (אִיכָה ה) נְפִלָה עֶטְרַת רֵאשֵׁנוּ. וְאֲמַתִּילוּ רַבָּנָן מִתְּלָא, לְמִלְכָּא דְהוּה לִיה עֶטְרָה עַל רִישֵׁיה, וְאִילָן יָאָה קְדַמִּיה, אֲתִיא לִיה שְׁמוּעָה בִישָׂא, אַרְמִי עֶטְרָה מֵעַל רִישֵׁיה. וּמַה דְהוֹת י' עַל הו"ה. י' לְעִילָא, אֲתַהֲדֵר הוּה"י, י' לְתַתָּא. וּבְגִין דָּא אָמַר דָּוִד, (תְּהִלִּים קיח) אָבֵן מֵאֶסוּ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֵאשׁ פְּנֵה מֵאֵת י"י הִיְתָה זֹאת.

וְלֹא עוֹד, אֶלֶּא מֵה שְׁהִיְתָה בֵּת הַמֶּלֶךְ, י' עַל הו"ה, שְׁכֻלֹּיִם בְּאַבּוֹת - ה' רֵאשׁוּנָה בְּאַבְרָהָם, ה' שְׁנִיָּה בְּיִצְחָק, ו' בְּיַעֲקֹב, וְהִיְתָה י' רֵאשׁ עֲלֵיהֶם. נְאָמַר (אִיכָה ה) נְפִלָה עֶטְרַת רֵאשֵׁנוּ. וְהִמְשִׁילוּ רַבּוֹתֵינוּ מִשָּׁל לְמֶלֶךְ שְׁהִיְתָה לוֹ עֶטְרָה עַל רֵאשׁוֹ, וְאִילָן יָפָה לְפָנָיו. בָּאָה לוֹ שְׁמוּעָה רָעָה - הָרִים הָעֶטְרָה מֵעַל רֵאשׁוֹ, וּמַה שְׁהִיָּה י' עַל הו"ה, י' לְמַעְלָה, חֲזַר הוּה"י, י' לְמַטָּה. וְלָכֵן אָמַר דָּוִד, (תְּהִלִּים קיח) אָבֵן מֵאֶסוּ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֵאשׁ פְּנֵה מֵאֵת ה' הִיְתָה זֹאת.

שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים

בְּרֵאשִׁית רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח (ישעיה מ) שָׂאוּ (דף ל' א) מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים. שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם לְאֵן אֶתְּרָה, לְאֶתְרָה דְּכָל עֵינֵינִין תְּלִינֵין לִיהִי. וּמֵאֵן אִיהוּ, פֶּתַח עֵינֵינִים. וְתַמֵּן תַּנְדְּעוֹן דְּהַאי סְתִים עֵתִיקָא דְקִימָא לְשִׂאלָה. בְּרָא אֱלֹהִים. וּמֵאֵן אִיהוּ. מ"י. הַהוּא (שמות ק"מ א) דְאֶקְרִי מְקַצָּה הַשָּׁמַיִם לְעִילָא. דְכָלָא קִימָא בְרִשׁוּתִיהִ. וְעַל דְקִימָא לְשִׂאלָה וְאִיהוּ בְּאַרְחָ סְתִים וְלֹא אֶתְגַּלִּיא, אֶקְרִי מ"י, דְהַאי לְעִילָא לִית תַּמֵּן שִׂאלָה. וְהַאי קַצָּה הַשָּׁמַיִם אֶקְרִי מ"י.

בְּרֵאשִׁית, רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח, (ישעיה מ) שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים. שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם, לְאִיזָה מְקוֹם לְמְקוֹם שְׁכָל הָעֵינֵינִים תְּלוּיִים בּוֹ, וּמִי הוּא פֶתַח עֵינֵינִים, וְשֵׁם תַּדְעוּן שְׁהַסְתוּם הָעֵתִיק הַזֶּה שְׁעוּמֵד לְשִׂאלָה בְרָא אֱלֹהִים. וּמִי הוּא "מִי", הַהוּא שְׁנִקְרָא מְקַצָּה הַשָּׁמַיִם לְמַעְלָה, שְׁהַכֹּל עוּמֵד בְּרִשׁוּתוֹ. וְעַל שְׁהוּא עוּמֵד לְשִׂאלָה וְהוּא בְּדַרְךְ נִסְתָּר וְלֹא גְלוּי נִקְרָא "מִי", שְׁהַרִי לְמַעְלָה אִין שֵׁם שִׂאלָה. וְקַצָּה הַשָּׁמַיִם הַזֶּה נִקְרָא "מִי".

וְאִית אַחֲרָא לְתַתָּא וְאַקְרִי מ"ה. מַה בֵּין הָאִי לְהָאִי, אֲלָא קְדַמָּאָה
סְתִימָאָה דְאַקְרִי מ"י קִימָא (תרומה קל"ח א', ויקהל רי"א, בהעלותך קמ"ח ב', ולהלן ט' א',
י"ו, קס"ו א', שמות קנ"ז) לְשִׂאלָהּ, כִּיּוֹן דְשִׂאל בַּר נָשׁ וּמִפְשֵׁשׁ לְאַסְתַּכְּלָא
וּלְמַנְדַּע מִדְרָגָא לְדְרָגָא עַד סוּף כָּל דְרָגִין, כִּיּוֹן דְמָטִי תַמּוֹן, מ"ה.
מַה יְדַעְתָּ, מַה אֲסְתַּכְּלָתָא, מַה פִּשְׁפִּשְׁתָּא, הָא כֻּלָּא סְתִים
כְּדַקְדַּמִּיתָא.

וְיֵשׁ אַחַר לְמַטָּה שְׁנַקְרָא "מַה". מַה בֵּין זֶה לְזֶה
אֲלָא הָרֵאשׁוֹן הַנְּסִתָּר שְׁנַקְרָא "מִי" עוֹמֵד
לְשִׂאלָהּ. כִּיּוֹן שְׂשׂוֹאֵל אָדָם וּמִפְשֵׁשׁ לְהַסְתַּכְּלָא
וְלַדַּעַת מִדְרָגָה לְדְרָגָה עַד סוּף כָּל הַדְרָגוֹת,
כִּיּוֹן שְׂמַגִּיעַ לְשֵׁם - "מַה". מַה יְדַעְתָּ מַה
הַסְתַּכְּלָתָּ מַה פִּשְׁפִּשְׁתָּ הָרִי הַכֹּל נִסְתָּר
כְּבָרֵאשׁוֹנָה.

יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחָבְרָה לָהּ

וְעַל רְזָא דְנָא כְּתִיב, (איכה ב) מַה אֲעִידֶךָ מַה אֲדַמָּה לָךְ. כִּד אַתְחַרִּיב
בִּי מִקְדָּשָׁא נֶפֶק קָלָא וְאָמַר מַה אֲעִידֶךָ (נ"א ומה [מה] אדמה לך, בהווא מ"ה
אעידך) בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, [וְהָא] אֲסַהֲיַדַת בְּךָ מִיּוֹמִין קְדַמָּאִין דְכְּתִיב,
(דברים ל) הַעֲדַתִּי בְכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. וּמַה אֲדַמָּה לָךְ
בְּהַהוּא גּוֹנָא מִמֶּשׁ עֲטָרִית לָךְ בְּעֲטָרִין קְדִישִׁין עֲבָדִית לָךְ שְׁלִטְנוּ
עַל עֲלָמָא דְכְּתִיב, (איכה ב) הַזֹּאת" הָעִיר" שְׂיֵאמְרוּ" כְּלִילַת" יִפִּי"
וְגו' קְרִינָא לָךְ (תהלים קכ"ב) יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחָבְרָה לָהּ.

וְעַל הַסּוּד הַזֶּה פָּתוּב (איכה ב) מָה אֲעִידֶךָ מָה
 אֲדַמָּה לָּךְ. כְּשֶׁנַּחֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, יֵצֵא קוֹל
 וְאָמַר, מָה אֲעִידֶךָ [נ"א: (ומה) מַה אֲדַמָּה לָּךְ,
 בְּאוֹתוֹ מ"ה אֲעִידֶךָ] בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, [וְהָרִי]
 הֲעִידֶתִי בָּךְ מֵיָמִים רֵאשׁוֹנִים, שְׁפָתוּב (דברים ל)
 הֲעִידֶתִי בָּכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. וּמָה
 אֲדַמָּה לָּךְ, בְּאוֹתוֹ גָּזוֹן מִמָּשׁ עֲטַרְתִּי אוֹתָךְ
 בְּעֲטָרוֹת קְדוּשׁוֹת, עָשִׂיתִי לָּךְ שְׁלִטוֹן עַל
 הָעוֹלָם, שְׁפָתוּב (איכה ב) הַזֹּאת" הָעִיר" שִׁיאָמְרוּ"
 כְּלִילַת" יִפִּי" וְגו'. קָרָאתִי לָּךְ (תהלים קכב) יְרוּשָׁלַיִם
 הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחָבְרָה לָּהּ.

מ"י יִרְפָּא לָּךְ

מָה אֲשׁוּה לָּךְ. כְּגוֹוָנָא דְאַנְתָּ יְתְבָה, הָכִי הוּא כְּבִיכּוּל
 לְעֵילָא. כְּגוֹוָנָא דְלֹא עָאֲלִין הַשְׁתָּא בְּךָ עֲמָא קְדִישָׁא בְּסִדְרִין
 קְדִישִׁין, הָכִי אוֹמִינָא לָּךְ דְלֹא אִיעוּל אָנָּא לְעֵילָא עַד דִּיעֲלוֹן בְּךָ
 אַכְלוּסְךָ לְתַתָּא. וְדָא אִיהוּ גַחְמָה דִּילָךְ הוּאִיל דְדַרְגָּא דָּא אֲשׁוּה
 לָּךְ בְּכֹלָא. וְהַשְׁתָּא דְאַנְתָּ הָכָא גְדוּל כִּיָּם שְׁבַרְךָ. וְאִי תִימָא דְלִית
 לָּךְ קִימָא וְאַסְוָתָא, מ"י (שמות רל"ז ב) יִרְפָּא לָּךְ, וְדָאִי הֵהוּא דַרְגָּא
 סְתִימָאָה עֲלָאָה דְכֹלָא קִימָא בֵּיהּ יִרְפָּא לָּךְ וַיּוֹקִים לָּךְ.

(איכה ב) מָה אֲשׁוּה לָךְ - כְּמוֹ שְׂאֵת יוֹשֶׁבֶת כָּךְ, כָּךְ
הוּא כְּבִיכּוֹל לְמַעַלָּה. כְּמוֹ שֶׁלֹא נִכְנָסִים בְּךָ
עֲכָשׂוּ הָעַם הַקְּדוֹשׁ בְּסִדְרִים קְדוֹשִׁים, כָּךְ
נִשְׁבַּעְתִּי לָךְ שְׂאֵינִי נִכְנָס לְמַעַלָּה עַד שְׂיִכְנָסוּ
בְּךָ אוֹכְלוֹסֵיךָ לְמַטָּה. וְזוֹהִי נִחְמָתְךָ, הוֹאִיל
שֶׁהִדְרָגָה הַזֹּאת אֲשׁוּה לָךְ בְּכֹל. וְעֲכָשׂוּ שְׂאֵת כָּאֵן,
גְּדוֹל כַּיִם שְׁבִירָךְ. וְאִם תֹּאמַר שְׂאֵין לָךְ קִיּוּם
וְרַפּוּאָה - מִי יִרְפָּא לָךְ. וְדַאי שְׂאֵוֹתָה הִדְרָגָה
הַנִּסְתָּרֶת הָעֲלִיוֹנָה שֶׁהַכֹּל עוֹמֵד בָּהּ, תִּרְפָּא לָךְ
וְתִקֶּים אוֹתְךָ.

בוזוהר - זוהר חדש - מדרש רות (דף קח).

מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, נִגְדָּעוּ אֱלוֹפֵי עֲצָה, וְהִדְעוֹת מְשַׁבְּשׁוֹת

לְקַיִים כָּל דְּבָר, זֶה בְּרִית מִילָה, שֶׁהוּא קִיּוּם כָּל הַתּוֹרָה. שְׁלַף
אִישׁ נֶעְלוֹ, זֶה מִצְוֹת חֲלִיצָה. וְנָתַן לְרַעְהוּ, זֶה מִצְוֹת יִבּוּם. מִכָּאֵן
אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא מִצְוֹת חֲלִיצָה קוֹדֶמֶת לְמִצְוֹת יִבּוּם. וְזֹאת
הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל, מִכָּאֵן אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ, נִגְדָּעוּ אֱלוֹפֵי עֲצָה, וְהִדְעוֹת מְשׁוֹבְשׁוֹת, וְהִלֵּב אִינוֹ קַיִים
עַל בּוֹרֵיו, וְהוֹלֵךְ הַכֹּל אַחַר מַרְאִית הָעֵינַן.

לְקַיִים כָּל דְּבָר - זֶה בְּרִית מִילָה, שֶׁהוּא קִיּוּם
כָּל הַתּוֹרָה. שְׁלַף אִישׁ נֶעְלוֹ - זֶה מִצְוֹת חֲלִיצָה.

וְנָתַן לְרֵעֵהוּ - זוּ מִצְוֹת יְבוּם. (מכאן אמר רבי עקיבא, מצות חליצה קודמת למצות יבוים) וְזֹאת הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל, מִכָּאן אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, מִיּוֹם שְׁחָרַב בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ, נִגְדְּעוּ אֲלוּפֵי עֵצָה, וְהִדְעוֹת מִשְׁבָּשׁוֹת, וְהֵלֵב אֵינּוּ קַיָּם עַל בְּרִיּוֹ, וְהוֹלֵךְ הַכֹּל אַחַר מַרְאִית הָעַיִן.

בוזהר - ספר שמות - פרשת משפטים (דף צ"ז ע"ב

וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה

פֶּתַח הַהוּא סָבָא וְאָמַר, (קהלת יב) וַיָּשׁוּב הָעֶפְרַיִם עַל הָאָרֶץ כְּשֶׁהָיָה וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה. הַיּוֹם קָרָא אוּקְמוּהָ חֲבֵרַיִיא, בְּחֶרְבֵּן בֵּי מְקוֹדֶשָׁא. (ותמן תנינן) וַיָּשׁוּב הָעֶפְרַיִם עַל הָאָרֶץ כְּשֶׁהָיָה. הֵכָא אִיהוּ מֵאֵי דְכָתִיב, (בראשית יב) וְהִכְנַעְנִי אֲזִי בְּאֶרֶץ, כְּשֶׁהָיָה וְדָאִי. וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה, מֵאֵי וְהָרוּחַ תָּשׁוּב. דָּא שְׂכִינְתָּא, דָּאִי הִי רוּחַ קִדְיִשָׁא. כַּד חָמַאת שְׂכִינְתָּא, בְּאֵינּוּן עֶשֶׂר מַסְעוֹת דְּקָא גִטְלָא, וְלֹא בְּעוֹן יִשְׂרָאֵל לְאַתְבָּא בְּתִיּוּבְתָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְשִׁלְטָא סְטְרָא אַחְרָא עַל אַרְעָא קִדְיִשָׁא, וְאוּקְמוּהָ חֲבֵרַיִיא.

פֶּתַח אוֹתוֹ זָקֵן וְאָמַר, (קהלת יב) וַיָּשׁוּב הָעֶפְרַיִם עַל הָאָרֶץ כְּשֶׁהָיָה וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה. פְּסוּק זֶה פִּרְשׁוּהוּ הַחֲבֵרַיִם בְּחֶרְבֵּן בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ. (ושם שנינו) וַיָּשׁוּב הָעֶפְרַיִם עַל הָאָרֶץ כְּשֶׁהָיָה.

כָּאן הוּא מַה שְּׁפָתוֹב וְהַפְּנֵעֵנִי אֲזִי בְּאֶרֶץ,
 כְּשֶׁהָיָה וְדָאִי. וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
 נִתְּנָה, מַה זֶה וְהָרוּחַ תָּשׁוּב? זוֹ שְׂכִינָה, שֶׁהִיא
 רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. כְּשֶׁרָאֲתָה שְׂכִינָה בְּאוֹתָם עֲשֶׂרָה
 מִסְּעוֹת שְׁנַסְּעָה, וְלֹא רָצוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָשׁוּב
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 וְשׁוֹלֵט הַסְּטָרָא אַחֲרָא עַל הָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה,
 וּפְרִשׁוּהָ הַחֲבֵרִים.

מַעֲטָר אוֹתָהּ הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאוֹתָהּ רוּחַ בְּכֻמָּה עֲטָרוֹת
 וּמִשְׁתַּעֲשַׂע בָּהּ

תָּא חוּזִי, רוּחָא דְבַר גֵּשׁ וּכְפָאָה, אַתְעֵטָר בְּדִיוֹקְנָא בְּגַן עֵדֶן דְּלִתְתָּא,
 וּבְכָל שַׁבְתֵּי וּמוֹעֲדֵי וְרִישֵׁי יְרַחֵי, מִתְעַטְרֵן רוּחֵי, וּמִתְפַּשְׁטֵן,
 וְסִלְקִין לְעִילָא. כְּמָה דְעֵבִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּהֵיא נִשְׁמַתָּא
 עֲלָאָה קְדִישָׁא לְעִילָא, הֵכִי גַמִּי עֵבִיד בְּהֵאִי רוּחָא, לְתַתָּא בְּגַן
 עֵדֶן לְתַתָּא, דְקָא סִלְקַת קַמִּיהּ. וְאָמַר דָּא אִיהִי רוּחָא דְפִלְגְּנִיא
 גּוּפָא, מִיַּד מַעֲטָרָא לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְהֵאִי רוּחָא בְּכֻמָּה
 עֲטָרִין, וְאַשְׁתַּעֲשַׂע בָּהּ.

בֵּא וּרְאֵה, רוּחַ שְׁלֵ אִישׁ צְדִיק מִתְעַטְרַת בְּדָמוֹת
 בְּגוּ עֵדֶן שְׁלֵמָטָה, וּבְכָל הַשַּׁבָּתוֹת וְהַמוֹעֲדִים
 וְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים מִתְעַטְרֹת רוּחוֹת וּמִתְפַּשְׁטוֹת,

וְעוֹלוֹת לְמַעַלָּה. כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּאוֹתָהּ נִשְׁמָה עֲלִיוֹנָה קְדוֹשָׁה לְמַעַלָּה, כִּי גַם
 עוֹשָׂה בְרוּחַ הַזֶּאת לְמַטָּה בְּגוֹן עֵדוֹן הַתַּחְתּוֹן
 כְּשֶׁעוֹלָה לְפָנָיו, וְאוֹמֵר: זוֹהֵי רוּחַ פְּלוֹנֵי הַגּוֹף.
 מִיֵּד מְעֵטֵר אוֹתָהּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאוֹתָהּ
 רוּחַ בְּכַמּוֹה עֵטְרוֹת וּמִשְׁתַּעֲשֵׂעַ בָּהּ.

וְאִי תִימָא, דְּהָא בְּגִין רוּחָא דָּא, שְׂבִיק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַה
 דְּעֵבִיד לְנִשְׁמָתָא. לָאוּ הֲכִי. אֶלָּא שְׂאֲרָה פְּסוּתָהּ וְעֵנְתָהּ לֹא יִגְרַע,
 אֶלֶּין אֵינוֹן תְּלַת שְׁמָהֶן עֲלָאִין, דְּעֵין לֹא רְאֵתָה אֱלֹהִים זוּלְתָךְ.

וְאִם תֹּאמְרָה, שְׁהֲרִי מִשּׁוּם רוּחַ זוֹ הַשְּׂאִיר הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מַה שֶׁעָשָׂה לְנִשְׁמָה – לֹא כִּי! אֶלָּא
 שְׂאֲרָה פְּסוּתָהּ וְעֵנְתָהּ לֹא יִגְרַע. אֵלֶּה אוֹתָם
 שְׁלֹשֶׁת הַשְּׁמוֹת הָעֲלִיוֹנִים שֶׁעֵין לֹא רְאֵתָה
 אֱלֹהִים זוּלְתָךְ.

בוזוהר – ספר בראשית – פרשת נח (דף סא ע"ב)

עָשָׂה ה' אֲשֶׁר זָמַם בְּצַע אִמְרָתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה מִיַּמֵּי קֶדֶם

רַבִּי אֶלְעָזָר אָזַל לְגַבְיָה דְּרַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לְקוֹנִיָּא חָמוּי.
 בִּינוֹן דְּחָמָא לִיָּה אֶתְקִין לִיָּה תוּפְסִיתָא (ס"א טוּפְסִיסָא) דְּקוּמְרָא בְּמִטּוֹן
 דְּקוּלְפָּא וִיתִיבוּ. אָמַר לִיָּה חָמוּי אֶפְשָׁר דְּשְׁמַעְתָּ מֵאֲבוּךְ הָאִי

דְּכַתִּיב (איכה ב) עֲשֵׂה יי אֲשֶׁר זָמַם בְּצַע אֲמַרְתּוּ אֲשֶׁר צָוָה מִיָּמֵי קֶדֶם.

רַבִּי אֶלְעָזָר הַלֵּל אֶל רַבִּי יוֹסֵי בְּרַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן לָקוֹנִיא חֲמִיו. כִּיּוֹן שָׂרָאָה אוֹתוֹ, הִתְקִין לוֹ שְׂטִיחַ שֶׁל כֶּסֶף בְּמוֹטוֹת שֶׁל עֵץ, וַיֵּשְׁבוּ. אָמַר לוֹ חֲמִיו, אֲפָשָׁר שְׁשִׁמְעֶתָ מֵאֲבִיךָ זֶה שְׂכַתוֹב (איכה ב) עֲשֵׂה ה' אֲשֶׁר זָמַם בְּצַע אֲמַרְתּוּ אֲשֶׁר צָוָה מִיָּמֵי קֶדֶם?

בְּצַע אֲמַרְתּוּ – שְׁקִרַע הָאֲדָרֶת שְׁלוֹ. אֲשֶׁר צָוָה מִיָּמֵי קֶדֶם

אָמַר לִיָּה הָא אוֹקְמוּהָ חֲבֵרָא. בְּצַע אֲמַרְתּוּ, דְּבֹזַע פּוֹרְפִירָא דִּילִיָּה. אֲשֶׁר צָוָה מִיָּמֵי קֶדֶם, דְּהָא פּוֹרְפִירָא פְּקִיד לָהּ מֵאֲנוּן יוֹמֵי קֶדְמָאֵי עֲלָאֵי, וּבִיּוֹמָא דְּאֲתַחְרִיב בֵּי מְקַדְשָׁא בְּזַע לָהּ. בְּגִין דְּהָאֵי פּוֹרְפִירָא אִיָּהֵי יִקְרָא דִּילִיָּה וְתִיקוּנָא דִּילִיָּה וּבְזַע לִיָּה.

אָמַר לוֹ, הֲרֵי פִּרְשִׁיָּה הַחֲבֵרִים, בְּצַע אֲמַרְתּוּ – שְׁקִרַע הָאֲדָרֶת שְׁלוֹ. אֲשֶׁר צָוָה מִיָּמֵי קֶדֶם – שְׂהֲרֵי אוֹתָהּ הָאֲדָרֶת צָוָה מֵאוֹתָם יָמִים רֵאשׁוֹנִים עֲלִיוֹנִים, וּבִיּוֹם שְׁחָרַב בֵּית הַמְּקֹדֶשׁ קָרַע אוֹתָהּ, מִשּׁוּם שְׁהֲאֲדָרֶת הַזֶּה הִיא כְּבוֹדוֹ וְתִקּוּנוֹ, וְקָרַע אוֹתָהּ.

אמר ליה עשה יי אשר זמם. וכי מלכא חשיב (קודם) לאבאשא לבנוי עד לא ייתון למחטי. אמר ליה למלכא דהוה ליה מאן יקר, ובכל יומא הוה דחיל עליה דלא יתבר והוה מסתפל ביה ותקין בעינוי. ליומין אתא בריה וארגיו ליה למלכא, נטל מלכא ההוא מאן יקר ותבר ליה. הדא הוא דכתיב עשה יי אשר זמם.

אמר לו, עשה ה' אשר זמם, וכי מלך חושב [קדם] להרע לבניו עד שלא יבאו לח או? אמר לו, (משל) למלך שהיה לו פלי יקר, ובכל יום היה פוחד עליו שלא ישבר והיה מסתפל בו ומצא חן בעינוי. לימים בא בנו והרגיו את המלך. לקח המלך אותו פלי יקר ושבר אותו. זהו שכתוב עשה ה' אשר זמם.

מיום שנבנה בית המקדש היה הקדוש ברוך הוא מסתפל בו
וחביב עליו הרבה

תא חזי, מן יומא דאתבני בי מקדשא הוה קודשא בריך הוא מסתפל ביה וחביב עליה סגי והוה דחיל עליהו דישראל דיחטון ויחרב בי מקדשא. וכן בכל זמנא דהוה אתי לגבי בי מקדשא הוה לביש ההוא פורפירא. לבתר דגרמו חובין וארגיו קמי מלכא אתחרב בי מקדשא ובזע ההוא פורפירא (ד"א גריס הס ההוא פורפירא ואתחרב בי מקדשא) הינו דכתיב עשה יי אשר זמם.

בֹּא רְאֵה, מִיּוֹם שֶׁנִּבְנְהָ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסִתֵּף לְבוֹ וְחָבִיב עָלָיו
הַרְבֵּה, וְהָיָה פּוֹחֵד עַל יִשְׂרָאֵל שִׁיחַטָּאוּ וַיִּחָרַב
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְכֵן בְּכָל פַּעַם שֶׁהָיָה בָּא אֶצֶל
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הָיָה לוֹבֵשׁ אוֹתָהּ אֲדָרֶת. אַחַר
שֶׁגָּרְמוּ הַחַטָּאִים וְהַרְגִּיזוּ לְפָנָי הַמֶּלֶךְ, נִחְרַב
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְקָרַע אוֹתָהּ הָאֲדָרֶת [קָרַע אוֹתָהּ
הָאֲדָרֶת וְנִחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ]. הֵינּוּ שְׂכָתוֹב
עָשָׂה ה' אֲשֶׁר זָמַם.

בְּכָל דּוֹר וְדוֹר שֶׁעוֹשֶׂה דִין בְּרָשָׁעֵי הָעוֹלָם, חֲדוּה וְתִשְׁבַּחַת לְפָנָי
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

בְּצַע אִמְרָתוֹ וְגו' (האי אמרתו בקדמיתא יתבא בראש אמיר. והא אתעטרו עטרא לרישא ואילן נאה
לפניו. ואיהי מימי קדם ודאי. וכדין עציבו קמיה בבתי בראי ודאי והן (ישעיה לג) אראלם צעקו
חוצה. (ישעיה כב) ויקרא יי צבאות ביום ההוא וגו') הֵינּוּ בְּזִמְנָא
דְּאִתְחַרֵּיב בֵּי מִקְדָּשָׁא. אֲבָל בְּזִמְנָא אַחְרָא לִית חֲדוּה קַמִּי קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּזִמְנָא דְּאִתְאַבְּדוּ חֲתִיבֵי עֲלֵמָא וְאַנּוֹן דְּאַרְגִּיזוּ קַמִּיה
הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (משלי יא) וּבְאֲבוֹד רָשָׁעִים רָנָה. וְכֵן בְּכָל דְּרָא
וְדָרָא דְּעֵבִיד דִּינָא בְּחֲתִיבֵי עֲלֵמָא. חֲדוּה וְתוֹשְׁבַחְתָּא קַמִּי קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא.

בַּעַע אַמְרָתוֹ וְגוֹ' [האמרתו הזו בתחלה ישבה
בראש אמיר, והרי התעטרו עטרה לראש ואילן
נאה לפניו, והיא מימי קדם ודאי, ואז עצבות
לפניו בבתים החיצונים ודאי, (ישעיה לג) והן
אראלם צעקו חצה, (שם כב) ויקרא ה' אלהים
עבאות ביום ההוא וגו']. הִינּוּ בְּזִמְן שֶׁנַּחֲרַב
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. אָבֵל בְּזִמְן אַחַר אִין חֲדוּה לְפָנֵי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ זִמְן שֶׁאוּבְדִים רְשָׁעֵי
הָעוֹלָם וְאוֹתָם שֶׁהִרְגִּיזוּ לְפָנָיו. זֶהוּ שֶׁפָּתוּב (משלי
יא) וּבְאֵבֶד רְשָׁעִים רָנָה. וְכֵן בְּכָל דוֹר וְדוֹר
שֶׁעוֹשֶׂה דִין בְּרְשָׁעֵי הָעוֹלָם, חֲדוּה וְתִשְׁבַּחַת
לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְאִי תִימָא הָא תְּנִינָן דְּלִית חֲדוּה קַמִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כַּד אִיהוּ
עֶבִיד דִּינָא בְּחִיבֵינָא. אֶלָּא תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּאִתְעִבִיד דִּינָא
בְּחִיבֵינָא, חֲדוּן וְתוֹשֶׁבֶחַן קַמִּיהָ עַל דְּאִתְאַבִּידוּ מַעְלָמָא. וְהִנְי
מִיְלֵי כַּד מְטָא הֵהוּא זְמַנָּא (קייג ב, קכא ב) דְּאוּרִיךְ לֹון וְלֹא תֵאבֵן לְגַבְיָהּ
מִחוּבֵייהוּ. אָבֵל אִי אִתְעִבִיד בְּהוּ דִּינָא עַד לָא מְטָא זְמַנֵּיהוּ, (ועד
דלא אשתלים חובייהו, כמא דאת אמר, בראשית טו) כִּי לֹא שָׁלַם עוֹן הָאֱמוּרֵי עַד הַנְּהָ,
כְּדִין לִית חֲדוּה קַמִּיהָ וּבְאִישׁ קַמִּיהָ עַל דְּאִתְאַבִּידוּ.

וְאִם תֹּאמַר, הֲרֵי שְׁנִינּוּ שְׂאִין חֲדוּה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁהוּא עוֹשֶׂה דִין בְּרָשָׁעִים אֲלֵא? בֵּא
 רָא, בְּשָׁעָה שֶׁנַּעֲשֶׂה דִין בְּרָשָׁעִים, חֲדוּת
 וְתִשְׁבָּחוֹת לְפָנָיו עַל שֶׁנֶּאֱבְדוּ מִהָעוֹלָם.
 וְהַדְּבָרִים הַלְלוּ כְּשֶׁמִּגִּיעַ אוֹתוֹ זְמַן שֶׁהִמָּתִין
 לָהֶם וְלֹא שָׁבוּ אֵלָיו מִחֲטָאֵיהֶם. אֲבָל אִם נַעֲשֶׂה
 בָּהֶם דִין עַד שֶׁלֹּא הִגִּיעַ זְמַנָּם, [וְעַד] שֶׁלֹּא
 נִשְׁלַם חֲטָאֵם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר ^(בראשית טו) כִּי לֹא שָׁלַם
 עוֹן הָאֱמוּרֵי עַד הַנְּהָ, אִזְ אֵין חֲדוּה לְפָנָיו, וְרַע
 לְפָנָיו עַל שֶׁנֶּאֱבְדוּ.

וְאִי תִימָא אִיהוּ עַד לֹא מָטוּ זְמַנֵּיהוּ אִמְאֵי עֶבֶיד בְּהוּ דִּינָא. אֲלֵא
 אֲנוּן גְּרָמִין בִּישָׂא לְגַרְמֵיהוּ. דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא עֶבֶיד
 בְּהוּ דִּינָא עַד לֹא מָטָא זְמַנֵּיהוּ. אֲלֵא בְּגִין דְּמִשְׁתַּתְּפִי בְּהַדְּיֵיהוּ
 דִּישְׂרָאֵל לְאַבְאָשָׁא לוֹן. וּבְגִין כֶּךָ עֶבֶיד בְּהוּ דִּינָא וְאוּבִיד לוֹן
 מַעֲלָמָא בְּלֹא זְמַנָּא. וְדָא הוּא דְאַבְאִישׁ קַמִּיהָ. וּבְגִין כֶּךָ אֶטְבַּע
 מִצְרָאֵי בִימָא. וְאוּבִיד שְׁנֵאִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל בִּימֵי יְהוֹשֻׁפָט. וְכֵן כְּלָהוּ.
 דְּהָא בְּגִינֵיהוֹן דִּישְׂרָאֵל אֶתְאַבִּידוּ בְּלֹא זְמַנָּא.

וְאִם תֹּאמַר, לָמָּה עוֹשֶׂה בָּהֶם דִין טָרָם שֶׁהִגִּיעַ
 זְמַנָּם? אֲלֵא הֵם גְּרָמוּ רַע לְעַצְמָם, שֶׁהֲרֵי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵינּוּ עוֹשֶׂה דִין בְּטָרָם מִגִּיעַ

זְמַנָּם, אֲלֹא מִשׁוּם שְׂמוֹשׁוֹתָפִים עִם יִשְׂרָאֵל
 לְהִרְעֵ לָהֶם, וְלִכֵּן עוֹשֶׂה בָּהֶם דִּין וּמֵאֲבָדָם
 מִהָעוֹלָם בְּלֹא הַזְמַן. וְזֶהוּ שִׁרְע לְפָנָיו. וְלִכֵּן
 הִטְבִּיעַ מִצְרִים בָּיָם וְהֶאֱבִיד שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל בִּימֵי
 יְהוֹשָׁפָט, וְכֵן כָּלָם, שְׁהָרֵי מִשׁוּם יִשְׂרָאֵל נֶאֱבָדוּ
 לְפָנָי זְמַנָּם.

מאותו זמן לא היתה חדוה לפניו למעלה ולמטה

אבל כד אשתלים זמנא דאוריך לון ולא תבו. כדין חדוה
 ותושבחתא קמיה על דאתאבידו מעלמא. פר בזמנא דאתחריב
 בי מקדשא. דאף על גב דאשתלים זמנא דלהון דארגיזו קמיה,
 לא הוה חדוה קמיה. ומההוא זמנא לא הוה חדוה לעילא ותתא:

אבל כשהשלים הזמן שחכה להם ולא שבו, אז
 חדוה ותשבחת לפניו על שאבדו מהעולם,
 פרט לזמן שחרב בית המקדש, שאף על גב
 שהשלים הזמן שלהם שהרגיזו לפניו, לא היתה
 חדוה לפניו. ומאותו זמן לא היתה חדוה לפניו
 למעלה ולמטה.

בוהר - ספר בראשית - פרשת וירא (דף קט ע"א)

סֶדוּם נַחְתָּם גְּזַר דִּין שְׁלָהֶם עַל שְׁמַנְעוּ צְדָקָה מֵהֶם

סֶדוּם גְּזַר דִּינָא דְלָהוֹן עַל דְּמַנְעוּ צְדָקָה מִנִּייהוּ,
כְּמָא דְאֵת אָמַר, (יחזקאל יו) וַיֵּד עָנִי וְאֶבְיוֹן לֹא
הֶחְזִיקָהּ. וּבְגִין כֶּף דִּינָא לֹא הוּוּ אֶלָּא מִן
שָׁמַיִם. צְדָקָה וְשָׁמַיִם כֹּלָּא חַד וְכַתִּיב, (תהלים קח) כִּי
גְדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חֲסֵדָהּ, וּבְגִין דִּתְלִיָּא צְדָקָה
בְּשָׁמַיָּה (נ"א בשמים) דִּינָא הוּוּ מִשָּׁמַיִם וְכַתִּיב מֵאֵת
יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם.

סֶדוּם נַחְתָּם גְּזַר דִּין שְׁלָהֶם עַל שְׁמַנְעוּ צְדָקָה
מֵהֶם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם יו) וַיֵּד עָנִי וְאֶבְיוֹן לֹא
הֶחְזִיקָהּ, וְלִכּוֹן הַדִּין לֹא הָיָה אֶלָּא מִן הַשָּׁמַיִם.
צְדָקָה וְשָׁמַיִם הַכֹּל אַחַד, וְכַתִּיב (תהלים קח) כִּי גְדוֹל
מֵעַל שָׁמַיִם חֲסֵדָהּ, מִשּׁוּם שֶׁצְדָקָה תְּלוּיָהּ בְּשִׁמוֹ
[בשמים], דִּין הוּוּ מִשָּׁמַיִם, שְׁכַתוּב מֵאֵת ה' מִן
הַשָּׁמַיִם.

דִּינָא דִּישְׂרָאֵל מֵהָאֵי אֵתֵר דְּכַתִּיב, (איכה ד) וַיִּגְדֵּל
עֵזוֹן בֵּת עַמִּי מִחַטָּאת סֶדוּם. וְאֶקְרִי יְרוּשָׁלַם

אֲחוֹת לְסֵדוֹם כְּמֵא דְאֵת אָמֵר, (יחזקאל יו) הִנֵּה זֶה
הָיָה עֵוֹן סֵדוֹם אֲחוֹתֶךָ, וְדִינְהוֹן הָוּה מִן שְׁמִיָּא
דִּינָא חָדָא כְּסֵדוֹם עַל דְּמִנְעוּ עֲדָקָה מִנִּיְהוּ. בְּר
דָּא אֲתַהֲפֹךְ וְדָא אֲתַחֲרַב, דָּא אֵית לָהּ תְּקוּמָה,
וְדָא לֵית לָהּ תְּקוּמָה, (ע"כ סתרי תורה) ❖

הַדִּין שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִמְּקוֹם זֶה, שְׁפָתוּב (איכה ד)
וַיִּגְדַּל עֵוֹן בֵּת עַמִּי מִחַטָּאת סֵדָם. וִירוּשָׁלַיִם
נִקְרְאת אֲחוֹת לְסֵדָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (יחזקאל יט) הִנֵּה
זֶה הִיָּה עֵוֹן סֵדָם אֲחוֹתְךָ, וְדִינָם הִיָּה מִן הַשָּׁמַיִם
דִּין אֶחָד כְּסֵדָם עַל שְׁמִנְעוּ עֲדָקָה מֵהֶם, פָּרַט
לָזָה שְׂזִיָּה הִתְהַפְּךְ וְזֶה נִחְרַב. לָזוּ יֵשׁ תְּקוּמָה,
וְלָזוּ אֵין תְּקוּמָה. ע"כ סתרי תורה.

בוהר – תיקוני זוהר – תקונא שתיך ותלת (דף צה ע"א)

בְּזִמְן שִׁישְׂרָאֵל מְקִימִים תּוֹרַת אֱמֶת בְּשָׁבוּעַת אֱמֶת, נֶאֱמַר בּו
אֱמֶת מֵאַרְצֵי תְּצַמַּח

אֱמֶת א' בְּרִישָׁא דְאַלְפָּא בֵּיתָא, מ' בְּאַמְצָעִיתָא, ת' בְּסוֹפִיָּה, (נ"א ד'
אתון) עֲשׂוּרָא דִּילֵיהּ יו"ד ה"א וא"ו ה"א אֱמֶת, דְּאִיהוּ עִישׂוּר
דְּאַרְבַּע מֵאָה וְאַרְבַּעִין וְחָד, הָא רְזָא דְחַמְשָׁא וְאַרְבַּעִין מ"ה,
בְּזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל מְשַׁקְרִין בְּתוֹרַת אֱמֶת, בְּאוּמָאָה דְשַׁקְרָא, אֲתָמַר

בִּיה (דניאל ח יב) וְתִשְׁלַךְ אֶמֶת אֶרְצָה, מֵאֵי אֶרְצָה דָּא שְׂכִינְתָּא,
 וּבְזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל מְקִימִין תּוֹרַת אֶמֶת בְּאוּמָאָה דְקָשׁוּט, אֲתָמֵר
 בִּיה (תהלים פה יב) אֶמֶת מֵאֶרֶץ תְּצַמַּח, וּבְגִלּוּתָא אֲתָמֵר (ישעיה נט טו) (דף צה
 ע"א) . וְתִהְיֶה הָאֶמֶת נְעֻדָּת, וְשִׁקְרָא שְׁלֵטָא בְּעֵלְמָא, (ובזמנא דאתקן אמת
 ואסתלק לאתריה אתמחי שקרא מעלמא, ודא הוא דכתיב (משלי יב יט) שפת אמת תכון לעד,
 כוננת לא כתיב אלא תכון לעד (אמת), ועד ארגיעה לשון שקר
 (שם), מאי אמת עמודא דאמצעייתא, שכינתא דיליה תורת אמת,
 היתה בפיהו (מלאכי ב ו), וּמָאן שְׁקֵר דָּא סמא"ל, בְּזִמְנָא דְאֶמֶת
 שְׁלֵטָא אֲתַעְבֵּר שִׁקְרָא מְעֵלְמָא.

אֶמֶת, א' בְּרֵאשׁ הָאֱלֹהִים בֵּית, מ' בְּאֶמְצַע, ת'
 בְּסוּפּוֹ. (ד' אותיות) הָעֵשׂוֹר שְׁלוֹ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א
 אֶמֶת, שְׁהוּא עֵשׂוֹר שֶׁל אֲרַבַּע מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים
 וְאַחַד, הֵרִי הַסּוּד שֶׁל חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים מ"ה.
 בְּזִמְן שִׁישְׂרָאֵל מְשִׁקְרִים בְּתוֹרַת אֶמֶת בְּשְׁבוּעָה
 שֶׁל שְׁקֵר, נְאָמֵר בּוֹ וְתִשְׁלַךְ אֶמֶת אֶרְצָה. מִה זֶה
 אֶרְצָה? זו הַשְׂכִּינָה, וּבְזִמְן שִׁישְׂרָאֵל מְקִימִים
 תּוֹרַת אֶמֶת בְּשְׁבוּעַת אֶמֶת, נְאָמֵר בּוֹ אֶמֶת
 מֵאֶרֶץ תְּצַמַּח, וּבְגִלּוּת נְאָמֵר וְתִהְיֶה הָאֶמֶת
 נְעֻדָּת, וְהַשְׁקֵר שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם, (ובזמן שמתקן האמת ומתעלה
 למקומו, נמחה השקר מן העולם. זהו שכתוב שפת אמת תכון לעד, כוננת לא כתוב, אלא
 תכון לעד (אמת), ועד ארגיעה לשון שקר, מה זה
 אמת, ' העמוד האמצעי, שכינתו תורת אמת

היתה בפיהו), ומי השקר? זה סמא"ל, בזמן
טשולט האמת, עובר השקר מן העולם.

היסוד של הכל י', זו הברית, כל מי שמשקר ועובר בה, כאלו
עקר הכל

אמת איהו בסוף תיבין, ואינון ברא אלהים לעשות, ברא אלהים
את, ביה ברא עלמא, ועליה אתקרי וקיימא כל עלמא, וכל מאן
דאומי בשקרא כאלו ותשלך אמת ארצה, ושקרא שלטא כביכול
באתר (ב"א אתרך מאתר) דיליה דאיהו ירושלם, ודא גרים דאתחרב
ביתא, ואתחזר עלמא לתהו ובהו, דהכי אוקמוהו חרב בית
ראשון והארץ היתה תהו, חרב בית שני וחשך על פני תהום,
דאמת הוא סביל עלאין ותתאין, ובזמנא דאתעביד שקרא
יתהרס הבנין, בההוא זמנא אתמר בשכינתא (עמוס ה ב) נפלה לא
תוסיף קום, הדא הוא דכתיב (ישעיה יד יב) איך נפלת משמים הילל
בן שחר, נפלה עטרת ראשנו (איכה ה טז), דאינון ה' עלאה ה' תתאה,
ו' עמודא דאמצעיתא סביל תרוייהו, יסודא דכלא י', דא ברית,
כל מאן דמשקר ועבר ביה, כאלו אעקר כלא ואפיל ליה, והאי
י' היא אבן השתיה דמינה הושתת עלמא, ועליה אתמר (תהלים קיח
כב) אבן מאסו הבונים וכו', ואיהי יסודא דכלא, ועלה אתבני, ווי
ליה למאן דחאב באות שבת ובאות תפלין ובאות יומין טבין
ובאות ברית מילה, כאלו אעקר ליה מאתריה, ואהדר עלמא
לתהו ובהו.

אָמֶת הוּא בְּסוּפֵי הַתְּבוּת שֶׁל בְּרָא אֱלֹהִים
לַעֲשׂוֹת, בְּרָא אֱלֹהִים אֶת, בּוּ בָרָא אֶת
הָעוֹלָם, וְעָלִיו נִקְרָא וְעוֹמֵד כָּל הָעוֹלָם, וְכָל מִי
שֶׁנִּשְׁבַּע בְּשִׁקָּר, כְּאֵלּוּ וְתִשְׁלַךְ אֶמֶת אֶרְצָה,
וְהַשִּׁקָּר שׁוֹלֵט כְּבִיכּוֹל בַּמָּקוֹם (גרש ממקום) שֶׁלוֹ,
שֶׁהוּא יְרוּשָׁלַיִם, וְזֶה גֵרָם שֶׁנִּחְרַב הַבַּיִת וְחִזַּר
הָעוֹלָם לְתַהוֹ וּבַהוּ. שֶׁכֵּן פִּרְשׁוּהוּ, חֲרַב בַּיִת
רִאשׁוֹן - וְהָאָרֶץ הִיְתָה תַהוּ, חֲרַב בַּיִת שֵׁנִי -
וְחִשָּׁךְ עַל פְּנֵי תַהוּם, שֶׁאֶמֶת נוֹשֵׂאת עֲלִיוֹנִים
וְתַחְתּוֹנִים, וּבְזֵמַן שֶׁנַּעֲשֶׂה שִׁקָּר יִתְהַרֵס הַבְּנֵיָן.
בְּאוֹתוֹ זֵמַן נֶאֱמַר בְּשִׁכְיָנָה, נִפְלָה לֹא תוֹסִיף
קוּם, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב אֵיךְ נִפְלְתָ מִשָּׁמַיִם הַיְלָל בֶּן
שָׁחַר, נִפְלָה עֶטְרַת רֹאשִׁנּוּ, שֶׁהֵם ה' עֲלִיוֹנָה וְה'
תַּחְתּוֹנָה, ו' הָעַמּוּד הָאֲמֻצְעֵי נוֹשֵׂא אֶת שְׁנֵיהֶם,
הַיְסוּד שֶׁל הַכֹּל י', זו הַבְּרִית, כָּל מִי שֶׁמִּשְׁשִׁקָּר
וְעוֹבֵר בָּהּ, כְּאֵלּוּ עָקַר הַכֹּל וְהַפִּיל אוֹתוֹ, וְהִי
הַזוּ, הִיא אָבֵן הַשְּׁתֵיָה שֶׁמִּמֶּנָּה הִשְׁתַּת הָעוֹלָם,
וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר אָבֵן מָאֶסוּ הַבּוֹנִים וְכוּ', וְהִיא
הַיְסוּד שֶׁל הַכֹּל, וְעָלֶיהָ נִבְנָה. אוֹי לְמִי שֶׁחוֹטֵא
בְּאוֹת שַׁבָּת, וּבְאוֹת תְּפִלִּין, וּבְאוֹת יָמִים טוֹבִים,

וּבְאוֹת בְּרִית מִיָּלֶה, כְּאֵלֹי עֶקֶר אוֹתוֹ מִמְּקוֹמוֹ
וְהַחֲזִיר אֶת הָעוֹלָם לְתֵהוּ וּבֵהוּ.

בוהר - ספר שמות - פרשת שמות (דף ט"ז ע"א)

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֶרְךָ, בְּשָׁעָה שֶׁהֲלָכוּ יִשְׂרָאֵל לַגְּלוּת,
הִתְכַּנְּסוּ כָּל נִשְׁמוֹת הַשְּׁבֻטִים לַמַּעֲרָת הַמְּכֻפָּלָה

וּתָא תוּי, רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֶרְךָ, כַּד הָוָה מְטִי לְהַאי פְּסוּק, הָוָה בְּכִי
דְתַנְיָא, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֶרְךָ, בְּשַׁעֲתָא דְאָזְלוּ יִשְׂרָאֵל
בְּגָלוּתָא, אֲתַכְנְשׁוּ כְּלָהוּ נִשְׁמַתְהוֹן דְּשְׁבֻטִין, לַמַּעֲרָתָא דְכַפְּלָתָא,
צְוּחוּ וְאָמְרוּ: סָבָא סָבָא, כְּאָבָא דְבָנִין לָאוּ בְּלֹאוּתָא (בגלותא)
דְּעֻלְמָא דִּין, בְּנִיךְ כְּלָהוּ מִשְׁתַּעְבְּדִין בְּקִשְׁיֵי, עִם אַחֲרָן עַבְדִּין בְּהוּ
נוֹקְמִין דְּעֻלְמָא.

וּבֹא רֵאָה, רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֶרְךָ, כְּשֶׁהָיָה מַגִּיעַ
לְפִסּוּק הַזֶּה, הָיָה בּוֹכֶה. שְׁשֻׁנִּינוּ, אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר בֶּן עֶרְךָ, בְּשָׁעָה שֶׁהֲלָכוּ יִשְׂרָאֵל לַגְּלוּת,
הִתְכַּנְּסוּ כָּל נִשְׁמוֹת הַשְּׁבֻטִים לַמַּעֲרָת
הַמְּכֻפָּלָה, צְוּחוּ וְאָמְרוּ: זָקוּ זָקוּ, כְּאֵב שֶׁל בָּנִים
אֵין בְּעֵמֶל [שֶׁל הַגְּלוּת] שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה. בְּנִיךְ
כָּל מִשְׁעַבְּדִים בְּפָרְךָ, וְעִם אַחֲר עוֹשִׂים בָּהֶם
נִקְמוֹת הָעוֹלָם.

כֶּרְחַם אָב עַל בָּנִים

בְּהִיא שְׁעָתָא, אֲתַעַר רוּחִיהָ דְּהָהוּא סְבָא, רְשׁוּתָא שְׂאִיל, וְנַחֲתָא, קָרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְכָל רְתִיכּוּי וּמְשַׁרְיִיתִיָּה, וּמְלַכִּיהוּן בְּרָא שִׁיְהוּן. וְנַחֲתוּ כְּלָהוּ עִם יַעֲקֹב וְעִם שְׁבָטוּהִי. שְׁבָטִין נַחֲתוּ חֲיִין עִם אַבּוּהוּן, וּשְׁבָטִין נַחֲתוּ מֵתִים עִם אַבּוּהוּן, הִדָּא הוּא דְכָתִיב וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִם וְגו' וְכָתִיב רְאוּבֵן שָׁמְעוֹן לְוִי וְגו'. וְתָא חֲזִי, מֵתִים הוּוּ, וְנַחֲתוּ, וְכָתִיב וַיּוֹסֶף הָיָה בְּמִצְרַיִם. אָמַר רַבִּי אֲבָא, בְּהָאֵי אֲתַקְרִי (תהלים ק"ג) כֶּרְחַם אָב עַל בָּנִים.

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה הִתְעוֹרְרָה רוּחַ שְׁלֵ אֹתוֹ הַזְּקוּן, בְּקֶשׁ רְשׁוּת וַיְיָרֵד. קָרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכָל מִרְכְּבוֹתָיו וּמַחְנוֹתָיו וּמְלַכִּיהֶם בְּרָא שִׁיְהֶם, וַיְיָרְדוּ כְּלָם עִם יַעֲקֹב וְעִם שְׁבָטָיו. שְׁבָטִים יָרְדוּ חֲיִים עִם אֲבִיהֶם, וּשְׁבָטִים יָרְדוּ מֵתִים עִם אֲבִיהֶם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִם וְגו', וְכָתוּב רְאוּבֵן שָׁמְעוֹן לְוִי וְגו'. וּבֵא רְאֵה, מֵתִים הָיוּ, וַיְיָרְדוּ, וְכָתוּב וַיּוֹסֶף הָיָה בְּמִצְרַיִם. אָמַר רַבִּי אֲבָא, בְּזֵה נִקְרָא (תהלים קג) כֶּרְחַם אָב עַל בָּנִים.

בזוהר - ספר בראשית - פרשת נח (דף סט ע"א)

למה לא חזרה השכינה למקומה כבתחלה? - משום שלא נשארו
בה שאר צדיקי העולם

אמר ליה רבי ייסא, אי הכי הא ארעא דישראל דאתמחון חיביא
דהו ביהווא זמנא אמאי לא אהדרת שכינתא לאתרה
כדבבדמיתא. אמר ליה בגין דלא אשתארו בה שאר זכאי
עלמא. אלא (אבל) בכל אתר דאזלו נחתת ושוויאת (דף סט ע"א) מדורה
עמהון. ומה בארעא נוכראה אחרא לא אתפרשא מנייהו, כל
שכן אי אשתארו בארעא קדישא.

אמר לו רבי ייסא, אם כן, הרי ארץ ישראל
שנמחו הרשעים שהיו באותו זמן, אז למה לא
חזרה השכינה למקומה כבתחלה? אמר לו,
משום שלא נשארו בה שאר צדיקי העולם,
אלא [אבל] בכל מקום שהלכו, ירדה ושמה
את מדורה עמהם. ומה בארץ נכריה אחרת לא
נפרדה מהם - כל שכן אם נשארו בארץ
הקדושה.

בְּכָל הַחֲטָאִים שֶׁל רְשָׁעֵי הָעוֹלָם, דּוֹחִים אֶת הַשְּׂכִינָה. אֶחָד מֵהֶם
מִי שֶׁמְשַׁחֵת דְּרָכּוֹ עַל הָאָרֶץ

וְהָא אַתְמָר. בְּכָל חוֹבֵין דְּחֵיבֵי עֲלָמָא דְּחֵיין לָהּ לְשְׂכִינְתָא. חַד
מִנֵּיהּוּ מֵאֵן דְּמַחְבֵּל אֲרַחֲיָה עַל אֲרַעָא כְּדָאֲמַרְן. וּבְגִין כֵּךְ לָא חָמִי
אַנְפִי שְׂכִינְתָא וְלֹא עָאל בְּפִלְטְרִין. וְעַל דָּא כְּתִיב בְּאַלִּין וַיִּמְחוּ מִן
הָאָרֶץ אֶת־מִחוּן מִן כָּלֵא.

וְהֵרִי אֲמִרְנוּ. בְּכָל הַחֲטָאִים שֶׁל רְשָׁעֵי הָעוֹלָם,
דּוֹחִים אֶת הַשְּׂכִינָה. אֶחָד מֵהֶם מִי שֶׁמְשַׁחֵת
דְּרָכּוֹ עַל הָאָרֶץ, כְּמוֹ שֶׁאֲמִרְנוּ, וְלָכֵן לֹא רוֹאָה
פְּנֵי שְׂכִינָה וְלֹא נִכְנָס לְפִלְטְרִין. וְעַל זֶה כְּתוּב
עַל אֵלֶּה וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ, שֶׁנִּמְחוּ מֵהַכֹּל.

בוזוהר – ספר ויקרא – פרשת ויקרא (דף כ' ע"א)

כֹּה אָמַר ה' קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי וְגו'

רַבִּי יוֹסִי פִּתַּח וְאָמַר, (ירמיה לא) כֹּה אָמַר יי' קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי
בְּכִי וְגו'. כֹּה אָמַר יי', הָא אֹקְמוּהָ, בְּכָל אֲתַר דְּנִבְיָאָה שְׂרִי
לְמַלְלָא, הוּוּ מְלוּי אֲשַׁתְּמוּדְעֵן, וְהִכָּא הָאִי כֹה אָמַר יי', קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. וּמָה אָמַר, קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע.

רַבִּי יוֹסִי פִּתַּח וְאָמַר, (ירמיה לא) כֹּה אָמַר ה' קוֹל
בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי וְגו'. כֹּה אָמַר ה', הֵרִי

פְּרִשׁוּהָ, בְּכֹל מָקוֹם שֶׁנִּבְיָא מִתְחִיל לְדַבֵּר, הִיוּ
 דְּבָרִים נוֹדְעִים, וְכֵאן כֹּה אָמַר ה' הִזְהָה, הַקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא. וּמָה אָמַר? קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע.

הַכִּי תִנְיֵן, דְּכֵהוּא יוֹמָא דְאִתְחַרַּב בֵּי מְקַדְשָׁא לְתַתָּא, וַיִּשְׂרָאֵל
 אֲזָלוּ בְּגִלוּתָא, רִיחִינן עַל צְאוּרֵיהוֹן, וַיִּדְיֵהוֹן מְהַדְקֵן לְאַחוּרָא.
 וּכְנִסְתּוּ יִשְׂרָאֵל, אִתְתַּרְכַּת מִבֵּית מַלְכָּא לְמִיָּהָ בְּתַרְיֵהוֹן. בְּשַׁעֲתָא
 דְּנַחְתַּת, אִמְרַת אִיָּהָ בְּקַדְמִיתָא וְאַבְכָּה עַל מְדוּרָאִי, וְעַל בְּנֵי,
 וְעַל בְּעַלְי. כַּד נַחְתַּת, חֲמַת אִתְרַהָא חָרִיב, וְכַמָּה דְמָא דְחֲסִידֵי
 אִתּוּשְׁד בְּגוּוּה, וְהִיכְלָא קַדִּישָׁא וּבֵיתָא אִתּוּקַד בְּאַשָׁא.

כֶּף שְׁנִינֵי, שְׁבָאוֹתוֹ יוֹם שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמְּקֹדֶשׁ
 לְמִטָּה וַיִּשְׂרָאֵל הָלְכוּ לְגִלוּת, רַחֲמִים עַל
 צְוֹאֲרֵיהֶם וַיִּדְיֵהֶם מְהַדְקוֹת לְאַחוּר, וּכְנִסְתּוּ
 יִשְׂרָאֵל גְּדֻשָּׁה מִבֵּית הַמֶּלֶךְ לְלַכְתּוֹ אַחֲרֵיהֶם,
 בְּשַׁעָה שִׁירְדָה אָמְרָה: אֵלֶךְ בְּרֵאשׁוֹנָה וְאַבְכָּה
 עַל מְדוּרָי, וְעַל בְּנֵי, וְעַל בְּעַלְי. כְּשִׁירְדָה,
 רָאֲתָה אֶת מְקוֹמָהּ חָרִב, וְכַמָּה דָם שֶׁל חֲסִידִים
 שָׁפוּךְ בְּתוֹכוֹ, וְהִיכָל הַקְדוֹשׁ וְהַבַּיִת נִשְׂרָף
 בְּאֵשׁ.

קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה

כדין ארימת קלא, ואתרגישו עלאי ותתאי, ומטא קלא לעילא, עד אתר דמלכא שרי ביה. ובצא מלכא לאהדרא עלמא לתהו ובהו, עד דנחתו פמה אוכלוסין, וכמה משריין, לקבלה ולא קבלה תנחומין מנייהו. הדא הוא דכתיב קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה, דלא קבלה מנייהו תנחומים. כי איננו: בגין דמלכא קדישא הוה סליק לעילא לעילא, ולא אשתכח בגווה, הדא הוא דכתיב כי איננו, ולא כתיב כי אינם.

אז הרימה קול, ורעשו עליונים ותחתונים, והקול הגיע למעלה עד למקום שהמלך שרוי בו, ורצה המלך להחזיר את העולם לתהו ובהו, עד שיירדו פמה אוכלוסים וכמה מחנות פנגודה, ולא קבלה תנחומים מהם. זהו שכתוב, קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה, שלא קבלה מהם תנחומים. כי איננו, משום שהמלך הקדוש היה עולה למעלה למעלה ולא נמצא בתוכה. זהו שכתוב כי איננו, ולא כתוב כי אינם.

מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם הַבְּנִים שְׂמִיחָה

אָמַר לִיָּה רַבִּי חֲיִיא, מֵאֵי רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ. אָמַר לִיָּה
אוֹלִיפָנָא, דְּהִיא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וְדָא אַנְתּוּ דִּיעֲקֹב וְדָאֵי, דְּכַתִּיב
(בראשית כ"ט) וַיֵּאָהֶב יַעֲקֹב אֶת רַחֵל. וְכַתִּיב, (בראשית כט) וְרַחֵל עֲקָרָה.
וְכַתִּיב, הֵתָם (תהלים קיג) מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם הַבְּנִים שְׂמִיחָה.

אָמַר לוֹ רַבִּי חֲיִיא, מַה זֶה רַחֵל מְבַכָּה עַל
בְּנֵיהָ? אָמַר לוֹ, לְמִדְּנֵי שְׁהִיא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וְזוֹ
אֲשֶׁתּוֹ שֶׁל יַעֲקֹב וְדָאֵי, שְׁכַתּוֹב וַיֵּאָהֶב יַעֲקֹב אֶת
רַחֵל. וְכַתּוֹב (בראשית כט) וְרַחֵל עֲקָרָה. וְכַתּוֹב שָׁם,
מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם הַבְּנִים שְׂמִיחָה. (תהלים קיג)

דְּבַר אַחַר כִּי אֵינְנוּ, כְּמָה דְּאֶתְמַר, (בראשית לט) אֵינְנוּ גְדוֹל בַּבַּיִת וְגוֹ',
אֵינְנוּ: דְּהָא אֶסְתְּלִיק לְעֵילָא וְאֶתְרַחֵיק מְכַלָּא. אֵינְנוּ: בְּזוּוּגָא בָּה.
אֵינְנוּ: לְאֶשְׁתְּכַחָא (שמות קס"ה) שְׂמִיָּה רַבָּא.

דְּבַר אַחַר כִּי אֵינְנוּ, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר, (בראשית לט) אֵינְנוּ
גְדוֹל בַּבַּיִת וְגוֹ'. אֵינְנוּ - שְׁהֵרֵי הֶסְתַּלַּק לְמַעְלָה
וְהֶתְרַחַק מִהַכֹּל. אֵינְנוּ - בְּזוּוּג עִמָּה. אֵינְנוּ -
שְׂמִיָּעָא שְׂמוֹ הַגְּדוֹל.

בוהר - ספר בראשית - פרשת חיי שרה (דף קלד ע"א)

מִזְמַן שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הַבְּרָכוֹת לֹא שׁוֹרוֹת בְּעוֹלָם וְנִמְנָעוֹת

רַבִּי חֲזַקְיָה פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה מב) מִי נָתַן לְמֹשֶׁה יַעֲקֹב (דף קלד ע"א) וְיִשְׂרָאֵל לְבוֹזִים הֲלֹא יִי וְגו'. תָּא חֲזִי, מִזְמַנָּא דְאִתְחַרַּב בֵּי מִקְדָּשָׁא בְּרַכָּאן לֹא שְׂרִיין בְּעֵלְמָא וְאִתְמַנְעוּ, כְּבִיכּוּל אִתְמַנְעוּ מֵעִילָא וְתַתָּא, וְכָל אֵינּוֹן שְׂאָר דְרַגִין תַּתָּאין מִתְתַקְפִי וְאֲזֵלִי וְשְׁלִטִי עֲלֵיהוּ דְיִשְׂרָאֵל בְּגִין דְאֵינּוֹן גְּרָמוּ בְּחֻבֵייהוּ.

רַבִּי חֲזַקְיָה פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה מב) מִי נָתַן לְמֹשֶׁה יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל לְבוֹזִים הֲלֹא הִי וְגו'. בֵּא רְאֵה, מִזְמַן שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הַבְּרָכוֹת לֹא שׁוֹרוֹת בְּעוֹלָם וְנִמְנָעוֹת, כְּבִיכּוּל נִמְנָעוֹת מִמְעֵלָה וּמִטָּה, וְכָל אוֹתָן שְׂאָר הַדְּרָגוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת מִתְגַבְּרוֹת וְהוֹלְכוֹת וְשׁוֹלְטוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, מִשׁוּם שֶׁהֵם גְּרָמוּ בְּחֻטְאֵיהֶם.

הַאי קָרָא לֹא אִתְיִשְׁבֵן מְלִיָּה דְכְּתִיב מִי נָתַן לְמֹשֶׁה יַעֲקֹב, כִּיִּן דְאָמַר מִי נָתַן לְמֹשֶׁה יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל, מֵהוּ חֲטָאנוּ לוֹ, חֲטָאוּ לוֹ מִבְּעֵי לִיה, וְאִי אָמַר חֲטָאנוּ לוֹ, מֵאִי וְלֹא אָבוּ, וְלֹא אָבִינוּ מִבְּעֵי לִיה.

הַפְּסוּק הַזֶּה אֵין מִתִּישְׁבִים דְבְרִיו, שְׂפָתוֹב מִי נָתַן לְמֹשֶׁה יַעֲקֹב. כִּיִּן שְׂאָמַר מִי נָתַן לְמֹשֶׁה

יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל, מַה זֶה חָטְאוּנוּ לָוֹ? הֲיָה צָרִיךְ
לְהִיּוֹת חָטְאוּ לָוֹ! וְאִם אָמַר חָטְאוּנוּ לָוֹ, מַהוּ וְלֹא
אָבוּ? וְלֹא אָבִינוּ צָרִיךְ לְהִיּוֹת!

אָלָא בְשַׁעֲתָא דְאִתְחַרַב מִקְדָּשָׁא וְאִתְקַד הֵיכְלָא וְעָמָא אֲתַגְלִי,
בְּעֵיא שְׂכִינְתָא לְאִתְעַקְרָא מִדְּוִכְתָּהּ וּלְמִיְהַךְ עֲמַהוּן בְּגָלוּתָא,
אֲמַרְהָ אֵיִהֲךְ בְּקַדְמִיתָא לְמַחְמִי בֵּיתָאִי וְהֵיכְלָאִי וְאֲפָקוּד עַל דְּוִכְתִּי
דְּכַהְנֵי וְלִינְאֵי דְהַוּוּ פְּלַחִין בְּבֵיתָאִי.

אָלָא בְשַׁעֲיָה שְׁנַחְרַב הַמְּקֹדֶשׁ וְנִשְׂרַף הַהֵיכָל
וְהָעַם הַגָּלָה, רָצְתָה הַשְּׂכִינָה לְהַעְקֹר מִמְּקוֹמָהּ
וְלָלֶכֶת עִמָּהֶם בְּגָלוּתָא. אֲמַרְהָ: אֵלֶיךָ בְּרַאשׁוֹנָה
לְרֹאוֹת אֶת בֵּיתִי וְהֵיכְלִי, וְאֲפָקוּד אֶת מְקוֹמוֹת
הַכַּהֲנִים וְהַלְוִיִּם שֶׁהָיוּ עוֹבְדִים בְּבֵיתִי.

קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה

אמר רבי אלעזר ביהיהיא שעתא אסתכלת כנסת ישראל לעילא
וחמאת דבעלה אסתלק מנה לעילא לעילא, נחתת לתתא עאלת
בביתא ואסתכלת בכל אינון דווכתי, ואשתמע קלא לעילא
לעילא ואשתמע קלא לתתא. הדא הוא דכתיב (ירמיה לא) קול
ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה וגו'
ואוקמוה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה הִסְתַּכְּלָה כְּנִסְתָּ
 יִשְׂרָאֵל לְמַעַלָּה וּרְאָתָה אֶת בַּעֲלָהּ מִסְתַּלַּק
 מִמּוֹנָה לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה. יֵרְדָה לְמִטָּה, נִכְנְסָה
 לַבַּיִת וְהִסְתַּכְּלָה בְּכָל אוֹתָם הַמְּקוֹמוֹת, וְנִשְׁמַע
 קוֹל לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, וְנִשְׁמַע קוֹל לְמִטָּה. זֶהוּ
 שְׁפָתוֹב (ירמיה לא) קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי
 תְּמִרוֹרִים רָחַל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ וְגו', וּבְאַרוּחָהּ.

כִּיּוֹן דְּעֵאלַת בְּגִלוֹתָא אִסְתַּכְּלַת בְּעַמָּא וְחַמַּאת דְּדַחְקֵי לוֹן וְרַמְסֵי
 לוֹן בְּגִלוֹתָא בֵּין רַגְלֵיהוּ דְּשָׂאָר עַמִּין, כְּדִין אָמַרְתָּ (ישעיה מב) מִי נָתַן
 לְמִשְׁפָּה יַעֲקֹב וְגו'. וְאִינוֹן אָמַרִין הֲלֵא יֵי זִו חֲטָאנוּ לוֹ. וְהִיא
 אָמַרְתָּ וְלֵא אָבוּ בְּדַרְכֵי הַלּוֹךְ וְלֵא שְׁמַעוּ בְּתוֹרָתוֹ.

כִּיּוֹן שְׁנַכְנְסָה לַגְּלוֹת, הִסְתַּכְּלָה עַל הָעָם,
 וּרְאָתָה שְׂדוּחֲקִים אוֹתָם וְרוֹמְסִים אוֹתָם בְּגִלוֹת
 בֵּין רַגְלֵי שְׂאָר הָעַמִּים. אַז אָמַרְתָּ: (ישעיה מב) מִי
 נָתַן לְמִשְׁפָּה יַעֲקֹב וְגו'. וְהֵם אוֹמְרִים: הֲלֵא הִ'
 זִו חֲטָאנוּ לוֹ. וְהִיא אוֹמְרָת: וְלֵא אָבוּ בְּדַרְכֵי
 הַלּוֹךְ וְלֵא שְׁמַעוּ בְּתוֹרָתוֹ.

יאמר לה הקדוש ברוך הוא: קומי מן העפר

ובשעתא דזמין קודשא בריך הוא למפקד על עמיה, כנסת ישראל תיתוב מן גלותא בקדמיתא (אמר ליה קודשא בריך הוא) תיהך לביתא, בגין דבית המקדש יתבני בקדמיתא, ויימא לה קודשא בריך הוא קומי מעפרא. היא תבת ואמרה לאן אתר איהך, ביתאי חרב היכלי אתוקד בנורא.

ובשעה שעתיד הקדוש ברוך הוא לפקד את עמו, כנסת ישראל תשוב מן הגלות בראשונה. [אומר לה הקדוש ברוך הוא]: תלכי לבית פדי שבית המקדש יבנה בהתחלה. ויאמר לה הקדוש ברוך הוא: קומי מן העפר. היא שבה ואמרת: לאיזה מקום אלך? ביתי חרב, והיכלי נשרף באש.

התנערי מעפר קומי שבי ירושלם

עד דקודשא בריך הוא יבני בי מקדשא בקדמיתא ויתקין היכלא ויבני קרתא דירושלם, ולבתר יוקים לה מעפרא. הדא הוא דכתיב (תהלים קמז) בונה ירושלים יי וגו'. בונה ירושלים בקדמיתא ולבתר נדחי ישראל יכנס, ויימא לה (ישעיה נב) התנערי מעפר קומי שבי ירושלים וגו'. ויתבניש גלותהון דישראל. הדא הוא דכתיב בונה ירושלים יי, בקדמיתא, ולבתר נדחי ישראל יכנס. וכדין הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם דא תחיית המתים. וכתיב,

(יחזקאל לו) וְאֵת רוּחִי אָתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בְּחָקֵי תִלְכוּ וְגו' בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: (ע"כ פרשת חיי שרה)

עַד שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִבְנֶה אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּרֵאשׁוֹנָה וַיִּתְקִין אֶת הַהֵיכָל וַיִּבְנֶה אֶת קִרְיַת
יְרוּשָׁלַיִם, וְאַחַר כֵּן יָקִים אוֹתָהּ מִן הָעֶפֶר. זֶהוּ
שְׂפָתוֹב (תהלים קמז) בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם ה' וְגו'. בּוֹנֵה
יְרוּשָׁלַיִם בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחַר כֵּן נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל
יִכְנָסוּ. וַיֹּאמֶר לָהֶם: (ישעיה נב) הַתְּנַעֲרִי מֵעֶפֶר קוֹמִי
שְׁבִי יְרוּשָׁלַם וְגו'. וַיִּכְנָס אֶת גְּלִיּוֹת יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ
שְׂפָתוֹב בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם ה' - בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחַר
כֵּן - נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָסוּ. וְאִזּוֹ הָרוּפָא לְשִׁבוּרֵי
לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעֵצְבוֹתָם, זֶה תַּחֲתֵת הַמּוֹתִים, וְכִתּוֹב
(יחזקאל לו) וְאֵת רוּחִי אָתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי אֶת
אֲשֶׁר בְּחָקֵי תִלְכוּ וְגו'. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן
וְאָמֵן.

בוזוהר - ספר שמות - פרשת תרומה (דף קע"ה ע"א)

לֹא נִזְוֵנִית הָאָרֶץ הַזֹּאת מִשְׁלֵמוֹת הַקִּדְשָׁה שֶׁנִּקְרְאוֹת שָׁמַיִם

תֵּאנָא, אֲשֶׁרִיךְ אָרֶץ שְׁמֵלְכָךְ בֵּן חוֹרִים. מֵאֵי אָרֶץ. אָרֶץ סָתָם.
דְּתַנְיָא, מֵהוּ דְכַתִּיב, (איכה ב) הַשְּׁלִיךְ מִשְׁמַיִם אָרֶץ תִּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל.

אַלָּא הָאֵי אֶרֶץ, הִיא רְזָא, בְּגוּ כְּתָרֵי מַלְכָּא קְדִישָׁא, דְּכְתִיב בֵּיהּ
 (בראשית ב) בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְיָ אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם. וְהָאֵי אֶרֶץ, וְכֹל מַה
 דְּיִנְיָק וְאַתְּזֹן, מִהֵהוּא אַתְּר דְּאֶקְרִי שָׁמַיִם הוּא, וְלֹא אַתְּזֹנַת אֶרְעָא
 דָּא, אֶלָּא מִשְׁלִימוֹתָא קְדִישָׁא, דְּאֶקְרִי שָׁמַיִם.

שְׁנִינּוּ, אֲשֶׁרִיךְ אֶרֶץ שְׁמֵלְכָךְ בְּן חוֹרִים. מַה זֶה
 אֶרֶץ? אֶרֶץ סֶתָם, שְׁלַמְדְּנּוּ, מֵהוּ שְׁכַתוּב (איכה ב)
 הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ תַּפְּאֶרֶת יִשְׂרָאֵל? אֶלָּא
 הָאֶרֶץ הַזֹּה הִיא סוּד בְּתוֹךְ כְּתָרֵי הַמְּלֶכֶךְ הַקְּדוֹשׁ,
 שְׁכַתוּב בּוּ (בראשית ב) בְּיוֹם עֲשׂוֹת ה' אֱלֹהִים אֶרֶץ
 וְשָׁמַיִם. וְהָאֶרֶץ הַזֹּה וְכֹל מַה שְׁיִוְנֵק וְנִזְזוֹן, הוּא
 מֵאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנִקְרָא שָׁמַיִם, וְלֹא נִזְזוּנִית הָאֶרֶץ
 הַזֹּה אֶלָּא מִשְׁלִמוֹת הַקְּדוּשָׁה שְׁנִקְרָאת שָׁמַיִם.

יְפָקוּד ה' עַל צָבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם

וּבְשַׁעֲתָא דְּבָעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַחַרְבָּא בֵּיתִיה דְּלִתְתָּא,
 וְאַרְעָא קְדִישָׁא דְּלִתְתָּא, אַעְבֵּר לְהָאֵי אֶרְעָא קְדִישָׁא דְּלַעִילָא
 בְּקַדְמִיתָא, וְנַחֲתִית לִיה מִהֵהוּא דְּרָגָא דְּהוּה יִנְקָא מִשָּׁמַיִם קְדִישָׁא,
 וּלְבַתֵּר חָרִיב לְהָאֵי דְּלִתְתָּא, הֵדָּא הוּא דְּכְתִיב הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם
 אֶרֶץ בְּקַדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר וְלֹא זָכַר הַדּוֹם רַגְלֵיו. דְּתַנְיָא, כִּן אֶרְחוּי
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כִּד בְּעֵי לְמִידֵן עֲלָמָא, בְּקַדְמִיתָא עֲבִיד דִּינָא
 לַעִילָא, וּלְבַתֵּר אַתְּקִיִּים לְתַתָּא, דְּכְתִיב, (ישעיה כד) יְפָקוּד יְיָ עַל

צָבָא הַמְרוֹם בְּמְרוֹם, בְּקִדְמִיתָא, וּלְבַתַּר וְעַל מַלְכֵי הָאֲדָמָה עַל הָאֲדָמָה.

וּבְשָׁעָה שְׂרָצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחֲרִיב אֶת בֵּיתוֹ שְׁלִמְטָה וְהָאָרֶץ הַקְּדוֹשָׁה שְׁלִמְטָה, הָעֵבִיר בְּרֵאשׁוֹנָה אֶת הָאָרֶץ הַקְּדוֹשָׁה שְׁלִמְעָלָה, וְהוֹרִידָה מֵאוֹתָהּ דִּרְגָה שְׁהִיְתָה יוֹנְקַת מֵהַשָּׁמַיִם הַקְּדוֹשִׁים, וְאַחַר כֵּן הֶחֱרִיב אֶת זוֹ שְׁלִמְטָה. זֶהוּ שְׂכַתְּוֵיב הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ - בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחַר כֵּן - וְלֹא זָכַר הַדָּם רַגְלָיו. שְׁשִׁנְיָנוּ, כֵּן דִּרְכוּ שָׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: כְּשִׂרְוֹצָה לָדוֹן אֶת הָעוֹלָם, בְּרֵאשׁוֹנָה עוֹשֶׂה דִין לְמַעְלָה, וְאַחַר כֵּן מִתְקַיֵּם לְמַטָּה, שְׂכַתְּוֵיב (ישעיה כד) יִפְקוֹד ה' עַל צָבָא הַמְרוֹם בְּמְרוֹם - בְּרֵאשׁוֹנָה. וְאַחַר כֵּן - וְעַל מַלְכֵי הָאֲדָמָה עַל הָאֲדָמָה.

בוזהר - ספר בראשית - פרשת ויחי (דף ריח ע"א)

וּתְתַצֵּב אַחֲתוֹ מִרְחֵק

תְּגִינֵן, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתִיב, (שיר השירים א) בְּנֵי אַמִּי גָחְרוּ בִי שְׁמוֹנֵי נוֹטְרָה אֶת הַכְּרָמִים, בְּנֵי אַמִּי, כְּמָה דְכְתִיב, (איכה ב) הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ, דְּכַד בְּעָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמַחְרְבָא בֵּיתֵיהּ דְלִתְתָא, וְלֹאֲגָלָא יִשְׂרָאֵל בִּיגֵי עַמְמֵיא. אַעֲבַר קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְקַמֵּיהּ

לְהַאֲרֵץ אֶרֶץ, וְאַתְּרַחֵק מִנִּיה. כְּדַכְתִּיב, (שמות ב) וַתִּתְּצַב אַחֲוֹתוֹ מֶרְחוֹק. וְכֵן הָאֵרֶץ אֶרֶץ אַתְּרַחֵק מִשָּׁמַיִם דְּלַעֲלָא, הָאֵרֶץ דְּלַתְּתָא אַתְּרַבָּא, וְיִשְׂרָאֵל אַתְּפֹזְרוּ בִּינֵי עַמְמֵי, אַמְרָה כְּנִסְת יִשְׂרָאֵל, מֵאֵן גְּרִים לִי הָאֵרֶץ וּמֵאֵן עֲבִיד לִי הָאֵרֶץ, בְּנֵי אַמֵּי דְנַחְרוּ בִּי, וְאַתְּרַחֵקוּ מִנִּי, בְּנֵי אַמֵּי וְדָאֵי.

שְׁנִינֵנּוּ, אַמְרֵ רַבֵּי שְׁמַעוֹן, כְּתוּב (שיר א) בְּנֵי אַמֵּי נַחְרוּ בִּי שְׁמִנֵי נִטְרָה אֶת הַכְּרָמִים. בְּנֵי אַמֵּי, כְּמוֹ שְׁפַתוּב (איכה ב) הַשְּׁלִיף מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ. שְׁכַשְׁרָצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחְרִיב בֵּיתוֹ שְׁלַמְטָה וּלְהַגְלוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְבֵין הָעַמִּים, הַעֲבִיר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִלְּפָנָיו אֶת הָאֶרֶץ הַזֹּאת, וְהַתְּרַחֵקָה מִפְּנֵינוּ, כְּכַתוּב (שמות ב) וַתִּתְּצַב אַחֲוֹתוֹ מֶרְחוֹק. וְכַשְׁאֶרֶץ זֹאת הַתְּרַחֵקָה מִשָּׁמַיִם שְׁלַמְעָלָה, הָאֶרֶץ הַזֹּאת שְׁלַמְטָה נַחְרָבָה, וְיִשְׂרָאֵל הַתְּפֹזְרוּ בֵּין הָעַמִּים. אַמְרָה כְּנִסְת יִשְׂרָאֵל: מִי גָרָם לִי אֶת זֶה וּמִי עָשָׂה לִי אֶת זֶה? בְּנֵי אַמֵּי שְׁנַחְרוּ בִּי וְהַתְּרַחֵקוּ מִפְּנֵי, בְּנֵי אַמֵּי וְדָאֵי.

בוהר - ספר בראשית - פרשת וישב (דף קפב ע"א)

יְשַׁמַּח ה' בְּמַעֲשָׂיו

תָּא תוּזי, דְּהָא אַתְמָר דְּתִיאֻבְתָּא דְדְכוּרָא לְגַבֵּי נֻקְבָּא עֲבִיד
נְשַׁמְתָּא. וְתִיאֻבְתָּא דְנֻקְבָּא לְגַבֵּי דְכוּרָא סְלָקָא וְאַתְעָרַב בְּהֵדָה
דְלַעִילָא וְאַתְכְּלִיל דָּא בְדָא וְעֲבִיד נְשַׁמְתָּא. וּבְגִין כֵּן הִיא הָאִשָּׁה.
דָּא הוּא גּוּפָא וְדָאֵי דְאִיהוּ זְמִינָא לְהֵהוּא רְעוּתָא דְנְשַׁמְתָּא
דְנִפְקָא מִן דְכוּרָא.

בֵּא רֵאָה, שְׁהֵנָּה נִתְבְּאָר שְׁתִּישׁוּקַת הַזְכָּר לְנִקְבָּה
עוֹשָׂה נְשַׁמָּה, וְתִישׁוּקַת הַנִּקְבָּה לְזָכָר עוֹלָה
וּמִתְעָרַב עִמָּה שְׁלִמְעָלָה, וְנִכְלָלִים זֶה עִם זֶה
וְעוֹשָׂה נְשַׁמָּה. וּמִשּׁוּם כֵּן, הִיא הָאִשָּׁה - זֶהוּ
הַגּוּף וְדָאֵי, שְׁהוּא זְמִין לְאוּתוּ רְצוֹן שְׁל הַנְּשַׁמָּה
שְׂיִצְאָה מִן הַזְכָּר.

וְאִינוּן גּוּפִין זְמִינִין לְאַתְעָרָא בְּקַדְמִיתָא כְּדָאמְרֵן. וּלְבַתֵּר דְאֵלִין
יְקוּמוּן, יְקוּמוּן כָּל אַחֲרָנִין דְבִשְׂאָר אַרְעָא, וְיִתְקַיְימוּן בְּקִיּוּמָא
שְׁלִים, וְיִתְחַדְתוּן בְּחֻדְתוּתָא דְסִיְהָרָא, וְיִתְחַדְשׁ עַלְמָא כְּמִלְקַדְמִין.
וְכַדִּין כְּתִיב בְּהֵהוּא זְמַנָּא (תהלים קד) יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו.

וְאוּתָם הַגּוּפִים עֵתִידִים לְהִתְעוֹרֵר בְּרֵאשׁוּנָה,
כְּמוֹ שְׂאֻמְרָנוּ. וְלְאַחַר שְׂאֻלּוֹ יְקוּמוּ, יְקוּמוּ כָּל
הָאַחֲרִים שְׁבִשְׂאָר הָאַרְצוֹת וְיִתְקַיְימוּ בְּקִיּוּם

שָׁלֹם, וַיִּתְחַדְּשׁוּ בְּהִתְחַדְּשׁוֹת הַלְּבָנָה, וַיִּתְחַדְּשׁ
הָעוֹלָם כְּמוֹ מִקְדָּם, וְאִזְ כָּתוּב בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן (תהלים)
יִשְׂמַח ה' בְּמַעֲשָׂיו.

הֵן אֲרָאֶלֶם צָעֲקוּ חֲצָה מִלְּאֲכֵי שְׁלוֹם מִר יִבְכּוּן

ובגין כך (ישעיה נב) הִנֵּה יִשְׁכִּיל עֲבָדֵי, לְאַהֲדָרָא נִשְׁמָתִין כָּל חַד וְחַד
לְאַתְרֵיהּ. יְרוֹם וְנִשְׂא וְגִבָּה מְאֹד, מִסְטָרָא דְכָל אֵינוֹן דְּרַגִּין עֲלָאִין
כְּדִקְאֻמְרָן. (ישעיה נב) כַּאֲשֶׁר שָׁמְמוּ עֲלֶיךָ רַבִּים כֵּן מִשְׁחַת מְאִישׁ
מְרָאֵהוּ וְתֹארוֹ מִבְּנֵי אָדָם. תֵּא חֲזִי, דִּהָא אֲתָמֵר דְּכַד אֲתַחֲרַב בֵּי
מִקְדָּשָׁא, וְיִשְׁכִּינְתָּא (אתגלי) בְּגוֹ אַרְעֵן נוֹכְרָאִין בִּינֵייהוּ. מַה כְּתִיב,
(ישעיה לג) הֵן אֲרָאֶלֶם צָעֲקוּ חֲצָה מִלְּאֲכֵי שְׁלוֹם מִר יִבְכּוּן. כִּלְהוּ בְּכוּ
עַל דָּא, וְקִשְׁרֵוּ בְּכִיָּה וְאַבְלָא. וְכָל דָּא עֲלָה דְשְׁכִינְתָּא דְאַתְגְּלִיָּא
מֵאַתְרָהּ, וְכִמְהָ דְאִיְהִי מִשְׁתַּנֵּי מִכְמָה דִּהְוֹת. אוּף הֵכִי בַעֲלָה לָא
נְהִיר נְהוּרִיָּה וְאַשְׁתַּנֵּי מִכְמָה דִּהְוֹה, דְּכְתִיב, (ישעיה יג) חֲשַׁךְ הַשָּׁמַשׁ
בְּצִאתוֹ. וְעַל דָּא כְּתִיב כֵּן מִשְׁחַת מְאִישׁ מְרָאֵהוּ.

ומשום כך, הִנֵּה יִשְׁכִּיל עֲבָדֵי - לְהַחֲזִיר
הַנְּשֻׁמוֹת כָּל אַחַת וְאַחַת לְמְקוֹמָהּ. יְרוֹם וְנִשְׂא
וְגִבָּה מְאֹד - מִהֲצַד שָׁל כָּל אוֹתָן הַדְּרָגוֹת
הָעֲלִיּוֹנוֹת, כְּמוֹ שְׁאֻמְרָנוּ. (ישעיה נב) כַּאֲשֶׁר שָׁמְמוּ
עֲלֶיךָ רַבִּים כֵּן מִשְׁחַת מְאִישׁ מְרָאֵהוּ וְתֹארוֹ
מִבְּנֵי אָדָם, בֵּא רְאֵה, שְׁהִנֵּה נִפְאֵר שְׁכַאֲשֶׁר
נְחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְהַשְׁכִּינָה גִלְתָּה לְתוֹךְ

אַרְצוֹת נְכַרְיֹת בַּיְנֵיהֶם, מַה כָּתוּב? (שם לג) הֵן
 אֲרָאֶלֶם צָעֲקוּ חֲצָה מִלְּאֲכֵי שְׁלוֹם מִרַּיבְּכִיּוֹן,
 כָּלֶם בָּכוּ עַל זֶה וְקָשְׁרוּ בְּכִיָּה וְאֶבֶל, וְכָל זֶה
 עַל הַשְּׂכִינָה שֶׁגָּלְתָה מִמְּקוֹמוֹהָ. וְכַמּוֹה שֶׁהִיא
 מִשְׁתַּנֵּיית מִכְּמוֹ שֶׁהִיְתָה, אַף כֵּן בַּעֲלָה לֹא
 יֵמָאִיר אֹרֹרוֹ וְהַשְּׁתַנָּה מִכְּמוֹ שֶׁהִיָּה, שְׁפָתוֹב (שם יג)
 חֲשֵׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ בַּצֵּאתוֹ, וְעַל זֶה כָּתוּב כֵּן מִשְׁחַת
 יֵמָאִישׁ מִרְאֵהוּ.

דְּבַר אַחַר כֵּן מִשְׁחַת מֵאִישׁ מִרְאֵהוּ, מֵהֵא עֶבֶד דִּיאֲשַׁתְּנִי דִּיּוֹקְנִיָּה
 וְגוֹנִיָּה מִכְּמָה דִּהְוָה. דְּבַר אַחַר כֵּן מִשְׁחַת מֵאִישׁ מִרְאֵהוּ, כְּמָה
 דִּאֲתָ אָמַר, (ישעיה ג) אֲלֵבִישׁ שָׁמַיִם קְדָרוֹת וְשִׁק אֲשֵׁיִם כְּסוּתָם. דִּהָא
 מִיּוֹמָא דִּאֲתַחֲרַב בֵּי מִקְדָּשָׁא לֹא קִיִּימוּ שָׁמַיִם בְּנִהוּרָא דְלַהוֹן,
 וְרוּזָא דְמִלָּה בְּרַכָּאן לֹא שְׁרִיִין אֲלָא בְּאַתַר דִּיאֲשַׁתְּכַחוּ דְכַר
 וְנוֹקְבָא, וְאוֹקְמוּהָ. כְּמָה דִּאֲתָ אָמַר, (בראשית ב) זְכַר וְנוֹקְבָה בְּרָאָם
 וַיְבָרַךְ אֹתָם. וּבְגִין כֵּן מִשְׁחַת מֵאִישׁ מִרְאֵהוּ.

דְּבַר אַחַר כֵּן מִשְׁחַת מֵאִישׁ מִרְאֵהוּ - מֵהָעֶבֶד
 הַזֶּה שֶׁהַשְּׁתַנָּה דִּיּוֹקְנֵנוּ וְגוֹנֵנוּ מִכְּמוֹ שֶׁהִיָּה. דְּבַר
 אַחַר כֵּן מִשְׁחַת מֵאִישׁ מִרְאֵהוּ - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם)
 אֲלֵבִישׁ שָׁמַיִם קְדָרוֹת וְשִׁק אֲשֵׁיִם כְּסוּתָם.
 שֶׁהָרִי מִיּוֹם שֶׁנֶּחֱרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לֹא עָמְדוּ

הַשָּׁמַיִם בְּאוֹרָם, וְסוּד הַדָּבָר - הַפְּרָכּוֹת לֹא
 שׁוֹרֹת אֲלָא בְּמִקּוֹם שְׁנִמְצְאִים זָכָר וּנְקֵבָה,
 וּבְאַרוּהוּ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ב) זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָאם
 וַיְבָרַךְ אֹתָם, וַיִּמְשׁוּם כַּךְ מִשְׁחַת מֵאִישׁ מֵרְאֵהוּ.

בוזר - תיקוני זוהר - תקונא עשרין ושית (דף עא ע"א)

אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ

מאי איהי בין החוחים, אלא מדחרב בי מקדשא והארץ היתה
 תהו ובהו, ונפלת שושנה בין החוחים, כד ייתי פורקנא תהיה
 כשושנה דשחרית, דאתמר בה (בראשית מד ג) הבקר אור (והאנשים שלחו),
 ואינון חמש אור חמש עלין דשושנה עלאה, חד ויאמר אלהי"ם
 יהי אור, תננינא ויהי אור, תלת וירא אלהי"ם את האור, ארבע
 ויבדל אלהי"ם בין האור, חמש ויקרא אלהי"ם לאור יום, תלת
 עשר עלין מלגו, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד, אחד אחד
 בתרין שושנים, דא יהו"ה, עליה אתמר (זכריה יד ט) ביום ההוא יהיה
 יהו"ה אחד ושמו אחד, ואיהו עמודא (דף עא ע"ב) דאמצעיתא
 הרועה בשושנים, וחושבניה אח"ד, שושנה תתאה בה דחילו
 ואיהו יראה, שושנה עלאה רחימו דאהבה, ובה אתמר (שיר ג ה) אם
 תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ.

מה היא בין החוחים? אלא משחרב בית
 המקדש, והארץ היתה תהו ובהו, ונפלה
 השושנה בין החוחים. כשתבא הגאלה, תהיה

בְּשׁוֹשְׁנָה שֶׁל שְׁחָרִית, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ הַבְּקָר אֹר
 (והאנשים שלחו), וְהֵם חֲמֹשֶׁה אֹר, חֲמֹשֶׁה עָלִים שֶׁל
 הַשׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיּוֹנָה, אֶחָד - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
 אֹר, הַשְּׁנִי - וַיְהִי אֹר, שְׁלֹשָׁה - וַיֵּרָא אֱלֹהִים
 אֶת הָאֹר, אַרְבָּעָה - וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר,
 חֲמֹשֶׁה - וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאֹר יוֹם. שְׁלֹשָׁה
 עָשָׂר עָלִים מִבְּפָנַיִם, וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֶקֶר יוֹם
 אֶחָד, אֶחָד אֶחָד בְּשֵׁתֵי שׁוֹשְׁנִים, זֶה יְהוֹ"ה, עָלָיו
 נֶאֱמַר בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוֹ"ה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד,
 וְהוּא הָעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, הָרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים,
 וְחֲשִׁבֹנוּ אֶחָד, הַשׁוֹשְׁנָה הַתַּחְתּוֹנָה, בָּהּ פָּחַד
 וְהוּא יֵרָאָה, הַשׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיּוֹנָה אֶהְבֵּת הָאֶהְבָּה,
 וְבָהּ נֶאֱמַר אִם תָּעִירוּ וְאִם תִּעֲזְרוּ אֶת הָאֶהְבָּה
 עַד שֶׁתִּחַפְּצוּ.

וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת, שֶׁהוּא רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְנָחָה
 עָלָיו רוּחַ יְהוֹ"ה

בְּמָה יִתּוֹן לְאֶתְעָרָא לָהּ בִּימִינָא, וְאִיהִי לָא רַעִית בְּהוּ, עַד דְּיִיתִי
 רַעֵינָא מִהִימְנָא, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (בראשית א ב) וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת,
 דְּאִיהוּ רוּחַ דְּמְשִׁיחַ, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (ישעיה יא ב) וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוֹ"ה,
 בְּרוּחָא דָּא אֶרְחַת הֵיא חוּלָה וְאֶתְסִיאַת, וּבְגִין דָּא הַשְּׁבַעֲתִי

אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבֹּאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם תְּעִירוּ וְאִם
 תְּעוֹדְרוּ אֶת הָאֲהָבָה עַד שֶׁתִּחַפְּץ (שיר ג ה), וְאִיהוּ אָרַח רִיחַ בְּתֵרִין
 תְּפוּחִין (נ"א וְאִיהוּ רִיחַ דְּתֵרִין תְּפוּחִין), דְּאֲתִמֵּר (ביה) בְּהוּ (שם ז ט) וְרִיחַ אֲפַךְ
 כְּתְּפוּחִים, וּמֵאֵי גִינְהוּ תְּרִי סְמְכֵי קְשׁוּט וְאֵינוֹן תְּרִי רְמוֹנִים, אָגוּז
 דָּא צְדִיק גְּנַת אָגוּז דָּא שְׂכִינְתָּא, וְדָא אִיהוּ דְּאָמַר שְׁלֵמָה (שם ו יא)
 אֶל גְּנַת אָגוּז יִרְדְּתִי.

בַּמָּה יִבְאוּ לְהַעֲרִיחָה? בְּיָמִין, וְהִיא לֹא רוּעָה
 בָּהֶם, עַד שֶׁיִּבֹּא הָרוּעָה הַנְּאֻמָּן, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְרוּחַ
 אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת, שֶׁהוּא רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ,
 שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה, בְּרוּחַ זֶה
 מְרִיחָה אוֹתָהּ חוֹלָה וְנִרְפֵּאת, וּמְשׁוּם זֶה
 הַשְּׂבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבֹּאוֹת אוֹ
 בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם תְּעִירוּ וְאִם תְּעוֹדְרוּ אֶת
 הָאֲהָבָה עַד שֶׁתִּחַפְּץ, וְהוּא מְרִיחַ רִיחַ בְּשָׁנֵי
 תְּפוּחִים (וְהוּא רִיחַ שֶׁל שְׁנֵי תְּפוּחִים), שֶׁנֶּאֱמַר (בו) בָּהֶם וְרִיחַ
 אֲפַךְ כְּתְּפוּחִים, וּמָה הֵם? שְׁנֵי עַמּוּדֵי אֱמֶת, וְהֵם
 שְׁנֵי רְמוֹנִים, הָאָגוּז זֶה הַצְּדִיק, גְּנַת אָגוּז זֶה
 הַשְּׂכִינָה, וְזֶהוּ שֶׁאָמַר שְׁלֵמָה אֶל גְּנַת אָגוּז
 יִרְדְּתִי.

גְּנַת ג' גִּימְטְרִיאוֹת (אדנ"י ביהו"ה), דְּאֵינוֹן פְּרָפְרָאוֹת לַחֲכָמָה, נ' נוֹטְרִיקוֹן, ת' תְּמוּרָה, גִּימְטְרִיאוֹת דָּא אדנ"י יהו"ה, סְלִיק בְּחֻשְׁבָּן

אֲמִן, אֱהִיָּה אֲדֹנָי סֶלֶק בְּחֹשֶׁבֶן פִּי אֱלֹהִים, דָּאִהוּ כְּנֹ"י,
מ"ה מ"ם ה"א, מ"ם ה"א בְּגִימְטְרִיא אֱלֹהִים, יו"ד ה"א וּא"ו ה"א
בְּגִימְטְרִיא מ"ה, וְדָא אִיהוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִימ"ה, וְאִיהוּ מַעֲיַד
עַל יְחִוּדָא קְדִישָׁא, וּבְגִין דָּא מ"ה אֲעִידֵךְ (איכה ב יג).

גַּנְ"ת ג' גִּימְטְרִיאֹת (אֲדֹנָי בִּיהו"ה) שְׁהוּן פְּרָפְרָאוֹת
לְחֻכְמָה, נ' נוֹטְרִיקוֹן, ת' תְּמוּרָה, גִּימְטְרִיאֹת
זֶה אֲדֹנָי יְהו"ה, עוֹלָה בְּחֹשֶׁבֶן אֲמִן, אֱהִיָּה
אֲדֹנָי עוֹלָה בְּחֹשֶׁבֶן שְׁמוֹנִים וְשִׁשָּׁה אֱלֹהִים,
שְׁהוּא כְּנֹ"י, מ"ה - מ"ם ה"א, מ"ם ה"א
בְּגִימְטְרִיא אֱלֹהִים, יו"ד ה"א וּא"ו ה"א
בְּגִימְטְרִיא מ"ה, וְזֶהוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִימ"ה,
וְהוּא מַעֲיַד עַל הַיְחִוּד הַקְּדוּשָׁה, וּמְשׁוּם זֶה מ"ה
אֲעִידֵךְ.

בוזוהר - ספר בראשית - פרשת ויחי (דף רכח ע"א)

רַחַל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ

קִיר, דָּא הוּא אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ, וְדָא שְׂכִינְתָּא, כְּמָא דָּאֵת אָמַר, (יהושע
א) הִנֵּה אֲרוֹן הַבְּרִית אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. קִיר, כְּמָא דָּאֵת אָמַר, (ישעיה כב)
מְקַרְקַר קִיר וְשׁוּעַ. קַרְקוּרָא וְנִהִימָא דְקִיר, דָּאִהוּ אֲדוֹן, כִּד
אֲתַחְרִיב בֵּי מְקַדְשָׁא, כְּמָא דָּאֵת אָמַר, (ירמיה לא) רַחַל מְבַכָּה עַל
בְּנֵיהָ, וְהָא אוֹקִימָנָא. וּבְגִין כֵּן וַיִּסַּב חֻזְקִיהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר.

קִיר - זֶהוּ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ, וְזוֹ הַשְּׂכִינָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (יהושע ג) הִנֵּה אֲדוֹן הַבְּרִית אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. קִיר - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה כב) מְקַרְקַר קַר וְשׁוֹעַ, קַרְקוֹר וְנִהְיִמַת הַקִּיר שֶׁהוּא אֲדוֹן, כְּשֶׁנֶּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ירמיה לא) רָחַל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ, וְהָרִי בְּאֲרָנוּ. וְלָכֵן וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר.

בוזר - ספר במדבר - פרשת פנחס (דף רט"ז ע"א)

שִׁלַּח תְּשַׁלַּח. אֶחָד מִבֵּית ראשון, וְהַשְּׁנַי מִבֵּית שְׁנֵי, לְהַקִּימָם

וְהָהוּא נִיפּוֹל אִיהוּ בֶן י"ה אִיהוּ בְּתוֹךְ נִי תַרְעִין דְּבִינָה, דְּהֵינּוּ י"ה חֲמִשׁ זְמַנִּין עֶשְׂרַ ו' אִיהוּ נִיפּוֹל, דְּנִפְל בְּתַר הָהִיא דְּאַתְמַר, (ישעיה יד) אִיךְ נִפְלָת מִשָּׁמַיִם הִילַל בֶּן שָׁחַר וְאַקְרִי נִיפּוֹל, וְלֹא נִפְל, וְלֹא נִוּפַל. בְּגִין דְּבִיָּה נִיפּוֹל י"ו וְנִחִית בְּהוֹן לְגַבֵּי ה' ה', דְּאַתְמַר בְּהוֹן (רות א) וְתִלְכְּנָה שְׂתִיָּהוּ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (דברים כב) שִׁלַּח תְּשַׁלַּח חַד מִבֵּית ראשון וְתַנְיִנָא מִבֵּית שְׁנֵי, לְאַקְמָא לֹון. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (דף רט"ז ע"ב) (תהלים צו) י"שְׂמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְ"תִגַּל הַ"אָרֶץ.

וְאוֹתוֹ אֶפְרוּחַ הוּא בֶן י"ה, הוּא בְּתוֹךְ חֲמִשִּׁים
 שְׁעָרֵי בֵּינ"ה, דְּהֵינּוּ י"ה חֲמִשׁ פְּעָמִים עֶשֶׂר, ו'
 הוּא נִיפּוּל, שְׁנַפַּל אַחַר אוֹתָהּ שְׁנַאֲמַר, (ישעיה יד)
 אִיךְ נִפְלְתָּ מִשָּׁמַיִם הֵילַל בֶּן שָׁחַר. וְנִקְרָא נִיפּוּל,
 וְלֹא נִפַּל, וְלֹא נוֹפֵל. מִשּׁוּם שֶׁבּוֹ נִיפּוּל יֵשׁ י"ו,
 וְיוֹרֵד בָּהֶם לְגַבֵּי ה' ה', שְׁנַאֲמַר בְּהֵן (רות א)
 וְתִלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶן. זֶהוּ שְׁכָתוּב (דברים כב) שְׁלַח
 תִּשְׁלַח. אַחַר מִבֵּית רֵאשׁוֹן, וְהַשְּׁנִי מִבֵּית שְׁנִי,
 לַהֲקִימָם. זֶהוּ שְׁכָתוּב (תהלים צו) י"שְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם
 וְ"תִגַּל הָאָרֶץ".

סוד הגלגול

תָּא חֲזִי, הָאֵי שְׁמֵשָׂא אֶתְגַּלְיָא בֵּימָמָא,
 וְאֶתְכַסִּיא בְּלִילְיָא. וְנִהִיר בְּשִׁתִּין רַבּוּא כְּכַבִּיא.
 אוּף הַכִּי רַעֲיָא מְהִימְנָא, בְּתַר דְּאֶתְכַנְיֵשׁ
 מְעַלְמָא, נִהִיר בְּשִׁתִּין רַבּוּא נְשִׁמְתִין דִּישְׂרָאֵל,
 אִי דָרָא כְּדָקָא יָאוּת. וְהָאֵי אִיהוּ רָזָא דְּגַלְגּוּלָא,
 דְּאֲמַר עָלֶיהָ קִהְלַת, (קהלת א) דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא.
 וְאוֹקְמוּהָ דְלִית דוֹר פְּחוּת מִשְׁשִׁים רַבּוּא.
 וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עוֹמְדָת, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. הֵהִיא

דַּאתְמֹר בָּהּ, (ישעיהו טו) וְהָאָרֶץ הַדּוֹם רִגְלִי, (בראשית כח)
וְהָיָה זֶרַעַךָ כְּעֶפֶר הָאָרֶץ.

בא וראה, השמש הזה מתגלה ביום, ומתכסה בלילה, ומאיר בשמים רבוא כוכבים. גם כן רועה הנאמן, כשהתכנס מהעולם, מאיר בשמים רבוא נשמות ישראל, אם הדור פראוי. וזה סוד הגלגול שאמר עליו קהלת (קהלת א) דור הילך ודור בא. ופרטוה שאין דור פחות מששים רבוא. והארץ לעולם עמדת - זו כנסת ישראל, אותה שנאמר בה (ישעיהו טו) וְהָאָרֶץ הַדּוֹם רִגְלִי, (בראשית כח) וְהָיָה זֶרַעַךָ כְּעֶפֶר הָאָרֶץ.

בוזר - ספר בראשית - פרשת ויצא (דף קסד ע"א)

וְאֵת רוּחַ הַטְּמֵאָה אֶעְבִּיר מִן הָאָרֶץ

כיון דאתחרב בי מקדשא, מה כתיב, (איכה) השיב אחר ימינו מפני אויב, ובגין כך כתיב, (תהלים ט) הושיעה ימינך וענגי. ושאלא אתגבר ומסאבא אתתקף, עד דיבני קודשא בריך הוא בי מקדשא, ויתקין עלמא על תקונוי, ויהדרון מליה כדקא יאות ויתעבר סטרא מסאבא מן עלמא. והא אתמר, דכתיב (זכריה ג) ואת

רוח הַטְּמָאָה אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ וְגו', (דף קסד ע"א) וְכָתִיב, (ישעיה כה) בַּלֵּעַ הַמּוֹת לְנֹצֵחַ וְגו'.

כִּיּוֹן שְׁנַחֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מַה פְּתוּב? (איכה ב)
הַשִּׁיב אַחֲזֹר יְמֵינוּ מִפְּנֵי אוֹיֵב. וּמִשׁוּם כֶּךָ פְּתוּב
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי. וְהַשְׁמָאל מִתְגַּבֵּר
וְהַטְּמָאָה מִתְחַזְּקֶת, עַד שְׂיִבְנֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְיִתְקַן אֶת הָעוֹלָם עַל
תְּקוּנֹנוּ, וְיַחֲזִרוּ דְבָרָיו כְּרָאוּי, וְיַעֲבֹר צֶדֶק הַטְּמָאָה
מִן הָעוֹלָם. וְהֵינָּה נֹאמֵר, שְׁכַתוּב (זכריה יג) וְאֵת רוּחַ
הַטְּמָאָה אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ וְגו', וְכָתוּב (ישעיה כה)
בַּלֵּעַ הַמּוֹת לְנֹצֵחַ וְגו'.

וּמִי כְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאָרֶץ

וַיִּשְׁתָּאֵר קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲדוּי, כְּמָה דְכָתִיב, (ישעיה ב)
וְהָאֱלִילִים כְּלִיל יַחֲלֶף, וְכָתִיב, (שם) וְנִשְׁגָּב יִי לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא.
הוּא בְּלַחֲדוּי, כְּמָה דְכָתִיב, (דברים לב) וְאִין עֲמוּ אֵל גִּכְר, בְּגִין
דִּישְׁתָּצִי חִילָא מְסַאבָא מְעֵלְמָא, וְלֹא יִשְׁתָּאֵר לְעִילָא וְתַתָּא. אֶלָּא
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲדוּי, וַיִּשְׂרָאֵל לְפּוֹלְחָנִיָּה, עִם קַדִּישׁ,
וְיִתְקַרֵּי קַדִּישׁ, דְכָתִיב, (ישעיה ד) וְהָיָה הַנְּשֹׂאֵר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר
בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יֵאמֹר לוֹ כֹּל הַכְּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַם. וְכַדִּין יְהֵא
מְלָכָא יַחֲדָאִי, לְעִילָא וְתַתָּא, וְעַמָּא יַחֲדָאָה לְפּוֹלְחָנִיָּה, כְּמָה
דְכָתִיב, (דברי הימים א יז) וּמִי כְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאָרֶץ.

וַיִּשְׂאֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבִדּוֹ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב
וְהָאֱלִילִים כָּלִיל יַחֲלֶה, וְכַתּוֹב וְנִשְׁגָּב ה' לְבִדּוֹ
בַּיּוֹם הַהוּא. הוּא לְבִדּוֹ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (דברים לב) וְאִין
עֲמוּ אֵל נִכְר, מְשׁוּם שְׁיִכְלָה כַּח הַטְּמֵאָה מִן
הָעוֹלָם, וְלֹא יִשְׂאֵר לְמַעְלָה וּלְמַטָּה אֶלָּא
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבִדּוֹ, וְיִשְׂרָאֵל לְעִבּוּדָתוֹ, עִם
קְדוֹשׁ. וַיִּקְרָא קְדוֹשׁ, שְׁכַתּוֹב (ישעיה ד) וְהָיָה הַנְּשִׂאֵר
בְּצִיּוֹן וְהִנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יֵאמָר לוֹ כֹּל
הַכְּתוֹב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַם. וְאִזּוּ יִהְיֶה מֶלֶךְ יַחֲדֵי
לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, וְעִם יַחֲדֵי לְעִבּוּדָתוֹ, כְּמוֹ
שְׁכַתּוֹב וּמִי כְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאָרֶץ.

בוזוהר - ספר בראשית - פרשת נח (דף סא ע"א)

חֲדוּה וְתִשְׁבַּחַת לְפָנָיו עַל שְׂאֵבְדוֹ מִהָעוֹלָם

אָבֵל כִּד אֲשַׁתְּלִים זְמַנָּא דְאֹרִיךְ לֹון וְלֹא תְבוּ. כְּדִין חֲדוּה
וְתוֹשְׁבַחְתָּא קַמִּיהָ עַל דְּאֲתַאבִּידוּ מְעֻלְמָא. בְּר בְּזְמַנָּא דְאֲתַחְרִיב
בִּי מְקַדְשָׁא. דְּאָף עַל גַּב דְּאֲשַׁתְּלִים זְמַנָּא דְלֵהוֹן דְּאֶרְגִּיזוּ קַמִּיהָ,
לֹא הוּה חֲדוּה קַמִּיהָ. וּמַהְהוּא זְמַנָּא לֹא הוּה חֲדוּה לְעִילָא וְתַתָּא:

אָבֵל כְּשֶׁהַשְּׁלָם הַזְּמַן שְׁחַכָּה לָהֶם וְלֹא שָׁבוּ, אִזּוּ
חֲדוּה וְתִשְׁבַּחַת לְפָנָיו עַל שְׂאֵבְדוֹ מִהָעוֹלָם,

פָּרַט לַזְמַן שֶׁחָרַב בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ, שֵׂאֵף עַל גֵּב
 שֶׁהַשָּׁלָם הַזְמַן שֶׁלָּהֶם שֶׁהִרְגִּיזוּ לְפָנָיו, לֹא הֵיְתָה
 חֲדוּה לְפָנָיו. וּמֵאוֹתוֹ זְמַן לֹא הֵיְתָה חֲדוּה לְפָנָיו
 לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה.

בוהר - ספר בראשית - פרשת וישב (דף קפב ע"א)

מִיּוֹם שֶׁנִּחְרַב בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ לֹא עָמְדוּ הַשָּׁמַיִם בְּאוֹרָם

דָּבָר אַחֵר כֵּן מִשְׁחַת מְאִישׁ מִרְאֵהוּ, מֵהָאֵי עֶבֶד דְּאִשְׁתַּנִּי דִּיּוֹקְנִיָּה
 וּגְוֹנִיָּה מִכְּמָה דִּהְוָה. דָּבָר אַחֵר כֵּן מִשְׁחַת מְאִישׁ מִרְאֵהוּ, כְּמָה
 דְּאֵת אָמַר, (ישעיה ג) אֲלֵבִישׁ שָׁמַיִם קְדָרוֹת וְשִׁק אָשִׁים כְּסוּתָם. דְּהָא
 מִיּוֹמָא דְּאֵתחָרַב בֵּי מִקְדָּשָׁא לָא קִיִּמוּ שָׁמַיִם בְּנֵהוּרָא דְלֵהוֹן,
 וְרָזָא דְמִלָּה בְּרַכָּאן לָא שְׁרִיין אֱלָא בְּאַתְר דְּאִשְׁתַּכְחוּ דְּכַר
 וְנוֹקְבָא, וְאוּקְמוּהּ. כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (בראשית ב) זְכַר וּנְקֵבָה בְּרָאָם
 וַיְבָרַךְ אֹתָם. וּבְגִין כֵּן מִשְׁחַת מְאִישׁ מִרְאֵהוּ.

דָּבָר אַחֵר כֵּן מִשְׁחַת מְאִישׁ מִרְאֵהוּ - מִהָעֶבֶד
 הַזֶּה שֶׁהִשְׁתַּנָּה דִּיּוֹקְנֵהּ וּגְוֹנֵהּ מִכְּמוֹ שֶׁהָיָה. דָּבָר
 אַחֵר כֵּן מִשְׁחַת מְאִישׁ מִרְאֵהוּ - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם)
 אֲלֵבִישׁ שָׁמַיִם קְדָרוֹת וְשִׁק אָשִׁים כְּסוּתָם.
 שֶׁהָרִי מִיּוֹם שֶׁנִּחְרַב בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ לֹא עָמְדוּ
 הַשָּׁמַיִם בְּאוֹרָם, וְסוּד הַדָּבָר - הַבְּרָכוֹת לֹא
 שׁוּרוֹת אֱלָא בְּמָקוֹם שֶׁנִּמְצְאִים זְכַר וּנְקֵבָה,

וּבְאֲרוֹהוּ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ב) זָכַר וּנְקָבָה בְּרָאִים
וַיְבָרֶךְ אֹתָם, וּמִשּׁוֹם כֶּךָ מִשְׁחַת מֵאִישׁ מֵרְאֵהוּ.

בוזר - ספר שמות - [פרשת המן] (דף ס"ו ע"א)

וַיֵּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

תָּאנָא, וַיֵּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, דְּאִתְגַּלִּיא קִשְׁת עֲלֵיהוּ, בְּגוּוּנִין
שְׁפִירִין נְהִירִין, מְלַהֲטֵן לְכָל עֵיבַר, מִשְׁמַע דְּכְתִיב, אֵת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל וְלֹא כְתִיב וַיֵּרְאוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, נְהוּרָא
דְּבוּצִינָא דְשְׁכִינְתָא. וּמֵאִי נִיהוּ. הֵהוּא דְאִקְרִי נְעַר, דְּמִשְׁמַשׁ
לְשְׁכִינְתָא, בְּמִקְדָּשָׁא. וּבְגִין כֶּךָ, אֵת דִּיִּקְא.

לְמִדְּנֹה, וַיֵּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁהִתְגַּלְתָּה
עֲלֵיהֶם הַקִּשְׁת בְּגוּוּנִים הַיְפִים מְאִירִים, לוֹהֲטִים
לְכָל עֵבַר, מִשְׁמַע שְׁפָתוֹב וַיֵּרְאוּ אֵת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל וְלֹא כְתוּב וַיֵּרְאוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. אָמַר
רַבִּי יוֹסִי, אֹר הַמְּנוּרָה שֶׁל הַשְּׁכִינָה, וּמָה הוּא?
אוֹתוֹ שְׁנַקְרָא נְעַר, שְׁמִשְׁמַשׁ אֵת הַשְּׁכִינָה
בְּמִקְדָּשׁ, וְלָכֵן "אֵת" דְּיִקְא.

וְלֹא זָכַר הַדָּם רַגְלָיו

וּתְחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לְבַנַּת הַסְּפִיר, דְּאִתְרְשִׁים בֵּיה תְּחוֹת
דְּוִכְתִּיה, חַד לְבִינְתָא מְאִינוֹן לְבִנִין דְּהוּוּ בְּנִין בְּמִצְרַיִם, דְּתַגְיָנוּ,

אֶתְתָּא חֲדָא אוֹלִידַת בְּמִצְרַיִם, וְהוּהּ אֶתִּין סַרְכֵי פִרְעָה, וְעֵאלַת לִיה בְּחַד לְבִינְתָּא, וְאֶתָּא פִּס יְדָא וְאֶחִיד לִיה, וְאֶתְרִשִׁים תְּחֻת רַגְלוֹי דְשְׂכִינְתָּא, וְקִימָא קַמִּיה, עַד דְּאֶתְוֹקֵד בֵּי מִקְדָּשָׁא דְלִתְתָּא, דְּכְתִיב, (אִיכָה ב) וְלֹא זָכַר הַדּוֹם רַגְלָיו.

וְתַחַת רַגְלָיו כְּמִעֵשָׂה לְבַנַּת הַסְּפִיר, שְׁנַרְשִׁם בּו תַּחַת מְקוֹמוֹ לְבִנָּה אַחַת מֵאוֹתָם לְבָנִים שְׁהִיוּ בּוֹנִים בְּמִצְרַיִם, שְׁשָׁנִינוּ, אִשָּׁה אַחַת הוֹלִידָה בְּמִצְרַיִם, וְהִיוּ בָּאִים שְׂרֵי פִרְעָה, וְהִכְנִיסָה אוֹתוֹ בְּלְבָנָה אַחַת, וּבָא פִּס יָד וְאֶחָז אוֹתוֹ, וְנַרְשִׁם תַּחַת רַגְלֵי הַשְּׂכִינָה, וְעוֹמֵד לְפָנָיו, עַד שְׁנִשְׂרַף בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁלֹמֹתָה, שְׁכַתוֹב (אִיכָה ב) וְלֹא זָכַר הַדָּם רַגְלָיו.

עֲצָם הַשָּׁמַיִם חָקוּק בְּשִׁבְעִים וּשְׁנַיִם עֲנָפִים פּוֹרְחִים לוֹהֵטִים לְכֹל עֵבֶר

ר' חַיִּיא אָמַר, לְבַנַּת הַסְּפִיר: נְהִירוֹתָא דְסְפִיר, קְלָדִיטִי בְּקַנְדִּיטִי גְלִיפִין עֲלָאִין דְלְעִילָא, דְּמַתְּלֶהֱטָא לְשִׁבְעִין וְתַרְיַן עֵבְרִי, הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (ישעיה נד) וַיִּסְדֹּתֶיךָ בַּסְּפִירִים. (שמות כד) וַכְּעֵצִים הַשָּׁמַיִם. מֵאֵי עֲצָם הַשָּׁמַיִם. אָמַר רַבִּי אַבָּא, מָה עֲצָם הַשָּׁמַיִם, גְּלִיפָא בְּשִׁבְעִין וְתַרְיַן עֲנָפִין, פְּרַחֲחִין מְלַהֲטִין בְּכָל עֵיבָר. אוּף הֲכָא, חִיזוּ דְהֵהוּא עֲצָם הַשָּׁמַיִם כְּחִיזוּ שְׁמִיא מִמֶּשׁ. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, כִּלָּא אֶתְרִשִׁים בְּהֵהוּא נְהִירוֹ, דְּחִיזוּ דְמַתְּגַלְפָּא מִסְטְרָא דְשְׂכִינְתָּא.

רַבִּי חֵיִיא אָמַר, לְבַנַּת הַסְּפִיר - אֹרֶךְ הַסְּפִיר,
 מִפְּתָחוֹת יַיִן הָרַקַּח חֲקוּקִים עֲלִיוֹנִים שֶׁל מַעֲלָה
 שְׁלוֹהֵטִים לְשִׁבְעִים וּשְׁנַיִם עֶבְרִים, זֶהוּ שְׁכַת־טוֹב
 (ישעיה נד) וַיִּסְדְּתֶיךָ בַּסְּפִירִים. וּכְעֵצֵם הַשָּׁמַיִם, מֵה
 זֶה כְּעֵצֵם הַשָּׁמַיִם? אָמַר רַבִּי אַבָּא, מָה (שמות כד)
 עֵצֵם הַשָּׁמַיִם חֲקוּק בְּשִׁבְעִים וּשְׁנַיִם עֲנָפִים
 פּוֹרְחִים לֹזְהָטִים לְכָל עֵבֶר, אִף כָּאֵן הַמְּרֹאָה
 שֶׁל אוֹתוֹ עֵצֵם הַשָּׁמַיִם כְּמְרֹאָה הַשָּׁמַיִם מִמּוֹשׁ.
 רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, הַכֹּל נִרְשָׁם בְּאוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁל
 מְרֹאָה שֶׁנַּחֲקָק מִצַּד הַשְּׁכִינָה.

בוזהר - תיקוני זוהר - תקונא שתיתאה (דף כג ע"א)

לְעוֹרֵר רַחֲמִים עַל אוֹתָן נַפְשוֹת וְרוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת שֶׁהֵיוּ הוֹלְכוֹת
 בְּגָלוֹת בְּגִלְגוּל

קָם רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, וְהָא קָדָם דְּגָלוּ יִשְׂרָאֵל וּשְׁכִינָתָא, בְּמַאי
 הוּוּ מְקַיְימִין שְׁלוּחַ הַקֵּן, אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִי, בְּגִין
 לְאַתְעָרָא רַחֲמִין עַל אֵינוֹן נַפְשִׁין וְרוּחִין וּנְשָׁמַתִין, דִּהוּ אֶזְלִין
 בְּגָלוֹתָא בְּגִלְגוּלָא מִתְתַּרְכִּין מְגוּפִיָּהוֹן דְּאַתְחַרְבוּ, דְּעֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוָה בּוֹנֵה עֲלָמִין וּמַחְרִיבֵן, דְּאַשְׁתָּאֲרוּ חֲרַבִּין
 גּוּפִיָּהוֹן מְנִיָּהוּ, וּמְנִיעוּ דְּבִרְכָאָן לְעִילָא גְרִים וְנִהַר יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ,
 וְהָכִי אוּקְמוּהוּ אֲתַחֲרַב בֵּית רַאשׁוֹן וְהָאֲרִץ הִיָּתָה תְּהוּ וְבָהוּ. (דף כג
 ע"ב) אֲתַחֲרַב בֵּית שְׁנֵי וַחֲשַׁךְ עַל פְּנֵי תְּהוֹם, וּבְגִין אֶלִין נְשָׁמַתִין

דַּאֲתַבְרִיאוּ קָדָם דַּאֲתַבְרִי עֲלֵמָא וְלִית לֹון גּוּפִין, בְּגִין לְאֲתַעְרָא רַחֲמֵי עֲלֵיהּ, הוּוּ מְקִימֵי הַאי פְּקוּדָא, אָמַר לֵיהּ, אָבָא, אִם כֵּן תִּלְמִיד חָכָם דַּאִיהּ מְסַטְרָא דְמַחְשְׁבָהּ, דַּאֲתַמַּר בֵּיהּ יִשְׂרָאֵל עֲלֵהּ בְּמַחְשְׁבָהּ לִיבְרָאוֹת, הַאי אוֹרֵייתָא אִיהִי בֵּן לְתִלְמִיד חָכָם, אִם כֵּן אֲתַתָּא דִּילָהּ אֲמַאי צְרִיכָא יְבוּם, דְּהָא לָא שׁוּוּ אֲפֻרְשׁוּתָא מְאֵרֵי מַתְנִיתִין לְתִלְמִידֵי חָכְמִים מְשַׁאֲר בְּנֵי נְשָׂא, אָמַר לֵיהּ, בְּרִי, וְדַאי צְרִיכָה יְבוּם, לְאֵלִין נְשֻׁמְתִין דַּאֲזֵלִין עֲרִטִילָאִין מִשִּׁית יוּמֵי בְּרָאשִׁית.

קָם רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר: וְהָרִי קָדָם שְׁגָלוֹ יִשְׂרָאֵל וְהַשְׁכִּינָהּ, בְּמָה הָיוּ מְקִימִים שְׁלוּחַ הַקֶּן? אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמֵעוּן: בְּנֵי, כְּדֵי לְעוֹרֵר רַחֲמִים עַל אוֹתָן נְפֻשׁוֹת וְרוּחֹת וְנִשְׁמוֹת שֶׁהָיוּ הוֹלְכוֹת בְּגָלוֹת בְּגִלְגוּל, מְגַרְשׁוֹת מְגוּפִיָּהֶם שֶׁנְּחָרְבוּ, שְׁעָלִיָּהֶם נֶאֱמַר שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה בּוֹנֵה עוֹלָמוֹת וּמְחַרְיָבָן, שֶׁנִּשְׁאַרוּ חֲרָבוֹת גּוּפּוֹתֵיהֶם מֵהֶם, וּמְנִיעֵת הַבְּרָכוֹת לְמַעַלָּה גְּרָמָה, וְנֶהְרַ יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ. וְכֵן פִּרְשׁוּהוּ, נְחָרַב בַּיִת רֵאשׁוֹן - וְהָאֲרִץ הִיָּתָה תְּהוֹ וּבֵהוּ. נְחָרַב בַּיִת שֵׁנִי - וְחֻשֵׁף עַל פְּנֵי תְּהוֹם. וּבְשִׁבִיל הַנְּשֻׁמוֹת הִלְלוּ שֶׁנִּבְרְאוּ קָדָם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם וַאֲיִן לָהֶם גּוּפּוֹת, כְּדֵי לְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם רַחֲמִים הָיוּ מְקִימִים אֶת

הַמְצִוּהָ הַזֹּאת. אָמַר לוֹ: אָבָא, אִם כֵּן, תִּלְמִיד
 חָכָם שֶׁהוּא מֵצֵד הַמִּחְשָׁבָה, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ יִשְׂרָאֵל
 עָלָה בְּמִחְשָׁבָה לְהַבְרִאתָ, הַתּוֹרָה הַזֹּאת הִיא בֶן
 לְתִלְמִיד חָכָם, אִם כֵּן, לָמָּה אֲשֶׁתוֹ עָרִיכָה
 יְבוּס, שֶׁהִרִי לֹא שָׁמוּ הַבְּדֵל בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה בֵּין
 תִּלְמִידֵי חֲכָמִים לְשָׂרֵי בְּנֵי אָדָם? אָמַר לוֹ: בְּנִי,
 הִיא וְדַאי עָרִיכָה יְבוּס לְנִשְׁמוֹת הַלְלוֹ
 שֶׁהוֹלְכוֹת עֲרִטִילָאִיּוֹת מִשְׁשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית.

לֹא יִמִּיר אֶתוֹ טוֹב בְּרַע אוֹ רַע בְּטוֹב, זֶהוּ סוּד שֶׁל צְדִיק וְרַע לוֹ
 רָשָׁע וְטוֹב לוֹ

אָמַר לִיָּהּ, וְהָא כְּתִיב (ויקרא כו י) לֹא יַחְלִיפְנוּ וְלֹא יִמִּיר אֶתוֹ וְגוֹמַר,
 וְכִי הָאִי אֲתָתָא דְאִיהִי קֳדָשׁ קֳדָשִׁין, תְּהֵא קִינָא לְמָאן דְּלָאוּ אִיהוּ
 מְמִינָה, דְּהָא כְּתִיב (בראשית א כד) תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ, וְלִית
 לָהּ הִרְכָּבָה אֶלָּא מְמִינָהּ, אָמַר לִיָּהּ, בְּנִי, גְּלִגּוּלִין אִינּוּן רְזָא
 דְּהִרְכָּבָה, כְּגוֹן מָאן דְּמַרְכִּיב אֵילָנָא דְּלָאוּ אִיהוּ מִינָהּ בְּאֵילָנָא
 אַחְרָא, כְּגוֹן מָאן דְּמַרְכִּיבִין אֶלְגִּין דָּא בְּדָא, אֲבָל עַקְרָא דְּאִם
 הָמַר יִמִּירְנוּ, צְרִיךְ דִּיהֵא קֳדָשׁ בְּקֳדָשׁ, דְּאֵילָנָא אִית מִסְטָרָא
 דְּמִסְאָבוּ דְאִיהוּ רַע, וּבְגִינָה אֲתָמַר (ויקרא כו י) לֹא יִמִּיר אֶתוֹ טוֹב
 בְּרַע אוֹ רַע בְּטוֹב, דְּהָאִי אִיהוּ רְזָא דְצְדִיק וְרַע לוֹ רָשָׁע וְטוֹב לוֹ,
 אֲבָל (שם לג) אִם הָמַר יִמִּירְנוּ, וְהָיָה הוּא וְתִמּוּרְתוֹ יִהְיֶה קֳדָשׁ, וּבְדָא
 מַרְכִּיבִין קֳדָשׁ בְּקֳדָשׁ, וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, וְרְזָא דְמַלְאָה (שמות כו ה)
 מְקַבְּלוֹת הַלְלָאתָ, וּמִיָּן בְּמִינוּ הָאִי אִיהוּ צְדִיק וְטוֹב לוֹ, וְכַד

ההיא נשמתא דאיהי קדש לא אשכחת מינה, אתמר בה (בראשית ח ט)
ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה.

אמר לו: והרי כתוב לא יחליפנו ולא ימיר
אתו וגומר, וכי האשה הזו, שהיא קדש
קדשים, תהיה קן למי שאינו ממנה, שהרי
כתוב תוצא הארץ נפש חיה למינה, ואין לה
הרפכה אלא ממינה? אמר לו: בני, הגלגולים
הם סוד של הרפכה, כמו מי שמרביב עץ
שאינו מינו בעץ אחר, כמו מי שמרביבים
יעצים זה עם זה, אבל העקר של אם המר
ימירנו, צריך שיהיה קדש בקדש, שיש עץ מצד
הטמאה שהוא רע, ובשבילו נאמר לא ימיר
אתו טוב ברע או רע בטוב, שזהו סוד של
צדיק ורע לו רשע וטוב לו, אבל אם המר
ימירנו, והיה הוא ותמורתו יהיה קדש, ובזה
מרביבים קדש בקדש ומקבלים זה מזה, וסוד
הדבר - מקבילות הללאת, ומין במינו זהו
צדיק וטוב לו, וכשאותה נשמה, שהיא קדש,
אינה מוצאת את מינה, נאמר בה ולא מצאה
היונה מנוח לכף רגלה.

וְהֵן כָּל אֱלֹהֵי יַפְעֵל אִ"ל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבֵר

וְהִכִּי רָזָא דְקֵן צְפוּר, דְּאִתְמַר בָּהּ (דברים כב ז) שְׁלַח תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם, וְאִזְלָא מִנְדָּדָא מִן קִנְיָה, וְהֵן כָּל אֱלֹהֵי יַפְעֵל אִ"ל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבֵר (איוב לג כט), לְקַבֵּל תְּלַת שְׁלוּחִים דִּינֻנְהָ, וְכַד אֲשַׁכַּחַת אֶתְרָ לְשָׂרְיָא תַּמְן, אִתְמַר בָּהּ (בראשית ח יב) וְלֹא יִסְפָּה שׁוּב אֵלָיו עוֹד, לְמִיתִי זְמַנָּא אַחְרָא בְּהִרְכָּבָה.

וְכַד סוּד שָׁל קֵן צְפוּר, שְׁנַאֲמַר בָּהּ שִׁלַּח תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם, וְהוֹלְכַת נִוְדָּדַת מִקִּנְיָה, וְהֵן כָּל אֱלֹהֵי יַפְעֵל אִ"ל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבֵר, כְּנִגְדֵי שְׁלִשָּׁה שְׁלוּחִים שָׁל הַיִּוֹנָה, וְכִשְׁמוּצֵאֵת מְקוּם לְשִׁרוּת שָׁם, נִאֲמַר בָּהּ וְלֹא יִסְפָּה שׁוּב אֵלָיו עוֹד. לְהַבִּיא זְמַן אַחַר בְּהִרְכָּבָה.

בוזוהר - זוהר חדש - שיר השירים (דף פו):

בְּשָׁלוֹם אֶהְיֶה בְּלִי גְלוּת כָּלֵל. בְּשָׁלוֹם עִם בְּנֵי לְמַטָּה

(שה"ש א) שְׁלָמָה אֶהְיֶה כְּעֵטִיָּה, אִי לָאוּ הִנֵּי תִרִי זְמַנִּי דְאַנָּא זְמַינָא לְמִקְרִי אֵיכָה. שְׁלָמָה אֶהְיֶה, בְּשָׁלָם אֶהְיֶה בְּלֹא גְלוּתָא כָּלֵל. בְּשָׁלָם עַל בְּנֵי לְתַתָּא. כְּעֵטִיָּה, כְּדָבָר אַחַר, (שמואל א כח) וְהוּא עֵטָה מְעִיל. אֶהְיֶה אֲתַעֲטָפָא בְּעִיטוּפָא דְקוּדְשָׁא עֵילָאָה, דְּאִיהוּ שְׁמָא קְדִישָׁא י"ה. שְׁלָמָה אֶהְיֶה, בְּשָׁלָם אֶהְיֶה בְּכָל שְׁלִימוֹ דְלְעִילָא. כְּעֵטִיָּה: כְּעוּטָה י"ה, לְמַהוּי בְּכָל שְׁלִימוֹ עֵילָאָה. עַל עֲדָרֵי חֲבָרִיךְ, אֵלִין דְרָגִין קְדִישִׁין דְכוּלְהוּ, כְּגוּוֹנָא דְלְעִילָא.

שְׁלָמָה אָהִיָּה בְּעֵטְיָה (שיר א) - אִם לֹא הַפְּעַמִּים
הִלְלוּ שְׂאֲנֵי עֵתִידָה לְקֹרָא אֵיכָה. שְׁלָמָה אָהִיָּה
- בְּשָׁלוֹם אָהִיָּה בְּלֵי גְלוֹת כָּלָל. בְּשָׁלוֹם עִם
בְּנֵי לְמֻטָּה. בְּעֵטְיָה - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמואל א כח)
וְהוּא עֵטָה מְעִיל. אָהִיָּה מְעֵטְפַת בְּעֵטוֹף שֶׁל
הַקֹּדֶשׁ הָעֲלִיוֹן, שֶׁהוּא הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ י"ה. שְׁלָמָה
אָהִיָּה - בְּשָׁלוֹם אָהִיָּה בְּכָל הַשְּׁלֵמוֹת הָעֲלִיוֹנָה.
בְּעֵטְיָה - כְּעוֹטָה י"ה, לְהִיּוֹת בְּכָל הַשְּׁלֵמוֹת
הָעֲלִיוֹנָה. עַל עֲדָרֵי חֲבָרִיךְ - אֵלֹה הַדְּרָגוֹת
הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל כָּלָם, כְּמוֹ שֶׁלְמַעְלָה.

כְּדִין אִיהוּ אֲתִיב לְגַבְהָ, וְשָׂרֵי מִן מְלָה דָא, דְּאִיהוּ בִּתְרָאָה מִן הָאֵי
שְׁבַחָא, וְאָמַר, אִם לֹא תִדְעֵי לָךְ הִיפָּה בְּנָשִׁים, אִם אֵת לֹא יִדְעַת
תְּרִין אֵיכָה אֵיכָה לְמֵאֵי גִינְהוּ. צְאֵי לָךְ, פּוֹקֵי וְחָמֵי בְּעַקְבֵי הַצָּאן,
עַל מָה יֵהָא חוֹרְבַן בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנֵי. תִּגְדַּע עַל מָה. עַל
מִשְׁכְּנוֹת הָרוּעִים, דְּהָא זְמִינִין לְבַטְלָא אוֹרְיִיתָא, בְּבֵית רֵאשׁוֹן
וּבְבֵית שְׁנֵי.

אֲזִי הוּא מְשִׁיב אֵלֶיָּה, וּמִתְחִיל מִהַדְּבַר הַזֶּה,
שֶׁהוּא הָאֲחֵרוֹן מִן הַשְּׁבַח הַזֶּה, וְאָמַר, אִם לֹא
תִדְעֵי לָךְ הִיפָּה בְּנָשִׁים. אִם אֵת לֹא יִדְעַת
פְּעַמִּים אֵיכָה אֵיכָה לְמָה הֵם? - צְאֵי לָךְ, צְאֵי

וְרָאִי בְּעֵקְבֵי הַצֵּאֵן, עַל מָה יִהְיֶה חֲרָבֹן בֵּית
 רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנִי. תִּדְעַ עַל מָה – עַל מִשְׁכָּנוֹת
 הָרָעִים, שְׁהָרֵי עֲתִידִים לְבַטֵּל תּוֹרָה בְּבֵית
 רֵאשׁוֹן וּבְבֵית שְׁנִי.

הַגִּידָה לִי שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי

הַגִּידָה לִי שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי, אֶת רְחִימָא דְנַפְשָׁאִי, הַגִּידָה לִי בְּרוּא
 דְחֻכְמָתָא, אִיכָה תְרַעָה, אִי כְדִין תְרַעֵי אַנְתָּ לְקַבְלִי, לְמַהוּי אָנָא
 גַּבְךָ בְּחֻדְוָה, וּלְמַהוּי עַמְךָ. דְהָא בּוֹמָנָא דְאַהָא עַמְךָ, שְׁלָמָה אֶהְיָה,
 בְּשָׁלֵם אֶהָא, כְּמוֹחָא דְאַגּוּזָא, דְאִהִי מִתְעַטְפָּא עַל כָּל אֵינוֹן
 הִיכְלִין דְבַגּוּוָה, דְכַתִּיב, (דְבָרִים ד) וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוּת אֶל לְבַבְךָ כִּי
 ה' הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד.

הַגִּידָה לִי שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי – אֶת אֶהוּבַת נַפְשִׁי,
 הַגִּידָה לִי בְּסוּד הַחֻכְמָה אִיכָה תְרַעָה, אִם אֶז
 אֶת תְרַעֵי כְּנַגְדִי, לְהִיּוֹת אָנִי אֵלֶיךָ בְּשִׁמְחָה,
 וְלְהִיּוֹת עַמְךָ. שְׁהָרֵי בּוֹמֹן שְׂאֵהְיָה עַמְךָ –
 שְׁלָמָה אֶהְיָה, בְּשָׁלוֹם אֶהְיָה, כְּמוֹ מוֹחַ הָאֶגּוּזָה,
 שְׁהִיא מִתְעַטְפַת עַל כָּל אוֹתָם הַהִיכְלוֹת
 שְׁבַתוּכָה, שְׁכַתוּב (דְבָרִים ד) וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוּת
 אֶל לְבַבְךָ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל
 וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד.

בוהר - ספר ויקרא - פרשת אחרי מות (דף ע"ה ע"א)

**כְּשֶׁהַדָּבָר תְּלוּי בְּתִשׁוּבָה וְלֹא שְׁבִים, אָז ה' הֶעֱלִינוּהָ נוֹטְלָת אוֹתָם
וּמִשְׁפִּיעָה לְוֹא"ו וְי' אֵלֶיהָ**

אמר ליה, כד מלא תליא בתשובה, ולא תייבין, כדיו ה' עלאה נטיל לון, ואנגיד לואו וי',
לגבה, (דף ע"ה ע"א) בגין דלא תייבין, כדיו אקרי הוי. הוי כד אסתלק
מלכא לעילא לעילא, וצווחין בני נשא ולא אשגח בהו. וההוא
עלאה אהיה טמירא, סליק לו', וי' לגביה, בגין דלא אתקביל
צלותיה, כדיו אקרי אוי, דהא א' סליק לגביה דו' וי'. (ס"א דהוא א'
סליק גביה לה' ו' לוי) וכדיו תשובה לא אשתכח. ועל דא אסתלק מאלין
אתוון ה', דהא בתשובה לא תלייא.

אמר לו, כשהדבר תלוי בתשובה ולא שבים,
אז ה' העליונה נוטלת אותם ומשפיעה לוא"ו
וי' אליה, כי לא שבים, ואז נקרא הוי. הוי
כשהסתלק המלך למעלה למעלה, וצווחים בני
אדם ואין משגיח בהם. ואותו העליון אהיה
הוא הטמיר, מעלה לו', וי' אליו, כי לא
התקבלה תפלתו, אז נקרא אוי, שהרי א' עולה
לו' וי', (שהיא עולה לה' לוי) ואז אין מצויה תשובה,
ולכן הסתלקה מהאותיות הללו ה', שהרי לא
תלוי בתשובה.

וְדַאי כַּד אֶסְגִּיאוּ חוּבֵי עֲלָמָא טְפִי, וְתִשׁוּבָה הָוּה תְּלִיא בְּקַדְמִיתָא,
 וְלֹא בָּעוּ, כְּדִין אֶסְתְּלַק ה', וְא' סְלִיק לִו' יו"ד לְגַבְיָהּ, וְאַקְרִי אוּי.
 וְכַד חָרִיב בֵּי מַקְדְּשָׁא, וְתִשׁוּבָה אֶסְתְּלַקַת (ולא מעליא), כְּדִין צְוּוּחוּ
 וְאָמְרוּ, (ירמיה ו) אוּי לָנוּ כִּי פָּנָה הַיּוֹם. מֵאִי כִּי פָּנָה הַיּוֹם. דָּא הוּא
 יוּמָא עֲלָאָה, דְּאַקְרִי תִּשׁוּבָה, דְּאֶסְתְּלַק וְאֶתְעַבְרָה, וְלֹא שְׂכִיחָה.
 הַהוּא יוּמָא דְּאֶשְׁתְּמוּדְעָה, לְפִשְׁטָא יְמִינָא לְקַבְּלָא חַיִּיבִין, וְהָא
 אֶתְפָּנִי מִכְּלָא, וְלֹא אֶשְׁתַּכַּח, וְעַל דָּא אָמְרוּ אוּי, וְלֹא הוּי. כִּי יִנְטוּ
 צְלָלֵי עָרְב, דְּהָא אֶתִּיּהִיב רְשׁוּ לְרַבְרָבֵי מְמַנְן דְּשָׂאָר עַמִּין,
 לְמִשְׁלַט עֲלֵיהוּ.

וְדַאי כְּפִשְׁהֶתְרַבּוּ יוֹתֵר חֲטָאֵי הָעוֹלָם, וְתִשׁוּבָה
 הִיְתָה תְּלוּיָהּ בְּרֵאשׁוּנָה וְלֹא רָצוּ, אַזֵּי הִסְתְּלַקָה
 ה', וְא' הֶעֱלֵתָה אֶת ר' וְיו"ד אֵלָיו, וְנִקְרָא אוּי.
 וְכִשְׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְהִתְשׁוּבָה הִסְתְּלַקָה
 (ולא מעלה), אַזֵּי צְוּוּחוּ וְאָמְרוּ, (ירמיה ו) אוּי לָנוּ כִּי פָּנָה
 הַיּוֹם. מַה זֶה כִּי פָּנָה הַיּוֹם? זֶהוּ הַיּוֹם הֶעֱלִיוּנוּ,
 שְׁנִקְרָא תִּשׁוּבָה, שְׁהִסְתְּלַק וְעָבַר וְלֹא מְצוּי.
 אוֹתוּ הַיּוֹם שְׁנוּדְעָה, לְפִשְׁטָא הַיְמִין כְּנֶגֶד הַרְשָׁעִים,
 וְהָרִי הִתְפָּנָה מִהַכֹּל וְלֹא נִמְצָא, וְלָכֵן אָמְרוּ אוּי
 וְלֹא הוּי. כִּי יִנְטוּ צְלָלֵי עָרְב, שְׁהָרִי נִתְּנָה רְשׁוּת
 לְגְדוּלֵי הַמּוֹמְנִים שֶׁל שְׂאָר הָעַמִּים לְשִׁלַּט
 עֲלֵיהֶם.

וַיִּקְרָא ה' אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לְבָכִי וּלְמִסְפַּד וּלְקִרְחָה וּלְחֲגוֹר שָׁק

תָּאנָא, סְלִיק ו' לְעֵילָא לְעֵילָא, וְהִיכְלָא אַתּוּקָד, וְעֵמָא אַתְגְּלִי,
וּמְטְרוֹנִיתָא אַתְתַּרְכַּת, וּבֵיתָא אַתְתַּחְרַבַּת. לְבַתֵּר כַּד נַחִית ו'ו'
לְאַתְרֵיהּ, אֲשַׁגַּח בְּבֵיתֶיהָ וְהָא אַתְתַּחְרִיב, בְּעֵי לְמְטְרוֹנִיתָא, וְהָא
אַתְתַּחְקַת וְאִזְלַת. חָמָא לְהִיכְלֵיהָ, וְהָא אַתּוּקָד. בְּעָא לְעֵמָא, וְהָא
אַתְגְּלִי. חָמָא לְבִרְכָאן דְנַחְלִין עֲמִיקִין דְהוּוּ נַגְדִין, וְהָא אַתְמַנְעוּ.
כְּדִין כְּתִיב, (ישעיה כב) וַיִּקְרָא יי' אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לְבָכִי
וּלְמִסְפַּד וּלְקִרְחָה וּלְחֲגוֹר שָׁק. וּכְדִין לְבָשׁוּ שָׁמַיִם קַדְרוֹת.

לְמִדְנֵהּ, עֲלֵתָה ו' לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְהִיכְלָא
נְשִׂרָתָה, וְהָעַם גָּלָה, וְהַגְּבִירָה גְרָשָׁה, וְהַבַּיִת
נַחְרַב. אַחַר כֵּן שִׁירַד ו'ו' לְמִקּוּמוֹ, הַשְּׂגִיחַ עַל
בֵּיתוֹ וְהִנֵּה חָרַב, בְּקִשׁ אֶת הַגְּבִירָה, וְהִנֵּה
הַתַּרְחֻקָה וְהַלְכָה. רָאָה אֶת הַיְכָלוֹ, וְהִנֵּה נְשִׂרָתָה.
בְּקִשׁ אֶת הָעַם, וְהִנֵּה גָלָה. רָאָה אֶת בְּרֻכּוֹת
הַנְּחָלִים הָעֲמֻקִּים שְׁהִיוּ שׁוֹפְעִים, וְהִנֵּה נִמְנָעוּ.
וְאִזְ כְּתִיב, (ישעיה כב) וַיִּקְרָא ה' אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹם
הַהוּא לְבָכִי וּלְמִסְפַּד וּלְקִרְחָה וּלְחֲגוֹר שָׁק. וְאִזְ
לְבָשׁוּ שָׁמַיִם קַדְרוֹת.

כְּדִין ו' ה' (ס"א ו' י') אַתְנַגִּיד חַד לְקַבִּיל חַד. וְה' עֲלָאָה, נַגִּיד מְבוּעֵי
לְסִטְרָא אַחְרָא, וּבִרְכָאן לָא מִשְׁתַּכְחָן. דְהָא דְכַר וְנוֹקְבָא לָא

אֶשְׁתַּכְּחוּ, וְלֹא שְׂרִיין כַּחֲדָא. כְּדִין (ירמיה כה) שָׂאג יִשְׂאֵג עַל גְּוָהוּ. בְּכַה רַבִּי שְׂמַעוֹן, וּבְכַה רַבִּי אֶלְעָזָר, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּכִייה תְּקִיעָא בְּלַבְאֵי מִסְטְרָא חֲדָא, וְחֲדוּתָא בְּלַבְאֵי מִסְטְרָא אַחְרָא. דְּהָא שְׂמַעְנָא מְלִין, דְּלֹא שְׂמַעְנָא עַד הַשְּׁתָא, וְכַאֲה חוּלְקִי. (ויקרא

ח"י) עֲרוֹת אֵשֶׁת אַבִּיךָ לֹא תִגְלֶה, מֵאֵן אֵשֶׁת אַבִּיךָ. אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, הָא תְּנִינָן, כָּל מְלוֹי דְּאוֹרֵייתָא סְתִים וְגַלְיָא, כְּמָה דְּשָׂמָא קַדִּישָׁא סְתִים וְגַלְיָא, אוֹרֵייתָא דְּהִיא שְׂמָא קַדִּישָׁא, הַכִּי נְמִי סְתִים וְגַלְיָא. הֵכָא כְּלָא בְּאַתְגַּלְיָא, יְדִיעָא סְתִים כְּמָה דְּאוֹקִימְנָא.

אַזִּי ו' ה' (י"ח) נִמְשְׁכוּ אֶחָד כְּנֶגֶד הָאֶחָד, וְהו' הַעֲלִינָה הַשְּׂפִיעָה אֶת הַמְּעִינוֹת לַצַּד הָאֶחָד, וְהַבְּרוּת לֹא נִמְצְאוּ, שְׁהֲרִי לֹא נִמְצְאוּ הַזְּכָר וְהַנְּקֵבָה וְלֹא שְׂרוּיִים כְּאַחַד. אַזִּי שָׂאג יִשְׂאֵג עַל גְּוָהוּ. בְּכַה רַבִּי שְׂמַעוֹן, וּבְכַה רַבִּי אֶלְעָזָר. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּכִייה תְּקוּעָה בְּלַבִּי מִצַּד אֶחָד, וְשִׂמְחָה בְּלַבִּי מִצַּד אֶחָד, שְׁהֲרִי שְׂמַעְתִּי דְּבָרִים שְׂלֵא שְׂמַעְתִּי עַד עֵתָה. אֲשֶׁרִי חֶלְקִי! עֲרוֹת אֵשֶׁת אַבִּיךָ לֹא תִגְלֶה. מִי זֹו אֵשֶׁת אַבִּיךָ? אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, הֲרִי שְׂנִינֵנוּ, כָּל דְּבָרִי הַתּוֹרָה נִסְתָּר וְנִגְלָה, כְּמוֹ שְׁהֵשֶׁם הַקְּדוּשׁ נִסְתָּר וְנִגְלָה, הַתּוֹרָה שְׁהִיא שֵׁם קְדוּשׁ, כְּךָ גַם נִסְתָּר וְנִגְלָה. כְּאֵן הַכֹּל בְּנִגְלָה, יְדִיעָה נִסְתָּרָת כְּמוֹ שְׂבִאֲרָנוּ.

ספר

זוהר הגאולה

כללים יסודיים ועיקריים בענין אמירת ולימוד הזוהר
והתיקונים לכל אחד ואחד מישראל אפילו כשאין מבינים
כלום, ובפרט לילדים קטנים

מלוקט מתוך הספר "אור הזוהר החדש והשלם"

א. פלא יועץ: לימוד הזוהר הקדוש מטהר ומקדש הנפש –
לימוד זוהר הקדוש אפילו באין מבין כלל, חשוב ומקובל
ומרוצה לפני ה'

לימוד ספר הזוהר נשגב מאוד לטהר ולקדש הנפש, ואפילו
אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב
לפני הקדוש ברוך הוא... בלימוד זוהר הקדוש אפילו באין
מבין כלל, חשוב ומקובל ומרוצה לפני ה' וכו'. (פלא יועץ אות ז',

(זוהר)

ב. סידור האריז"ל: אף אם אינו מבין בהם יאמר דברי
הזוהר ותיקונים

ילמוד בספרי קבלה, ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים, כי הם מסוגלים לטהר הנשמה. (סידור כוונות האריו"ל מהמקובל האלוקי מוהר"ר יעקב קאפיל של רבי יעקב קאפיל איש ליפשיץ וצוק"ל אשר היה מגיד מישרים בבית המדרש מעזריטש, גדול לפני תקופת הבעש"ט – לפני 300 שנה. כולל ביאורים על כל חלקי התפילה. בסדר כוונת הלימוד)

ג. אור צדיקים: לשון של הזוהר מזכך הנשמה

מי שלא זכה להבין הזוהר, אף על פי כן ילמוד, כי הלשון של הזוהר מזכך הנשמה. (אור צדיקים להר"מ פאפריש, סימן א' ס"ק ט"ז)

ד. החיד"א: לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו, והוא תיקון גדול לנשמה

לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו, והוא תיקון גדול לנשמה. (עבודת הקודש להחיד"א, מורה באצבע סי' מ"ד)

ה. נפש חיים: לימוד הזוהר הקדוש נורא ונשגב מאוד הגם דלא ידע מאי קאמר

כתבו ז"ל כי לימוד הזוהר הקדוש נורא ונשגב מאוד הגם דלא ידע מאי קאמר, ולזה מועיל מאוד לתקן הנפש. (נפש חיים מערכת הו' אות ד', משם הגדולים להחיד"א)

ו. דגל מחנה אפרים: לשון הזוהר הקדוש הוא מסוגל לנשמה, אף שאינו מבין כלל מה שאומר

על דרך דאיתא שלשון הזוהר הקדוש הוא מסוגל לנשמה, אף שאינו מבין כלל מה שאומר, כמשל הנכנס לחנות של בושם, אף על פי שלא לקח כלום, מכל מקום ריח טוב קלט עמו.

(הרה"ק ר' משה חיים אפרים מסדילקוב בעל דגל מחנה אפרים בליקוטים דיבור המתחיל ישקני)

ז. אמר הבעש"ט ז"ל: אמירת הזוהר מסוגל לנשמה

אמר הבעש"ט ז"ל, בג' דברים הכלל היפך ממה שאמרו אחד המרבה ואחד כו' ובלבד שיכוין, אלא אחד המכוין כו' ובלבד שירבה, אמירת הזוהר מסוגל לנשמה. (ספר נתיב רש"י,

בשם "מורי", ה"ה הרה"צ ר' הלל מפאריטש)

ח. בשם אדמו"ר הזקן (בעל התניא) נשמתו בגנזי מרומים: ספר הזוהר הלשון מסוגל לנשמה אף על פי דלא ידע מאי קאמר

שמעתי ממהר"ם הלוי יפה שאמר בשם אדמו"ר הזקן (בעל התניא) נשמתו בגנזי מרומים סגולה למחשבות זרות בעת התפילה הוא ג' דרכים וכו', וכן ספר הזוהר הלשון מסוגל לנשמה אף על פי דלא ידע מאי קאמר, (ספר מגדל עז, מאמרי דא"ח

מאדמו"ר חב"ד, ע' תכ"ו)

ט. שמענו בפירוש מפי אדמו"ר הזקן (בעל התניא) בליאזני:
 מועיל קריאת דברי זוהר הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר
 וכמו ששמענו בפירוש מפי אדמו"ר הזקן (בעל התניא) בליאזני,
 שיש בחינת טמטום המוח וכו', ולזה מועיל קריאת דברי
 זוהר הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר. (חנה אריאל, להרי"א מהומיל,
 שמות ע' ס"ד)

י. הלשון של זוהר מסוגל לשכינתא ולנשמתא לקרוא בו
 יותר מכל עסק התורה

יעסוק בספר זוהר אף על גב דלא ידע ולא מבין מאי
 קאמר, מכל מקום הלשון של זוהר מסוגל לשכינתא
 ולנשמתא לקרוא בו יותר מכל עסק התורה. (תיקון ליל הוש"ה)

יא. בשם הקדוש ר' אהרן מזיטאמיר: שזוהר הקדוש צריך
 לאומרו בלא ביאור, כי התיבות והדיבור של זוהר הקדוש
 עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך

בענין לימוד זוהר הקדוש אמר בשם הקדוש ר' אהרן
 מזיטאמיר שזוהר הקדוש צריך לאומרו בלא ביאור, כי
 התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם
 לאין סוף יתברך, רק מי שרוצה ללמוד עם ביאור יעיין
 מקודם בהביאור, והזוהר יאמר כסדר בלי ביאור. (שארית ישראל

יב. מהרצ"א מדינוב: לשון הזוהר מסוגל לזכך הנשמה גם למי שלא יודע כלום

מקובל בידינו שגם מי שלא יודע כלום, לשון הזוהר מסוגל לזכך הנשמה. (מהרצ"א בהגהותיו לספר סור מרע, דפוס מונקטש אות ט')

יג. הגה"ק מקאמארנא: מי שלא ראה אור הזוהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה – ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה – אפילו אמירה בעלמא מן השפתיים סגולה ותיקון הנפש מאוד – ובפרט ספר התיקונים שהם תיקוני הנפש ממש מכל פגם וסיג וחולאת

על כן בני ואחיי תרגילו עצמכם ללמוד בדברי הזוהר והתיקונים בשקידה, ומי שלא ראה אור הזוהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה, ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה, אפילו אמירה בעלמא מן השפתיים סגולה ותיקון הנפש מאוד, ובפרט ספר התיקונים שהם תיקוני הנפש ממש מכל פגם וסיג וחולאת. (הקדמת ספר עצי עדן מקאמארנא ז"ל)

יד. הגה"ק מקאמארנא: אם דורי היה שומע בקולי, היה לומד כבר מגיל תשע ספר הזוהר

”אם דורי היה שומע בקולי, היה לומד כבר מגיל תשע ספר הזוהר, וכך היה רוכש יראת שמים במקום חכמה חיצונית”. (הרה”ק רבי יצחק אייזיק מקומרנא, ספר “נוצר חסד”)

טו. הבעש”ט: קודם כל תפלה ילמדו מאמרי זוהר הבעש”ט צוה לאנשיו שקודם כל תפלה ילמדו מאמרי זוהר. (ר’ יצחק בר ישעיה עטיה, דורש טוב, ענין זוהר)

טז. אור צדיקים: הלשון של הזוהר מזכך הנשמה ומי שלא זכה להבין הזוהר אף על פי כן ילמוד כי הלשון של הזוהר מזכך הנשמה. (אור צדיקים ודרך סעודה, סימן א’ סעיף ט”ז)

יז. הגה”ק מאלעסק: לימוד הזוהר הוא שלימות גדול אל הנפש – הלשון של הזוהר לבד מסוגל מאוד לימוד הזוהר הוא שלימות גדול אל הנפש ואף על פי שאינו מביין הלשון של הזוהר לבד מסוגל מאוד. (רבי חנוך הנדך מאלסק, סדר הלימוד, אות ב’)

יח. שארית ישראל: התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך

התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך. (הרב משה ישראל בר אליהו, שארית ישראל שער ההתקשרות,

שער א’ דרוש ה’ מאמר ב’)

יט. רביה"ק רבי נחמן מברסלב: לימוד הזוהר מסוגל מאוד מאוד – על ידי לימוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה – הלשון הקדוש של הזוהר מעורר מאוד לעבודת השם יתברך

ידוע שלימוד הזוהר מסוגל מאוד מאוד ודע שעל ידי לימוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה, והלשון הקדוש של הזוהר מעורר מאוד לעבודת השם יתברך. (רבי נחמן מברסלב, שיחות הר"ן, ק"ח)

כ. סידור קול יעקב: דברי הזוהר ותיקונים מסוגלים לטהר הנשמה

ילמוד בספר קבלה ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים כי הם מסוגלים לטהר הנשמה. (רבי יעקב קאפיל, סידור קול יעקב, בסדר כוונת הלימוד)

כא. האדמו"ר הזקן זיע"א פוסק: בעל עסק גדול יהיה רוב לימודו בזוהר

מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רוב לימודו בזוהר אף שאינו מבין, כי מה איכפת ליה שאינו מבין אפילו הכי הוא סגולה. (רבי שניאור זלמן מלאדי, אדמו"ר הזקן (בעל התניא), מאמרי האדמו"ר הזקן הקצרים 1 דף תקע"א)

כב. רבי חיים הכהן: הלשון מסוגלת לזכך הנשמה ולהאירה בזוהר נפלא

מי שלא זכה להבין, אפילו הכי, יקרא הלשון מפני כי הלשון מסוגלת לזכך הנשמה ולהאירה בזוהר נפלא. (רבי חיים

הכהן, הנהגות טובות, אות מה')

כג. מהרצ"א מדינוב: מקובל בידינו: שגם מי שלא ידע כלום אף על פי כן לשון הזוהר מסוגל לזכך הנפש

אמת שמקובל בידינו שגם מי שלא ידע כלום אף על פי כן לשון הזוהר מסוגל לזכך הנפש. (ר' צבי אלימלך שפירא מדינוב, מהרצ"א,

הוספות מהרצ"א, אות ט')

כד. הגה"ק מקאמארנא: כל אות ואות של ספר הזוהר וכתבי מר"ן של הרב חיים ויטאל... הם תיקונים גדולים לנשמה לתקן כל הגלגולים

כל אות ואות של ספר הזוהר וכתבי מר"ן של הרב חיים ויטאל... הם תיקונים גדולים לנשמה לתקן כל הגלגולים. (ר'

יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנת, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

כה. הגה"ק מקאמארנא: בדור הזה שהמינות גובר צריכין ללמוד עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר והתיקונים

ולו עמי שומע לי בדור הזה שהמינות גובר היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר והתיקונים להגות בהם והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו ויתקיים. (ר' יצחק איזיק יחיאל

ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ').

כו. החזון איש: לשון הזוהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל

לשון הזוהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל. (מעשה איש,

למרו הגה"ק בעל החזון איש זצ"ל)

כו. הבן איש חי: קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן

מזמן אשר הציץ זרח אור יקרות של שני מאורות הגדולים ספר התיקונים וספר הזוהר קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן, והגם דאין לאל ידם להשיג ולהבין סוד אמרות טהורות שבספרים הקדושים האלה אף על פי כן שותים בצמא את דבריהם ומתלהבין בקריאתן מאוד

מאוד. (רבנו יוסף חיים, הבן איש חי, בהקדמת התיקונים בניהו)

כת. החפץ חיים זצ"ל פוסק: על לימוד ספר הזוהר אין שום הגבלה – ילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפילו לבחורים

וכן אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוך זצ"ל משם רבו החפץ חיים זצ"ל שעל לימוד ספר הזוהר אין שום הגבלה כי רובו מדרש והיה החפץ חיים מעורר לכולם שילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפילו לבחורים. (ר' יוסף בן

שלמה מפוז'ין, הוספות בנין יוסף)

כט. הרב יצחק כדורי זצ"ל: אני קורא לכל אחד, להקדיש כל יום זמן ללימוד הקבלה

"אני קורא לכל אחד, להקדיש כל יום זמן ללימוד הקבלה, מפני שבזה תלוי ניקוי נשמתכם". (הרב יצחק כדורי)

ל. כסא אליהו: בזכות לימוד הזוהר הקדוש יבוא הגואל

בזכות לימוד הזוהר הקדוש יבוא הגואל. (רבי אליהו בן סולימן מאנני,

כסא אליהו, שער ד')

לא. רבני ירושלים תרפ"א לפ"ק: לימוד הזוהר הקדוש מבטל כל מיני פורעניות וגזירות קשות ורעות

כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזירות קשות ורעות. (רבני ירושלים,

שנת תרפ"א)

לב. על ידי הזוהר הקדוש יצאו מן הגלות

ובגלל שעתידים ישראל לטעום מאילן החיים שהוא ספר הזוהר הקדוש, יצאו על ידו מן הגלות. (ר' שמעון בר יוחאי, הזוהר,

נשא אות צ')

לג. הגר"א ז"ל והזוהר הקדוש: העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם.

הגר"א ז"ל והזוהר הקדוש: העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם. (פירוש הגר"א על משלי ה' י"ח)

לד. הגר"א ז"ל: פנימיות התורה הם חיים לנפש

פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. (אבן שלמה פרק ח' אות כ"ו)

לה. הגר"א ז"ל: עיקר הגאולה בלימוד הקבלה

הגאולה לא תהיה רק על ידי לימוד התורה ועיקר הגאולה בלימוד הקבלה. (אבן שלמה פרק י"א אות ג')

לו.הגר"א ז"ל: העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם.

העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם. (פירוש

הגר"א על משלי ה' י"ח)

לו. הגר"א ז"ל: ללמוד ספר הזוהר

והשיב ללמוד ספר הזוהר ושערי אורה כדי להבין קצת הכינויים בזוהר הקדוש רק בלי הפירוש כי הוא מבלבל ומסיע לענין אחר. (אבן שלמה פרק י"א אות ג')

לת. אדמו"ר הזקן: הזוהר סגולה אף שאינו מביין

ובנידון שאר הלימוד יהיה בזה האופן מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רוב לימודו בזוהר הקדוש אף שאינו מביין כי מה איכפת ליה שאינו מביין אפילו הכי הוא סגולה. (מאמרי אדמו"ר

הזקן הקצרים דף תקע"א)

לט. הגה"ק מקארלין: קודם התפלה ללמוד איזה ענין בזוהר קודם התפלה למעט בדבור כל מה דאפשר וללמוד איזה ענין בזוהר או תיקונים או זוהר חדש. (הנהגות צדיקים – סדר היום

מרבי אהרן מקארלין)

מ. ערוגת הבושם: דף זוהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מיילי בישא

זוהר קול ברמה ❖ על חורבן בית המקדש ❖ לבין המצרים שיג

דף זוהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מילי בישא והשמר
פן ישיאך לבבך לחדול מזה (הנהגות צדיקים – הנהגות ישרות מרבי משה

גרינוואלד מחוסט בעל ערוגת הבושם)

מא. רבי מרדכי מטשערנאביל: ללמוד זוהר בכל יום

לקבוע עתים לתורה דהיינו ללמוד בכל יום ... זוהר, ושלחן
ערוך ... וקריאת שמע של האריז"ל (כמבואר בשערי ציון) ולילך
במקוה לטבול ט' פעמים בכדי לקבל עליו קדושה וטהרה מן
המקוה העליונה והבן. (הנהגות צדיקים – הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

מב. רבי מרדכי מטשערנאביל: זוהר הוא חלק מהתיקון על
חטאת נעורים

לשוב באמת על חטאת נעורים.... להיות ניעור כל ליל
ששי וללמוד באותו לילה.... זוהר, תיקונים... ולקרוא
קריאת שמע של האר"י ז"ל בכל לילה הנדפס בשערי ציון
... (הנהגות צדיקים – הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

מג. רבי מרדכי מטשערנאביל: אחר התפלה ילמוד זוהר

אחר התפלה יקבע עתים לתורה דהיינו ... וזוהר. (הנהגות צדיקים

– הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

מד. מהרצ"א מדינוב: קבלנו על עצמנו בלי נדר שלא
לבטל לימוד הזוהר

קבלנו על עצמנו בלי נדר שלא לבטל שיעורין כסדרן בתורת ה', דהיינו ... זוהר או שאר קבלה, זה בכל יום עדכ"ש. (הנהגות צדיקים – הנהגות ואזהרות מרבי צבי אלימלך מדינאב)

מה. רבי יוסף זונדל מסלאנט: ללמוד בכל יום זוהר

ללמוד בכל יום זוהר ושערי אורה. (הנהגות צדיקים – הנהגות פרטיות מרבי יוסף זונדל מסלאנט על פי הגר"א)

מו. רבי נחמן מטולטשין: ללמוד זוהר הקדוש

ללמוד ... זוהר הקדוש. (הנהגות צדיקים – סדר עבודת היום מרבי נחמן מטולטשין)

מז. רבי אליהו מני: בי"ת ראשי תיבות: י'רבה ת'למודו ב'זוהר

בי"ת ראשי תיבות: י'רבה ת'למודו ב'זוהר. (הנהגות צדיקים – תקונים ואזהרות מרבי אליהו מני)

מח. שומר אמונים: ספר התיקונים, כי הוא תיקון גדול לנפש

ללמוד כל אחד מחברתינו בהתמדה ספר התיקונים, כי הוא תיקון גדול לנפש (אגרות שומרי אמונים אגרת ה')

מט. שומר אמונים: לומר תקוני זוהר בכל יום מסוגל מאוד לנפש – לא להתרשל מזה חלילה – אין לשער גודל ועוצם הטובה הנצמח מזה וימתקו הדינים

ואני מצווה לכל אחד מהאברכים לומר איזה דפים תקוני זוהר בכל יום המסוגל מאוד לנפש, ולא להתרשל מזה חלילה, כי אין לשער גודל ועוצם הטובה הנצמח מזה וימתקו הדינים. (שם אגרת ט"ז)

ג. לומר בכל יום כמה דפים תיקוני זוהר וימתקו הדינים ותראה לומר בכל יום אם אפשר קודם התפלה יותר טוב כמה דפים תיקוני זוהר וימתקו הדינים בעזרת ה'. (שם כ"ז)

גא. ללמוד זוהר הקדוש כולו בכל השנה – מחלקים הדפים כפי הימים של כל השנה

גב. גם דע כי יש נוהגים ללמוד זוהר הקדוש כולו בכל השנה שמחלקים הדפים כפי הימים של כל השנה ואשריהם ואשרי חלקם. (כסא אליהו שער ד')

גד. לחלק הזוהר על פי דפים ולרשום כל חלק על פתקא אחד, ויחלקו הפתקאות לאנשי עירם החרדים על דבר ה', ללמוד כל אחד חלק הרשום בכל יום

גם אלה החכמים ראשי ומנהיגי כל עיר ועיר וכל פלך ופלך שישימו לב לחלק דפי הזוהר הקדוש ג' חלקים לכמה חלקים ולרשום כל חלק על פתקא אחד ויחלקו הפתקאות לאנשי עירם החרדים על דבר ה' ללמוד כל אחד חלק הרשום בכל יום ובזה יוכלו לעשות שיגמרו בין כולם כל הזוהר הקדוש בכל יום ויום וכבר נודע כי בזכות לימוד הזוהר הקדוש יבא הגואל בב"א כי"ר. (כסא אליהו שער ד')

נג. רבני ירושלים תרפ"א לפ"ק: תקון לגאולה האמתית – מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא – לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא וביזה מעלמא – מבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים

לגמור האלף סיומים בכ"ה אלול הבעל"ט כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתקד סיום זוהר אחד לעילוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים ויפר עצת אויבינו.

נד. רבני ירושלים תרפ"א לפ"ק: לגמור הזוהר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים

כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא

וחרבא וביזה מעלמא. והשנה שעברה כבר עוררנו עם ישראל במודעות "תקון לגאולה האמתית" "מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא" אשר היא נעתקה למטה לשקוד על לימוד הזוהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים.

וכפי הרשימות אשר קבלנו לא נגמר רק לערך שש מאות סיומים על כן אנחנו רבני וגאוני ארץ הקדושה מבקשים מכל בר ישראל אשר ידו משגת ללמוד עוד פעם בכדי לגמור האלף סיומים בכ"ה אלול הבעל"ט כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתקד סיום זוהר אחד לעילוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה וישראל ישכון לבטח ונראה וקראתם דרור בארץ.

נה. כסא מלך: אם אינם לומדים קבלה גורם אורך גלותא ומעכבים הגאולה

ובתיקון ל' בספר כסא מלך וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה ועונשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם אורך גלותא כי הם מעכבים הגאולה רח"ל כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה

כלמוד חודש ימים בפשטי התורה כי גדול כחה לקרב הגאולה.

נו. כסא מלך: מובטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא

ובתיקון מ"ג שם בכסא מלך כי לימוד הזוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפילו פירוש מאמר אחד יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה ומובטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.

נו. כסא אליהו: עכשיו בעיקבא דמשיחא נשמות נמוכים וגם התגברות החיצונים רח"ל אי אפשר לטהר נשמתם רק בסמים יקרים, היינו בזוהר הקדוש, כי לשון הזוהר מסוגל לזה אפילו בפטפוט לחוד ואפילו בליגלוג – ובזה יהיה נשמר מכל רע מיצר הרע וממקרים רעים בעולם הזה ובעולם הבא

ועכשיו בעיקבא דמשיחא נשמות נמוכים וגם התגברות החיצונים רח"ל אי אפשר לטהר נשמתם רק בסמים יקרים, היינו בזוהר הקדוש, כי לשון הזוהר מסוגל לזה אפילו

בפטפוט לחוד ואפילו בליגלוג ובזה יהיה נשמר מכל רע מיצר הרע וממקרים רעים בעולם הזה החומרי וגם בעולם הבא הרוחני כנודע מזוהר הקדוש פרשת פנחס (דף רי"ט) בוצינא קדישא דנהיר חכמתיה בכל דרין דהוו אבתריה עד ביאת הגואל אור תורה שיש זכות אם מחזיקים סתרי תורה בבית אף אם לא מבינים אותם.

(כסא אליהו שער ד' אות י"ח)

נח. רבינו חיים וויטאל: כמה גדול החיוב המוטל על הלומדים החרדים לדבר ה' ללמוד קבלה, ועונשם כמה גדול אם אינם לומדים, כי יעשה בשעה אחת בלימוד הקבלה מה שלא יעשה בלימוד חודש ימים בפשטי התורה

זה המאמר הביאו מוה"ר חיים ויטאל ז"ל בהקדמתו לספר עץ חיים, להודיע כמה גדול החיוב המוטל על הלומדים החרדים לדבר ה' ללמוד קבלה, ועונשם כמה גדול אם אינם לומדים, כי יעשה בשעה אחת בלימוד הקבלה מה שלא יעשה בלימוד חודש ימים בפשטי התורה. (כסא מלך לתיקוני

זוהר שם)

נט.כסא מלך: מי שיכול לקנות לו רב שילמדהו קבלה או חבר או מתוך הספרים ומתראשל, גורם אורך גלותא כו', כי לימוד הזוהר בגירסא בעלמא בונה עולמות – לימודו כל

השנה אינו כלום אם אין מעטרו ביום אחד בלימוד הקבלה, כי שקול הוא כנגד כולם – אם ישתדל בה כל אחד כפי יכולתו אפילו יום לשנה, תורתו כולה עושה פירות למעלה, וכל שכן אם קובע עת לה' שעה אחד בכל לילה אז מובטח לו שהוא בן עוה"ב מבני היכלא דמלכא ויהי' מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא

ומי שיכול לקנות לו רב שילמדהו קבלה או חבר או מתוך הספרים ומתרגל, גורם אורך גלותא כו', כי לימוד הזוהר בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פי' מאמר אחד יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה כו'. ואין צורך להאריך בראיות לזה המפורשים מפי גבורות הקדוש עליון האריז"ל.

גם מאמר זה מורה באצבע כל דברי רב זלה"ה למדקדק בו, כי קים לן תורה מגינה ומצלה אפילו בעידנא דלא עסיק בה, ואיך אמר טב לי' דלא יוליף כלל, אלא ודאי לימודו כל השנה אינו כלום אם אין מעטרו ביום אחד בלימוד הקבלה, כי שקול הוא כנגד כולם.

וז"ש וגרים דלא ישתדלון בהון, דוק מינה הא אם ישתדלון בהון כל אחד כפי יכולתו אפילו יום לשנה, תורתו כולה

זוהר קול ברמה ❖ על חורבן בית המקדש ❖ לבין המצרים שכא

עושה פירות למעלה, וכל שכן אם קובע עת לה' שעה אחד בכל לילה אז מובטח לו שהוא בן עוה"ב מבני היכלא דמלכא ויהי' מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא. ודי בהערה זו למי שחננו ה' בינה והשכל. (כסא מלך

לתיקוני זוהר תיקון מ"ג אות ס')

ס. זכירה לחיים: רבי שמעון והחברים יגינו עליו

על ידי לימוד בספר הזוהר זכות רבי שמעון והחברים שלו יגינו עליו. (זכירה לחיים דף יד ע"ד).

סא. אברהם במחזה: זכות רבי שמעון בן יוחאי בפרטות יגן עליו גם לעולם הבא

ועוד שזכות רבי שמעון בן יוחאי בפרטות יגן עליו גם לעולם הבא. (ספר אברהם במחזה דרוש ט"ז)

סב. רבי משה בסולה: לימוד הזוהר הקדוש סגולה ליראת שמים

ולימוד הזוהר הקדוש סגולה ליראת שמים. (הקדמת רבי משה בסולה לספר התקונים)

סג. האריז"ל: העסק בספר הזוהר סגולה להשגה

העסק בספר הזוהר סגולה להשגה. (האריז"ל בשער רוח הקודש דף יא

ע"ב)

סד. שארית ישראל: העסק בזוהר הקדוש בתדירות סגולה להביא את האדם להתקשרות לאין סוף ב"ה

העסק בזוהר הקדוש בתדירות סגולה להביא את האדם להתקשרות לאין סוף ב"ה. (שארית ישראל שער ההתקשרות שער א' דרוש ה

מאמר ב)

סה. שבחי האריז"ל: תיקון גדול לבעל תשובה

הלימוד בזוהר הוא תיקון גדול לבעל תשובה. (שבחי האריז"ל).

סו. החיד"א: תיקון גדול לנשמה

הלימוד בזוהר הוא תיקון גדול לנשמה. (מורה באצבע אות מד).

סז. בעל התניא: הזוהר מסיר טמטום הלב

לימוד בזוהר הקדוש מסיר טמטום הלב. (מאה שערים לבעל התניא)

סח. זוה"ק ובעל התניא: לעתיד לבוא לא ישב בבושה

הלומד בספר זוהר הקדוש בעולם הזה, אז לעתיד לבוא לא

ישב בבושה. (זוהר פרשת וישב דף קפה ע"א בכללות, ובפרטות בלקוטי תורה לבעל

התניא פרשת צו).

סט. רבי אברהם מסלונים: סיוע רב להבנת נגלות התורה

לימוד סתרי התורה הוא סיוע רב להבנת נגלות התורה. (רבי

אברהם מסלונים בספר תורת אבות)

ע. הרמ"ז: מביא את האדם לאהבת הבורא

הלימוד בזוהר מביא את האדם לאהבת הבורא. (הרמ"ז בהגהותיו

לספר הכוונות)

עא. הרה"ק רבי פנחס מקוריץ: מביא את האדם לאמונה

הלימוד בזוהר מביא את האדם לאמונה. (אמרי פנחס שער ט אות ג)

עב. הרה"ק רבי פנחס מקוריץ: רפואה לרגלים

והוא רפואה לרגלים ולהוצאת קוץ. (אמרי פנחס שער ט אות ג)

עג. הרה"ק רבי פנחס מקוריץ: מציל את האדם ומשפחתו

ממגפה ושערורות

לימוד הזוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממגפה

ושערורות. (שם שער ו אות עג)

עד. אור החמה: והספר הזה עתיד להתפרסם בימי מלכא

משיחא. והנה כל אותם שיזכו אליו יזכו לגאולה בעזרת

השם, ובה' בטחנו שנהי' בכלל הזוכים

וזהו עצמו היתה עיקר כוונת רבי שמעון בן יוחאי בחיבור

ספר הזוהר, להיות השכינה בגלות באפס שפע באין תומך

ואין עוזר, ורצה לייחדה ... שזה גורם לייחד קודשא בריך

הוא ושכינתו על ידי הסוד שהוא ר"ז דהיינו או"ר, וגם על

ידי חיבור זה הוא ביטול הקליפות וקלות הגלות והשבתת

קטרוגם שהם לוחמות בכל עת ובכל שעה נגד ה' ונגד
שכינתו ונגד בני' שהם ישראל הנתונים בגלות בין האומות
הנקראים חיון, חיון בישין ודובין דאכלין ענא שהם ישראל,
ועסק התורה נקרא הקלע והחרב והרומח, והם בחינת
הסודות להצילם מרעתם בחיבור זה כו', והספר הזה עתיד
להתפרסם בימי מלכא משיחא. והנה כל אותם שיזכו אליו
יזכו לגאולה בעזרת השם, ובה' בטחנו שנהי' בכלל הזוכים,

אכיה"ר. (הקדמה השניה לספר אור החמה)

החלום של כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א

החלום שהלמתי בשבת פרשת ויגש

ראיתי את המלאך הקדוש הרמח"ל זיע"א,

ובידו הקדושה ספר זוהר וכתוב שם פתח אליהו
והסתכלתי בזה ואמר לי שאם ילמדו הספר הזה יבוא
משיח,

ועניתיו לו נעבוד ביחד תיכף ומיד ממש, אסור לחכות,
ונעלם.

והנה סיפרתי לאחד ממוזכי הרבים הגדולים של מפעל
הזוהר העולמי שלומד בבית רמח"ל בירושלים ואומר
שיש ספר שנקרא "תיקונים חדשים לרמח"ל" מתוך
ספר זוהר "תניינא" של הרמח"ל שעדיין לא התגלה.

(באחד הפרשיות המעטות שנמצאו מתוך "זוהר תניינא" פרשת "ויצא" מתוך הספר
החדש של הרב מרדכי שריקי - מכון רמח"ל "זוהר תניינא" חלק א' לרמח"ל - עמוד
5/16)

"והא אליהו נביאה מהימנא אתי, פתח ואמר, רבי רבי,
זכאה חולקך דכלהו רזין עלאין מתגלין לך... (המשך)
(בארמית)

תרגום בלשון הקודש: והנה אליהו הנביא מהימנא בא,
פתח ואמר, רבי רבי, אשרי חלקך שכל הסודות

העליונים מתגלים לך, ואין נגזז ממך, שכל השערים הסתומים נפתחים לפניך, ודאי.

אשרי חלקך שהאיילה - (השכינה) לא נכנסה לפני המלך מיום שנחרב בית המקדש כמו שהיא נכנסה עכשיו בזכותך, חוץ מזמן אחר בימי רשב"י - בוצינא קדישא. "והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע" - אלו רשב"י וחבריו. אבל 'והמשכילים' שניים, אחד רשב"י המאור הקדוש, ואחד - אתה החסיד הקדוש, לרבות שאר החברים, יזהירו כזוהר הרקיע - בשני ה"זוהרים" האלו.

כל אחד ואחד בזוהר שלו, והכול עניין אחד, אחד - (רשב"י, סוד) ההתחלה ואחד - (הרמח"ל, סוד) הסוף. רשב"י פתח השערים בזמן שהיו סתומים, שעד אז, החכמה הייתה סתומה בעולם ולא נתגלתה אלא לאחד או לשניים בכיסוי (היינו בדרך משל), ורשב"י פתח שערים, באלו שערים מדובר? של הרקיע בודאי, משם יצא הזוהר שלך שהוא נקרא "זוהר הרקיע", ושם נמצאים סודות עליונים מכח אותו האור העליון, ובו נעשה הזוהר שלו - הזוהר הראשון, וזוהר זה לא נשלם, אלא יצא מה שיצא, ובו הוא העולם עד עכשיו שנשלם גילוי הזוהר, ועל ידו נעשה זוהר זה.

– השני, שבו יושלם (התיקון) לחבר כל ישראל, ומהשעה שהזוהר הראשון נשלם, עלתה השכינה להתחבר עם בעלה, מכאן והלאה, סדרים עליונים מסתדרים בתיקון שלם, הכול בגילוי של זה הזוהר שנגלה, וכאשר יושלמו הסדרים להתקן בתיקון הראוי, יגאלו ישראל גאולה שלמה.

וזוהר זה (השני) לא יפסק מהעולם, שהוא בכל יום יתווסף ויתרבה בו, וממנו יתפרנסו כל ישראל, ואפילו מלאכים עליונים יתפרנסו ממנו למעלה ולמטה, ובשעה שתתרבה החכמה בעולם, כמו שכתוב: "כי מלאה הארץ דעה" וגו', יהיו כל ישראל טועמים ממנו כל אחד לפי כוחו וכו'.

זאת ועוד, זוהר זה יהיה כלול משישים ריבוא נשמות ישראל ודאי. וכל אחד ואחד ימצא חלקו, ואתה (הרמח"ל) תהיה הכולל (לצורך) כולם. וכך (הזוהר הזה השני) יתחדש בכל יום וכו' וכו', אשרי חלקם של ישראל בזכותך בעולם הזה.

והנה אברהם סבא חסידא בא, פתח ואמר, רבי רבי, אשרי חלקך, שעליך כתוב: "מקימי מעפר דל" וכו' וכו'. ואתה הוא המקים לה (לשכינה) מהעפר בשעה שנמצאת בחיבור שלך, חיבור זה הוא (מכוח) הזוהר הקדוש השני

זכו' זכו'. והכל נעשה על ידך בכוח הזוהר הזה שלך, ומשיח בן יוסף שהוא בעדק זכו' זכו', והמשכילים יזהירו זכו'. רשב"י בתחילה ואתה בסוף, שניכם צריכים לחזק זכו' זכו' (את השכינה) אשרי חלקיכם בעולם הזה.

והנה רעיא מהימנא בא, פתח ואמר: רבי רבי זכו'. במלך המשיח כתוב: "ונחה עליו" זכו' זכו', רשב"י בתחילה ואתה בסוף, תתחזקו בזוהר זה לפי הכח שיתווסף למעלה, שהרי בהתחלה, הזוהר (של רשב"י) נעשה לפי הגלות, ובזמן הזה (הזוהר שלך) לפי הגאולה. וכפי שיתחזק הזוהר למעלה, כך יתחזק הזוהר שלכם למטה, לכך: יזהיר זכו' זכו'.

(הערת הרב שריקי למאמר זה - "במאמר זה ישנם ארבעה נושאים עיקריים: רשב"י הוא בשירותא הרמח"ל הוא הסיומא; חכמת הקבלה היא סתומה לרוב; זוהר הרשב"י הוא לא נשלם, והשלמתו על יד זוהר הרמח"ל; זוהר הרמח"ל נעשה ע"פ הגאולה (לפום פורקנא), והוא בחינת רוחו של משיח.)

וכבר הזמנתי את הטקסט של ספר, תיקונים חדשים לרמח"ל" לעשות חלוקה לשנה, שכל עם ישראל ילמדו את הזוהר הזה.

